

HET ROMEINS MARTELAARSBOEK

**In het jaar 1927 vertaald door P. Romualdus van Delft.
Later herzien en aangevuld door P. Paulinus van Gemert.
Opnieuw herzien volgens de Vaticaanse uitgave in 1948
door P. Adrianus van Bergen op Zoom.**

1952

**Uitgave: L. J. Geeris-Roxs N.V.
Kanaaldijk 1-4
HELMOND**

Het gedeelte wat betreft de MARTELAREN uitgegeven door:

**STICHTING DE GIHONBRON
MIDDELBURG
2009**

VOORWOORD

Het oorspronkelijk Romeins Martelaarsboek geeft een overzicht van de namen van Martelaars, Belijders en Maagden. De martelaren die beschreven worden zijn voor het grootste deel personen die geleefd hebben in de eerste 4 eeuwen van onze jaartelling.

Een martelaar naar Protestantse begrippen, zoals die gehanteerd worden bij vertrouwde schrijvers, is iemand die om de eer en de leer van Jezus Christus zijn leven moet verliezen. Deze zijn in deze digitale uitgave opgenomen. De vermelding H. (Heilige) is echter weggelaten in navolging van de Reformatoren, die daar bezwaar tegen hadden omdat men hen gebruikte als tussenpersonen in het gebed tot God. Andere martelaren, die na ca. 500 hebben geleefd, werden bijna allen weggelaten, omdat de oorzaak van hun martelaarschap niet altijd was vanwege het Evangelie van Jezus Christus.

Een groot aantal namen in het Romeins Martelaarsboek komen ook voor, met uitvoeriger verslagen in de Martelaarsboeken van Adriaan van Haamstede, Fox, Rabus en anderen. Dat is vanzelfsprekend. Men heeft uit het Romeins Martelaarsboek geput, of uit dezelfde bronnen waar het Martelaarsboek zijn informatie uit genomen heeft.

In het oorspronkelijk Romeins Martelaarsboek komen ook een groot aantal namen voor van *Belijders en Maagden*. Onder Belijders worden onder andere ook verstaan, voorname Kerkvaders, godvruchtige bisschoppen en anderen die een spoor van heilig leven hebben nagelaten en/of voor de Leer der Waarheid geleden en gestreden hebben. Deze zijn allen weggelaten, omdat het doel is allen degenen te vermelden, die gedood zijn om het Woord Gods en de getuigenis van Jezus Christus.

Eveneens is weggelaten de indeling in het Romeins Martelaarsboek die betrekking heeft op het lezen naar datum en maanstand.

In het voorwoord van het oorspronkelijk Romeins Martelaarsboek, wordt de opmerking geplaatst: “Dagelijks kan men een les uit het Romeins Martelaarsboek lezen.” Deze nuttige les geldt vanzelf ook ten volle voor Protestantse lezers.

Het begrip Martelaar wordt echter weleens te eng geïnterpreteerd. De van God-geleerde Dr. H. F. Kohlbrugge schrijft in *Schriftverklaringen* deel 2, over Johannes 21:23:

En Jezus had tot hem niet gezegd, dat hij niet sterven zou, maar: indien Ik wil, dat hij blijft, totdat Ik kom, wat gaat het u aan? En nu was het nog de vraag, wie van deze twee het meest lijden zou; Petrus, tot wie de Heere gesproken had: *waar Ik heen ga, kunt gij Mij nu niet volgen, maar gij zult Mij namaals volgen*, maar die de marteldood stervende, spoedig van alle lijden en tranen was ontheven ... óf Johannes, die nog hier in dit jammerdal is moeten blijven tot na de verwoesting van Jeruzalem, en nog in de ruimste mate heeft moeten beleven wat Samuel en Jesaja, wat Jeremia, wat Daniël en Mozes beleefd en ondervonden hebben. Ach, hij heeft met zijn ogen afval op afval moeten aanschouwen en daarover smart op smart gevoeld, zodat hij in waarheid de kelk, die de Heere uitgedronken heeft, tot op de bodem toe heeft moeten ledigen. *Dat was nog een geheel ander, een oneindig zwaarder lijden, dan wat Petrus moest ondergaan.* Er is alzo geen oorzaak om hen te benijden, die de Heere van andere mensen onderscheidt, want zulken zijn meer dan anderen geplaagd en geslagen.

Wij kunnen hieruit leren, dat de oprechte gelovigen hun lijdende Zaligmaker gelijkvormig mogen worden in dit leven en hierna hun verheerlijkt Hoofd in de hemel. *Indien God voor ons is, wie zal dan tegen ons zijn?* Is er groter voorrecht op aarde te krijgen? Romeinen 8. De Heere zegene daartoe deze uitgave, om Zijn Verbonds wil.

Redactie Gihonbron

Het Romeins Martelaarsboek

volgens de nieuwe Kalenderregeling over alle dagen des jaars verdeeld

JANUARI

1 Januari

Te Rome het lijden van Maagd en Martelares Martina. Onder keizer Alexander werd zij door velerlei folteringen gepijnigd en ten laatste heeft zij door het zwaard de martelaarspalm verworven.

Te Cesarëe in Cappadócië, de begrafenis van Basilius, bijgenaamd „de Grote”, Bisschop, Belijder en Kerkleraar. Beroemd om zijn leer en wijsheid en met alle deugden versierd, scheen hij ten tijde van keizer Valens wonderbaar uit en verdedigde met onwrikbare standvastigheid de Kerk tegen de Arianen en Macedonianen. Zijn feest wordt echter vooral gevierd op de veertiende Juni, de dag van zijn Bisschopswijding.

Te Rome Martelaar Almáchius. Omdat hij zeide: „Het is heden het Octaaf¹ van de dag des Heeren; houdt op met de bijgelovigheden der afgoden en met de bezoedelde offeranden”, werd hij op bevel van de stadsprefect Alipius door zwaardvechters gedood.

Eveneens te Rome aan de Via Appia de bekroning van dertig Krijgslieden, Martelaars onder keizer Diocletiánus.

Bij Spoléo Priester Concórdius, Martelaar ten tijde van keizer Antoninus. Eerst werd hij met stokken geslagen, vervolgens op de pijnbank uitgerekt en daarna in de kerker uitgemergeld. Daar door engelenbezoek gesterkt, heeft hij ten laatste zijn leven door het zwaard geëindigd.

Ook op deze dag Martelaar Magnus.

In Afrika Fulgéntius, Bisschop der kerk van Ruspe. Tijdens de vervolging der Wandalen had hij om het katholiek geloof en zijn voortreffelijke wetenschap veel van de Arianen te verduren en werd naar Sardinië verbannen. Eindelijk mocht hij weer naar zijn kerk terugkeren en is er beroemd om zijn leven en zijn prediking, een heilige dood gestorven.

2 Januari.

Te Rome de herdenking van *zeer vele* Martelaren, die het bevel van keizer Diocletiánus verachtten, om de heilige boeken uit te leveren, en die liever aan de beulen hun lichaam aven dan het heilige aan de honden.

Te Antiochië het martelaarschap van Bisschop Isidórus.

Te Tomi in Pontus de Broeders Argéus, Narcissus de knaap Marcellinus. Toen deze laatste, onder keizer Licinius, bij de rekruten werd ingelijfd, en niet als soldaat wilde dienen, werd hij halfdood geslagen en lange tijd in de kerker uitgemergeld. Eindelijk in de zee verdrinken, heeft hij zijn martelaarschap voltooid. Zijn broeders echter zijn door het zwaard omgebracht.

Te Milaan Bisschop Martiniánus.

In Opper-Egypte Abt en Priester Macárius van Alexandrië. († 395)

¹ Dat is de achtste dag

3 januari.

Te Rome aan de Via Appia de geboortedag van Anthérus, Paus en Martelaar, die onder Julius Maximinus geleden heeft en op de begraafplaats van Callistus werd begraven.

Te Vienne in Frankrijk Bisschop Floréntius. Ten tijde van keizer Galliénus werd hij in ballingschap gezonden en stierf daar als Martelaar.

Bij de stad Aulon in Palestina het lijden van Petrus, die de kruisdood heeft ondergaan.

Aan de Hellespont de Martelaren Cyrilius, Primus en Theógenes.

Te Cesarée in Cappadócië de marteldood van Honderdman² Górdius, Martelaar. Er bestaat een zeer schone lofrede, welke Basilius de Grote, op zijn feest heeft gehouden.

In Cilicië de Martelaren Zósimus en Athanásius, een opzichter bij het gevangeniswezen.

Ook nog Theopémtus en Theónas, die tijdens de vervolging van Diocletiánus een roemvolle martelood ondergingen.

Te Padua Martelaar Dániel.

4 januari.

Op Creta de geboortedag van Titus, die door de Apostel Paulus tot Bisschop van de Cretenzen werd gewijd. Na een zeer trouwe vervulling van het predikambt, heeft hij het zalig einde verkregen en is begraven in de kerk, waar hij door de gelukzalige Apostel als een waardig bedienaar was aangesteld.

Te Rome de Martelaren Priscus, een Priester, Priscilliánus, een geestelijke en Benedicta, een godvruchtige vrouw, die ten tijde van de goddeloze Juliánus door het zwaard hun marteldood voltooiden.

Eveneens te Rome Dafrósa, echtgenote van Martelaar Flaviánus en moeder van de Maagden- Martelaressen Bibiána en Demétria. Na de marteldood van haar man werd zij eerst in ballingschap gezonden en daarna onder voormelde keizer onthoofd.

Te Bologna de Martelaren Hermes, Aggéus en Cajus, die onder keizer Maximiánus geleden hebben,

Te Adruméte, in Afrika, de gedachtenis van Martelaar Mávilus. In de vervolging van keizer Sevérus, door de wrede landvoogd Scápulas veroordeeld, om door de wilde dieren verscheurd te worden, ontving hij de martelaarskroon.

Nog in Afrika de zeer roemrijke Martelaren Aquilinus, Eugénius, Marciánus, Quinctus, Theódotus en Tryphon.

5 januari.

Te Rome Bisschop en Martelaar Telesphorus, die onder Antoninus Pius na veel wederwaardigheden, om het Christengeloof, een roemvolle marteldood onderging.

In Egypte de herdenking van zeer vele Martelaren, die in Opper-Egypte tijdens de vervolging van Diocletiánus door velerlei foltering en pijn zijn omgebracht.

Te Rome de Maagd Emiliána, een tante van Bisschop Gregórius. Op uitnodiging van haar zuster Tharsilla, die vóór haar naar God was opgegaan, heeft zij zich op deze dag tot haar Heere begeben.

Te Alexandrië de Maagd Synclética, wier roemvolle daden Athanásius in zijn geschriften heeft vermeld.

6 januari.

² Latijn: centurio, leider van een groep van ca 100 soldaten

In Afrika de herdenking van zeer vele Martelaren, die in de vervolging van Sevérus aan een paal gebonden en verbrand zijn.

In de streek van Reims het lijden van Maagd Macra. Toen zij tijdens de vervolging van Diocletíanus, op bevel van de landvoogd Rictiovárus, in het vuur geworpen werd, doch ongedeerd bleef, heeft men haar de borsten afgesneden en in een vunzige kerker geworpen. Vervolgens rolde men haar over zeer scherpe scherven en gloeiende kolen, waarna zij al biddend tot de Heere opging.

7 januari.

Te Nicodemië de geboortedag van de Martelaar Luciánus, een priester der kerk van Antiochië. Vermaard om zijn kennis en welsprekendheid heeft hij tijdens de vervolging van Calérius Maximiánus, om het christengeloof, de marteldood ondergaan en is te Helenópolis in Bithynie begraven. Joannes Chrysóstomus heeft zijn lof verkondigd.

Te Antiochië Diaken Clerus. Omdat hij zo roemvol zijn geloof beleed, werd hij tot zevenmaal toe gefolterd en lange tijd in de gevangenis uitgemergeld. Ten laatste heeft hij door onthoofding zijn martelaarschap volbracht.

In de stad Heracléa de Martelaren Felix en Januárius.

Ook nog op deze dag Martelaar Juliánus. In Denemarken Koning Canátus, Martelaar. Te Pavia Bisschop Nicétas, die door de prediking van het Evangelie woeste en barbaarse volkeren zachtzinnig en beschaafd maakte.

In Egypte Monnik Theodorus, die tijdens Constantijn de Grote in geur van heiligheid leefde. Athanásius maakt melding van hem in zijn „Leven van Sint Antónius”.

8 Januari

Te Beauvais, in Frankrijk, de Martelaren Luciánus, een Priester, Maximiánus en Juliánus. De twee laatste werden door de vervolgers met het zwaard gedood. Toen nu Luciánus, die met Dionysius naar Gallië gekomen was, zelfs na een allerwreedste geseling nóg niet schroomde de Naam van Christus met luider stem te belijden, heeft ook hij het lot der eerste gedeeld.

In Lybië de Martelaren Theóphilus, een Diaken, en Helládius. Eerst werden zij verscheurd en met zeer scherpe scherven doorwond. Eindelijk wierp men hen in het vuur, waarin zij hun ziel aan God wedergaven.

Te Autun Martelaar Eugeniánus.

5 januari.

Te Antiochië onder Diocletíanus en Maximiánus de geboortedag van Martelaar Juliánus en van de Maagd Basilissa, echtgenote van genoemde Julianus. Zij bewaarde met haar man de maagdelijke zuiverheid en eindigde haar leven in vrede. Juliánus echter werd op bevel van de landvoogd Marciánus door zeer vele folteringen gepijnigd en ter dood verwezen, nadat een menigte priesters en bedienaren der Kerk van Christus, die om de hevigheid der vervolging bij hen hun toevlucht genomen hadden, verbrand waren.

Met hem ondergingen ook de marteldood de Priester Antonius; verder Anastásius, die Juliánus van de dood opwekte en aan de genade van Christus deelachtig maakte, en ook nog de knaap Celsus tegelijk met zijn moeder Marcionilla, alsmede zeven broeders en zeer vele andere.

Te Smyrna de Martelaren Vitális, Revocátus en Fortunátus.

In Afrika de Martelaren Epictétus, Jucundus, Secundus, Vitális, Felix en nog zeven andere.

In Oost-Mauretanië de Maagd Marciána. Zij werd aan de wilde dieren voorgeworpen en stierf aldus de marteldood.

Te Sebaste, in Armenië, Bisschop Petrus. Hij was een zoon van de Basilius en Emmélia en tevens de broeder van de Bisschoppen Basillus de Grote en Gregorius van Nyssa en van de maagd Macrina.

Te Ancóna Bisschop Marcellinus, die deze stad, zoals Gregorius schrijft, door de kracht Gods van een brand verlostte.

10 Januari

Op Cyprus Nicánor, een der zeven eerste Diakens. Bewonderenswaardig om de gave des geloofs en om zijn deugd, is hij met de gloriekroon verheerlijkt.

11 Januari

Te Rome Paus en Martelaar Hyginus, die onder de vervolging van Antoninus de marteldood roemvol doorstond.

Eveneens te Rome de geboortedag van Bisschop-Martelaar Melchiades. Veel had hij te lijden in de vervolging van Maximianus en is in de Heere ontslapen, nadat aan de Kerk de vrede was teruggeschonken. (314)

Te Fermo, in Picéno, Bisschop Alexander, Martelaar.

Te Amiens, in Frankrijk, de Bisschop Sálvius, Martelaar.

In Afrika Martelaar Sálvius. Augustinus heeft op zijn geboortedag voor het volk van Cathago een predikatie gehouden.

Te Alexandrie de Martelaren Petrus, Sevérus en Léucius.

In Opper-Egypte Abt Palémon, die de leermeester van Pachémus is geweest.

12 Januari

Te Rome Martelares Tatiána. Onder keizer Alexander werd zij met haken en kammen verscheurd, aan wilde dieren prijs gegeven en in het vuur geworpen. Maar omdat zij ongedeerd bleef, is zij eindelijk, door het zwaard omgebracht, ten hemel opgegaan.

Te Constantinópel de Tigrisus, een Priester, en Eutrópius, een Lector. Ten tijde van keizer Areádius werden zij vals beschuldigd, dat zij de brand, waardoor de hoofdkerk en het senaatsgebouw afbrandden, zouden hebben gesticht, om de verbanning van Joáannes Chrysostomus te wreken. Daarom moesten zij onder de stadsprefect Optátus, die met afgodisch bijgeloof behept was en de christelijke godsdienst haatte, de marteldood ondergaan.

In Achája Martelaar Sátyrus. Eens ging hij een afgodsbeeld voorbij en blies er op, terwijl hij op zijn voorhoofd het kruisteken maakte. Aanstonds stortte het beeld neer. Daarom heeft men hem onthoofd.

Dezelfde dag Martelaar Arcádius, die om zijn afkomst en wonderen vermaard is.

In Afrika Martelaren Zóticus, Rogátus, Modéstus Cástulus en een groep van veertig krijgslieden.

Te Tivoli Martelaar Zóticus.

Te Ephese de marteldood van twee en veertig. Monniken, die om het vereren der heilige beelden ten tijde van Constantinus Coprónymus onder de vreselijkste foltering en de marteldood stierven.

13 Januari

Te Rome aan de Via Lavicána, de roemrijke bekroning van veertig Krijgslieden, welke zij, onder keizer Galliéus voor de belijdenis van het ware geloof verdienden te verwerven.

Te Córdoba, in Spanje, de Martelaren Gumesindus, een Priester, en Servidéus, een Monnik.

Op Sardinië Martelaar Potitus. Onder keizer Antoninus en de landvoogd Gelásius moest hij veel verduren en heeft ten laatste de marteldood door het zwaard ondergaan.

Te Singidemum in Opper-Mysië de Martelaren Hérmylus en Stratónicus, die onder keizer Licinius, na wrede folteringen, in de rivier de Donau geworpen zijn.

Te Cesarée in Cappadócië Bisschop Leóntius, die, onder Licinius, tegen de heidenen en, onder Constantijn, tegen de Arianen zeer veel heeft gestreden.

14 Januari

Te Nola, in Campanië, de geboortedag van Priester Felix. Toen hij, na gefolterd te zijn, door zijn vervolgers in de gevangenis was geworpen en daar gebonden op schelpen en scherven neerlag, werd hij, zoals Bisschop Paulinus beschrijft - 's nachts door een engel van zijn boeien verlost en in vrijheid gesteld. Toen evenwel later de vervolging had opgehouden, bekeerde hij door zijn voorbeeldig leven en door zijn wetenschap velen tot het Christengeloof en is, beroemd om zijn wonderen, in vrede ontslapen.

In Judéa Profeet Malachias.

Op de berg Sinai acht en dertig Monniken, die om het Christengeloof door de Saracenen vermoord zijn.

In Egypte, in de landstreek Rhaïthi, drie en veertig Monniken, die om het Christengeloof door de Blemmiërs zijn gedood.

15 Januari

In Judéa de Profeten Hábacuc en Michéas, wier lichamen, onder Theodósius de Oude, door Goddelijke openbaring zijn gevonden.

Te Cágliari, op Sardinië, Martelaar Ephisius. Tijdens de vervolging van Diocletianus heeft hij onder de rechter Flaviánus vele folteringen met Gods hulp doorstaan, en is dan, na onthoofd te zijn, als overwinnaar de hemel binnengetreden.

Te Anágni de maagd Secundina, Martelares, die onder keizer Décius haar lijden voltrok.

16 Januari

Te Rome aan de Via Salária de geboortedag van Paus Marcéllus I, Martelaar. Om de belijdenis van het katholiek geloof, is hij op bevel van de tyran Maxéntius eerst met stokken geslagen en daarna aangesteld als stalknecht bij het openbaar vervoerwezen. In een haren kleed deed hij daar dienst en is er gestorven.

Te Marokko in Afrika het Martelaarschap der vijf eerste Martelaren uit de orde der Minderbroeders, n.l. de Priesters Berárdus, Petrus en Otho en de Lekebroeders Accársius en Adjátus. Omdat zij het Christengeloof predikten en de Mahomedaanse wet bestreden, werden zij na allerlei folteringen en bespottingen omgebracht, door de koning der Saracenen, die hun met het zwaard het hoofd kliefde.

Te Rhinocolára in Egypte Bisschop Melas. Na onder Valens ballingschap en nog andere zware beproevingen voor het katholiek geloof verduurd te hebben is hij in vrede gestorven.

Te Rome Priscilla, die zich zelve met al haar goederen aan de dienst der Martelaren wijdde.

17 Januari

In Opper-Egypte Abt Antonius. Hij was de vader van vele Monniken en leefde zeer

beroemd om zijn levenswijze en wonderen. Zijn daden heeft Athanásius in een voortreffelijk boek beschreven. Onder keizer Justinianus werd zijn heilig lichaam, op Goddelijke openbaring teruggevonden, naar Alexandrië overgebracht en in de kerk van Joannes de Doper begraven.

Bij Langres, in Frankrijk, de drielingbroeders Speusippus, Eleusippius en Meleusippus, die met hun grootmoeder Leonilla, onder keizer Marcus Aurélius, de martelaarskroon verwierven.³

In de streek van Edéssa, in Mesopotámië, Kluisenaar Juliánus, bijgenaamd Sabas. Ten tijde van keizer Valens heeft hij het katholiek geloof, dat te Antiochië bijna vervallen was, door de kracht van wonderen hersteld.

Te Rome de vinding der Martelaren Diodórus, een Priester, Mariánus, een Diaken en hun metgezellen. Toen Paus Stéphanus de Kerk Gods bestuurde, zijn zij het martelaarschap deelachtig geworden op de eerste December.

18 Januari

Te Rome het lijden van de maagd Prisca, Martelares, die, onder keizer Claudius, na vele folteringen, de kroon der martelaren ontving.

In Pontus de geboortedag der Martelaren Moséus en Ammónius. Zij waren soldaten en werden eerst veroordeeld tot dwangarbeid in de metaalmijnen ; ten laatste echter zijn zij in het vuur geworpen.

Nog aldaar Athenógenes, een Godgeleerde uit de oude tijd. Op het punt om als martelaar de vuurdood te sterven, zong hij vol vreugde een lofzang, die hij zijn leerlingen op schrift heeft nagelaten.

Te Tours, in Frankrijk, Bisschop Volusiánus, die door de Gothen werd gevangen genomen en in ballingschap zijn ziel aan God heeft weergegeven.

19 Januari

Te Rome aan de Via Cornélia de Martelaren Márius en Martha, echtgenoten, en hun kinderen Audifax en Abachum. Zij behoorden tot de Perzische adel en kwamen ten tijde van keizer Claudius naar Rome ter bedevaart. Na gegeseld, gefolterd, gebrand en met ijzeren haken verscheurd te zijn, hakte men hen de handen af. Martha werd toen bij „Santa Ninfa" omgebracht, terwijl men de andere onthoofdde en hun lichamen verbrandde.

Eveneens Koning Canótus, Martelaar.

Te Smyrna de geboortedag van Martelaar Germánicus. Toen hij, onder Marcus Antoninus en Liicius Aurélius, nog in de bloei zijner jeugd, door de rechter veroordeeld was, wist hij met behulp der kracht Gods de vrees van lichamelijke zwakheid af te leggen. Want het wilde dier, dat men op hem losliet, hitste hij zelf aan en zo, door de tanden van het dier fijngemalen, verdiende hij ingelijfd te worden in het ware Brood Jezus Christus, voor wie hij stierf.

In Afrika de Martelaren Paulus, Geróntius, Januárius, Saturninus, Succéssus, Julius, Cátus, Pia en Germána.

Bij Spoléto het lijden van Martelaar Pontiánus. Tijdens keizer Antoninus werd hij door de rechter Fabiánus allerhevigst gegeseld en bevolen, om blootvoets over gloeiende kolen te lopen. Doch daar hij van de kolen geen letsel ondervond, liet men hem door pijnbank en ijzeren haken optrekken en zo in de kerker werpen, waar hij door engelenbezoek versterkt werd. Daarna voor de leeuwen geworpen en met gesmolten lood overgoten, heeft men hem met het zwaard gedood.

³ Een Cappadocische drieling die werden gemarteld onder Marcus Aurelius, 175.

Te Lodi in N. W. Italië Bisschop Bassiánus, Belijder. Tegelijk met Ambrosius trad hij krachtig op tegen de ketteren.

20 Januari

Te Rome de geboortedag van Bisschop en Martelaar Fabiánus, die, ten tijde van Décius, de marteldood onderging en op de begraafplaats van Callistus is begraven.

Eveneens te Rome, in de katacomben, Martelaar Sebastiánus, die onder keizer Diocletiánus aan het hoofd stond van het eerste cohort. Wegens zijn Christen-zijn, liet men hem midden op een vlakte vastbinden en door soldaten met pijlen doorboren, daarna ten laatste met stokken slaan, totdat hij de geest gaf.

Te Nicéa, in Bithynië, stierf de Marteldood Neóphytus. Nog maar *veertien jaren oud*, werd hij gegeseld, in een oven geworpen en aan de wilde dieren prijsgegeven. Daar hij ongedeerd bleef en het geloof in Christus standvastig beleed, heeft men hem eindelijk met het zwaard gedood.

21 Januari

Te Rome de marteldood van de maagd en Martelares Agnes. Onder de stadsprefect Symphrónius werd zij in het vuur geworpen; doch toen dit door haar gebed geblust werd, doodde men haar met het zwaard. Hierónymus schrijft over haar: „Bij alle volken en in alle talen, vooral in de kerken, heeft men met de pen en met de mond de lof verkondigd van het leven van Agnes, die zegevierde over haar leeftijd zowel als over de dwingeland en die het sieraad harer zuiverheid door de marteldood heeft geheiligd.”

Te Athéne het geboortefeest van Bisschop Páblus. Hij heeft, na Dionysius de Areopagiet, de Kerk aldaar voortreffelijk bestuurd. Hij scheen uit door deugden en wetenschap en mocht om zijn marteldood voor Christus een heerlijke kroon ontvangen.

Te Tarragóna, in Spanje, de Martelaren Fructuósus, een Bisschop, Augárius en Eulógius, Diakens. Ten tijde van Galliénus werden zij eerst gekerkerd en daarna in de vlammen geworpen. Toen hun banden verbrand waren, baden zij, hun handen kruisgewijze uitgestrekt en voltooiden aldus hun martelingen. Op hun geboortedag heeft Augustinus voor het volk een preek gehouden.

22 Januari

Te Valencia, in het Spaanse Tarragona, Leviet Vincéntius, Martelaar. (304) Onder de goddeloze landvoogd Daciánus moest hij kerkerstraffen, uithongering, pijnbank, ontwrichting van ledematen, gloeiende platen, een gloeiend ijzeren rooster en nog andere pijnningen verduren en zo ging hij ten hemel op, om de beloning voor zijn martelaarschap te ontvangen. De heerlijke zegepraal van zijn marteldood heeft Prudentius in een gedicht uitvoerig beschreven, terwijl Augustinus en bisschop Leo die met de hoogste lof hebben verheven.

Te Bethsáloë, in Assyrië, Anastásius, een Perzische Monnik, Na zeer vele foltering van kerkerstaf, stokslagen en boeien te Cesarée in Palestina te hebben doorstaan, moest hij van de Perzische koning Chásroës nog vele straffen verduren. Ten laatste werd hij onthoofd, na eerst nog zeventig lotgenoten, die verdronken werden, naar de marteldood te hebben zien voorgaan. Zijn hoofd is overgebracht naar Rome naar het klooster bij de „Tre fontane" tegelijk met zijn eerbiedwaardige beeltenis. De akten van de *tweede kerkvergadering van Nicéa* getuigen, dat door de aanblik daarvan duivels op de vlucht gedreven en ziekten genezen werden.

Te Embrun, in Frankrijk, de Martelaren Vincéntius, Oróntius en Victor, die tijdens de

vervolgning van Diodetiánus de kroon van het martelaarschap verwierven.

23 Januari

Te Rome de maagd Emerentiána, Martelares, die nog maar geloofsleerlinge, door de heidenen gestenigd werd, terwijl zij bad op het graf van Agnes, met wie zij was grootgebracht.

Te Philippi, in Macedónië, Pármenas, een der zeven eerste Diakens. Zich geheel verlatend op de genade Gods, vervulde hij zeer getrouw het predikambt, dat hem door de broederen was opgedragen. Hij heeft onder Trajánus de roem van het martelaarschap verworven.

Te Ancyra, in Galátië, Bisschop Clemens, die, meerdere malen gefolterd, eindelijk onder Diocletiánus zijn martelaarschap voltooid heeft.

Aldaar eveneens Agathángelus, die op dezelfde dag, onder de landvoogd Lácius, zijn martelaarschap voltrok.

Te Cesaréë, in Mauretanië, de Martelaren Severiánus en Aquila, zijn echtgenote, die verbrand zijn.

Te Antinoë, een stad in Egypte, Martelaar Asclas, die, na velerlei foltering, in de rivier (de Nijl) geworpen, zijn kostbare ziel aan God wedergaf.

Te Alexandrie Joannes de Aalmoezen-uitdeler, Bisschop van die stad, zeer bekend om zijn barmhartigheid jegens de armen.

24 Januari.

In de Provincie Valéria de Monnik Martyrius, van wie Paus Gregórius melding maakt.

Te Ephese Timotheus, een leerling van Apostel Paulus, door wie hij tot Bisschop van Ephese gewijd is. Na veel strijd voor Christus, werd hij daar gestenigd, toen hij hen, die aan Diana offers brachten, berispte. Kort daarna is hij in de Heere ontslapen.

Te Antiochië Bisschop Bábilas. Nadat hij reeds meermalen door zijn foltering, God verheerlijkt had, eindigde hij, in de vervolging van Decius, zijn roemvol leven in ijzeren boeien, waarmede hij ook zijn lichaam liet begraven.

Men verhaalt, dat met hem ook nog geleden hebben drie knapen, die hij in het geloof had onderwezen, n.l. Urbánus, Prilidiánus en Epolónius.

Te Foligno, in Umbrië, Feliciánus. Hij werd door bisschop Victor I tot Bisschop van die stad gewijd en heeft, na veel zwoegen, onder keizer Décius in zeer hoge ouderdom de kroon van het martelaarschap verworven.

Te Neocesarée, in Maurétánië, de Martelaren Mardónius, Musónius, Eugénius en Metéllus. Zij werden allen in het vuur geworpen en hun overblijfselen heeft men in de vloed verstrooid.

Eveneens de Martelaren Thyrsus en Projéctus.

25 Januari

Te Damascus de geboortedag van Ananias, een leerling des Heren, die voormelde Apostel Paulus gedoopt heeft. Toen hij te Damascus, in Eleutherópolis en elders het evangelie gepredikt had, werd hij onder de rechter Licinius met pezen gegeseld en verscheurd. Eindelijk door stenen verpletterd, voltooide hij zijn martelaarschap.

Te Clermont, in Frankrijk, de Prejéctus, Bisschop, en Amarinus, abt van Cloroángus, die beiden door voorname burgers van die stad ter dood zijn gebracht.

Te Antiochië de Martelaren Juventinus en Máximus, die onder Julianus de Afvallige de martelaarskroon verwierven. Op hun geboortedag heeft Joannes Chrysóstomus een preek tot het volk gehouden.

Eveneens de Martelaren Donátus, Sabinus en Agapes.

26 Januari

De Martelaar Polycarpus, Bisschop van Smyrna, die de 23ste Februari de kroon van het martelaarschap verwierf.

Te Hippo Regius, in Afrika Theógenes, Bisschop, en nog zes en dertig andere. Tijdens de vervolging van Valerianus verkregen zij de kroon van het eeuwig leven door het versmiden van de tijdelijke dood.

Te Bethlehem in Juda het overlijden van de Weduwe Paula. Ofschoon zij uit een edele senatoren-familie stamde, zegde zij met haar dochter, de maagd Eustóchium, aan de wereld vaarwel, deelde haar goederen aan de armen uit, en trok zich terug bij de kribbe van de Zaligmaker. Versierd met vele deugden en met de kroon van een langdurig martelaarschap, is zij vandaar naar het rijk der Hemelen opgegaan. Haar door deugden bewonderenswaardig leven heeft Hierónymus beschreven.

27 Januari

Te Sora Martelaar Juliánus, die in de vervolging van Antoninus, onder de landvoogd Flaviánus, gevangen genomen werd. Toen, onder zijn martelingen, een afgodstempel ineens stortte, werd hij onthoofd en verwierf aldus de martelaarskroon.

In Afrika Martelaar Avitus.

Aldaar ook de Martelaren Dátius, Reáter en hun gezellen, die in de vervolging der Vandalen de marteldood ondergingen.

Eveneens de Martelaren Datfvus, Juliánus, Vincéntius en nog zeven en twintig andere.

28 Januari

Te Rome Martelaar Flaviánus, die onder Diodetiánus zijn lijden volbracht.

Te Alexandrië het lijden van zeer vele Martelaren, die op deze dag, terwijl zij in de kerk waren, door de partij van Syriánus, een leider van de Arianen, op verschillende manieren zijn omgebracht.

Te Appollónia de Martelaren Leucius, Thyrsus en Callinicus, die tijdens keizer Décius, door allerlei foltering en gepijnigd zijn. De eerste en de laatste zijn onthoofd; de tweede gaf, door een hemelse stem uitgenodigd, de geest, en zo kwamen zij tot het einde hunner martelingen.

In Opper-Egypte de Martelaren Leónidas en zijn Gezellen. Ten tijde van Diocletiánus verwierven zij de martelaarspalm.

29 Januari

Te Rome, aan de Via Nomentána, de geboortedag van de Martelaren Pápias en Maurus, krijgslieden, ten tijde van keizer Diodetiánus. Zodra zij beleden, dat zij Christen waren, beval de stadsprefect Laodicius hun mond met stenen te verbrijzelen en hen zo in de kerker te werpen. Daarna liet hij hun stokslagen toedienen en eindelijk hen met van loden kogels voorziene zwepen zolang slaan, tot zij de geest gaven.

Te Perágia Bisschop Constántius, Martelaar. Onder keizer Marcus Aurélius heeft hij, tegelijk met nog anderen, om de verdediging van het geloof, de martelaarskroon verworven.

Te Milaan Priester Aquilinus, die, door de Arianen met een zwaard door de keel gestoken, de martelaarspalm behaalde.

Te Edessa, in Syrië, de Martelaren Sarbéllus en zijn zuster Bárbea. Zij waren door Bisschop Barsiméus gedoopt en zijn beiden in de vervolging van Trajánus, onder de landvoogd Lysias, met de martelaarskroon versierd.

In de streek van Troyes Martelaar Sabiniánus, die op bevel van keizer Aureliánus, om zijn geloof in Christus, onthoofd is.

30 Januari

Te Edessa, in Syrië, Bisschop Barsiméus. Nadat hij zeer vele heidenen tot het geloof bekeerd had en naar de martelaarskroon vooruit gezonden, is hij hen met de palm der martelaren gevolgd, onder Trajánus.

Te Antiochië het lijden van Priester Hippélytus. Gedurende enige tijd had hij zich door het schisma van Novátus laten misleiden, maar door de werking van Christus' genade tot beter inzicht gebracht, keerde hij tot de kerkelijke eenheid terug, waarvoor en waarin hij later een roemrijke marteldood stierf. Toen de zijnen hem vroegen, welke godsdienst de ware was, vervloekte hij de leer van Novátus, zeggende, dat men getrouw moest blijven aan het geloof. Daarna bood hij den beul zijn hals aan.

In Afrika het lijden van de Martelaren Feliciánus, Philappiánus en honderd vier en twintig anderen.

Eveneens Alexander, die in de vervolging van Décius werd gevangen genomen. Eerbiedwaardig om de grijsheid van zijn hoge jaren en schitterend door zijn herhaalde belijdenis, gaf hij onder de folteringen der beulen zijn geest.

Te Edessa, in Syrië, Bisschop Barse, vermaard om de gaven van genezingen. Hij werd door de Ariaanse keizer Valens om het katholiek geloof naar verre gewesten verbannen en stierf van uitputting, doordat hij driemaal van ballingsoord moest veranderen.

Te Jeruzalem de geboorte van Bisschop Matthias, van wie wonderbare en van geloof volle daden verhaald worden. Hij heeft onder Hadriánus veel voor Christus geleden en is eindelijk in vrede gestorven.

31 Januari

Te Rome, aan de weg naar Porto, de Martelaren Cyrus en Joannes, die, na vele folteringen, om de belijdenis van Christus onthoofd zijn.

Te Alexandrië de geboortedag van Martelaar Metránus. Toen hij, onder keizer Décius, op bevel der heidenen geen goddeloze woorden wilde spreken, hebben deze zijn gehele lichaam met stokken in elkaar geslagen, zijn gelaat en ogen met puntig riet doorboord, daarna hem onder folteringen buiten de stad gedreven, waar zij hem door steniging ombrachten.

Aldaar ook de Martelaren Saturninus, Thyrsus en Victor.

Eveneens te Alexandrië de Martelaren Tharcisius, Zóticus, Cyrfacus en hun Gezellen.

Te Cyzicus, aan de Hellespont, Martelares Tryphéne. Zij doorstond zeer vele folteringen, ten laatste door een stier gedood, verwierf zij de palm van het martelaarschap.

Nog op deze dag het overbrengen van Evangelist Marcus. Men bracht zijn heilig lichaam vanuit Alexandrië, toen door de barbaren ingenomen, naar Venétië, alwaar het in de hoofdkerk, welke onder zijn naam is gewijd, zeer eervol werd begraven.

FEBRUARI

1 Februari

De Martelaar Ignátius, Bisschop van Antiochië, die zijn roemvol martelaarschap voltrok op de twintigste December.

Te Smyrna Priester, Piónius, Martelaar. Na verdedigingen voor het christelijk geloof te hebben geschreven, werd hij in een vunzige kerker geworpen, alwaar hij, door zijn aanmoedigingen, vele broederen versterkte, om de marteldood te ondergaan. Daarna door vele folteringen gekweld, werd hij met nagelen doorboord en heeft, op de brandstapel geworpen, een zalig einde voor Christus verworven.

Met hem hebben nog vijftien anderen geleden.

2 Februari

Te Cesaréa, in Palestina, Honderdman Cornélius, door Apostel Petrus gedoopt en in voornoemde stad tot de Bisschoppelijke waardigheid verheven.

Te Rome, aan de Via Salária, de marteldood van Aproniánus, een opzichter hij het gevangeniswezen. Toen hij nog heiden was en Sisinius uit de kerker haalde, om hem voor de prefect Laodicius te geleiden, hoorde hij een stem uit de hemel die zeide: „Komt, gezegenden mijns Vaders, neemt bezit van het rijk, dat voor u bereid is van de grondvesting der wereld af." Toen geloofde hij, liet zich dopen en eindigde daarna, in de belijdenis des Heren, zijn leven door de doodstraf.

Ook te Rome de Martelaren Fortunátus, Feliciánus, Firmus en Cándidus.

3 Februari

Te Sebaste, in Arménië, het lijden van Bisschop Blásius, Martelaar. Hij verrichtte vele wonderen en werd onder de landvoogd Agricoláüs, na een langdurige geseling, aan een houten paal opgehangen, waarbij men zijn vlees met ijzeren kammen vaneen scheurde. Vervolgens wierp men hem in een vunzige kerker, daarna werd hij in een put gedompeld, waar hij echter ongedeerd uitkwam. Ten laatste is hij, op bevel van dezelfde rechter, tegelijk met twee knapen onthoofd. Vóór hem echter zijn zeven vrouwen, die bloeddruppels opvingen, welke tijdens de foltering uit het lichaam van deze martelaar vloeiden en die daarom als christenen herkend werden, na wrede martelingen, met het zwaard omgebracht.

In Afrika Diaken Celerinus. Negentien dagen lang afgezonderd door de wacht van de gevangenis, was hij in boeien en voetkluisters de glorieijke belijder van Christus. En terwijl hij door zijn onwrikbare standvastigheid in de strijd de vijand overwon, baande hij voor anderen de weg tot de overwinning.

Aldaar eveneens drie Martelaren, bloedverwanten van deze Diaken Celerinus, n.l.: Laurentinus, zijn oom van vaders kant, Ignátius, zijn oom van moeders zijde en zijn grootmoeder Celerina, die te voren als martelaren gekroond waren. Er bestaat een brief van Cypriánus, die hun aller lof verkondigt.

Ook nog in Afrika de Martelaren Felix, Symphrónius, Hippélytus en hun Gezellen.

4 Februari

Te Rome Martelaar Eutychius, die een roemvolle marteldood onderging en begraven werd in de begraafplaats van Callistus. Bisschop Dámasus van Rome heeft naderhand zijn graf met verzen opgeluisterd.

Te Thmuïs in Egypte de marteldood van Philéas, Bisschop van die stad en van de krijgstruun Philorámus. Toen, tijdens de vervolging van Diocletiánus, hun

verwanten en vrienden hen niet konden overhalen, om zich te ontzien, verdienden beiden, door zich te laten doden, de palm van den Heere.

Met hen is een ontelbare menigte gelovigen uit diezelfde stad, die de voetstappen van hun herder volgde, met de marteldood gekroond.

Te Fossombreme de Martelaren Aquilinus, Géminus, Gelásius, Magnus en Donátus.

5 Februari

Te Catánia, op Sicilië, de geboortedag van de maagd Agatha, Martelares. Ten tijde van keizer Décius werd zij onder de rechter Quinctiánus in het gezicht geslagen en in de gevangenis geworpen. Dan rukte men haar op de pijnbank uiteen, kerfde haar, sneed haar borsten af en wentelde haar op scherven en kolen. Ten laatste is zij biddende tot God in de kerker gestorven.

In Pontus de gedachtenis van zeer vele Martelaren uit de vervolging van Maximiánus. Sommigen hunner werden met kokend lood overgoten, anderen met puntig riet onder de nagels gestoken en met vele ontzettende folteringen herhaaldelijk gepijnigd. Zo hebben zij door een roemrijk martelaarschap hun zegepalm en hun kroon bij den Heere verdiend.

Te Alexandrië Martelaar Isidórus, een krijgsman, die tijdens de vervolging van Décius door de veldheer Numeriánus om het christengeloof onthoofd werd.

6 Februari

Te Cesarée, in Cappadócië, de geboortedag van de maagd Doróthea, Martelares. Onder Sapricius, landvoogd van dat gewest, werd zij eerst op de pijnbank gefolterd, daarna langdurig geslagen en ten laatste onthoofd. Door haar belijdenis bekeerde zich een zekere Theóphilus, een jong advocaat, tot het Christengeloof. Aanstonds werd hij op de pijnbank zeer hevig gefolterd en eindelijk met het zwaard gedood.

Te Emésa, in Phenicië, Bisschop Silvánus. Nadat hij veertig jaren aan het hoofd van die kerk gestaan had, is hij ten laatste, onder keizer Maximiánus, tegelijk met nog twee anderen voor de wilde dieren geworpen en lid voor lid verscheurd. Aldus verwierf hij de martelaarspalm.

Nog op deze dag de Martelaren Saturninus, Theöphilus en Revocáta.

Te Clermont, in Frankrijk, Martelaar Antholiánus.

7 Februari

Te Augusta, tegenwoordig Londen genaamd, in Engeland, de geboortedag van Bisschop Aágulus. Nadat hij zijn levensloop door de marteldood geëindigd had, mocht hij het eeuwig loon ontvangen.

In Phrygië Martelaar Adáucus. Hij was van voorname Italiaanse afkomst en werd door de keizers met alle mogelijke waardigheden vereerd. Eindelijk, terwijl hij nog het ambt van questor bekleedde, werd hij, om de verdediging van het geloof, de martelaarskroon waardig geacht.

Nog aldaar zeer vele Martelaren, die burgers waren van dezelfde stad, aan wier hoofd genoemde Adáucus stond. Daar zij allen Christen waren, en in hun geloofsbelijdenis standvastig bleven, heeft keizer Galérius Maximiánus hen laten verbranden.

Te Heracléa, in Pontus, Krijgsoverste Theodórus. Onder keizer Licinius werd hem, na vele folteringen, het hoofd afgeslagen, en zo ging hij als overwinnaar de hemel binnen.

8 Februari

Te Rome de Martelaren Paulus, Lucius en Cyriacus.

In Klein-Armenië de geboortedag van de Martelaren Dionysius, Emiliánus en Sebastianus.

Te Constantineipel de geboortedag van de Martelaren, Monniken van het klooster „Dius“. Daar zij brieven overbrachten van Bisschop Felix III tegen Acácius, werden zij, om de verdediging van het Katholiek geloof, zeer wreed vermoord.

In Perzië de herdenking van de Martelaren, die onder de Perzische koning Cábades, om het Christen geloof, door verschillende folteringën zijn omgebracht.

Te Alexandrië het lijden van Martelares Coïntha onder keizer Décius. De heidenen grepen haar aan, sleepten haar voor de afgodsbeelden en wilden haar dwingen die te aanbidden. Daar zij dit met verontwaardiging weigerde, hebben zij haar voeten in boeien geklonken en haar zo gebonden door de straten der stad sleurend, door een verschrikkelijke dood omgebracht.

9 Februari

Te Alexandrië de geboortedag van de maagd Apollónia, Martelares. Onder Décius hebben de vervolgers haar eerst alle tanden uitgeslagen. Daarna richtten zij een brandstapel op, ontstaken die en dreigden haar levend te zullen verbranden, indien zij met hen geen goddeloze taal wilde spreken. Maar zij overlegde even bij zichzelf, rukte zich los uit de handen der booswichten en sprong, inwendig brandend door een grotere vlam van Geest, spontaan in het vuur, dat men voor haar ontstoken had. Zo werden zelfs de bewerkers van die wreedheid, met schrik bevangen omdat een vrouw meer bereid bleek te zijn tot de dood, dan de vervolger tot de straf.

Te Rome de Marteldood van de Martelaren Alexander en acht en dertig anderen, die de kroon der overwinning ontvingen.

In Afrika, in het plaatsje Lémela, Martelaren Primus en Donátus, Diakens die door de Donatisten gedood zijn omdat zij in de kerk het altaar beschermden.⁴

Te Solia, op Cyprus, Martelaren Ammónius en Alexánder.

Te Antiochië Martelaar Nicéphorus, die onder keizer Valeriánus, door onthoofding de martelaarskroon ontving.

10 Februari

Te Rome de Martelaren Zóticus, Irenéus, Hyacinthus en Amántius.

Ook aldaar, aan de Via Lavicána, tien Krijgslieden, Martelaren.

Eveneens te Rome, aan de Via Appia, de maagd Sotéres, Martelares, die, — zoals Ambrosius schrijft, — uit een adellijk geslacht gesproten was, maar de waardigheden van Consul en Prefect, welke haar voorvaderen bekleed hadden, terwille van Christus, versmaadde. Toen men haar gebod aan de afgoden te offeren en zij dat weigerde, heeft men haar lange tijd hevig in het gezicht geslagen en nadat zij ook nog andere straffen kloekmoedig had doorstaan, is zij eindelijk, met een zwaard doorstoken, vol vreugde naar haar Bruidegom gegaan.

11. Februari

Te Adrianopel, in Thrácië, de Martelaren Lácius Bisschop en zijn Gezellen onder Constántius. Lácius zelf heeft van de Arianen veel te lijden gehad en is in de gevangenis als martelaar gestorven; de anderen echter, die tot de voorname burgers

⁴ 362; Diakenen in de Afrikaanse kerk die werden ter dood gebracht door een groep van Donatisme kettters nadat zij verzet tegen de overname van een katholieke kerk in Lavallum, Noordwest-Afrika.

behoorden, ondergingen door graaf Philágrius de doodstraf, omdat zij de Arianen, die in die dagen op het Concilie van Sárdica veroordeeld waren, niet wilden ontvangen.

In Afrika de geboortedag van de Martelaren Saturninus, een Priester, Dativus, Felix, Ampélius en hun Gezellen. In de vervolging van Diocletíanus werden zij door de soldaten gevangen genomen, toen zij naar gewoonte bijeenkwamen voor de Zondagviering. Zij volbrachten hun lijden onder de Proconsul Anolinus.

In Numidië de gedachtenis van zeer vele Martelaren. Zij werden tijdens dezelfde vervolging gevangen genomen en daar zij niet, volgens het bevel van de keizer, de Schriften wilden uitleveren, zijn zij zeer hevig gefolterd en ten laatste gedood.

Te Vienne, in Frankrijk, de overbrenging van het lichaam van Bisschop Desidérius, Martelaar, vanuit het gebied van Lyon, waar hij vroeger, op de drie en twintigste Mei, de marteldood had ondergaan.

12 Februari

In Afrika Krijgsman Damiánus, Martelaar.

Te Carthágo de Martelaren Modéstus en Juliánus.

Te Alexandrië (St. Damien) de Martelaren Modéstus en Ammónius, die nog maar kinderen waren.

Te Barceléna, in Spanje, de maagd Eulália. Ten tijde van keizer Diodetiánus heeft zij de foltering van pijnbank, ijzeren haken en vuur moeten doorstaan. Eindelijk aan het kruis gehecht, ontving zij de roemvolle martelaarskroon.

Te Constantinópel Melétius, Bisschop van Antiochië. Om het katholiek geloof werd hij meermalen in ballingschap gezonden en eindelijk is hij in eerstgenoemde stad naar den Heere opgegaan. Joáannes Chrysóstomus en Gregórius van Nyssa hebben zijn deugden ten zeerste geroemd.

13 Februari

Te Todi, in Umbrië, Priester Benignus, Martelaar. Daar hij ten tijde van de keizers Diodetiánus en Maximiánus niet ophield door woord en voorbeeld bet Christendom te verbreiden, werd hij door de afgodendienaars gevangen genomen en heeft, na verschillende folteringen, zijn priesterlijke waardigheid verhoogd met de eer van het martelaarschap.

Te Meletina, in Arménië, de Martelaar Polyeúctus, die, in de vervolging van Décius, door veel lijden de martelaarskroon verwierf.

Te Lyon, in Frankrijk, Martelaar Juliánus.

Te Ravénna de maagd Fusca en haar voedster Maura, die onder het bestuur van Decius, onder de landvoogd Ouinetiánus, veel hebben moeten lijden. Ten laatste met het zwaard doorstoken, hebben zij haar martelaarschap voltooid.

14 Februari

Te Rome, aan de Via Flaminia, de geboortedag van Priester Valentinus, Martelaar. Na vele tekenen van genezingen en wetenschap, werd hij, onder keizer Cláudius, met stokken geslagen en onthoofd.

Eveneens te Rome de Martelaren Vitális, Felícula en Zéno.

Te Terni Bisschop Valentinus, Martelaar. Na een langdurige geseling werd hij in de kerker geworpen en, daar hij onverzettelijk bleef, eindelijk op bevel van de stads prefect Plácidus, in het holle van de nacht, uit de gevangenis gehaald en onthoofd.

Te Alexandrië II. Martelaren Cyrion, een Priester, Bassiánus, een Lector, Agatho, een Exorcist en Móyses, die allen door het vuur verbrand, ten hemel zijn opgestegen.

Te Térni de Martelaren Próculus, Ephébus en Apollónius. Terwijl zij een nachtwake hielden bij het lichaam van Valentinus, werden zij, op bevel van de oud-consul Leóntius, gevangen genomen en met het zwaard gedood.

Te Alexandrië Martelaren Bassus, Antonius en Protólicus, die in zee verdrinken werden.

15 Februari

Te Bréscia de geboortedag van Martelaren Faustinus en Jovita, gebroeders. Onder Keizer Hadriánus hebben zij, na veel strijd om het Christengeloof roemrijk doorstaan te hebben, de zegekroon van het martelaarschap ontvangen.

Te Rome Martelaar Cráton. Met zijn echtgenote en geheel zijn gezin werd hij door Bisschop Valentinus gedoopt en is niet lang daarna, tegelijk met hen, de marteldood gestorven.

Te Terni de geboortedag van de Martelaren Saintninus Cástulus, Magnus en Lucius.

Aldaar ook de maagd Agape, Martelares.

16 Februari

Te Rome Onésimus, over wie Apostel Paulus aan Philémon schrijft. Ook heeft hij hem, na Timótheus, tot Bisschop van Ephese gewijd en hem het predikambt toevertrouwd. Onésimus werd echter geboeid naar Rome overgebracht en is voor het Christengeloof gestenigd. Eerst werd hij daar begraven, maar later werd zijn lichaam vervoerd naar de plaats, waar hij tot bisschop gewijd was geweest.

In Egypte Martelaar Julianus met nog vijf duizend anderen.

Te Cesarée, in Palestina, Elias, Jeremias, Samuël en Daniël, Martelaren uit Egypte. Daar zij de Belijders, die tot de metaalmijnen in Cilicië veroordeeld waren, vrijwillig hadden terzijde gestaan, werden zij bij hun terugkeer aangehouden, door de landvoogd Firmiliánus, onder keizer Galérius Maximiánus, zeer wreed gezeseld, en ten laatste met het zwaard gedood. Na hen zijn Porphyrius, een dienaar van de Martelaar Pámphilus, alsook Seléucus, een Cappadóciër, die bij herhaalde foltering reeds dikwijls hadden gezegevierd, opnieuw gepijnigd en hebben de een door verbranding, de ander door het zwaard de kroon der martelaren verworven.

Te Nicomedië de maagd en Martelares Juliána. Onder keizer Maximiniánus werd zij eerst door haar vader Africánus hevig geslagen en daarna door de Prefect Evilásius, met wie zij niet wilde huwen, op verschillende manieren gefolterd. Vervolgens wierp men haar in de gevangenis, waar zij op zichtbare wijze met de duivel te strijden had. Toen zij ook nog in het vuur en in een ziedende ketel was geworpen en dat te boven kwam, heeft zij ten laatste door onthoofding haar martelaarschap beëindigd. Haar lichaam echter is later naar Cuma in Campánië overgebracht.

17 Februari

Te Rome de marteldood van Faustinus, die vier en veertig anderen ter bekroning gevolgd zijn.

In Perzië de geboortedag van Polychrónius, Bisschop van Babylon. In de vervolging van Décius is zijn gelaat met stenen stukgeslagen, waarna hij, met uitgestrekte armen en de ogen ten hemel gericht, de geest gaf.

Te Concórdia, in het gebied van Venetië, de Martelaren Donátus, Secundiánus en Rémulus, met nog zes en tachtig anderen, die deelgenoten werden in hun bekroning.

Te Cesarée, in Palestina, Theodálus, een grijsaard uit het personeel van de landvoogd Firmiliánus. Door het voorbeeld van de martelaren aangevuurd, beleed hij standvastig, dat hij Christen was, waarom hij aan het kruis werd gehecht en een roemvolle

zegepraal verwierf.

Aldaar ook Julianus, een Cappadóciër, die de lichamen van de vermoorde martelaren kuste; daarom als Christen aangebracht, werd hij voor de landvoogd geleid, die hem langzaam liet verbranden.

18 Februari

Te Jeruzalem de geboortedag van Bisschop Simeon, Martelaar. Men zegt, dat hij een zoon van Cléophas en een bloedverwant van de Zaligmaker was. Hij werd na Jacóbus, de broeder des Heeren, tot Bisschop van Jeruzalem gewijd en stierf, in de vervolging van Trajánus, na vele folteringen, de marteldood. Alle aanwezigen, zelfs de rechter, stonden verbaasd, hoe een grijsaard van honderd en twintig jaar zo moedig en standvastig de kruisdood onderging.

Te Ostia, aan de Tiber, de Martelaren Máximus en Claudius, gebroeders, en van Prepedigna, echtgenote van Claudius, met hun beide kinderen Alexander en Cutias. Zij behoorden tot een zeer doorluchtig geslacht en werden allen, op bevel van Diocletiánus, aangehouden en verbannen. Later verbrand, hebben zij aan God het welriekend offer van hun martelaarschap gebracht. Hun overblijfselen wierp men in de rivier, doch de Christenen zochten ze bij elkaar en begroeven ze bij genoemde stad. In Afrika de Martelaren Lácius, Silvánus, Rátulus, Classicus, Secundinus, Fráctulus en Máximus.

Te Constantinópel Bisschop Flaviánus. Daar hij te Ephese het katholiek geloof verdedigde, werd hij door de partijgangers van de goddeloze Dióscorus geslagen en getrapt en vervolgens in ballingschap gezonden, waar hij na drie dagen zijn leven eindigde.

19 Februari

Te Rome de geboortedag van Priester Gabinus, Martelaar. Hij was een broeder van Paus Cajus en werd door Diocletiánus lange tijd gekweld met kerkerstraf en boeien. Door zijn kostbare dood heeft hij de hemelvreugde verworven.

In Afrika de Martelaren Páblius, Julianus, Marcéllus en anderen.

In Palestina de herdenking van de Monniken en andere Martelaren, die door de Saracenen, onder hun aanvoerder Alamundar, om het Christengeloof zeer wreedaardig vermoord zijn.

Te Napels, in Campánië, Quod-vult-Deus, Bisschop van Carthago.⁵ Tegelijk met zijn geestelijkheid, door de Ariaanse koning Genserik op wrakke schepen, zonder riemen of zeilen geplaatst, landde hij buiten verwachting te Napels en is daar als Belijder in ballingschap gestorven.

20 Februari

Te Tyrus, in Phenicië, de herdenking van vele Martelaren, wier aantal enkel door God gekend wordt. Zij allen werden, onder keizer Diocletiánus, door de militaire bestuurder Vetárius, gedood door allerlei soort folteringen, welke elkaar opvolgden. Want eerst werd hun ganse lichaam door geselslagen verscheurd, vervolgens werden zij voor allerlei soort beesten geworpen, doch toen deze hen, door Gods beschikking, ongedeerd lieten, hebben zij hun martelaarschap voltooid, doordat men daarna de wreedheid van het vuur en van het zwaard er aan toevoegde.

De bisschoppen Tyrannio, Silvánus, Peleus en Nilus en de priester Zenóbius hebben

⁵ **Quodvultdeus** (° eind 4e eeuw - † voor 24 oktober 454, Napels) was een Noord-Afrikaans kerkvader. Hij was rond 421 diaken in Carthago, in 432 of 433 werd hij bisschop van Carthago. De kerkvader Aurelius Augustinus had contact met Quodvultdeus.

deze roemrijke schare tot de zegepraal aangemoedigd en mochten ook, tegelijk met hen, door een gelukkige strijd, de palm van het martelaarschap verwerven.

Te Constantinópel Bisschop Eleuthérius, Martelaar.

In Perzië de geboortedag van Bisschop Sadoth en nog honderd acht en twintig anderen, die, omdat zij de zon niet wilden aanbidden, onder de Perzische koning Sapor, door een wrede dood, een kostbare kroon verwierven.

Op Cyprus de Martelaren Pothámius en Nemésius.

21 Februari

Te Seythópolis, in Palestina, Bisschop Severiánus, Martelaar. Daar hij met kracht de Eutyhianen bestreed, werd hij met het zwaard omgebracht.

Op Sicilië de geboortedag van negen en zeventig Martelaren, die onder Diocletiánus, door velerlei folteringen de kroon voor hun belijdenis mochten ontvangen.

Te Adruméte, in Afrika, de Martelaren Vérulus Secundinus, Siricius, Felix, Sérvulus, Saturninus, Fortunatus en nog zestien anderen. In de vervolging der Vandalen werden zij om de belijdenis van de katholieke godsdienst, als martelaar gekroond.

Te Damáscus Petrus van Majáma. Toen hij tot enige Arabieren, die hem in zijn ziekte kwamen bezoeken, zeide: „Een ieder, die niet het katholiek geloof der Christenen omhelst, is veroordeeld, gelijk uw valse profeet Mohamed", werd hij door hen vermoord.

22 Februari

Te Sálamis, op Cyprus, Aristion die (zoals de aanstonds te vermelden Papias getuigt) een der twee en zeventig leerlingen van Christus is geweest.

Te Hierápolis, in Phrygie, Pápias, Bisschop van die stad, die een leerling was van de bejaarde H. Joánnnes en een vriend van Polycárpus.

In Arabië de herdenking van zeer vele Martelaren, die, onder keizer Calérius Maximiánus, zeer wreedaardig zijn vermoord.

23 Februari

Te Smyrna de geboorte van Polycárpus, leerling van Apostel Joánnnes. Door deze tot Bisschop van genoemde stad gewijd, was hij primaat van geheel West-Klein Azië. Later, onder Marcus Antoninus en hícius Aurélius Cómmodus, werd hij op de brandstapel geworpen, terwijl de stadhouder en het gehele volk in het theater daarbij aanwezig was en tegen hem tekeer ging. Daar het vuur hem echter niet in het minst deerde, ontving hij de martelaarskroon, doordat hij met een zwaard doorstoken werd. Met hem zijn nog tien anderen, die uit Philadelphia gekomen waren, eveneens in de stad Smyrna de marteldood gestorven.

Te Sirmium Monnik Sirénus, Martelaar. Daar hij, op bevel van keizer Maximiánus aangehouden, beleed, dat hij Christen was, werd hij onthoofd.

Aldaar ook de geboorte van twee en zeventig Martelaren, die in deze stad de strijd van het martelaarschap strijdende, het altijdddurend rijk in bezit namen.

In de stad Astorga, in Spanje, de maagd Martha, Martelares. Onder keizer Décius en de Proconsul Patérnus, werd zij om haar geloof in Christus wreed gefolterd en eindelijk met het zwaard omgebracht.

Te Rome Priester Polycárpus, die met Sebastiánus zeer velen tot het christendom bekeerde en hen door zijn aanmoedigingen tot een roemvol martelaarschap bracht.

24 Februari

In Judéa, de geboortedag van Apostel Matthias. Hij werd, na de Hemelvaart des Heren, door de Apostelen door het lot in de plaats van de verrader Judas gekozen en onderging om de prediking van het evangelie de marteldood.

Te Rome Martelares Primitiva.

Te Rouaan de marteldood van Bisschop Pretextátus, Martelaar.

Te Cesaréë, in Cappadócië, Martelaar Sérgius, wiens daden hoog in ere zijn.

In Afrika de Martelaren Montánus, Locius, Julianus, Victóricus, Flaviánus en hun Gezellen. Zij waren leerlingen van Cypriánus en ondergingen, onder keizer Valeriánus, de marteldood.

25 Februari

In Egypte de geboortedag van de Martelaren Victorinus, Victor, Nicéphorus, Claudianus, Dióscorus, Serápion en Pápias, onder keizer Numeriánus. Van hen verdroegen de twee eerste standvastig met geduld uitgezochte folteringen voor de belijdenis van het geloof en werden daarna onthoofd. Nicéphorus werd in stukken gehakt, na gloeiende roosters en vuur overwonnen te hebben. Claudiánus en Dióseorus heeft men verbrand, terwijl Serápion en Pápis met het zwaard zijn omgebracht.

In Afrika de Martelaren Donátus, Justus, Ieréna en hun Gezellen.

27 Februari

Te Perge, in Pamphilië, de geboortedag van Bisschop Nestor. Terwijl hij in de vervolging van Décius dag en nacht voortging met bidden, dat de kudde van Christus behouden mocht blijven, werd hij gevangen genomen. Met bewonderenswaardige vrijheid en blijmoedigheid beleed hij de Naam des Heren en werd daarom, op bevel van de landvoogd, zeer wreed op de pijnbank gefolterd. Daar hij echter standvastig volhield, van altijd aan Christus getrouw te zullen blijven, is hij ten laatste door de kruisdood zegevierend ten hemel opgegaan.

Aldaar ook het lijden van de Pápias, Diodórus, Conon en Claudiánus, die Nestor in de marteldood waren voorgegaan.

Eveneens de Martelaren Fortunátus, Felix en zeven en twintig anderen.

Te Alexandrië Bisschop Alexánder, een eerbiedwaardig grijsaard en opvolger van Petrus, die ook Bisschop van die stad is geweest. Door geloofsijver ontstoken, heeft hij Arius, een van zijn priesters, die met ketterij besmeurd was en wiens schuld door de goddelijke waarheid was aangetoond, buiten de kerk gesloten. Later heeft hij, met drie honderd en achttien Vaders, op de Kerkvergadering van Nicéa, hem veroordeeld.

Te Bolóгна Bisschop Faustiniánus, die de kerk aldaar, welke door de vervolging van Diocletiánus veel te lijden had, door zijn prediking heeft bevestigd en uitgebreid.

Te Gaza, in Palestina, Bisschop Porphyrius. Ten tijde van keizer Arcádus liet hij de afgod Marnas en diens tempel omverwerpen en is na veel lijden in den Heere ontslapen.

28 Februari

Te Rome de geboortedag van de Martelaren Alexander, Abúndius, Antigonus en Fortunátus.

Te Alexandrië het lijden van de Martelaar Juliánus. Daar hij zozeer aan jicht leed, dat hij noch gaan noch staan kon, werd hij tegelijk met twee dienaren, die hem in een draagstoel droegen, voor de rechter gebracht. Een van deze verzaakte zijn geloof; de andere echter, Eunus genaamd, bleef met zijn meester standvastig in de belijdenis van Christus. Men plaatste nu Juliánus en Eunus op kamelen, liet hen door de ganse stad

rondleiden, met zweepen verscheuren en eindelijk, terwijl van alle kanten het volk stond toe te kijken, op de brandstapel verbranden.

Aldaar ook Krijgsman Besa. Toen hij belette, dat men voornoemde martelaren hoonde, werd hij voor de rechter gebracht en om de standvastige belijdenis van het geloof, onthoofd.

29 Februari (schrikkeljaar)

Te Rome de geboortedag van de Martelaren Macárius, Rufinus, Justus en Theóphilus.

Te Alexandrië het lijden van de Cereális, Pápulus, Cajus en Serápion.

Aldaar ook de gedachtenis van de Priesters, Diakenen en nog zeer vele anderen, die, ten tijde van keizer Valeriánus, toen er een vreselijke pest woedde, de zieken bijstonden en aldus volgaarne de dood tegemoet gingen.

MAART

1 Maart

Te Rome twee honderd en zestig Martelaren. Toen zij voor de naam van Christus veroordeeld waren, liet Claudius⁶ hen eerst zand graven buiten de Salarische poort en vervolgens in het amphitheater door zijn soldaten met pijlen doorboren.

Eveneens de geboortedag van de Martelaren Leo, Donátus, Abundántius, Nicéphorus en negen anderen.

Te Marseille, in Frankrijk, de Martelaren Hérmes en Hadriánus.

Te Heliópolis, bij de Libanon, Martelares Eudócia. Tijdens de vervolging van Trajánus, door Bisschop Theódotus gedoopt en tot de strijd gesterkt, werd zij aldaar, op bevel van de landvoogd Vincéntius, met het zwaard gedood en heeft zij de kroon van het martelaarschap ontvangen.

Op deze dag ook Martelares Antonina. Omdat zij, in de vervolging van Diodeliánus, met de goden der heidenen de spot had gedreven, werd zij, na verscheidene folteringen, in een ton gesloten en in een moeras bij de stad Kea verdronken.

Te Perágia het overbrengen van Bisschop Herculánus, Martelaar, die op bevel van Tótila, koning der Gothen, onthoofd is. Veertig dagen nadat zijn hoofd was afgehouden — zo schrijft Bisschop Gregórius⁷ — vond men het weer zodanig met het lichaam verenigd, alsof het zwaard geen wonde geslagen had.

2 Maart

Te Rome, aan de Via Latina, de Martelaren Jovinus en Basiléus, die geleden hebben onder de keizers Valeriánus en Galliënus.

Nog te Rome zeer vele Martelaren, die, onder keizer Alexander⁸ en de prefect Ulpíanus, lange tijd gefolterd werden en ten laatste veroordeeld zijn, om onthoofd te worden.

Te Cesaréë in Cappadócië, de Martelaren Lácius, een Bisschop, Absalon en Lérgius.

In Porto de Martelaren Paulus, Heraclius, Secundilla en Januária.

In Campánië de gedachtenis van tachtig Martelaren, die door de Lombarden zeer wreedaardig zijn omgebracht, omdat zij weigerden offervlees te eten en een geitenkop te aanbidden.

3. Maart

Te Cesaréë in Palestina, Krijgsman Marinus en Senator Astérius, Martelaren, onder de vervolging van Valeriánus. De eerste werd door zijn krijgsmakkers als Christen aangeklaagd en toen hij, door de rechter ondervraagd, met zeer heldere stem beled christen te zijn, verwierf hij door onthoofding de martelaarskroon. Toen nu Astérius het onthoofde lichaam van de Martelaar op zijn schouders nam en met zijn eigen gewaad bedekte, ontving hij onmiddellijk als martelaar zelf de eer, welke hij aan een martelaar bewees.

Te Calahorra, in Spanje, de geboortedag van de Martelaren Hemitérius en Cheledónius, gebroeders. Toen zij, als krijgslieden, bij Leon, een stad in Gallicië, gelegerd waren en de storm van vervolging losbrak, begaven beiden zich naar Calahorra, om voor de naam van Christus te getuigen. Na verscheidene folteringen, zijn zij aldaar met het martelaarschap gekroond.

⁶ Romeins keizer van 41-54 na Chr.

⁷ Bisschop van Rome vanaf 590

⁸ Romeins keizer van Ca. 224-235

Op dezelfde dag het lijden van de Felix, Luciolus Fortunátus, Márcia en hun gezellen. Eveneens de Krijgslieden Cleonicus, Eutrópius en Basiliscus, die in de vervolging van Maximianus, onder de landvoogd Asclepiades, door de kruisdood gelukkig zegevierden.

4 Maart

Te Rome, aan de Via Appia, de geboortedag van Martelaar bisschop Lácius I. In de vervolging van Valerianus werd hij eerst om het Christengeloof verbannen. Later mocht hij door een Goddelijke beschikking weer naar zijn kerk terugkeren en toen hij daar veel tegen de Novatiánen gestreden had, heeft hij door onthoofding zijn martelaarschap voltooid. Cypriánus heeft hem met de hoogste lof geprezen.

Te Nicomedië Martelaar Hadriánus met nog drie en twintig anderen. Doordat men hun beenderen stuksloeg, hebben zij, onder keizer Diocletianus, hun martelaarschap voltooid. Hun overblijfselen werden door de Christenen naar Byzantium overgebracht en aldaar met eerbied begraven. Het lichaam van Hadriánus werd later van daar naar Rome vervoerd op de achtste September, op welke dag zijn feest dan ook vooral gevierd wordt.

Te Rome, aan de Via Appia, negen honderd Martelaren, die ter aarde zijn besteld op de begraafplaats van Sint Cecilia.

In de Chersonesus het martelaarschap van de Bisschoppen Basilius, Eugénius, A gathodárus, El pidius, Ethérius, Cápito, Ephrem, Nestor en Arcádus.

Op deze dag ook Cajus, paleisbeambte, die in zee verdronken werd en nog zeven en twintig anderen.

Eveneens het lijden van de Archeláus, Cyrillus en Phótius.

Te Antiochië de geboortedag van Martelaar Phocas. Hoe deze, na veel versmading voor de naam van zijn Verlosser geleden te hebben, over de oude slang heeft gezegevierd.

Te Cesarée, in Palestina, Martelaar Hadriánus, die, in de vervolging van Diocletianus, op bevel van de landvoogd Firmiliánus, om het geloof in Christus eerst aan een leeuw werd voorgeworpen, daarna met het zwaard gedood, de kroon der Martelaren ontvangen heeft.

Op dezelfde dag ook het lijden van de Martelaren Eusébius, een hoveling met nog negen anderen.

6 Maart

De Martelaressen Perpétua en Felicitas, die de zevende Maart de glorierijke martelaarskroon van de Heere ontvangen hebben.

Te Tortóna Bisschop Marciánus, Martelaar. Onder Trajánus is hij tot eer van Christus gedood en gekroond.

Te Nicomedië de geboortedag van de Martelaren Victor en Victorinus. Drie jaren lang werden zij met Claudiánus en zijn vrouw Bassa door allerlei folteringen gepijnigd en in de gevangenis opgesloten, waar zij hun levensloop hebben voltooid.

Op Cyprus Martelaar Conon. Toen men hem, onder keizer Décius, met doornagelde voeten voor een wagen liet lopen, zonk hij op de knieën neer, en gaf al biddende de geest.

In Syrië het lijden van twee en veertig Martelaren. Te Amórium aangehouden, en derwaarts gevoerd, hebben zij daar na schitterend hun strijd volbracht te hebben, als overwinnaars de palm van het martelaarschap verworven.

7 Maart

Te Carthágo de geboortedag van de Martelaressen Perpétua en Felicitas. Daar Felicitas zwanger was, (zoals Augustinus verhaalt) moest men, volgens de voorschriften van de wet, met haar wachten, totdat zij bevallen was. In barensnood, leed zij veel smart; doch voor de wilde dieren geworpen, verheugde zij zich. Met haar hebben ook geleden Revocátus, Saturninus en Secándulus. Deze laatste stierf in de gevangenis; op de overigen liet men allerlei wilde dieren los, waarna zij ten slotte door het zwaard werden omgebracht, onder keizer Sevérus. Het feest van de Perpétua en Felicitas echter viert men daags te voren.

Te Cesaréë, in Palestina, het lijden van Eubálus, die een gezel was van Hadriánus en twee dagen na hem, door de leeuwen verscheurd, met het zwaard is afgemaakt. Hij was de laatste, die in genoemde stad de martelaarskroon ontving.

8 Maart

Te Nicomedië Bisschop Quintilis, Martelaar.

In Afrika de Martelaren Cyrillus, Bisschop, Rogátus, Felix, nog een Rogátus, Beáta, Herénia, Felicitas, Urbánus, Silvánus en Mamillus.

Te Antinous, een stad in Egypte, de geboortedag van de Martelaren Apollónius, een Diaken en Philémon. Zij werden aangehouden en voor de rechter gebracht. Daar zij standvastig weigerden, om aan de afgoden te offeren, werden zij beiden met doorboorde hielen op verschrikkelijke wijze door de stad gesleept en ten laatste met het zwaard gedood, voltooiden zij hun martelaarschap.

Nog aldaar het lijden van de Ariánus, een landvoogd, Theóticus en nog drie anderen. De rechter liet hen in zee verdrinken, maar hun lichamen werden door dolfijnen naar het strand gebracht.

Te Carthago Póntius, die een diaken was van Bisschop Cypriánus. Tot aan diens sterfdag deelde hij met hem de ballingschap en liet een voortreffelijk geschrift na over zijn leven en lijden. Steeds verheerlijkte hij God in zijn wederwaardigheden en verwierf aldus de kroon des levens.

9 Maart

Bij Sébaste, in Arménië, de geboortedag van veertig Krijgslieden uit Cappadócië. Ten tijde van keizer Licinius werden zij, onder de landvoogd Agricola, geboeid en in vunzige kerkers geworpen. Daarna sloeg men hen met stenen in het gelaat en liet hen, in de barre winter onder de blote hemel, naakt op een bevroren vijver de nacht doorbrengen, waar hun lichamen van koude ineenkrompen en open sprongen. Eindelijk brak men hun de beenderen en zo voleindigden zij hun martelingen. Onder hen waren Cyrion en Cándidus de voornaamste. Basilius en ook andere Vaders hebben in hun geschriften hun aller lof verkondigd. Het feest van deze Martelaren viert men echter morgen.

10 Maart

Veertig Martelaren, wier geboorte de vorige dag vermeld is.

Te Apaméa, in Phrygië, de geboortedag van de Martelaren Cajus en Alexándr. Volgens het schrijven van Appollináris, bisschop van Hierápolis, in zijn boek tegen de Kataphrygische kettters, hebben zij, in de vervolging van Marcus Antoninus en Lácius Vérus, door een roemvol martelaarschap de kroon verworven.

In Perzië de marteldood van twee en veertig Martelaren.

Te Corinthe de Martelaren Codrátus, Dionysius, Cypriánus, Anéctus, Paulus en Crescens, die in de vervolging van Décius en Valeriánus, onder de landvoogd Jason, met het zwaard zijn omgebracht.

In Afrika Martelaar Victor, op wiens feest Augustinus een lofrede tot het volk gehouden heeft.

11 Maart

Te Córdoba, in Spanje, Priester Eulógius, Martelaar. In de vervolging van de Saracenen gaf hij voortreffelijk en onverschrokken belijdenis van Christus, daarom werd hij gegeseld, in het aangezicht geslagen en met het zwaard onthoofd. Zo mocht hij opgenomen worden onder de martelaren van die stad, wier geloofsstrijd hij zo ijverig had beschreven.

Te Carthágo de Martelaren Heraclius en Zósimus.

Te Alexandrië het lijden van de Cándidus, Pipérion en nog twintig anderen.

Te Laodicéa, in Syrië, de Martelaren Tróphimus en Thalys, die, in de vervolging van Diocletianus, na vele en wrede folteringen, de gloriekroon verwierven.

Te Antiochië de gedachtenis van zeer vele Martelaren. Enige van hen werden op bevel van keizer Maximianus op gloeiende roosters gelegd en gebraden, niet om hem te doden, maar om hen lang te pijnigen. Anderen werden met ander soort zeer wrede foltering gemarteld en zo verwierven zij de martelaarspalm.

Ook nog de Martelaren Gorgónius en Firmus.

12 Maart

Te Rome Belijder en buitengewone Kerkleraar Bisschop Gregorius I.⁹ Om zijn roemvol bestuur en de bekering van de Engelsen tot het Christendom kreeg hij de bijnaam van „de Grote" en van „Apostel der Engelsen".

Nog te Rome Martelaar Mamiliánus.

Te Nicomedië Priester Egdánus en zeven anderen, van wie elke dag er een gewurgd werd om de anderen schrik aan te jagen.

Aldaar ook het lijden van Martelaar Petrus. Daar hij kamerling van keizer Diodetianus was en al te vrijmoedig klaagde over de ongehoorde foltering van de Martelaren, werd hij op bevel van genoemde keizer voorgebracht en eerst, hangende, lange tijd gegeseld. Vervolgens met azijn en zout ingewreven is hij ten laatste op een rooster door een langzaam vuur gebraden. Aldus toonde hij waarlijk de erfgenaam te zijn, zowel van het geloof als van de naam van Petrus.

13 Maart

Te Nicéa, in Bithynië, de Martelaren Theusétas, van zijn zoon Horres, van Theodóra, Nymphodóra, Marcus en Arábia, die allen, om wille van Christus, in het vuur geworpen zijn.

Te Hermópolis, in Egypte, Martelaar Sabinus, die, na veel martelingen, eindelijk in de rivier geworpen, zijn martelaarschap voltooide.

In Perzië de maagd Christina, Martelares.

14 Maart

⁹ “Gregorius I was bisschop van Rome, 590. Hij was tevoren stadsvoogd van Rome. Hij was zeer vergramd van wege de titel van *Algemeen Bisschop* die Jan de Vaster, patriarch van Constantinopel had aangenomen. Men kan nazien hetgeen hij daarover aan Constantinus Augustus en de keizer Maurtius schreef. Hij verklaarde dat die zich *Algemeen Bisschop* noemde, *een ... was*. Bonifacius III werd begin 607 tot bisschop van Rome gekozen. Hij nam de titel van Algemeen bisschop aan, daar Gregorius zich zozeer tegen gekant had.” Zie Benedictus Pictet: *De Christelijke Godgeleerdheid*, deel III, blz. 182. Gregorius schreef diverse boeken. Hij werd regelmatig door Protestantse schrijvers met instemming geciteerd.

Te Rome, op „Campo Verano“, Bisschop Leo, Martelaar.

Eveneens te Rome de geboortedag van zeven en veertig Martelaren, die gedoopt werden door Apostel Petrus, toen hij met zijn medeapostel Paulus in de Marmertijnse gevangenis verbleef, waar zij negen maanden lang gevangen zaten. Allen werden, onder vurige belijdenis van het geloof, door het zwaard van Nero omgebracht.

In de provincie Valéria twee Monniken, die door de Longobarden aan een boom werden opgehangen. Ofschoon gestorven, zongen de Martelaren daar Gods lof, hetgeen hun vijanden zelf gehoord hebben.

In die vervolging is ook een Diaken van de Marsicaanse kerk onthoofd, toen hij uitkwam voor zijn geloof.

In Afrika, de Martelaren Petrus en Aphrodisius, die in de Wandaalse vervolging de martelaarskroon verwierven.

Te Haran, in Mesopotámië, Patriciër Euthychius en zijn gezellen, die, om de belijdenis van het geloof, door de Arabieren-koning Evelid vermoord zijn.

15 Maart

Te Cesaréë, in Cappadócië, het lijden van Krijgsman Longinus, die genoemd wordt de zijde van de Zaligmaker met een lans te hebben doorstoken.

Op dezelfde dag de geboorte van Aristobillus, leerling van de Apostelen, die na het volbrengen van zijn loopbaan als prediker, als martelaar stierf.

In de Hellespont Menignus, een voller, die onder keizer Décius geleden heeft.

In Egypte Martelaar Nicánder. Daar hij de overblijfselen van de Martelaren ijverig bijeenzocht, verdiende hij zelf martelaar te worden, onder keizer Diocletíanus.

Te Córdoba in Spanje de maagd en Martelares Leocritia. Om het Christengeloof werd zij in de Arabische vervolging op verschillende wijzen gefolterd en daarna met het zwaard onthoofd.

Te Thessalonica Matróna. Als dienstmaagd van een Jodin, vereerde zij in het geheim Christus en bezocht dagelijks steelsgewijze de kerk, om er te bidden. Door haar meesteres werd zij betrappt en veelvuldig gekweld. Ten laatste met dikke knuppels doodgeslagen, gaf zij, in de belijdenis van Christus, haar onbedorven geest aan God weder.

Te Riéti Bisschop Probus, bij wiens sterven de Martelaren Juvenális en Eleuthérius tegenwoordig waren.

16 Maart

Te Rome het lijden van Diaken Cyriacus. Na langdurige kwelling in de kerker, werd hij met gesmolten pek overgoten en op de pijnbank uitgestrekt, waarbij zijn spieren uitgerekt werden en hij met stokken werd geslagen. Ten laatste heeft men hem met Largus, Smarágdus en nog twintig anderen, op bevel van Maximiánus, onthoofd. Het feest echter van de Cyriacus, Largus en Smarágdus herdenkt men de achttiende Augustus, waarop Bisschop Marcéllus hun lichamen liet opgraven en eervol ter aarde bestellen.

Te Aquiléja de geboortedag van Bisschop Hilárius en de Diaken Tatiánus. Onder keizer Numeriánus en de landvoogd Berónius, hebben zij, na pijnbank en andere folteringen, tegelijk met Felix, Largus en Dionysius, hun martelaarschap beëindigd.

In Lycaónië Martelaar Pápas. Om het Christengeloof werd hij gegeseld, met ijzeren haken verscheurd, waarna men hem in, met nagels doorstoken, schoenen liet lopen. Vervolgens aan een boom gebonden, veranderde hij die, bij zijn heengaan naar God, van een onvruchtbare, in een vruchtbare boom.

Te Anazárbe, in Cilicië, Martelaar Juliánus. Onder de landvoogd Marciánus werd hij

zeer lang gefolterd en ten laatste met slangen in een zak gesloten, in zee verdronken.

17 Maart

Te Rome de Martelaren Alexánder en Theodórus.

Te Alexandrië de herdenking van zeer vele Martelaren. Door de vereerders van Serápis gevangen genomen, werden zij, daar zij standvastig weigerden de afgod te aanbidden, zeer wreed gegeseld, ten tijde van keizer Theodósius, die weldra het bevel uitvaardigde, om de Serápistempel te verwoesten.

18 Maart

Te Cesaréë, in Palestina, de geboortedag van Bisschop Alexander. Uit verlangen om de heilige plaatsen te bezoeken, trok hij van Cappadócië, zijn eigen stad, waar hij Bisschop was, naar Jeruzalem. Aldaar werd de kerk bestuurd door Narcissus, Bisschop van deze stad, die reeds hoogbejaard was. Daarom nam hij, op Goddelijke openbaring, het bestuur op zich. Later evenwel, in de vervolging van Décius, toen hij eerbiedwaardig was om de grijsheid van zijn hoge jaren, werd hij naar Cesaréë gevoerd, en, wegens de belijdenis van Christus, in de kerker opgesloten, heeft hij zijn martelaarschap voltooid.

Te Augsburg Bisschop Narcissus, de eerste Evangelieverkondiger van Rhétië. Vervolgens vertrok hij naar Spanje. Toen hij in Geróna velen tot het Christendom bekeerd had, heeft hij in de vervolging van keizer Diocletíanus, tegelijk met de Diaken Felix, de palmtak van het martelaarschap ontvangen.

Te Nicomedië tien duizend Martelaren, die, voor de belijdenis van Christus, met het zwaard zijn omgebracht.

Aldaar ook de Martelaren Tróphimus en Eucárpilus.

19 Maart

Te Sorrénto de Martelaren Quinctus, Quinctilla, Quartilla en Marcus met nog negen anderen.

Te Nicomedië Panchárius, een Romein, die, om aan keizer Diocletíanus te behagen, Christus voor ijdele afgoden had afgezworen. Doch spoedig bekeerde hij zich, op aandringen van zijn moeder en zuster wederom tot het ware geloof en omdat hij daarin onwrikbaar bleef standhouden, werd hij met pezen gegeseld en onthoofd, zodat hij de kroon van het martelaarschap ontving.

20 Maart

In Syrië de Martelaren Paulus, Cyrillus, Eugénus en vier anderen.

Op dezelfde dag de Photina, een Samaritaanse, en haar zonen Joseph en Victor, alsmede van de Sebastíanus, een Krijgsoverste, van Anatólius, Phétius en de gezusters Phétides, Parascéve en Cyriaca, die allen het martelaarschap deelachtig werden, in de belijdenis van Christus.

Te Amisus, in Paphlagénië, zeven Vrouwen, ml. Alexandra, Claudia, Euphrásia, Matrona, Juliana, Euphémia en Theodósia. In de belijdenis van haar geloof, werden zij vermoord. Na haar volgden Derpháta en haar zuster.

21 Maart

Te Alexandrië de herdenking van de Martelaren, die, onder keizer Constántius en de prefect Philágrus, door Arianen en heidenen, die de kerken binnendrongen, op Goede Vrijdag vermoord zijn.

Op dezelfde dag de Martelaren Philémon en Domninus.

22 Maart

Te Ancyra, in Galatië, Priester-Martelaar Basilius. Onder Juliánus de Afvallige gaf hij, na de hevigste folteringen ondergaan te hebben, zijn ziel aan God.

Te Carthágo Aartsdiaken Octaviánus en vele duizenden Martelaren, om het katholiek geloof door de Wandalen vermoord.

In Afrika de Martelaren Saturninus met negen anderen.

In Galatië de geboorte van de Martelaressen Callinica en Basilissa.

23 Maart

In Afrika de Martelaren Victoriánus, Pro-consul van Carthágo, twee Gebroeders uit Aquisrégium en twee kooplieden, beiden Fruméntius genaamd. Zij allen werden, (zoals Victor, bisschop van Afrika, schrijft) in de vervolging van de Wandalen onder de Ariaanse koning Hännerik, om hun standvastigheid in de katholieke belijdenis, door de onmenselijkste straffen gepijnigd en zijn op schitterende wijze gekroond.

Nog aldaar Felix en twintig andere Martelaren.

Te Cesaréë, in Palestina, de Martelaren Nicon en negen en negentig anderen.

Eveneens de kroning van de Martelaren Domitius, Pelágia, Aquila, Epárchius en Theodósia.

24 Maart

Te Rome Priester Epigménius. In de vervolging van Dioclethinus, onder de rechter Tárpius, met het zwaard gedood, heeft hij zijn marteling voltooid.

Aldaar ook het lijden van Priester Pigménius, die om het Christelijk geloof, onder Juliánus de Afvallige, in de Tiber werd geworpen en de dood vond.

Eveneens te Rome de Martelaren Marcus en Timótheus, die onder keizer Antoninus de martelaarskroon verwierven.

Te Cesaréë, in Palestina, de geboortedag van de Martelaren Timoláüs, Dionysius, Páusides, Rémulus, Alexander, nog een andere Alexander, Agápius en nog een Dionysius. In de vervolging van Diocletiánus werden zij, onder de landvoogd Urbanus, met de bijl omgebracht en verwierven alzo de kroon des levens.

In Mauretanië de geboorte van de Gebroeders Rómulus en Secundus, die voor het geloof in Christus geleden hebben.

25 Maart

Te Rome Martelaar Quirinus. Nadat hij, onder keizer Claudius, zijn bezittingen had verloren, in een vunzige kerker was gevangen gezet en vele geselslagen had verduurd, Toen de Christenen hem vonden, op het eiland Lycaónië, dat later San Bartoloméo werd genoemd, hebben zij hem op de begraafplaats van Pontiánus begraven.

Nog te Rome twee honderd twee en zestig Martelaren.

Te Sirmium het lijden van Bisschop Irenéus, Martelaar. Ten tijde van keizer Maximiánus, onder de landvoogd Próbus, werd hij eerst zeer hevig gefolterd, daarna verscheidene dagen in de kerker gekweld en eindelijk door onthoofding omgebracht.

Te Nicomedië Dula, dienstmaagd van een krijgsman, die, gedood om haar kuisheid te bewaren, de kroon van het martelaarschap verdiende.

26 Maart

Te Rome, aan de Via Lavicána, Martelaar Cástulus. Daar hij provisie-meester van het hof was en de Christenen pijnbank gespannen en tot driemaal toe in verhoor genomen.

Doch toen hij standvastig bleef in de belijdenis des Heeren, wierp men hem in een kuil en bedolven onder een massa zand, werd hij met het martelaarschap gekroond.

Eveneens te Rome de bekroning van de Martelaren Petrus, Marciánus, Jovinus, Thécla, Cassiánus en anderen.

Te Pentápolis, in Lybië, de geboortedag van de Martelaren Theodórus, een Bisschop, van de Diaken Irenéus, en van de Lectoren Serápion en Ammónius.

Te Sirmium de Martelaren Montánus, een Priester, en Máxima, die om het Christengeloof in de rivier verdronken zijn.

Ook de Martelaren Quadrátus, Theodósius, Emmánuël en veertig anderen.

Te Alexandrië de Martelaren Euthychius en anderen. Ten tijde van Constántius, onder de Ariaanse Bisschop Geórgius werden zij om het katholiek geloof gedood.

27 Maart

Te Drizipara, in Pannónië, Krijgsman Alexánder. Na, onder keizer Maximiánus, veel strijd voor Christus te hebben doorstaan en vele wonderen te hebben verricht, heeft hij door onthoofding zijn martelaarschap voltooid.

In Illyrië Philétus, een Senator, zijn echtgenote Lydia en hun kinderen Macédo en Theoprépias-Falsook de veldheer Amphilóchius en Crónidas, een ambtenaar bij het gevangeniswezen. Voor de belijdenis van Christus hebben zij meerdere folteringën doorstaan en de gloriekroon verworven.

In Perzië de Martelaren Zanitas, Lázarus, Marótas, Narses en vijf anderen. Onder de Perzische koning Sápor met de grootste wreedheid vermoord, verwierven zij de martelaarspalm.

28 Maart

Te Cesaréë, in Palestina, de geboorte van de Martelaren Priscus, Malchus en Alexánder. In de vervolging van Valeriánus woonden zij met hun drieën op een landhoeve dicht bij genoemde stad en toen daar de hemelse kronen van het martelaarschap in het vooruitzicht werden gesteld, gingen zij, brandend van goddelijke geloofsijver, uit eigen beweging naar de rechter en vroegen verwijtend, waarom hij zo woedde tegen het bloed van vrome mensen. Maar deze liet hen, voor de Naam van Christus, op staande voet aan de wilde dieren voorwerpen.

Te Tarsus in Cilicië, de Martelaren Cástor en Dorótheus.

29 Maart

Te Heliópolis, in het Libanon-gebied, Diaken Cyrillus, Martelaar. Onder Juliánus de Afvallige sneden de heidenen hem de buik open, rukten er de lever uit en verslonden die als wilde dieren.

In Perzië de Gebroeders Jonas en Barachisius, Monniken en Martelaren, onder de Perzische koning Super. Jonas schroefde men in een pers, zodat zijn beenderen verbrijzeld werden en sneed hem toen doormidden; Barachisius echter goot men de keel vol gloeiend pek, zodat hij stikte.

Te Nicomedië het lijden van de Martelaren Pastor, Victorinus en hun Gezellen.

In Afrika de Belijders Armogástes, een hofbeambte, Másculas, een tooneeldirecteur, en Sáturus, een hofmeester. Ten tijde van de Wandaalse vervolging, onder de Ariaanse koning Genserik,¹⁰ hebben zij, voor de belijdenis van de waarheid, vele en zware straffen en versmadingen doorstaan en de loop van een glorievolle strijd voltooid.

¹⁰ Tussen 428 en 477 koning van de Vandalen en de Alanen.

In de stad Asti Martelaar Secándus.

30 Maart

Te Rome, aan de Via Appia, het lijden van Tribuun Quirinus, Vader van de maagd Balbina. Door Bisschop Alexánder, die hij moest bewaken, werd hij met geheel zijn gezin gedoopt. Toen hij onder keizer Hadriánus aan de rechter Aureliánus was overgeleverd en hij standvastig bleef in de belijdenis van het geloof, sneed men hem de tong af, hing hem op in het folterrek en hieuw hem handen en voeten af, waarna hij, als onoverwonnen soldaat van Christus, zijn marteldood door het zwaard voltooide.

Te Thessalonica, de geboorte van de Martelaren Domninus, Victor en hun Gezellen.

Te Constantinópel de gedachtenis van zeer vele Martelaren van de Katholieke gemeenschap, die het ketterhoofd Macedónius, ten tijde van keizer Constántius, met allerlei ongehoorde martelingen liet folteren en doden. Want, onder andere, liet hij de borsten van de gelovige vrouwen tussen kisten afklemmen en met gloeiend ijzer uitbranden.

31 Maart

In Perzië Diaken Benjamin. Toen hij niet ophield het woord Gods te verkondigen, stak men hem, onder koning Isdegerd, met scherp riet onder de nagels en met een puntige doornenpaal door de buik gestoten, voltooide hij zijn martelaarschap.

In Afrika de Martelaren Theodálus, Anésius, Felix, Cornélia en hun Gezellen.

APRIL

1 April

Te Rome het lijden van Theodóra, zuster van de zeer roemrijke Martelaar Hermes. Onder keizer Hadriánus werd zij door de rechter Aureliánus gemarteld en is aan de Via Salaria, niet ver van de stad, naast haar broeder begraven.

Op dezelfde dag Bisschop Venántius, Martelaar.

In Egypte de Martelaren Victor en Stéphanus.

In Arménië de Martelaren Quinctiánus en Irenéus.

2 April

Te Cesaréë, in Palestina, de geboorte van Martelaar Apphiánus. Voordat zijn broeder, Edésius, Martelaar werd in de vervolging van Galérius Maximiánus, had hij aan de landvoogd Urbánus de valsheid van het offeren aan afgoden aangetoond; daarom werd hij wreedaardig verscheurd. Men wond zijn voeten in met olie gedrenkt linnen, stak het in brand, zodat hij de hevigste pijnen leed, en verdrong hem ten laatste in zee. Zo is hij door water en vuur de plaats van verkwikking binnengeleid.

Aldaar ook het lijden van de maagd Theodósia uit Tyrus. Toen zij in diezelfde vervolging de heilige Belijders, die voor de rechtbank stonden, openlijk groette en hen vroeg om haar bij de Heere indachtig te zijn, werd zij door de soldaten aangehouden en voor de landvoogd Urbánus gebracht. Op zijn bevel heeft men haar zijden en borsten tot op de ingewanden opengereten en haar ten laatste in zee geworpen.

3 April

Te Rome de geboortedag van Martelaar Bisschop Xystus I. Ten tijde van keizer Hadriánus bestuurde hij de Kerk met de hoogste lof en heeft ten laatste, onder Antoninus Pius, gaarne de tijdelijke dood ondergaan, om Christus voor zich te winnen.

Te Taormina, op Sicilië, Bisschop Pancrátius. Door de Apostel Petrus derwaarts gezonden, om het Evangelie van Christus te prediken, heeft hij dat met zijn bloed bezegeld.

Te Tómi, in Scythië, de geboortedag van de Martelaren Evágrius en Benignus.

Te Tyrus, in Phoenícië, Martelaar Vulpiánus. In de vervolging van Maximiánus Galérius werd hij met een adder en een hond in een zak genaaid en zo in zee verdrongen.

Te Thessalonica het lijden van de de maagden Agapes en Chiónia ten tijde van keizer Diocletiánus, onder wiens bestuur ook haar beider zuster, de maagd Iréne, later de marteldood zou sterven. Omdat zij Christus niet wilden verloochenen, werden beiden eerst in de kerker uitgemergeld en vervolgens in het vuur geworpen, maar door de vlammen ongedeerd gelaten, gaven zij daar na een gebed tot God, de geest.

4 April

Te Thessalonica de Martelaren Agáthopus, een Diaken, en Theodulus, een Lector. Om de belijdenis van het Christelijk geloof werden zij, onder keizer Maximiánus en de landvoogd Faustinus, met een steen aan de hals in zee verdrongen.

5 April

In Afrika het lijden van de Martelaren, die, in de vervolgingen van de Ariaanse koning Génserik, op Paasdag in de kerk zijn vermoord. De lector onder hen werd met een pijl in de keel geschoten, terwijl hij voor de lessenaar het „Hallelujah" zong.

Op deze dag ook Martelaar Zéno, die met pek bestreken, in het vuur geworpen en midden op de brandstapel met een lans doorstoken, met het martelaarschap gekroond werd.

Op het eiland Lésbos het martelaarschap van vijf maagden, die door het zwaard de marteldood ondergingen.

Te Thessalonica de maagd Iréne. Daar zij, tegen de verordening van Diocletíanus in, de Boeken verborgen had, werd zij na kerkerstraf ondergaan te hebben, met een pijl doorboord en in het vuur verbrand, op bevel van de landvoogd Dulcétius, onder wie ook haar zusters Agape en Chiónia tevoren samen geleden hadden.

6 April

In Macedonië de Martearen Timotheus en Diógenes.

In Perzië honderd en twintig Martelaren.

Te Ascalon, in Palestina, de marteldood van Platónides en twee andere martelaren.

Te Carthágo Martelaar Marcellinus, die om de verdediging van het katholiek geloof, door de ketters gedood werd.

7 April

In Afrika de geboorte van de Martelaren Epiphánius, Bisschop, Donátus, Rufinus en nog dertien anderen.

Te Alexandrië Priester Peleásius, Martelaar.

Te Synópe, in Pontus, tweehonderd Martelaren.

In Cilicië Martelaar Calliópius. Onder de prefect Maximiánus, na andere folteringen, met het hoofd omlaag gekruisigd, werd hij met de edele kroon van het martelaarschap gesierd.

Te Nicomedië de Martelaren Cyrfacus en tien anderen.

8 April

Te Alexandrië Martelaar Edésius, broeder van Apphiánus. Daar hij, ten tijde van keizer Maximiánus Galérius, de goddeloze rechter openlijk verweet, dat hij Godgewijde maagden aan de leeuwen prijs gaf, werd hij door de soldaten aangehouden en, na zeer wrede folteringen, om Christus, zijn Heere, in zee verdronken.

In Afrika de Martelaren Januárius, Máxima en Macária.

Te Carthágo Martelares Concéssa.

9 April

Te Antiochië Próchorus, die een van de zeven eerste Diakens was. Beroemd om zijn geloof en wonderen is hij met het martelaarschap gekroond.

Te Rome de geboortedag van de Martelaren Demétrius, Concéssus, Hilárius en hun Gezellen.

Te Cesaréë, in Cappadócië, Martelaar Euppsychius. Onder Juliánus de Afvallige stierf hij de marteldood, wegens het verwoesten van de tempel van Fortána.

In Afrika de Martelaren, uit Oost-Numidië, op wier geboortedag Augustinus een rede heeft gehouden.

Te Sirmium het lijden van zeven de maagden-Martelaressen, die tegelijk voor de prijs van haar bloed het eeuwig leven kochten.

10 April

Te Rome de geboorte van zeer vele Martelaren, die Bisschop Alexánder tijdens zijn gevangenschap doopte. De prefect Aureliánus liet hen allen op een oud schip in volle

zee voeren en daar met stenen aan de hals verdrinken.

Te Alexandrië de Martelaren Apollónius, een Priester en vijf anderen, die in de vervolging van Maximianus in zee verdronken zijn.

In Afrika de Martelaren Teréntius, Africánus, Pompéjus en hun Gezellen. Onder keizer Decius en de prefect Fortuniánus werden zij met roeden geselsd, op de pijnbank ontwricht en met nog andere folteringingen gepijnigd. Ten laatste hebben zij hun martelaarschap door onthoofding beëindigd.

11 April

Te Pérgamum in Klein-Azië Antipas, „de getrouwe getuige“, van wie Joáannes in het boek van de Openbaring melding maakt. ***Deze Antipas werd, onder keizer Domitianus, in een gloeiende koperen os gesloten en stierf aldus de marteldood.***

Te Salóna, in Dalmatië, de Martelaren Bisschop Dómnio met acht krijgslieden.

Te Cortyna, op Greta, Bisschop Philippus, zeer beroemd om zijn levenswijze en kennis, die, ten tijde van Marcus Antoninus Vérus en Lucius Aurélius Cómmodus, de kerk, welke hem was toevertrouwd, met zulk een beleid bestuurde, dat hij ze voor de woede der heidenen en voor de lagen der ketters behoedde.

12 April

Te Veróna het lijden van Bisschop Zeno, die de kerk van deze stad onder de stormen van de vervolging met wonderbare standvastigheid bestuurde en ten tijde van Galliënus met het martelaarschap gekroond is.

In Cappadocië Sábas, van Gothische afkomst, die onder keizer Valens, toen de Gothen-koning Athánarik¹¹ de Christenen vervolgde, na wrede pijnigingen, in een rivier geworpen werd. Terzelfder tijd zijn, zoals Augustinus schrijft, de meeste orthodoxe Gothen met de martelaarskroon onderscheiden.

Te Brága, in Portugal, Martelaar Victor. Toen hij, nog maar een catechumeen, weigerde een afgod te aanbidden en hij met grote standvastigheid getuigenis aflegde voor Christus Jezus, werd hij, na vele folteringen, onthoofd en verdiende alzo met zijn eigen bloed gedoopt te worden.

Te Fermo, in Picéno, de maagd Vissia, Martelares.

13 April

Te Sevilla, in Spanje, Martelaar Hermenegildus, zoon van Leovigildus, de Ariaanse koning van de Visigothen. Toen hij, om de belijdenis van het katholiek geloof in de gevangenis geworpen, op het hoogfeest van Pasen Communie niet wilde ontvangen van een Ariaanse Bisschop, werd hij op bevel van zijn trouweloze vader met de bijl omgebracht en trad hij in plaats van een aards, het hemelsrijk als koning en martelaar binnen.

Te Rome, in de vervolging van Marcus Antoninus Vérus, Justinus de Martelaar. Toen hij zijn tweede boek voor de verdediging van onze godsdienst aan genoemde keizers had aangeboden en aldaar deze godsdienst in een uiteenzetting krachtadig had verdedigd, werd hij, door de kuiperijen van de cynicus Créscens, wiens zedeloos leven hij gelaakt had, beschuldigd Christen te zijn. Als beloning voor zijn trouwe taal ontving hij de taak van martelaar. Zijn feest viert men echter de volgende dag.

Te Pérgamum, in Klein-Azië, in de zelfde vervolging, de geboorte van de Martelaren Cárpus, Bisschop van Thyatira; van de Diaken Pápylus en van Agathóniea, zuster van deze Pápylus, een zeer deugdzaame vrouw, alsmede van Agathodórus hun dienstknecht

¹¹ Vorst van de Thervingers (369 - 381)

en van nog vele anderen. Zij allen werden, na velerlei folteringen, om hun edelmoedige belijdenis, met het martelaarschap gekroond.

Te Doróstorum, in Beneden-Mysië, de marteldood van de Máximus, Quinctiliánus en Dádas in de vervolging van Diocletiánus.

14 April

Te Rome, aan de Via Appia, de geboorte van de Martelaren Tibártius, Valerianus en Máximus onder keizer Alexander en de prefect Almáchius. De beide eersten, op aansporing de zalige Cecilia tot Christus bekeerd en door Paus Urbánus gedoopt, werden later, wegens hun standvastigheid in het geloof, met roeden gegeseld en met het zwaard gedood. Toen echter Máximus, een kamerdienaar van de prefect, door hun standvastigheid getroffen en door de verschijning van een engel versterkt, in Christus geloofde, werd hij zolang met van lood voorziene koorden geslagen, totdat hij de geest gaf.

Te Terni Bisschop Próculus, Martelaar.

Op dezelfde dag Ardálion, een toneelspeler. Terwijl hij in het theater de spot dreef met de plechtigheden van de Christenen, greep er plotseling een ommekeer in hem plaats, en hij bewees dat niet enkel met woorden maar ook met de getuigenis van zijn bloed.

Te Terni de maagd Domnina, Martelares, gekroond met haar de maagdelijke gezellinnen.

Te Alexandrië Martelares Thomaïs, die door haar schoonvader, met wiens onzuivere verlangens zij niet wilde instemmen, met een zwaard doorstoken werd en doormidden gesneden.

15 April

Te Rome de Basilissa en Anastásia, vrouwen van adellijke geboorte. Daar zij leerlingen van de Apostelen waren en standvastig volhardden in de belijdenis van het geloof, verwierven zij, onder keizer Nero, de kroon van het martelaarschap, nadat haar tong en voeten waren afgesneden en zij met het zwaard waren gedood.

Op dezelfde dag de Martelaren Máro, Eátyches en Victorinus. Eerst waren zij, om de belijdenis van Christus, met Flavia Domitilla bannelingen op het eiland Ponza. Daarna werden zij onder keizer Nerva in vrijheid gesteld. Toen zij echter zeer velen tot het geloof bekeerden, werd in de vervolging van Trajanus door de rechter Valerianus bevel gegeven om hen door verschillende folteringen te doden.

In Perzië de Martelaren Máximus en Olympiades, die onder keizer Décius gegeseld zijn met roeden en met van loden kogels voorziene zweepen. Ten laatste werden zij met knuppels op het hoofd geslagen, totdat zij beiden de geest gaven.

Te Ferentino bij Rome Martelaar Euthychius.

Te Myra in Lycië Créscens, die door het vuur zijn martelaarschap voltooide.

In Thracië de Martelaren Theodórus en Pausilippus, die onder keizer Hadriánus geleden hebben.

16 April

Te Corinthe de geboortedag van de Martelaren Callistus en Charisius, met nog zeven anderen, die allen, na allerlei folteringen ondergaan te hebben, in zee verdronken werden.

Te Saragóssa, in Spanje, de geboortedag van achttien Martelaren, namelijk: Optátus, Lupércus, Succéssus, Martiális, Urbánus, Julia, Quinctiliánus, Páblus, Frónto, Felix, Caecilianus, Evéntius, Primitivus, Apodémus en vier anderen, van wie men zegt, dat zij *de Saturnini* worden genoemd. Zij allen werden onder Daciánus, landvoogd van

Spanje, tegelijkertijd gefolterd en gedood. Hun roemvolle marteldood heeft Prudentius in verzen verheerlijkt.

In genoemde stad ook de Cajus en Creméntius, die tot tweemaal toe belijdenis afleggend en volhardend in het Christengeloof, de kelk van het martelaarschap hebben geproefd.

Ook aldaar de Martelaar Lambértus.

Eveneens te Saragóssa de maagd Encrátides, Martelares. Men verscheurde haar lichaam, sneed haar een borst af, rukte haar de lever uit en toen zij nog leefde, wierp men haar in de kerker, waar men haar liet totdat haar gewond lichaam tot ontbinding overging.

17 April

Te Rome Bisschop en Martelaar Anicétus, die in de vervolging van Marcus Aurélius Antoninus en Lácius Vérus de martelpalm verwierf.

Te Córdoba, in Spanje, Priester Elias en de Monniken Paulus en Isidórus, Martelaren, die in de Arabische vervolging om het Christengeloof vermoord werden.

Te Antiochië Martelaren Petrus, een Diaken, en zijn dienaar Hermógenes.

In Afrika de Martelaar Mappálicus, die, (zoals Cypriánus in zijn brief aan de Martelaren en Belijders schrijft), met meerdere anderen, met het martelaarschap gekroond is.

Aldaar ook de Martelaren Fortunátus en Marciánus.

Te Vienne, in Frankrijk, Bisschop Pantágathus.

18 April

Te Rome Senator Apollónius. Onder keizer Cémmodus en de prefect Perénnius werd hij door een zijner slaven verraden, dat hij Christen was. Toen hij bevel kreeg om zijn geloof te verantwoorden, stelde hij een uitstekend geschrift samen, dat hij in de Senaat voorlas. Toch werd hij, door een uitspraak van de Senaat, voor Christus onthoofd.

Te Messina, op Sicilië, de geboortedag van de Martelaren Eleuthérius, een Bisschop van Illyrië en zijn moeder Anthia. Beroemd om zijn heilig leven en wondermacht, overwon hij onder keizer Hadriánus, het gloeiend ijzeren bed, het rooster en de ketel met kokende olie, pek en hars, werd daarna nog aan de leeuwen voorgeworpen, maar toen hij van hen geen letsel ondervond, werd hem ten laatste, tegelijk met zijn moeder, de keel afgesneden.

Te Córdoba, in Spanje, Priester Perféctus, Martelaar, die door de Moren met het zwaard werd omgebracht, omdat hij de secte van Máhomed hevig bestreed en onwrikbaar bleef in het geloof van Christus.

Te Messina, op Sicilië, Prefect Corébus. Door Eleuthérius tot het geloof bekeerd, werd hij met het zwaard omgebracht.

Te Bréscia Martelaar Calócerus, die door de Faustinus en Jovita tot het Christendom bekeerd, onder keizer Hadrianus de strijd voor zijn belijdenis roemrijk heeft volstreden.

19 April

Te Corinthe de geboortedag van Timon, die een der zeven eerste Diakens is geweest. Eerst vestigde hij zich als geloofsleraar in de streek van Beréa en vervolgens, het woord Gods verkondigend, kwam hij te Corinthe, alwaar hij, naar men verhaalt, door Joden en Grieken in het vuur geworpen werd, doch ongedeerd gebleven, heeft hij ten laatste, aan het kruis gehecht, zijn martelaarschap voltooid.

Te Kantelberg in Engeland Bisschop Elphégus, Martelaar.

Te Meletina, in Arménië, de Martelaren Hermógenes, Cájus, Expeditus, Aristonicus, Ráfus en Gálata, die allen op dezelfde dag gekroond werden.

Te Collioure in Tarragona de marteldood van H. Martelaar Vincéntius.

Op dezelfde dag de Martelaren Sócrates en Dionysius, die met lansen doorboord zijn.

Te Jeruzalem Martelaar Paphmitius.

20 April

Te Rome de Martelaren Sulpicius en Serviliánus, Door de prediking en wonderen van de maagd Domitilla tot het Christendom bekeerd, zijn beiden in de vervolging van Trajánus door de stadsprefect Aniánus onthoofd, omdat zij niet aan de afgoden wilden offeren.

Te Nicomedië de Martelaren Victor, Zóticus, Zéno, Acindynus, Cesáreus, Severiánus, Chrysóphorus, Theónas en Antoninus, die, onder keizer Diocletiánus, tot het christendom bekeerd zijn door het lijden en de tekenen van Geórgius. Om de onverschrokken belijdenis van het geloof, op verschillende manieren gefolterd, hebben zij hun martelaarschap voltooid.

21 April

In Perzië de geboortedag van Simeon, Bisschop van Seletícië en Ctésiphon. Op bevel van Sapor, koning van Perzië, aangehouden en met ijzeren boeien beladen, werd hij aan een partijdige rechtbank overgeleverd. Daar hij weigerde de zon te aanbidden en met vrijmoedige en standvastige stem van Jezus Christus getuigde, werd hij eerst, met nog 'n honderdtal anderen (van wie sommigen bisschop, anderen priester, anderen clerici van verschillende wijdingen waren), lange tijd in een strafgevangenis gekweld. Toen daarna Ust hazánes, de verzorger van de koning, die eerst van zijn geloof was afgevallen, maar door hem tot boetvaardigheid was teruggebracht, standvastig, de marteldood had ondergaan, werden daags daarna, welke de jaarlijkse Passie-Zondag was, allen voor de ogen van Simeon, die ieder hunner krachtig aanvuurde, met het zwaard gedood Ten laatste is hijzelf onthoofd.

Met hem hebben ook geleden de zeer beroemde mannen Abdéchalas en Ananfas, die zijn priesters waren. Eveneens onderging Puscus, een opzichter van de kunstenaars van de koning een wrede dood, omdat hij Ananias, die begon te wankelen, moed had ingesproken. Men doorboorde zijn hals bij de tongwortel en trok daar zijn tong uit. Na hem werd ook zijn dochter, een Godgewijde de maagd, door vele en wrede folteringen gepijnigd en eindelijk met het zwaard onthoofd.

Te Alexandrië de Martelaren Arátor, een Priester, Fortunátus, Felix, Silvius en Vitális, die in de kerker gestorven zijn.

Te Nicomedië de Martelaren Apóllo, Isácius en Codrátus. De laatste werd, onder keizer Diocletiánus, onthoofd. Weinige dagen na hem, kwamen de twee eersten in de gevangenis van honger om en verdienden aldus de martelaarskroon.

22 April

Te Rome, aan de Via Appia, de geboorte van Paus Sóter, Martelaar.

Eveneens te Rome de Bisschop Cájus, Martelaar, die onder keizer Diocletiánus met het martelaarschap is gekroond.

Te Smyrna de Apélles en Lácius, van de eerste leerlingen van Christus.

Op dezelfde dag zeer vele Martelaren, die, het jaar na de dood van Simeon, ook op de dag, waarop door geheel het Perzische rijksgedebied de gedachtenis van 's Heeren lijden gevierd wordt, voor de Naam van Christus, onder koning Sapor, met het zwaard zijn omgebracht. In deze geloofsstrijd hebben geleden: Azades, een hoveling, zeer dierbaar

aan de koning; Bisschop Milles, vermaard door heiligheid en wondermacht; Bisschop Acépsimas met zijn priester Jacóbus, ook de Priesters Aithala en Joseph, de Diakens Azadánes en Abdjésus en nog verschillende andere clerici.

Eveneens de Bisschoppen Maréas en Bicor met nog twintig andere Bisschoppen en ongeveer twee honderd vijftig clerici; alsook verscheidene Monniken en Godgewijde de maagden. Onder deze de maagden was ook de zuster van Bisschop Simeon, Tárbula genaamd, met haar dienstmaagd. Aan palen gebonden en doormidden gezaagd werden zij op de wreedste wijze vermoord.

Ook nog in Perzië de Priesters Parménus, Heliménas en Chrysótelus en de Diakens Licas en Mácius, wier martelaarstriomf in de lijdensgeschiedenis van Abdon en Sennen verhaald wordt.

Te Alexandrië de geboortedag van Martelaar Leónides, die zijn lijden onderging tijdens Sevérus.

Te Lyon, in Frankrijk, Epipódus. In de vervolging van Antoninus Vérus met zijn ambtgenoot Alexánder aangehouden, voltooide hij aldaar, na wrede folteringen, door onthoofding zijn martelaarschap.

23 April

De geboortedag van de Martelaar Geórgius, wiens roemvol martelaarschap de Kerk Gods vereert onder de kronen van de martelaren.

In het dorp Tenkitten aan de Danziger Bocht, in Pruisen, de geboorte van Martelaar Adalbertus, Bisschop van Praag, die aan Polen en Hongaren het Evangelie verkondigde.

Te Valence, in Frankrijk, het lijden van de Martelaren Felix, Priester, en Fortunátus en Achilleus, Diakens. Toen zij door Irenéus, Bisschop van Lyon, uitgezonden waren om het woord Gods te verkondigen en zij het grootste gedeelte van deze stad tot het geloof van Christus hadden bekeerd, werden zij door de veldheer Cornélius in de kerker geworpen. Daarna heeft men hen zeer lang geseseld, hun de beenderen gebroken en hen geradbraakt. Opgehangen in het folterrek hebben zij ook van rook geleden en werden ten laatste met het zwaard afgemaakt.

24 April

Te Rome Krijgsoverste Sábás. Beschuldigd, dat hij Christenen in de gevangenis bezocht, heeft hij voor de rechter vrijmoedig Christus beleden. Daarom liet deze rechter hem met fakkels branden en in een ketel met kokende pek werpen. Toen hij daar ongedeerd uitkwam bekeerden zich door dit wonder zeventig mannen tot Christus. Deze allen bleven standvastig in de belijdenis van het geloof en werden met het zwaard gedood. Ten laatste, in de rivier geworpen, heeft hij zelf het martelaarschap voltooid.

Te Lyon, in Frankrijk, de geboorte van Martelaar Alexánder. In de vervolging van Antoninus Vérus werd hij, na een gevangenschap eerst zodanig door de wreedheid der beulen mishandeld, dat zijn ribben bloot lagen en in de opengereten buik de ingewanden zichtbaar werden. Vervolgens aan een kruis gehecht, gaf hij, uitgeput, zijn zalige geest. Met hem hebben ook andere geleden, ten getale van vier en dertig, wier gedachtenis op andere dagen vermeld wordt.

Te Nicomedië de Martelaren Eusébius, Néon, Leóntius, Longínus en nog vier anderen. In de vervolging van Diocletíanus zijn zij, na wrede folteringen, met het zwaard omgebracht.

25 April

Te Alexandrië de geboortedag van Evangelist Marcus, leerling en tolk van de Apostel Petrus. Op verzoek van de broeders te Rome, schreef hij zijn Evangelie, dat hij ook medenam naar Egypte. Hij was de eerste, die te Alexandrië Christus predikte en er de Kerk stichtte. Later om het Christengeloof gevangen genomen, had hij, met touwen gebonden en over rotsblokken gesleurd, veel te lijden. Vervolgens in de kerker opgesloten, werd hij eerst door engelenbezoek versterkt en daarna door de Heere zelf, die hem verscheen, opgeroepen tot het rijk der hemelen, in het achtste jaar van Nero.

Eveneens te Alexandrië Bisschop Anianus, leerling van Marcus, en zijn opvolger als Bisschop, vermaard door deugden, ontsliep hij in de Heere.

Te Antiochië Bisschop Stéphanus, Martelaar. Hij had veel te verduren van de ketters, die de Kerkvergadering van Chalcedon bestreden en werd door hen in de rivier de Orontes geworpen ten tijde van keizer Zéno.

Te Syracése, op Sicilië, de Martelaren, de gebroeders Evódus en Hermógenes en Callista.

Te Antiochië de Diakens Philo en Agáthopus, van wie Bisschop-Martelaar Ignátius in zijn brieven met lof gewag maakt.

26 April

Te Rome de geboorte van Paus Clétus, Martelaar, die, als tweede na de Apostel Petrus, de Kerk bestuurde en in de vervolging van Domitiánus met het martelaarschap is gekroond. Paus en Martelaar Marcellinus, wiens geboortedag de vijf en twintigste October vermeld wordt.

Te Amaséa, in Pontus, Bisschop Basiléus, Martelaar, die onder keizer Lucinius een roemvolle marteldood onderging. Zijn lichaam echter, dat in zee geworpen was, en door Elpidiphorus, op aanwijzing van een engel, werd teruggevonden, is eervol begraven.

27 April

Te Nicomedië de geboorte van Bisschop Anthimus, Martelaar. In de vervolging van Diodetiánus ontving hij, om de belijdenis van Christus, door onthoofding, de glorie van het martelaarschap. Bijna geheel zijn kudde is hem gevolgd, van wie de rechter sommige liet onthoofden, andere verbranden, wederom andere op kleine vaartuigen geplaatst, in zee liet verdrinken.

Te Tarsus, in Cilicië, de II. H. Martelaren Cástor en Stéphanus.

28 April

Te Ravénna de geboorte van Martelaar Vitális, echtgenoot van Valéria en vader van de Gervásius en Protásius. Daar hij het lijk van Ursicinus had weggehaald en met passende eerbied begraven, werd hij door de oud-consul Paulinus gevangen genomen. Na de foltering van de pijnbank, werd bevolen hem in een diepe put te werpen en met zand en stenen te bedelven. Door zulk een martelaarschap ging hij op naar Christus.

Te Atina, in Campánië, Marcus, die door Apostel Petrus tot Bisschop gewijd, het eerst aan de Equiërs het Evangelie verkondigde. In de vervolging van Domitiánus, onder de landvoogd Máximus ontving hij de kroon van het martelaarschap.

Te Prusa, in Bithynië, de Martelaren Patricius, Bisschop, en Acátius, Menánder en Polyénus.

Op dezelfde dag de Martelaren Aphrodisius, Caralippus, Agápius en Eusébius.

In Pannónië Pollío, Martelaar onder keizer Diocletianus.

Te Milaan Martelares Valéria, echtgenote van Vitális, en moeder van de Gervásius en

Protásius.

Te Alexandrië het lijden van de maagd Theodóra, Martelares. Omdat zij niet aan de afgoden wilde offeren, werd zij in een bordeel gebracht. Doch spoedig verlost haar iemand uit de broeders, Didymus genaamd, onder een wonderbare begunstiging van God, door met haar van kleren te verwisselen. Deze werd daarna in de vervolging van Diocletiánus, onder de landvoogd Eustrátius, tegelijk met deze de maagd omgebracht en gekroond.

29 April

Te Pisa, in Toskane, Martelaar Tórpes. Eerst bekleedde hij een ereambt in de dienst van Nero en was een van hen over wie de Apostel Paulus, van uit de stad Rome, aan de Philippiërs schrijft : „Alle heiligen groeten U, het meest echter zij die van het huis van Caesar zijn". Later echter werd hij, op bevel van Satéllicus, om het geloof in Christus, in het aangezicht geslagen, met roeden zeer wreed geselsd en ten prooi aan de wilde dieren voorgeworpen, maar niet het minst gedeerd. Eindelijk voltooide hij door onthoofding zijn martelaarschap.

Te Cirtha, in Numidië, de geboorte van de Martelaren Agápius en Secundinus, Bisschoppen. In de vervolging van Valeriánus, toen de woede der heidenen er ten zeerste op uit was, om het geloof van de rechtvaardigen te beproeven, zijn zij, na een langdurige ballingschap bij voornoemde stad, vanuit een luisterrijk priesterschap tot roemrijke martelaars geworden.

In hun gezelschap hebben ook geleden de krijgsman Emiliánus, de Godgewijde de maagden Tertálla en Antónia en een zekere vrouw met haar beide kinderen.

Op het eiland Corfoe zeven Rovers, die door Jáson tot het Christendom bekeerd, door de marteldood het eeuwig leven verworven hebben.

30 April

Te Saintes, in Frankrijk, Bisschop Eutrópius, Martelaar. Door Paus Clemens tot Bisschop gewijd, werd hij naar Gallië gezonden. Na aldaar lange tijd gepredikt te hebben, is hij als overwinnaar gestorven, doordat men hem, om de getuigenis van Christus, het hoofd verpletterde.

Te Córdoba, in Spanje, de Martelaren Amátor, Priester, Petrus, Monnik en Ludovicus.

Te Novára de Martelaren Lauréntius, Priester, en de knapen, wier opvoeding hij op zich genomen had.

Te Alexandrië de Martelaren Aphrodisius, Priester, en dertig anderen.

Te Lambésa, in Numidië, de geboorte van de Martelaren Mariánus, Lector, en Jacóbus, Diaken. De eerste van hen die reeds vroeger in de belijdenis van Christus de vijandigheden van de vervolging van Décius overwonnen had, werd nu wederom met zijn doorluchtige metgezel aangehouden. Beiden, na wrede en uitgezochte folteringen, tot tweemaal toe door Goddelijke openbaringen wonderbaar versterkt, werden ten laatste, met vele anderen, door het zwaard omgebracht.

Te Ephese Martelaar Máximus, die in de vervolging van Décius gekroond werd.

Te Fermo, in Picéno, de maagd Sophia, Martelares.

MEI

1 Mei

De geboortedag van Apostelen Philippus en Jacóbus. Nadat Philippus bijna geheel Scythië tot het geloof van Christus bekeerd had, werd hij te Hierápolis, een stad in Klein- Azië, aan het kruis gehecht en, onder stenen bedolven, stierf hij een roemvolle dood.

Jacóbus echter, die „broeder des Heeren" genoemd wordt en eerste Bisschop van Jeruzalem, werd van de tinne des tempels neergestort, waardoor hij zijn benen brak. Hij stierf doordat men hem met een vollersknuppel de hersenen insloeg. Aldaar, niet ver van de tempel, werd hij begraven.

In Frankrijk, in de streek Viviers, Subdiaken Andéolus, die door Bisschop Polycárus van Smyrna, met nog anderen uit het Oosten naar Gállíë gezonden werd, om het woord Gods te verkondigen. Daar onder keizer Sevérus, met doornen stokken geslagen, werd tenslotte zijn hoofd met een houten zwaard kruisgewijze in vier stukken gekliefd, waardoor hij zijn martelaarschap voltooide.

Te Huésca, in Spanje, de Martelaren Oréntius en Patiéntia.

Bij Saint-Pére-Avy-la-Colombe, in de streek van Orléans in Frankrijk, het lijden van Sigismundus, koning van Bourgondië. Hij werd in een put verdrinken en scheen later uit door wonderen. Zijn heilig lichaam echter, eindelijk uit de put gehaald, werd overgebracht naar de kloosterkerk van Agáune, in het bisdom Sitten, en aldaar eervol bijgezet.

2 Mei

Te Alexandrië de geboorte van Athanásius, Bisschop van deze stad, Belijder en Kerkleraar, zeer beroemd om zijn heiligheid en wetenschap. Bijna de gehele wereld had samengespannen, om hem te vervolgen; maar hij bleef, vanaf de tijd van Constantinus tot aan Wiens, het katholiek geloof krachtig verdedigen tegen keizers, landvoogden en ontelbare Ariaanse bisschoppen. Zeer vele hinderlagen had hij van hen te verduren, zodat hij als vluchteling over de gehele wereld werd voortgejaagd en hem geen veilige schuilplaats meer overbleef. Eindelijk naar zijn Kerk teruggekeerd, is hij daar na veel strijd, en na vele kronen van geduld, in het zes en veertigste jaar van zijn Priesterschap, ten tijde van de keizers Valentiniánus en Válens, naar de Heere opgegaan.

Te Rome de Martelaren Saturninus, Neópolus, Germánus en Celestinus, die na vele martelingen, ten laatste in de kerker geworpen, aldaar in de Heere ontslapen zijn.

Op dezelfde dag Bisschop Vindemiális, Martelaar. Samen met de Bisschoppen Eugénius en Longinus streed hij door onderrichtingen en wonderen tegen de Arianen. Op bevel van Hunnericus, koning van de Wandalen, werd hij met verschillende folteringen gepijnigd en eindelijk onthoofd.

Te Sevilla, in Spanje, Diaken Felix, Martelaar.

Te Attália, in Pamphilië, de Martelaren Exsupérius en Zóë, zijn echtgenote; alsook hun kinderen Cyriacus en Theodálus. Daar zij slaven waren van een zekere heidense man werden zij, allen onder keizer Hadrianus, op bevel van hun heer, om hun vrijmoedige belijdenis van het Christelijk geloof, eerst gegeseld en hevig gefolterd, vervolgens in een brandende oven geworpen, waardoor zij hun geest aan God weergaven.

3 Mei

Te Rome, aan de Via Nomentána, het lijden van de Martelaren bisschop Alexander 1 en de Priesters Evéntius en Theodulus. Alexánder werd, onder keizer Hadriánus en de rechter Aureliánus, na boeien, kerker, pijnbank, ijzeren haken en vuur, door talloze steken in al zijn ledematen doorboord en omgebracht. Evéntius echter en Theodálus zijn, na langdurige kerkerstraf, in het vuur beproefd, en ten laatste onthoofd.

Te Constantimapel de Martelaren Alexander, een Krijgsman, en Antonina, een maagd. Deze was, in de vervolging van Maximiánus onder de landvoogd Festus veroordeeld, om in een bordeel te worden opgesloten. Zij werd heimelijk daaruit verlost door Alexander, die met haar van klederen verwisseld had en in haar plaats achterbleef. Daarom werd later bevel gegeven, om haar tegelijk met hem te folteren. Men hakte hun de handen af en wierp hen in het vuur, omdat zij Christenen waren. En zo werden beiden gekroond, na roemvol hun strijd volbracht te hebben.

In Egypte de Martelaren Timétheus en Maura, zijn echtgenote. De prefect Ariánus liet hen, na vele folteringen, aan het kruis hechten. Gedurende negen dagen bleven zij levend daaraan hangen en terwijl zij elkaar in het geloof versterkten, voltooiden zij hun martelaarschap.

Te Aphrodisië, in Carië, de Martelaren Diodórus en Rhodopiánus, die, in de vervolging van keizer Diocletiánus, door hun stadgenoten gestenigd zijn.

4 Mei

In de metaalmijn van Poenón in Palestina de geboortedag van Silvánus, Bisschop van Gáza. In de vervolging van keizer Dioeletiánus werd hij, op bevel van de Cesar Galérius Maximiánus, met zeer vele van zijn geestelijken door het martelaarschap gekroond.

Te Jeruzalem Bisschop Cyriacus, die, toen hij de heilige plaatsen bezocht, onder Juliánus de Afvallige, aldaar gedood is.

Te Camerino Priester Porphyrius, Martelaar. Omdat hij, onder keizer Décius en de landvoogd Antiochus, velen (onder wie ook Venántius was) tot het Christengeloof bekeerd had, werd hij onthoofd.

In de metaalmijn van Poenón in Palestina negen en dertig Martelaren. Zij werden tot dwangarbeid in de mijn aldaar veroordeeld en zijn, na branden met gloeiend ijzer en andere folteringen, tegelijk onthoofd.

Te Lorch, in Oostenrijk, Martelaar Floriánus, die, onder keizer Diodetiánus, op bevel van de landvoogd Aquilinus, met een steen om de hals in de rivier de Enns geworpen is.

Te Keulen Martelaar Paulinus.

Te Társus, in Gilicië, de maagd Pelágia, Martelares. Onder keizer Docletianus, in een gloeiende koperen os gesloten, voltooid zij haar martelaarschap.

Te Nicomedië de geboorte van Martelares Antónia. Hevig gepijnigd en door verschillende folteringen gekweld, hing men haar drie dagen lang aan één arm op en sloot haar gedurende twee jaar in de gevangenis. Ten laatste is zij door de landvoogd Priscilliánus, in de belijdenis des Heeren, verbrand.

5 Mei

Te Rome Martelaar Silvánus.

Ook te Rome Martelares Crescentiána.

Te Alexandrië Diaken Euthymius, die ter wille van Christus in de kerker onsliep.

Te Auxerre het lijden van Lector Joviniánus.

Te Thessalonica de geboortedag van de Martelaren Irenéus, Peregrinus en Iréne. Zij verwierven de martelaarspalm door verbrand te worden.

Te Jeruzalem Bisschop Máximus. De Cesar Maximiánus Galérius liet hem een oog uitrukken en een voet met een gloeiend ijzer afbranden, waarna hij tot mijnarbeid veroordeeld werd. Toen hij daarna verlof kreeg, om vrij heen te gaan, werd hij aangesteld tot hoofd van de kerk van Jeruzalem, alwaar hij ten laatste, beroemd door de glorie van zijn belijdenis, in vrede is ontslapen.

Te Rome, aan de Latijnse Poort, Apostel en Evangelist Joánnnes. Op bevel van Domitiánus werd hij van Ephese geboeid naar Rome overgebracht en door een besluit van de Senaat voor genoemde poort in een ketel met kokende olie geworpen. Doch hij kwam er gaver en gezonder uit, dan hij er in geworpen was.

Te Cyréne, in Lybië, Bisschop Lácius, van wie Lucas in de Handelingen van de Apostelen melding maakt.

Te Antiochië Evódius, die — zoals Ignatius aan de inwoners van Antiochië schrijft — door Apostel Petrus aldaar tot eerste Bisschop is gewijd en zijn leven beëindigde door een glorierijk martelaarschap.

In Afrika de Martelaren Heliodórus en Venástus met vijf en zeventig anderen.

Op Cyprus Theodotus, bisschop van Cyrinia. Onder keizer Licinius heeft hij zeer wreed geleden en gaf ten laatste zijn geest aan God, toen de Kerk in vrede was.

Te Salérno het overbrengen van Apostel en Evangelist Matthéus. Zijn heilig lichaam, dat vroeger uit Ethiópië naar verschillende streken en eindelijk naar genoemde stad was gebracht, is aldaar in de kerk, welke hem is toegewijd, met de hoogste eer bijgezet.

7 Mei

Te Terracina, in Campánië, de geboortedag van de maagd Flávia Domitilla, Martelares. Daar zij een dochter van Plautilla, de zuster van Martelaar Consul Flávius Clemens was en door de heilige sluier door Bisschop Clemens (van Rome) was gewijd, leidde zij eerst, in de vervolging van Domitiánus, wegens de getuigenis van Christus met zeer vele anderen naar het eiland Ponza verbannen, aldaar een langdurig martelaarschap. Toen zij ten laatste, naar Terracina gebracht, aldaar door haar onderricht en wonderen, zeer velen tot het geloof in Christus bekeerde, werd op bevel van de rechter de kamer, waar zij met haar de maagden Euphrosina en Theodóra verbleef, in brand gestoken, waardoor zij de loop van haar roemvol martelaarschap voltooide. Deze Domitilla wordt, tegelijk met de Martelaren Néreus, Achilleus en Pancrátius, de twaalfde van deze maand met een plechtig feest herdacht.

Op dezelfde dag Martelaar Juvenális.

Te Nicomedië de Martelaren Flávius, Augustus en Augustinus, gebroeders.

Aldaar ook Martelaar Quadrátus, die, tijdens de vervolging van keizer Décius, herhaaldelijk gefolterd is en ten laatste door onthoofding zijn martelaarschap voltooide.

Te Rome de overbrenging van het lichaam van de eerste Martelaar, Stéphanus. Onder Paus Pelágus I werd het uit Constantinópel naar Rome vervoerd en in het graf van Martelaar Lauréntius op Cámpeo Veráno bijgezet, alwaar het door de gelovigen zeer godvruchtig wordt vereerd.

8 Mei

Te Milaan ook de geboortedag van Martelaar Victor. Hij was een Marokkaan van nationaliteit en Christen vanaf zijn prille jeugd. Toen hij als soldaat in de keizerlijke legerplaats verbleef en door Maximiánus gedwongen werd, om aan de afgoden te offeren, bleef hij in de belijdenis des Heeren zeer krachtig volharden. Daarom werd hij eerst hevig met stokken geslagen, maar leed, door Gods bescherming, geen pijn.

Vervolgens werd hij met gesmolten lood overgoten, zonder evenwel het minste letsel te bekomen. Ten laatste heeft hij zijn roemvol martelaarschap door onthoofding beëindigd.

Te Constantinópel Honderdman Agáthius. In de vervolging van Diocletíanus en Maximiánus door de tribuun Firmus als Christen aangeklaagd, werd hij door de rechter Bibiánus te Perinthe gruwzaam gefolterd en eindelijk te Byzantium door de proconsul Flaccinus veroordeeld, om onthoofd te worden. Door Goddelijke beschikking is zijn lichaam later naar de kust van Squillace, in Calabrië gebracht en aldaar eervol bewaard.

Te Rome Paus Bonifátius IV, die het Pantheon heeft gewijd ter eere van Maria der Martelaren.

9 Mei

Te Naziánze, in Cappadócië, de geboortedag van Bisschop Gregórius, Belijder en Kerkleraar, om zijn buitengewone kennis van de Goddelijke dingen „de Godgeleerde” bijgenaamd. Het Katholiek geloof, dat te Constantinópel vervallen was, heeft hij als bisschop van deze stad hersteld en de opkomende ketterijen onderdrukt.

Te Rome Hérmias, van wie Apostel Paulus in zijn brief aan de Romeinen melding maakt. Deze Hermias is, door zich zelf op waardige wijze op te offeren, een aangename offerande voor God geworden en heeft, beroemd door deugden het Hemelrijk bereikt.

Te Cágli, aan de Via Flaminia, het lijden van Geróntius, Bisschop van Cérvia.

In Perzië driehonderd en tien Martelaren.

Te Constantinópel de overbrenging van Apostel Andréas en van Evangelist Lucas uit Achája; en van Timótheus, een der leerlingen van Apostel Paulus vanuit Ephese.

10 Mei

TE Rome aan de Via Latína de Martelaren Gordiánus en Epimachus. De eerste werd, voor de belijdenis van de Naam van Christus, onder Juliánus de Afvallige, langdurig geselsd met van lood voorziene zweepen en ten laatste onthoofd. Des nachts is hij door de Christenen begraven in een crypte op de zelfde weg, waarheen kort te voren de relikwieën van Martelaar Epimachus waren overgebracht vanuit Alexandrië, waar deze, om het geloof van Christus, op de twaalfde December zijn martelaarschap voltooid had.

Te Rome Priester Calepódius, Martelaar. Keizer Alexánder liet hem met het zwaard doden, zijn lichaam door de stad sleuren en in de Tiber werpen; toen het gevonden was heeft Paus Calistus het begraven. Ook werd onthoofd de consul Palmátius met zijn vrouw en kinderen en twee en veertig uit zijn huis van beiderlei geslacht. Eveneens de senátor Simplicius met zijn vrouw en acht en zestig van zijn familie; alsook Félix met zijn huisvrouw Blánda. Hun hoofden werden aan de verschillende stadspoorten opgehangen tot afschrikwekkend voorbeeld voor de Christenen.

Ook nog te Rome, aan de Via Latina, bij de z.g. „Honderd Voorhoven”, de geboortedag van de Martelaren Quártus en Quinctus, wier lichamen naar Cápua zijn overgebracht.

Te Lentini, op Sicilië, de Martelaren Alphius, Philadélphus en Cyrfnus.

Te Smyrna Martelaar Dióseórides.

Te Tarénto Bisschop Catáldus, vermaard door wonderen.

Te Milaan de vinding van de Martelaren Nazárius en Célsus. Bisschop Ambrósius heeft toen het lichaam van Nazárius, nog met vers bloed bekleet, gevonden en naar de Basiliek van de Apostelen overgebracht, tegelijk met het lichaam van Célsus, een

knaap die genoemde Nazárius had opgevoed en die Anolinus, in de vervolging van Nero, tegelijk met hem, door het zwaard had laten ombrengen, op de acht, en twintigste Juli.

11 Mei

Te Rome, aan de Via Salária, de geboortedag van Priester Anthimus. Na op uitmuntende wijze de deugd beoefend en het predikambt vervuld te hebben, werd hij, in de vervolging van Diocletíanus, in de Tiber geworpen; maar door een engel daaruit gered, is hij wederom aan zijn eigen kerk teruggegeven. Later onthoofd, ging hij als overwinnaar naar de hemel.

Aldaar ook Martelaar Evéllius. Hij behoorde tot de familie van Nero en geloofde bij de marteling van Tórpes in Christus, waarvoor hij ook onthoofd is.

Nog te Rome de Martelaren Máximus, Bássus en Fábius, die, onder Diocletíanus, aan de Via Salária zijn omgebracht.

Te Osimo, in Picéno, de Martelaren Sisfnius, Diaken, Dioclétius en Floréntius, leerlingen van Priester Anthimus. Onder Diocletíanus gestenigd, voltooiden zij hun marteldood.

Te Camerino de Martelaren Anastásius en Gezellen, die in de vervolging van Décius, onder de landvoogd Antiochus, gedood zijn.

Te Varennes, in Frankrijk, Martelaar Gangidphus.

12 Mei

Te Rome, aan de Via Ardeatina, de Martelaren Néreüs en Achilleüs gebroeders. Eerst moesten zij met Flávia Domitilla, wier kamerdienaren zij waren, op het eiland Ponza, ter wille van Christus, een langdurige ballingschap ondergaan; daarna werden zij zeer wreed gezeseld. Toen zij vervolgens door de oud-consul Minátius Ráfus met pijnbank en vuur gedwongen werden, om te offeren en zeiden, dat zij door Apostel Petrus gedoopt waren en om geen reden aan de afgoden konden offeren, werden zij onthoofd. Hun heilige relikwieën zijn op bevel van bisschop Clemens VIII, tegelijk met die van Flávia Domitilla, uit de Diaconie van Hadriánus, op de elfde Mei, plechtig overgebracht naar hun oude titelkerk, waar zij vroeger bewaard werden en die nu hersteld was.

Eveneens te Rome, aan de Via Aurélia, Martelaar Pancrátius, die nog maar veertien jaar oud, onder Diodetiánus door onthoofding zijn martelaarschap voltooide.

Te Rome Dionysius, oom van Martelaar Pancrátius.

13 Mei

Macedonië, onder keizer Diocletíanus en de landvoogd Laudicius, vele straffen en folteringen verduren; daarna werd hij naar Constantinopel gevoerd en aldaar onthoofd. Te Alexandrië de gedachtenis van zeer vele Martelaren, die om het katholiek geloof door de Ariánen in de kerk van Theeglas vermoord zijn.

Te Heracléa, in Thrácië, Glycéria, een Romeinse Martelares. Onder keizer Antoninus en de landvoogd Sabinus werd zij door zeer vele wrede folteringen beproefd, maar bleef door Gods bijstand ongedeerd. Eindelijk wierp men haar voor de wilde dieren en toen een van deze haar lichaam een beet toebracht, gaf zij haar geest aan God.

14 Mei

Te Társus, in Cilícië, de geboortedag van Martelaar Bonifátius. Hij onderging zijn lijden onder Diocletíanus en Maxirniánus. Later naar Rome vervoerd, is hij aan de Via Latina

In Frankrijk Martelaar Pántins. Nadat door zijn prediking en ijver de beide Caesars Philippus tot het geloof van Christus bekeerd waren, heeft hij zelf, onder de keizers Valeriánus en Galliénus, de martelaarspalm verworven.

In Syrië, onder keizer Antoninus, de Martelaren Victor en Coróna. Van hen werd Victor door de rechter Sebastiánus met verschillende en gruwzame folteringen gepijnigd. Toen nu Coróna, de echtgenote van een krijgsman, hem begon zalig te prijzen wegens zijn standvastigheid in het martelaarschap, zag zij twee kronen uit de hemel vallen, een voor Victor en de andere voor haar bestemd. Omdat zij dit ten aanhore van iedereen getuigde, werd zij tussen twee bomen vaneengescheurd. Victor echter is onthoofd.

Op Sardinië de Martelaressen Jásta, Justina en Henedina.

15 Mei

Te Terranóva, op Sardinië, Bisschop Simplicius, Martelaar. Ten tijde van Diocletiánus, onder de landvoogd Bárbarus, voleindigde hij, met een lans doorstoken, zijn martelaarschap.

Te Evora, in Portugal, Martelaar Máncius.

Op het eiland Chios de geboortedag van Martelaar Isidórus. In de basiliek, welke hem is toegewijd, is een put, waarin hij, naar men verhaalt, geworpen werd.

Te Lámpsacus, aan de Hellespont, het lijden van de Petrus, Andréas, Paulus en Dionysia.

Te Clermont, in Frankrijk, de Martelaren Cássius, Victorinus, Máximus en hun Gezellen.

Te Gheel, in Belgisch-Brabant, de maagd Dympna, Martelares. Zij was een Ierse Koningsdochter en werd, omdat zij Christin en de maagd wilde blijven, op bevel van haar vader onthoofd.

16 Mei

Te Auxerre het lijden van Peregrinus, eerste Bisschop van deze stad. Met nog andere geestelijken door Paus Xystus II naar Cállie gezonden, heeft hij aldaar het predikambt uitgeoefend, waarna hij veroordeeld werd, om onthoofd te worden, waardoor hij de eeuwige kroon verdiende.

In Perzië de Martelaren Audas, een Bisschop, met zeven Priesters, negen Diakens en zeven maagden, die onder koning Isdegerd, door allerlei martelingen gefolterd, een glorierijk martelaarschap voltooiden.

Te Praag, in Bohemen Joáannes van Népomuk, een Kanunnik van de metropolitaan-kerk. Tevergeefs aangezet, om het biechtgeheim te schenden, heeft hij, in de rivier de Moldau geworpen, de martelaarspalm verdiend.

In Isárië de geboortedag van de Martelaren Aquilinus en Victoriánus.

Te Uzálum, in Afrika, de Martelaren Felix en Gennádus.

In Palestina het lijden van de Monniken, die door de Saracenen in de kluizenarij van Sint Sabhas vermoord zijn.

17 Mei

Te Noyon, in Frankrijk, de Martelaren Herádius, Paulus en Aquilinus met nog twee anderen.

Te Chalcédon de Martelaren Sólochon en Gezellen, krijgslieden, onder keizer Maximiánus.

Te Alexandrië de Martelaren Adrion, Victor en Basilla.

Op dezelfde dag de maagd Bestitáta, Martelares. In Afrika, onder keizer Valeriánus,

door de rechter Próculus op allerlei manieren gefolterd, werd zij in een scheepje vol pek en hennep gezet, om op zee te worden verbrand. Maar toen men er de brand in stak, keerde de vlam zich tegen de aanstekers, terwijl zij zelf al biddende aan God haar geest gaf. Door Gods beschikking dreef haar lichaam met dit scheepje naar het eiland Ischia bij Napels in Campánië en werd door de Christenen met grote eerbied in ontvangst genomen. Later liet Constantijn de Grote haar ter ere in de stad Napels een basiliek bouwen.

18 Mei

Te Camerino Martelaar Venántius, die op vijftienjarige leeftijd, onder keizer Diocletiánus en de landvoogd Antiochus tegelijk met nog tien andere, zijn roemvol martelaarschap door onthoofding heeft beëindigd.

Te Ravénna de geboortedag van de Martelaar Paus Joáannes I. Door Theódorik, de Ariaanse koning van Italië, listig daarheen gelokt, werd hij door hem, om wille van het orthodoxe geloof zó lang in de kerker uitgemergeld, totdat hij stierf. Zijn feest viert men echter op de zeven en twintigste Mei, de dag, waarop zijn heilig lichaam, naar Rome overgebracht, in de Basiliek van Sint Pieter, de Prins der Apostelen, begraven werd.

Te Spoléto Bisschop Felix, die onder keizer Maximiánus de martelaarspalm verwierf.

Te Heracléa, in Egypte, Bisschop Potámon. Eerst was hij Belijder onder Maximiánus Galérius, vervolgens verwierf hij de martelaarskroon onder keizer Constántius en de Ariaanse landvoogd Philágrus. De Kerkvaders Athanásius en Epiphánus hebben de lof van deze zalige man verkondigd.

In Egypte Lector Dióscorus. De landvoogd heeft op hem vele en verschillende pijnigingen toegepast, zodanig dat hij zijn nagels uitrukte en zijn zijden met fakkels verbrandde. Maar door de glans van een hemels licht hevig geschrokken, vielen de beulen ter aarde. Ten laatste echter, op gloeiende platen verbrand, voltooide Dioscorus zijn martelaarschap.

Te Ancyra, in Galátië, de Martelaar Theódotus, alsmede zeven de maagden-Martelaressen n.l. Thecása, de tante van Theódotus, Alexándra, Cláudia, Phaïna, Euphrásia, Matrona en Julitta. Eerst werden zij door de landvoogd ter ontering prijsgegeven, doch, door Gods bijstand bewaard, heeft men haar, met stenen aan de hals gebonden, in een moeras verdrongen. Toen Theódotus haar overblijfselen verzameld en eervol begraven had, liet de landvoogd hem aanhouden en wreedaardig verscheuren. Eindelijk met het zwaard doorstoken, verwierf hij de kroon van het martelaarschap.

19 Mei

Te Rome de maagd Pudentiána. Na onnoemelijk veel strijd, na de begrafenis van vele martelaren eerbiedig verzorgd te hebben en nadat zij al haar goederen, ter liefde van Christus, aan de armen had uitgedeeld, verhuisde zij ten laatste van het aardse naar het hemelse.

Nog te Rome, aan de Via Appia, de geboortedag van de kamerlingen Calócerus en Parthénius. De eerste had het beheer van het slaapvertrek van de gemalin van keizer Decius; de ander echter was hoofd van een andere tak van hofdienst. Daar zij beiden niet aan de afgoden wilden offeren, werden zij op bevel van de keizer door verschillende wrede folteringen gepijnigd. Eindelijk gaven zij hun geest aan God, doordat hun nek met een brandende knuppel werd ingeslagen.

Te Nicomedië Martelaar Philóterus, zoon van de proconsul Paciánus. Onder keizer Diocletiánus heeft hij veel geleden en de martelaarskroon ontvangen.

Aldaar ook zes de maagden-Martelaressen, van wie Cyriaca de voornaamste was. Daar zij Maximianus vrijmoedig zijn goddeloosheid had verweten, werd zij allerwreedst geseld en verscheurd. Ten laatste verbrand, voleindigde zij haar martelaarschap.

20 Mei

Te Rome, aan de Via Salária, de geboorte van de maagd Basilla. Zij was van koninklijke afkomst en had een bruidegom van zeer hoge stand. Daar zij hem echter weggezonden had, werd zij door hem als christin aangeklaagd. Hierop verordende keizer Gallienus, dat zij ófwel haar bruidegom moest terugnemen, ófwel door het zwaard sterven. Toen nu deze de maagd, voor deze keuze gesteld, antwoordde, dat zij de Koning der koningen tot Bruidegom had, werd zij met het zwaard doorboord.

Te Nimes, in Frankrijk, Martelaar Baudélius. Toen hij door de heidenen gevangen genomen, niet aan de afgoden wilde offeren en, niettegenstaande geselslagen en folteringen, onwankelbaar in het geloof van Christus volhardde, ontving hij door een kostbare dood de palm van het martelaarschap.

Te Edéssa, bij Egéa, in Cilicië, de Martelaren Thalë is, Alexander en hun Gezellen, die onder keizer Numerianus geleden hebben.

In Egypte Martelaar Aquila, die ter wille van Christus met kammen is vaneengescheurd.

21 Mei

De Bisschop Valens, die tegelijk met drie knapen vermoord werd.

Te Alexandrië de gedachtenis van de Martelaren Secundus, een Priester, met nog anderen, die de Ariaanse Bisschop Geórgius, onder keizer Constantius, op Pinksterdagen zeer wreed liet doden.

In Algiers de geboorte van de Martelaren Timétheus, Pólius en Euty chius. Zij waren Diakens, verbreidden in genoemde streek het woord Gods en verdienden tezamen gekroond te worden.

Te Cesaréë, in Cappadócië, de geboortedag van de Martelaren Polyéuctus, Victórius en Donátus.

Te Córdoba, in Spanje, Martelaar Seeundinus.

Op dezelfde dag ook de Martelaren Synésius en Theopénnpus.

Te Cesaréë-Philippi de geboorte van de Martelaren Nicóstratus en Antiochus, legeroversten, met nog andere krijgsliden.

Te Alexandrië de gedachtenis van de Bisschoppen en Priesters, die door de Arianen in ballingschap werden gezonden

22mei

Te Rome de Martelaren Faustinus, Timótheus en Venástus.

In Afrika de Martelaren Cástus en Emilius, die door de vuurdood hun martelaarschap voltooiden. Zoals Cypriánus schrijft, waren zij in de eerste strijd overwonnenen, maar in de tweede maakte de Heere hen tot overwinnaars, zodat zij, die tevoren voor het vuur waren teruggeschrokken, sterker werden door het vuur.

Te Comána, in Pontus, Martelaar Basiliscus, die, onder keizer Maximianus en de landvoogd Agrippa, ijzeren sandalen aankreeg, met gloeiende spijkers doorklonken, en nog veel ander lijden moest verduren. Eindelijk werd hij onthoofd en in een rivier geworpen, waardoor hij aan de glorie van het martelaarschap deelachtig werd.

Op Córscica de maagd Julia, die door de kruisdood de martelaarskroon verwierf.

In Spanje de maagd Quitéria, Martelares.

23 Mei

Bij Langres, in Frankrijk, het lijden van Bisschop Desidérius. Toen hij zag, dat zijn volk door het leger van de Wandálen gekweld werd, ging hij naar hun koning, om voor hen ten beste te spreken. Doch deze gaf aanstonds bevel hem te doden. Gaarne bood hij zijn hals aan voor de hem toevertrouwde schapen en door het zwaard getroffen, ging hij op tot Christus. Nog meerdere anderen uit het getal van zijn kudde hebben met hem geleden, die bij genoemde stad begraven zijn.

In Spanje de Martelaren Epitácius, Bisschop en Basiléus.

In 't gebied van Lyon Desidérius, Bisschop van Vienne. Op bevel van koning Theóderik gestenigd, werd hij door het martelaarschap gekroond.

In Afrika de Martelaren Quinctiánus, Lácius en Juliánus. In de vervolging van de Wandalen hebben zij geleden en hun eeuwigdurende kronen verdiend.

In Cappadócië de gedachtenis van de Martelaren, die, in de vervolging van Maximiánus Galérius gedood zijn, nadat hun benen waren stukgeslagen; alsook van hen, die, op dezelfde tijd, in Mesopotámië, met de voeten omhoog en het hoofd omlaag opgehangen, door rook verstikt en in een smeulend vuur verbrand, hun martelaarschap voltooiden.

24 Mei

In Porto de geboortedag van Martelaar Vincéntius.

Te Nantes, in Bretagne, de Martelaren Donatiánus en Rogatiánus, gebroeders. Onder keizer Diocletiánus om hun standvastigheid in het geloof in de kerker geworpen, werden zij op de pijnbank uitgestrekt en verscheurd; na vervolgens met een militaire lans doorstoken te zijn, heeft men hen ten laatste onthoofd.

In Istrië de Martelaren Zoëllus, Servilius, Felix, Silvánus en Diodes.

Ook op deze dag de Martelaren Melétius, een legeroverste en zijn tweehonderd twee en vijftig krijgsmakkers, die op verschillende wijzen de marteldood ondergingen.

Eveneens de Martelaressen Susanna, Marciána en Palládia, echtgenoten van voornoemde soldaten, die tegelijk met haar kinderen verpletterd zijn.

Te Milaan Martelaar Robustiánus.

Te Bréscia Martelares Afra, die onder keizer Hadriánus geleden heeft.

25 Mei

Te Rome, aan de Via Nomentána, de geboortedag van Paus Urbánus I, Martelaar. Door zijn aanmoediging en onderrichting hebben velen (onder wie ook Tiburtius en Valeriánus) het Christelijk geloof ontvangen en het martelaarschap daarvoor ondergaan. Ook hij zelf heeft, in de vervolging van Alexánder Sevérus, veel voor Christus' Kerk geleden en is ten laatste, door onthoofding, met het martelaarschap gekroond.

Te Doróstorum, in Beneden-Mysië, eveneens de geboorte van de Martelaren Pasferates, Valéntio en twee andere, die tegelijk gekroond zijn verbannen, heeft hij daar, met de titel bijzonder aan de martelaren eigen, zijn geest aan God weergegeven. Zijn heilig lichaam werd door Bisschop Aurélius naar Milaan gebracht, naar de Bisschop Ambrósius, en men zegt, dat ook de dienstvaardigheid van Basilius de Grote tot deze godvruchtige daad heeft bijgedragen.

26 Mei

Te Athéne de geboorte van Quadrátus, leerling van de Apostelen. In de vervolging van Hadriánus, heeft hij de Christengemeente, welke door de hevigheid van het

schrikbewind verspreid was, door zijn geloof en ijver wederom bijeengebracht. Ook heeft hij voor de verdediging van de Christelijke godsdienst een boek, dat zeer nuttig is en de leer der Apostelen waardig, aan genoemde keizer aangeboden.

Te Rome de Martelaren Simitrius, Priester, met twee en twintig andere, die onder Antoninus Pius geleden hebben.

Te Vienne, in Frankrijk, Bisschop Zacharias, Martelaar, die onder Trajánus zijn lijden onderging.

In Afrika Martelaar Quadrátus, op wiens feest Augustinus een preek heeft gehouden.

Te Tódi, in Umbrië, de geboortedag der Martelaren Felicissimus, Heraclius en Paulinus.

In de streek van Auxerre het lijden van Martelaar Priscus, die met een ontelbare menigte christenen onthoofd is.

27 Mei

Bisschop te Rome, Joáannes I, Martelaar. Zijn geboortedag valt op de achttiende Mei, maar zijn feest wordt bij voorkeur vandaag gevierd, wegens het overbrengen van zijn lichaam.

Te Doróstorum, in Beneden-Mysië, het lijden van Julius. Als oud-gediende eervol uit de krijgsveld ontslagen, werd hij, ten tijde van keizer Alexánder, door de gerechtsdienaren aangehouden en aan de landvoogd Máximus overgeleverd. Toen hij, in diens tegenwoordigheid, zijn verachting uitsprak voor de afgoden en met de grootste standvastigheid de Naam van Christus beleed, werd hij gestraft met de doodstraf.

In de streek van Atrecht Martelaar Ranálphus.

Te Sora de maagd Restitáta, Martelares. Onder keizer Aureliánus en de proconsul Agáthius begon zij de strijd voor het geloof en heeft zij de aanvallen van de duivel, de liefkoningen van haar ouders en de wreedheid der beulen overwonnen. Ten laatste werd zij met andere Christenen onthoofd en met het martelaarschap gekroond.

28 Mei

Op Sardinië de Martelaren Emilius, Félix, Priamus en Luciánus, die om hun strijd voor Christus, door Hem glorieus gekroond zijn.

Te Chatres in Frankrijk de martelaar Caráunus, die onder keizer Domitiánus, door onthoofding aan het martelaarschap deelachtig werd.

Eveneens het lijden van Créscens, Dioscórides, Paulus en Helládus.

Te Thécué, in Palestina, de Monniken-Martelaren, die, ten tijde van keizer Theodósins de Jongere, door de Saracenen zijn omgebracht. De mensen, die daar woonden, hebben hun overblijfselen verzameld en in hoge eer gehouden.

Te Corinthe Martelares Helicónis, ten tijde van keizer Gordiánus. Eerst moest zij, onder de landvoogd Perénnius, vele folteringen ondergaan, daarna werd zij, onder diens opvolger Justinus, opnieuw gepijnigd, maar door engelen bevrijd. Eindelijk, na haar borsten te hebben afgesneden, wierp men haar voor de wilde dieren en werd zij door het vuur beproefd. Door onthoofding voltooide zij haar martelaarschap.

29 Mei

Te Rome, aan de Via Aturélia, de geboorte van Martelaar Restitútus.

Te Icónië, in Lycaimië, het lijden van de Cónon en diens twaalfjarige zoon. Onder keizer Aureliánus doorstonden zij standvastig de foltering op een rooster, dat gloeiend was gemaakt met een kolenvuur en met olie; ook de marteling met de pijnbank en de vuurstraf. Ten laatste sloeg men hen met een houten hamer de handen te pletter, waarna zij de geest gaven.

In de streek van Trente de geboorte der Martelaren Sisinius, Martyrius en Alexander. Ten tijde van keizer Honórius, toen, zoals Paulinus in het leven van Ambrosius schrijft, in het gebied van het Nonsbergerdal de heidenen een vervolging begonnen, verwierven zij de martelaarskroon.

Te Camerino het lijden van **vijftien honderd vijf en twintig** Martelaren.

Te Cesaréa-Philippi de Martelaressen Theodósia, moeder van Martelaar Procópius, en twaalf andere adellijke vrouwen, die in de vervolging van Diocletíanus door onthoofding stierven.

Te Trier Bisschop Maximinus, Belijder, door wie Bisschop Athanásius, toen hij, door de Arianen vervolgd, in ballingschap moest gaan, eervol werd opgenomen.

30 Mei

TE Rome bisschop Félix I, Martelaar, wiens geboortedag de dertigste December vermeld wordt.

Te Porto Torres, op Sardinië, de Martelaren Gabinus.

Te Antiochië de Sycus en Palatfnus, die voor de Naam van Christus veel kwellingen hebben doorstaan.

Te Cesaréë, in Cappadócië, de Basilius en Emmélia, zijn echtgenote. Zij waren de ouders van de Bisschoppen Basilius de Grote, Gregorius van Nyssa, Petrus van Sebáste en van de maagd Macrina. Deze heilige echtelieden werden, ten tijde van keizer Galérius Maximiánus, verbannen en verbleven in de eenzame streken van Pontus. Na de vervolging stierven zij in vrede en lieten hun kinderen als erfgenamen van hun deugden achter.

Te Rouaan de maagd Jeanne d'Arc, genaamd „de maagd van Orleans". Zij streed dapper voor haar vaderland, doch werd ten laatste in de macht harer vijanden overgeleverd en stierf, onrechtvaardig veroordeeld, op de brandstapel.

31 Mei

Te Rome de maagd Petronilla, dochter van de Apostel Petrus. Zij versmade een huwelijk met de edelman Flaccus. Na drie dagen aangenomen te hebben om te beslissen en na die in vasten en gebed te hebben doorgebracht, gaf zij op de derde dag, zodra zij het Sacrament van Christus ontving, de geest.

Te Aquiléja de Martelaren Cántius en Cantiánus, gebroeders, en Cantianilla, hun zuster. Daar zij uit het beroemde geslacht der Anicii waren, zijn zij, onder de keizers Diocletíanus en Maximiánus, om hun standvastigheid in het Christengeloof, onthoofd, tegelijk met hun opvoeder Prótus.

Te Porto Torres, op Sardinië, Martelaar Crescentiánus.

Te Comána, in Pontus, Krijgsman Hérmiás. Toen hij onder keizer Antoninus, door Gods hulp, uit ontelbare gruwzame folteringen bevrijd werd, bekeerde hij de beul tot Christus en maakte hem deelachtig aan de kroon der martelaren, welke hij echter zelf het eerst door onthoofding met het zwaard ontving.

JUNI

1 Juni

Te Rome Martelaar Juvéntius. Te Autun Bisschop Reveriánus en Priester Paulus met tien andere, die onder keizer Aureliánus met het martelaarschap gekroond zijn.

Te Cesaréë, in Palestina, Priester Pámphilus, Martelaar. Hij was een man van bewonderenswaardige heiligheid en wetenschap en milddadig jegens de armen. Om het geloof van Christus werd hij eerst, in de vervolging van Galérius Maximiánus, onder de landvoogd Urbánus, gefolterd en in de kerker geworpen. Vervolgens, onder Firmiliánus opnieuw gefolterd, voltooide hij, samen met andere, zijn martelaarschap.

Te gelijk hebben toen ook geleden de Diaken Valens, alsmede Paulus en nog negen andere, wier gedachtenis op andere dagen gevierd wordt.

In Cappadócië Martelaar Thespésius, die onder keizer Alexander en de prefect Simplicius, na andere martelingen onthoofd is.

In Egypte de Martelaren Ischyron, een legeraanvoerder, en nog vijf andere krijgslieden, die onder keizer Diocletiánus, om het Christengeloof, op verschillende wijzen zijn omgebracht.

Eveneens Martelaar Firmus. In de vervolging van Maximiánus werd hij zeer wreed geseld, gestenigd en ten laatste onthoofd.

Te Pertígia de Martelaren Felinus en Gratiniánus, krijgslieden, die onder Décius door allerlei pijnningen gefolterd, door een glorievolle dood de martelaarspalm verwierven.

Te Bológna Martelaar Próculus, die onder keizer Maximiánus geleden heeft.

Te Améria, in Umbrië, Martelaar Secundus, die, onder Diodetiánus, in de Tiber geworpen, zijn martelaarschap voltooide.

Bij Città-di-Castélllo, in Umbrië, Crescentiánus, een Romeins soldaat, die onder dezelfde keizer met het martelaarschap gekroond is.

2 Juni

Te Rome de geboorte van de Martelaren Marcellinus, Priester, en Petrus, een Exorcist. Omdat zij in de kerker velen in het geloof onderwezen, werden zij, onder keizer Diocletiánus, na wrede kerkerstraf en verschillende foltering, door de rechter Serénus onthoofd, op de plaats, welke het Zwarte Woud genoemd werd. Later werd de naam veranderd en ter ere dezer heiligen het Witte Woud genoemd. Hun lichamen zijn in de krypte naast Tibártius begraven en Bisschop Dámasus heeft later hun graf met verzen opgesierd.

In Campánië Bisschop Erásmus, Martelaar. Hij werd onder keizer Diocletiánus met van lood voorziene zwepen geseld, vervolgens hevig met roeden geslagen en daarna met hars, zwavel, lood, pek, was en olie overgoten, maar toch bleef hij ongedeerd. Verder is hij, onder Maximiánus, te Móla met allerlei gruwzame martelingen opnieuw gepijnigd; doch ter versterking van anderen, werd hij door God behouden. Ten laatste stierf hij, op de roepstem des Heeren, beroemd om zijn martelaarschap, een zalige dood. Zijn lichaam is later overgevoerd naar Gaëta.

Te Lyon, in Frankrijk, de Martelaren Bisschop Photinus, de Diaken Sánetus, Vétius Epágathus, Matárus, Pónticus, Biblis, Attalus, Alexánder en Blandina met vele andere. Hun dappere en herhaalde strijd, ten tijde van Marcus Aurélius Antoninus en Licius Vérus, wordt beschreven in een brief van de kerk van Lyon aan de kerken van West-Klein-Azië en Phrygië. Van hen heeft Blandina, ofschoon zij tot het zwakke geslacht

behoorde, de tenerste was van lichaamsbouw en de geringste van afkomst, de langste en zwaarste strijd moeten doorstaan en toen zij dan nog standvastig bleef, is zij, met het zwaard gedood, de overigen gevolgd, die zij tot de zegepraal had aangemoedigd.
Te Rome Paus Eugénius I, Belijder.

3 Juni

Te Arézzo, in Toskáne, de Martelaren Pergentinus en Laurentinus, gebroeders. Zij waren nog maar knapen, toen zij, in de vervolging van Décius onder de landvoogd Tilyártius, na wrede foltering en te hebben ondergaan en grote wonderen te hebben verricht, met het zwaard werden omgebracht.

Te Constantinópel de Martelaren Lucilliánus en vier knapen n.l. Cláudius, Hypátius, Paulus en Dionysius. Lucilliánus, van afgodspriester Christen geworden, werd tegelijk met deze knapen, na allerlei foltering, in een oven geworpen, maar regen doofde het vuur en allen kwamen er ongedeerd uit. Ten laatste is hij zelf door kruisiging, de knapen echter door onthoofding, omgebracht, onder de landvoogd Silvánus.

Te Constantinópel de maagd Paula, Martelares. Toen zij het bloed verzamelde van boven genoemde martelaren Lucilliánus en Gezellen, werd zij aangehouden, geselsd en in het vuur geworpen, doch er uit bevrijd. Eindelijk is zij onthoofd op dezelfde plaats, waar Lucilliánus gekruisigd was.

Te Córdoba, in Spanje, Monnik Isaac, die, voor het geloof van Christus, met het zwaard is gedood.

4 Juni

Te Rome de Martelaren Arétius en Daciánus.

Te Sissek, in Kroátië, Bisschop Quirinus, die — zoals Prudéntius schrijft — onder de landvoogd Galérius, voor het Christelijk geloof, met een molensteen aan de hals in een rivier geworpen werd, maar de steen bleef boven drijven. Nadat hij de Christenen, die daar omheen stonden, lange tijd vermaand had, om zich door zijn straf niet te laten afschrikken en in het geloof niet te wankelen, verkreeg hij door zijn gebeden van God, dat hij zou zinken, opdat hij aan de glorie van het martelaarschap zou deelachtig worden.

Te Milaan Martelaar Clatéus, Bisschop van Bréscia. Onder keizer Nero werd hij op bevel van de prefect van deze stad op de proef gesteld en, toen hij Christus niet wilde verloochenen, door vele slagen mishandeld en onthoofd.

In Pannónië de Martelaren Rótilus en Gezellen.

Te Tivoli Martelaar Quirinus.

5 Juni

Te Tyrus, in Phoenicië, Priester Dorótheus. Hij moest veel lijden onder Diocletiánus, maar bleef in leven tot aan de tijden van Julianus, onder wie hij, op honderd en zevenjarige leeftijd, aan zijn eerbiedwaardige ouderdom, door het martelaarschap, eer heeft aangedaan.

In Egypte de geboorte van de Martelaren Marciánus, Nicánor, Apollónius en andere, die in de vervolging van Galérius Maximianus een roemvolle marteldood ondergingen.

Te Perágia de Martelaren Floréntius, Juliánus, Cyriacus, Marcellinus en Faustinus, die allen, in de vervolging van keizer Décius, onthoofd zijn.

Te Córdoba, in Spanje, Jongeling Sáncius. Ofschoon aan het koninklijk hof opgevoed, heeft hij toch, in de vervolging der Arabieren, niet gearzeld om voor het geloof in Christus de marteldood te ondergaan.

Te Cesaréë, in Palestina, het lijden van de Zenáïs, Cyria, Valéria en Márcia, die door vele folteringen verheugd tot het martelaarschap gekomen zijn.

6 Juni

Te Cesaréë, in Palestina, de geboortedag van Philippus, een van de zeven eerste Diakens. Beroemd door tekenen en wonderen, bracht hij Samaria tot het geloof van Christus, doopte de hofbeambte van koningin Candáce van Ethiopië en is ten laatste bij Cesaréë ontslapen. Naast hem liggen drie van zijn dochters begraven, die Maagden en Profetessen waren; want zijn vierde dochter is, vervuld van de Geest, te *Ephese* gestorven.

Te Rome de Artémus met zijn echtgenote Cándida en zijn dochter Paulina. Van hen is Artémus tot Christus bekeerd door de prediking en wonderen van de Exorcist Petrus en hij liet zich met geheel zijn gezin dopen door de Priester Marcellinus. Op bevel van de rechter Serénus gegeseld met van lood voorziene zweepen, is hij met het zwaard omgebracht; zijn vrouw echter en zijn dochter werden in een hol gedreven en onder stenen en puin begraven.

In de streek van Bológna de Martelaar Alexánder, Bisschop van Fiésolo. Op zijn terugreis van de stad Pavia, waar hij bij de Koning der Lombarden de goederen van zijn kerk van onrechtvaardige schuldeisers had opgevorderd, werd hij door hen in de rivier de Réno geworpen en verdrinken.

Te Társum, in Cilícië, twintig Martelaren, die, ten tijde van Diocletianus en Maximianus, onder de rechter Simplicius, door allerlei folteringen God in hun lichaam verheerlijkt hebben.

7 Juni

Te Constantinópel de geboorte van Paulus, Bisschop van die stad. Hij werd dikwijls om het Katholiek geloof door de Arianen verdreven, maar door de bisschop Julius I wederom hersteld. Ten laatste werd hij door de Ariaanse keizer Constantius verbannen naar Cucûsus, een plaatsje in Cappadócië, alwaar hij, door de kuiperijen van de Arianen op wrede wijze geworgd, naar de hemel is opgegaan. Zijn lichaam is, onder keizer Theodósius, zeer eervol naar Constantinópel overgebracht.

Te Córdoba, in Spanje, de Martelaren Petrus, een Priester, Wallabónsus, een Diaken, en Sabiniánus, Wistremúndus, Habéntius en Jeremias, monniken, die in de vervolging van de Arabieren voor Christus vermoord zijn.

Te Hermópolis, in Egypte, de Martelaar Lycáron. Hij werd verminkt, met gloeiende ijzeren roeden geslagen en is ten laatste, na nog andere zeer wrede folteringen te hebben ondergaan, door het zwaard als martelaar gestorven.

8 Juni

Te Aix, in Frankrijk, de Maximinus, eerste Bisschop van deze stad, van wie men zegt, dat hij een leerling des Heeren is geweest.

Oók op deze dag Martelares Callíopa. Om het geloof van Christus, sneed men haar borsten af, verschroeiende haar vlees, rolde haar over scherven tot zij ten laatste door onthoofding, de palm van het martelaarschap ontving.

Te Soissons, in Frankrijk, de geboorte van Medárdus, Bisschop van Noyon, wiens leven en kostbare dood door glorierijke wonderen wordt verheerlijkt.

9 Juni

Te Mentána, in de Romeinse Campagna, de geboorte van de Martelaren Primus en Feliciánus, gebroeders, onder de keizers Diocletianus en Maximianus. Deze roemvolle

Martelaren hadden een lang leven in de dienst des Heeren geleid en moesten nu, dan weer samen dezelfde, dan weer afzonderlijk verschillende uitgezochte pijnigingen ondergaan. Eindelijk hebben beiden, onder Promorus, de landvoogd van Mentána, gestraft door het zwaard, de loop van hun gelukkige strijd volbracht. De lichamen van deze martelaren echter werden later naar Rome overgebracht en in de kerk van de eerste Martelaar, St. Stéphanus, op de Monte Célio eervol bijgezet.

Te Agen, in Frankrijk, het lijden van Vincéntius, Martelaar, die om het geloof van Christus zeer wreed met roeden geslagen en onthoofd is.

Bij Antiochië de maagd Pelágia, Martelares, door de Ambrósius en Johannes Chrysóstomus zeer hoog geprezen.

10 Juni

Te Rome, aan de Via Salária, het lijden van Getúlius, een man van hoog aanzien en zeer grote geleerdheid, en de vader van zeven Gebroeders-Martelaren, die zijn Echtgenote Symphorósa hem schonk.

Alsmede van zijn Gezellen Cereális, Amántius en Primitivus. Zij allen werden, op bevel van keizer Hadriánus, door de oud-consul Lucinius gevangen genomen, eerst gegeseld, daarna in de gevangenis geworpen. Ten laatste in het vuur geworpen, doch op geen wijze door de vlammen gedeerd, hebben zij hun martelaarschap voltooid, doordat men hen met stokken de hersens had ingeslagen. Symphorósa, echtgenote van Getulius, heeft hun lichamen opgenomen en in een zandgroeve op haar buiten eervol begraven.

Ook te Rome, aan de Via Aurelia, de geboorte van Basilides, Tripus, Mandal en twintig andere Martelaren, onder keizer Aureliánus en de stadsprefect Pláto.

Te Napels, in de Campágna, Bisschop Máximus, Martelaar. Om zijn onwrikbaar vasthouden aan het geloof van Nicéa, werd hij door keizer Constántius in ballingschap gezonden, alwaar hij, uitgeput van ontbering, stierf.

Te Broessa, in Bithynië, Bisschop Timótheus, Martelaar. Omdat hij Christus niet wilde afzweren, werd hij, op bevel van keizer Juliaan de Afvallige, onthoofd.

Te Keulen Abt Maurinus, Martelaar.

Te Nicomedië Martelaar Zacharias.

In Spanje de Martelaren Crisculus en Restitutus.

In Afrika de Martelaren Arésius, Rogátus en vijftien anderen.

11 Juni

Te Sálamis, op Cyprus, de geboorte van Apostel Bárnabas. Geboortig van Cyprus, werd hij door de leerlingen, tegelijk met Paulus, voor het Apostolaat onder de heidenen bestemd. Met hem trok hij door vele streken, om de hem opgelegde taak van Evangelieprediking uit te oefenen. Ten laatste naar Cyprus vertrokken, heeft hij daar zijn apostolaat met een roemvolle marteldood bekroond. Zijn lichaam is, ten tijde van keizer Zéno, door openbaring van Barnabas zelf, gevonden, tegelijk met een handschrift van het Evangelie van Sint Mattheus, door Barnabas zelf overgeschreven.

Te Aquiléja het lijden van de Gebroeders Felix en Fortunátus. In de vervolging van Diodetiánus en Maximiánus werden zij op de pijnbank uitgerekt. Brandende fakkels welke men aan hun zijde had geplaatst, werden door goddelijke tussenkomst aanstonds gedoofd. Hun onderlijf werd met kokende olie overgoten en toen zij Christus bleven belijden, voltooiden zij hun roemvolle strijd door onthoofding.

12 Juni

Te Rome, aan de Via Aurélia, de geboorte van de Martelaren Basilides, Cyrinus, Nábor en Nazáriu. Zij waren krijgsliden en werden in de vervolging van Diocletiánus en Maximiánus, onder de prefect Aurélius, in de kerker geworpen, omdat zij belijders waren van de Christelijke Naam. Na met schorpioenen te zijn gegeseld, werden zij ten laatste onthoofd.

Te Nicéa, in Bithynië, Martelares Antonina. In dezelfde vervolging liet de landvoogd Priscilliánus haar met stokken slaan, in de pijnbank uitrekken, haar zijden verscheuren en met vuur branden, waarna zij ten slotte met het zwaard werd gedood.

In Thrácië Bisschop Olympius, die door de Arianen van zijn zetel verdreven werd en als Belijder stierf.

13 Juni

Te Rome, aan de Via Ardeatina, de geboorte van de maagd en Martelares Felicula. Daar zij niet wilde huwen met een zekere Flaccus, noch aan de afgoden offeren, werd zij overgeleverd aan een rechter, die haar, toen zij volhardde in de belijdenis van Christus, in een donkere kerker opsloot en liet totdat zij de geest gaf. Eerst toen liet hij haar er afnemen en in een riool werpen. Priester Nicomédes haalde daar evenwel haar lichaam er uit en heeft het aan genoemde weg begraven.

In de Abruzzen Bisschop Peregrinus, Martelaar, die door de Longobarden, om het katholiek geloof, in de rivier de Pescára is verdronken.

Te Córdoba, in Spanje, Priester Fándilas, een Monnik, die in de vervolging der Arabieren om het Christengeloof onthoofd en als martelaar gestorven is.

In Afrika de Martelaren Fortunátus en Luciánus.

Te Byblus, in Phoenicië, de maagd Aquilina, Martelares. Op twaalfjarige leeftijd werd zij, onder keizer Diocletiánus en de rechter Volusiánus, om het belijden van haar geloof geslagen en gegeseld. Men doorstak haar met gloeiende elzen en doodde haar ten laatste met het zwaard.

14 Juni

Te Syractise, op Sicilië, Bisschop Marciánus, die door Apostel Petrus tot Bisschop gewijd, aldaar, na het Evangelie verkondigd te hebben, door de Joden vermoord is,

Te Córdoba, in Spanje, de Martelaren Anastásius Priester, Felix monnik en Digna maagd.

Te Soissons, in Frankrijk, de Martelaren Valérius en Rufinus, die, in de vervolging van Diocletiánus op bevel van de landvoogd Rictiovárus, na vele martelingen onthoofd zijn.

15 Juni

In Basilicáta, bij de rivier de Silaro, de geboorte van de Martelaren Vitus, Modéstus en Crescéntia, die, onder keizer Diocletiánus, van Sicilië derwaarts gebracht, na een ketel kokend lood, na wilde dieren en de brandstapel met Gods hulp te hebben overwonnen, de loop van hun glorievolle strijd hebben volbracht.

Te Doróstorum, in Beneden-Mysië, Krijgsman Hesychius. Tegelijk met Julius werd hij aangehouden en na hem, onder de landvoogd Máximus, met het martelaarschap gekroond.

Te Zephyrië, in Cilicië, de Martelaar Mus. Onder de landvoogd Máximus werd hij, om de Naam van Christus, met roeden gegeseld, op de rooster gelegd, door kokende olie verbrand en na andere dingen verduurd te hebben, heeft hij de palm van het martelaarschap ontvangen.

Te Córdoba, in Spanje, Martelares Benildis.

Te Palmyra, in Syrië, de maagden en Martelaressen Lybe en Leónis, gezusters, en Eutrópia, een twaalfjarig meisje, die door verschillende folteringen tot de kroon van het martelaarschap gekomen zijn.

16 Juni

Te Besancon, in Frankrijk, de Martelaren Ferréolus, Priester, en Ferratio, Diaken. Door Bisschop Irenéus uitgezonden, om het Evangelie te verkondigen, werden zij later, onder de rechter Cláudius, na door allerlei folteringen gepijnigd te zijn, met het zwaard gedood.

Te Tarsus, in Cilicië, de Martelaren Quiricus en zijn moeder Julitta onder keizer Diocletíanus. Toen Quiricus, een driejarig knaapje, met onbedaarlijke droefheid om zijn moeder schreide, die voor de landvoogd Alexander zeer wreed met pezen werd geseseld, werd hij tegen de trappen van de rechterstoel verpletterd. Julitta echter heeft, na wrede geseling en hevige folteringen, haar martelaarschap door onthoofding voltooid.

17 Juni

Te Rome de geboorte van tweehonderd twee en zestig Martelaren, die, in de vervolging van Diocletíanus, voor het geloof van Christus vermoord zijn en aan de oude Via Salária, bij de heuvel „del Cucámero", begraven.

Te Besancon, in Frankrijk, Bisschop Antidius, Martelaar, die door de Wandalen, om het geloof van Christus, gedood is.

Te Apollónië, in Macedónië, de Atheense Martelaren Isaurus, Diaken, Innocéntius, Félix, Jeremias en Peregrinus, die door de tribuun Tripóntius op verschillende wijzen gefolterd en onthoofd zijn.

Te Terraeina, in Campánië, Krijgsman Montánus, die, onder keizer Hadriánus en de oud-consul Leóntius, na vele folteringen, de kroon van het martelaarschap ontvangen heeft.

Bij Venáfro, in Campánië, de Martelaren Nicánder en Marciánus, die, in de vervolging van Maximiánus, onthoofd zijn.

Te Chalcédon de Martelaren Mánuël, Sábel en Ismaël. Terwijl zij, als gezanten van de koning van Perzië, hij Julianus de Afvallige onderhandelingen voerden over de vrede, werden zij door de keizer gedwongen om de afgoden te vereren. Doch daar zij dit standvastig weigerden, gaf men bevel hen met het zwaard te doden.

Te Améria in Umbrië bisschop Himérius wiens lichaam naar Cremóna, in Lombardije, is overgebracht.

18 Juni

Te Rome, aan de Via Ardeatina, de geboorte van de Martelaren Marcus en Marcelliánus, gebroeders. In de vervolging van Diocletíanus werden zij door de rechter Fabiánus gevangen genomen en aan een paal gebonden, terwijl men hun voeten met scherpe nagels doorboorde. Daar zij niet ophielden Christus te verheerlijken, doorstak men hun zijden met lansen en met de glorie van het martelaarschap gingen zij op naar het Hemelrijk.

Te Malaga, in Spanje, de Martelaren Cyriácus en de maagd Paula, die, gestenigd, onder de stenen hun ziel aan de hemel wedergaven.

Te Tripoli, in Phenicië, Krijgsman Leóntius, die onder de landvoogd Hadriánus, tegelijk met de tribuun Hypátius en Theodálus, die hij tot Christus bekeerd had, door hevige folteringen tot de kroon van het martelaarschap kwam.

Op dezelfde dag Martelaar Ethérius, die, in de vervolging van Diocletíanus, na martelingen met vuur en andere folteringen, met het zwaard gedood is.

19 Juni

Te Milaan de Martelaren Gervásius en Protásius, gebroeders. De eerste liet de rechter Astásius met van lood voorziene zweepen zó lang geselen, totdat hij de geest gaf. De andere echter liet hij stokslagen toedienen en onthoofden. Ambrósius heeft hun lichamen, door een openbaring des Heeren, teruggevonden nog met bloed bedekt en zó onbedorven, alsof zij die dag waren omgebracht. Bij hun overbrenging kreeg een blinde, door het aanraken van de lijkbaar, het gezicht terug en zijn zeer velen, die door de duivelen gekweld werden, verlost geworden.

Te Arézzo, in Toskáne, de Martelaren Gaudéntius, Bisschop, en Culmátius, Diaken, die, ten tijde van Valentiniánus, door de woedende heidenen vermoord zijn.

Te Ravénna Martelaar Ursicinus. Daar hij, onder de rechter Paulinus, na zeer vele folteringen, onwrikbaar bleef in de belijdenis des Heeren, voltooide hij door onthoofding zijn martelaarschap.

Te Sozópolis, in Pisidië, Martelaar Zósimus, die, in de vervolging van Trajánus, onder de landvoogd Domitiánus, na wrede folteringen werd onthoofd en als overwinnaar opging naar de Heere.

20 Juni

Op het eiland Ponza de geboorte van bisschop (te Rome) Silvérius, Martelaar. Toen hij de ketterse Bisschop Anthimus, die door zijn voorganger Agapitus uit zijn ambt was ontzet, niet opnieuw wilde aanstellen, werd hij, op aandrijven van de goddeloze keizerin Theodóra, door Belissáriu in ballingschap gezonden en stierf daar, uitgeput door de vele ontberingen, welke hij voor het katholieke geloof had moeten ondergaan.

Te Rome het overlijden van Novátus, zoon van Senátor Pridens en broeder van Priester Timótheus en van de Christen-Maagden Pudentiána en Praxédes, die door de Apostelen in het geloof zijn onderwezen. Hun huis, tot kerk ingericht, kreeg de titel van „Pastor”.

Te Tomi, in Pontus, de Martelaren Paulus en Cyriácus.

Te Petra, in Palestina, Bisschop Macárius, die, na veel van de Arianen geleden te hebben, naar Afrika werd verbannen en daar als Belijder in de Heere is ontslapen.

21 Juni

Te Rome de maagd Demétria, dochter van de Martelaars Flaviánus en Dafrésa en zuster van de maagd en Martelares Bibiána. Onder Julianus de Afvallige werd zij zelf met het martelaarschap gekroond.

Op dezelfde dag Eusébius, Bisschop van Samésate. Ten tijde van de Ariaanse keizer Constántius bezocht hij, als soldaat gekleed, ongekend, de kerken Gods, om ze in het katholiek geloof te bevestigen. Later, onder Valens, werd hij naar Thrácië verbannen. Maar toen, ten tijde van Theodósius, de vrede aan de Kerk was teruggeschonken, werd hij uit zijn ballingschap teruggeroepen. Terwijl hij daarna opnieuw de kerken bezocht, werd hem met een tegel, door een Ariaanse vrouw omlaag geworpen, het hoofd verbrijzeld en zo bezweek hij als martelaar.

Te Icónië, in Lycaónië, de Bisschop Teréntius, Martelaar.

Te Syracuse, op Sicilië, de geboorte van de Martelaren Rufinus en Mártia.

Te Mainz Martelaar Albánus, die om zijn geloof in Christus, na langdurige moeilijkheden en harde strijd, de kroon des levens is waardig geworden.

22 Juni

Bij Nóla, een stad in Campánië, de geboorte van Bisschop en Belijder Paulinus. Van zeer voornaam en zeer rijk is hij om Christus' wil arm en gering geworden en wat hij nog over had, n.l. zichzelf, gaf hij in slavernij, om de zoon van een weduwe vrij te kopen, die de Wandalen, na Campanië verwoest te hebben, gevangen naar Afrika hadden weggevoerd. Hij scheen uit niet enkel door zijn geleerdheid en buitengewone heiligheid, maar ook door zijn macht tegen de duivelen. Ambrosius, Hierónymus, Augustinus en Bisschop Gregórius kennen hem in hun geschriften grote lof toe. Zijn lichaam werd later naar Benevénto en vandaar naar Rome overgebracht, maar is eindelijk op bevel van Paus Pius X weer aan Nóla teruggeschonken.

Op de berg Ararath het lijden van tien duizenden Martelaren, die gekruisigd zijn.

Te Verulam, in Engeland, Martelaar Albánus. Ten tijde van Diodétiánus heeft hij zichzelf overgeleverd, in de plaats van een clericus, door met hem van kleren te verwisselen, die hij als gast in zijn huis had opgenomen, en van wie hij de voorschriften van het Christelijk geloof had leren kennen. Daarom werd hij, na geseling en hevige pijnigingen, onthoofd.

Tegelijk met hem heeft ook geleden een van de soldaten, die terwijl hij hem naar de strafplaats geleidde, zich onderweg tot Christus bekeerde en weldra met het zwaard onthoofd, verdiende door zijn eigen bloed gedoopt te worden. Deze edele strijd van Albánus en zijn Gezel, voor God doorstaan, heeft de Eerbiedwaardige Beda beschreven.

Te Somalië, in Palestina, **veertien honderd tachtig** Martelaren, die onder de Perzische koning Chésroës om het geloof van Christus gedood zijn.

Eveneens te Rome het overbrengen van Martelaar Flávius Clémens, een oud-consul. Hij was een broeder van Plautilla en de oom van de maagd en Martelares Flávia Domitilla. Door keizer Domitiánus, met wie hij consul was geweest, werd hij voor het geloof van Christus, vermoord. Zijn lichaam werd in de basiliek van Bisschop (te Rome) Clémens teruggevonden en aldaar met plechtige luister opnieuw bijgezet.

23 Juni

Te Rome Priester Joánnes, die, onder Juliánus de Afvallige, aan de oude Via Salária, voor het afgodsbeeld van de Zon, onthoofd is. Zijn lichaam werd door Priester Concórdius naast de z.g. „Concilio dei Mártiri" begraven.

Eveneens te Rome de maagd Agrippina, Martelares, die, onder keizer Valeriánus, het martelaarschap onderging. Haar lichaam werd naar Sicilië overgebracht en te Mineo bijgezet, waar het door vele wonderen verheerlijkt wordt.

Te Sari, in Toskáne, Priester Felix, wiens mond, op bevel van de prefect Tárcius zolang met een steen verbrijzeld werd, totdat Felix de geest gaf.

Te Nicomedië de gedachtenis van zeer vele Martelaren, die, ten tijde van Diocletiánus, op bergen en in holen verscholen voor de Naam van Christus vol vreugde de marteldood ondergingen.

Te Philadélphia, in Arabië, de Martelaren Zéno en zijn dienstknecht Zénas. Toen deze de ketenen van zijn geboeide meester kuste, en hem vroeg, om deelgenoot te mogen worden van zijn martelingen, werd hij door de soldaten gegrepen en ontving hij met zijn meester dezelfde martelaarskroon.

24 Juni

Te Rome de gedachtenis van *zeer vele Martelaren*, die door keizer Nero lasterlijk beschuldigd werden, om van zich de verdenking van de brand van de stad af te wimpelen. Op zijn bevel werden zij op verschillende wijzen zeer wreed ter dood

gebracht. Sommige van hen stak men in huiden van wilde dieren en liet ze dan door honden verscheuren; andere werden gekruisigd weer andere stak men in brand om, als de dag voorbij was, tot nachtverlichting te dienen. Zij allen waren leerlingen van de Apostelen en de eerstelingen van de Martelaren, welke de kerk van Rome, die akker zo vruchtbaar aan Martelaren, nog vóór de dood van de Apostelen, naar de Heere opzond.

Eveneens te Rome de Martelaren Faustus en drie en twintig andere.

Te Satala, in Arménië, zeven Martelaren ml. de gebroeders Oréntius, Héros, Pharnácius, Firminus, Firmus, Cyriacus en Longinus, krijgslieden. Door keizer Maximiańus werden zij, omdat zij Christenen waren, van hun krijgsgordel beroofd, van elkander gescheiden en naar verschillende plaatsen gevoerd, waar zij in smarten en ontberingen in de Heere ontslapen zijn.

In het plaatsje Créteil, in de streek van Parijs, het lijden van de Martelaren Agoárdus en Aglibértus met *ontelbare andere van beiderlei geslacht*.

25 Juni

Te Rome de maagd Lácia, Martelares, met twee en twintig andere.

Te Alexandrië de Martelaar Gallicáńus, een oud-consul, die de eer van een triomftocht genoten had, zeer bevriend was met keizer Constantinus en door (de Martelaren) Joháńnes en Paulus¹², tot het Christengeloof werd bekeerd. Toen hij dit had aangenomen, week hij met Hilarinus uit naar Ostia aan de Tiber en wijdde zich geheel aan gastvrijheid en de verzorging van zieken. De faam hiervan verbreidde zich in geheel de streek, vele die van alle kanten daarheen kwamen, zagen die man, eertijds een patriciër en consul, de voeten van de armen wassen, de tafel dekken, water over de handen gieten, vol bezorgdheid de zieken bedienen en andere werken van liefdadigheid verrichten. Later, onder Juliáńus de Afvallige, vandaar verdreven, ging hij naar Alexandrië. Toen daar de rechter Rauciáńus hem wilde dwingen, om een offer op te dragen, en hij dit weigerde, doodde men hem met het zwaard en werd hij een martelaar van Christus.

Te Sibápolis, in Mesopotámië, de maagd Febrónia, Martelares. Tijdens de vervolging van Diocletiáńus, onder de rechter Siléńus, werd zij, om haar geloof en zuiverheid te bewaren, eerst met roeden geselsd en op de pijnbank gefolterd; vervolgens met kammen verscheurd en in brand gestoken. Ten laatste stiet men haar de tanden uit, sneed haar de borsten en de voeten af en veroordeelde haar om onthoofd te worden. Met het sieraad van zoveel lijden uitgedost, ging zij op tot haar Bruidegom.

26 Juni

Te Rome, op de Monte Célio, de Martelaren Joháńnes en Paulus, gebroeders. De eerste was huisoverste, de tweede kamerheer van de maagd Constántia, dochter van keizer Constantinus. Later, onder Juliáńus de Afvallige, hebben beiden de palm van het martelaarschap verworven, door de dood met het zwaard.

Bij Trente Bisschop Vigilius. Toen hij de overblijfselen van de afgoderij volkomen wilde uitroeien, werd hij door woeste, barbaarse mensen met een regen van stenen overvallen en is aldus voor de Naam van Christus als martelaar gestorven.

Bij Valenciennes, in Frankrijk, het lijden van de Martelaren Sálvius, Bisschop van Angoulême en Supérius.

Te Córdoba, in Spanje, de geboorte van Pelágius, *een jongetje*. Om de belijdenis van het geloof werd hij, op bevel van Abderrahman, koning van de Saracéńen, met ijzeren

¹² Zie 26 juni

tangen lid voor lid vaneen gereten en voleindigde hij zijn roemvol martelaarschap.

27 Juni

In Galátië Créscens, die een leerling was van Apostel Paulus. Hij trok naar Gállie en bekeerde, door zijn prediking, velen tot het geloof van Christus. Hij keerde echter wederom naar het volk terug, waarover hij bijzonder als Bisschop was aangesteld en toen hij de Galaten tot het einde van zijn leven in het werk des Heeren had bevestigd, is hij ten laatste, onder Trajánus, als Martelaar gestorven.

Te Córdoba, in Spanje, de Martelaren Zéilus en negentien anderen.

Te Cesarëe, in Palestina, Martelaar Anéctus. Toen hij in de vervolging van Diocletíanus, onder de landvoogd Urbánus,, andere tot het martelaarschap had aangemoedigd en door zijn gebed afgodsbeelden had doen neerstorten, liet men hem door tien soldaten geselen. Eindelijk kapte men hem handen en voeten af en door onthoofding, ontving hij de kroon van het martelaarschap.

28 Juni

Te Lyon, in Frankrijk, de Bisschop Irenéus, Martelaar. Hij was (zoals Hierónymus schrijft) een leerling van Bisschop Polycarpus van Smyrna en leefde kort na de tijden van de Apostelen. Nadat hij in woord en geschrift zeer veel tegen de ketters had gestreden, werd hij, tijdens de vervolging van Sevérus, met bijna al het volk van zijn stad met het glorieus martelaarschap gekroond.

Te Alexandrië, in de vervolging van Sevérus, de Martelaren Plutárchus, Serénus, Heraclides, een catechumeen, Héro, een nieuw bekeerde, nog een andere Serénus, Ráís, een doopleerlinge en Potamiéna met haar Moeder Marcélla, Vooral de de maagd Potamiéna scheen onder hen uit. Na eerst ontelbare onuitsprekelijke beproevingen voor haar de maagdelijkheid te hebben doorstaan, moest zij daarna ook uitgezochte, ongehoorde folteringen voor haar geloof ondergaan en ten laatste is zij met haar moeder verbrand.

Op dezelfde dag Martelaar Pápius, die, in de vervolging van keizer Diocletíanus, geseld en in een ketel vol kokende olie en vet geworpen werd. Na nog andere verschrikkelijke folteringen verduurd te hebben, heeft hij ten laatste, door onthoofding, de kroon verworven.

Te Cordova, in Spanje, de Monnik Argymirus, martelaar, die in de vervolging der Arabieren, om zijn geloof in Christus, op de pijnbank werd gelegd en met het zwaard is doorstoken.

29 Juni

Te Rome de geboorte van de Apostelen Petrus en Paulus, die in hetzelfde jaar en op dezelfde dag, onder keizer Nero, geleden hebben. De eerste werd in genoemde stad, met het hoofd naar de grond gekeerd, aan het kruis gehecht, op de Vaticaanheuvel aan de Via Trionfále begraven en wordt in de gehele wereld vereerd; aan de andere echter, met het zwaard gedood er, aan de weg naar Ostia begraven, wordt een zelfde eer bewezen.

Te Argenton, in Frankrijk, Martelaar Marcéllus, die om het geloof van Christus tegelijk met de krijgsman Anastásius onthoofd is.

30 Juni

Te Rome Lucina, leerlinge van de Apostelen. Zij deelde van haar vermogen mede aan de noodwendigheden van de Heiligen, bezocht de Christenen, die in de gevangenis waren opgesloten en hielp bij het begraven van de Martelaren. Naast hen, in een

crypte, welke zij had laten inrichten, is zij zelf begraven.

Eveneens te Rome Martelares Emiliána.

Op dezelfde dag de Martelaren Cajus, Priester, en Léo, Subdiaken.

Te Alexandrië het lijden van Basilides. Toen hij, onder keizer Sevérus, de maagd Potamiéna, die hij ter strafplaats geleidde, tegen de wulpsheid van ontuchtige mensen beschermde, ontving hij van haar het loon voor zijn vrome dienst. Want na drie dagen verscheen zij hem, zette hem een kroon op het hoofd en bekeerde hem niet enkel tot Christus. Na een korte strijd, werd hij een glorierijke martelaar.¹³

¹³ Dit visioen van de heidense soldaat Basilides, die haar moest begeleiden, wordt in andere martelaarsboeken beschreven.

JULI

1 Juli

Te Sinoéssa, in Campánië, de Martelaren Cástus en Secundinus, Bisschoppen.

In Engeland de Martelaren Julius en Aäron, die na Albánus, in de vervolging van keizer Diocletiánus, geleden hebben. In die tijd hebben aldaar zeer vele, door verschillende folteringen gepijnigd en zeer wreed verscheurd, na het volbrengen van hun strijd, de vreugde van de hemelse stad bereikt.

2 Juli

Martelaren Procéssus en Martiniánus, die door de Apostel Petrus in de Mamertijnse gevangenis gedoopt zijn. Onder Nero verbrijzelde men hun gelaat en moesten zij de folteringen van de pijnbank, geseling met pezen en roeden, inbrandingen en marteling met schorpioenen verduren. Ten laatste met het zwaard gedood, werden zij als martelaars gekroond.

Ook te Rome het lijden van drie Krijgslieden, die, tot Christus bekeerd bij de marteldood van de Apostel Paulus, verdienden met hem deel te hebben in de hemelse heerlijkheid.

Op dezelfde dag de Martelaren Aristo, Crescentiánus, Eutychiánus, Urbánus, Vitális, Felicissimus, Félix, Márcia en Symphorósa, die allen, tijdens het woeden der vervolging van keizer Diocletiánus, bij Campánië, met het martelaarschap gekroond zijn.

3 Juli

Te Chiúsi, in Toskáne, de Martelaren Irenéus, Diaken, en Mustiola, een adellijke vrouw. Onder keizer Aureliánus, door verschillende wrede folteringen gepijnigd, verdienden zij de kroon der martelaren.

Te Alexandrië de Martelaren Tryphon en twaalf andere.

Te Constantinópel de Martelaren Eulógius en Gezellen.

Te Cesaréë, in Cappadócië, Hyacinthus, die een kamerdienaar was van keizer Trajánus. Beschuldigd, dat hij Christen was, werd hij op verschillende wijzen geselsd en, in de kerker geworpen, is hij daar de hongerdood gestorven.

Op dezelfde dag de Martelaren Márcus en Muciánus, die ter wille van Christus met het zwaard gedood zijn. Toen een jong knaapje hen met luider stem aanspoorde, om niet aan de afgoden te offeren, liet men het geselen en toen het nog vuriger Christus beleed, werd het tegelijk met een zekere Paulus, die ook de martelaren aanvuurde, vermoord.

4 Juli

In de omstreken van Bourges de Martelaar Lauriánus, Bisschop van Sevilla, wiens hoofd naar Sevilla in Spanje is overgebracht.

In Afrika de geboortedag van de Martelaar Jucundiánus, die voor Christus in de zee werd verdronken.

Te Mitrowicza de Martelaren Innocéntius en Sebástia met dertig andere.

Te Madáurum in Afrika de Martelaar Namphánion en zijn Gezellen, die hij sterkte voor de strijd en ter kroning voerde.

Te Cyréne, in Lybië, de Bisschop Theodórus, die men, in de vervolging van Diocletiánus onder de landvoogd Digniánus, geselde met van lood voorziene zweepen

en de tong afsneed. Ten slotte is hij als Belijder in vrede gestorven.

5 Juli

Te Rome de Martelares Zóa, echtgenote van Martelaar Nicóstratus. Terwijl zij bad bij het graf van de Apostel Petrus, werd zij, onder keizer Diocletianus, door de vervolgers aangehouden en in een zeer donkere kerker geworpen. Vervolgens werd zij met haar hals en haren aan een boom opgehangen, waaronder men een ondragelijke rook liet opwalmen, en aldus heeft zij in de belijdenis des Heeren haar geest gegeven.

Te Jeruzalem de Diaken Athanásius, die om het Concilie van Chalcedon door de kettters gevangen genomen, allerlei soorten van folteringen moest verduren en ten laatste met het zwaard is omgebracht.

In Syrië de geboortedag van de Martelaar Domftius, die door zijn wonderen aan de bevolking vele weldaden bewijst.

Op Sicilië de Martelaren Agatho en Triphina.

Te Tómi, in Scythië, de Martelaren Marinus, Theódotus en Sédopha.

Te Cyréne, in Lybië, de Martelares Cyrilla, die, in de vervolging van Diocletianus, lange tijd gloeiende kolen, - die men met wierook op haar hand had gelegd, - vasthield, opdat zij niet, door de kolen te laten vallen, de schijn zou hebben, wierook te hebben geofferd. Vervolgens werd zij gruwzaam verscheurd en is zij, versierd met haar eigen bloed, naar haar Bruidegom opgegaan.

6 Juli

Te Jeruzalem de Profeet Isáfas, die, onder koning Manászes bezweek doordat hij doormidden gezaagd werd. Hij werd begraven onder de eik Rogel naast de afwatering.

Te Fiésole, in Toskáne, de Bisschop Rómulus, Martelaar, leerling van de Apostel Petrus. Door deze Apostel uitgezonden, om het Evangelie te prediken, heeft hij in vele plaatsen van Italië Christus verkondigd. Eindelijk naar Fiésole teruggekeerd, werd hij onder keizer Domitiánus, met nog andere gezellen als martelaar gekroond.

Te Rome de geboorte van de Martelaar Tranguillínus, vader van de Marcus en Marcelliánus. Bij de prediking van de Martelaar Sebastiánus bekeerde hij zich tot Christus, werd door de Priester Polycarpus gedoopt en door de Bisschop Cájus (te Rome) tot Priester gewijd. Terwijl hij, op de octaafdag van de Apostelen, bij het graf van Apostel Paulus bad, werd hij aldaar, onder keizer Diocletianus, door de heidenen gevangen genomen en, door hen gestenigd, voltooide hij zijn martelaarschap.

In Campánië de Maagd Dominica, Martelares. Toen zij, onder keizer Diocletianus, de af godsbeelden verbrijzelde, werd zij veroordeeld, om voor de wilde dieren geworpen te worden, doch daar zij door deze niet gedeerd werd, is zij ten laatste, door onthoofding, naar de Heere opgegaan. Haar lichaam wordt te Tropéa, in Calábrië, met de hoogste verering bewaard.

Op deze dag ook de Martelares Lácia, geboortig uit Campánië. Door de stadhouder Ríxius Varus werd zij aangehouden en wreedaardig gefolterd; maar zij bekeerde hem tot Christus. Bij hen zijn gevoegd Antonínus, Severínus, Diodórus, Dion en zeventien andere, die hun lotgenoten in het lijden en hun deelgenoten in de kroning zijn geweest.

7 Juli

Te Rome de Martelaren Cláudius, hoofdopzichter bij het gevangeniswezen, Nicóstratus, hoofdarchivaris, die de echtgenoot was van de Martelares Zóa, Castórius, Victorinus en Symphoriánus. Zij allen werden door de Sebastiánus tot het geloof van Christus gebracht en door de Priester Polycárpus gedoopt. Terwijl zij bezig waren met de lichamen van de Martelaren op te zoeken, liet de rechter Fabiánus hen gevangen

nemen en toen hij gedurende tien dagen getracht had hen met bedreigingen en vleierijen aan het wankelen te brengen, doch hen in 't minst niet kon bewegen, liet hij hen tot driemaal toe folteren en daarna in de zee verdrinken.

Te Durázso, in Albánië, de Martelaren Peregrinus, Luciánus, Pompéjus, Hesychius, Pápius, Saturnínus en Germánus, van Italiaanse nationaliteit. Tijdens de vervolging van Trajánus vluchtten zij naar deze stad en toen zij daar de Bisschop Astius om het geloof van Christus aan het kruis zagen hangen en openlijk beleden Christen te zijn, werden zij op bevel van de landvoogd, aangehouden en in zee verdrongen.

8 Juli

Te Wiirzburg, in Duitsland, de Bisschop Chiliánus. Door de Paus gezonden, om het Evangelie te prediken, is hij aldaar, toen hij vele tot Christus had gebracht, tegelijk met zijn Gezellen, de Priester Colománnus en de Diaken Totnánus vermoord.

Te Porto vijftig Krijgslieden, Martelaren. Door de belijdenis van de Bonósa tot het geloof gebracht en door Bisschop (van Rome) Felix I gedoopt, werden zij in de vervolging van keizer Aureliánus gedood.

Te Cesaréë, in Palestina, de Martelaar Procópius. Onder keizer Diocletíanus werd hij van Scythópolis naar Cesaréë gebracht en daar, om de beslistheid van zijn eerste antwoorden, op bevel van de landvoogd Fabiánus, onthoofd.

Te Constantinópel het lijd van de Abrahamiter Monniken, die wegens de verering van beelden van heiligen, zich tegen keizer Theóphilus verzetten en daarom de marteldood ondergingen.

9 Juli

Te Rome, bij de „Gèceia sempre manante“, de geboortedag van de Martelaren Zéno en *twalfhonderd en drie* andere.

Te Gortyna, op Creta, de Bisschop Cyrillus, die in de vervolging van Décius, onder de landvoogd Lácius, in het vuur werd geworpen. Doch terwijl zijn boeien verbrandden, kwam hij er ongedeerd uit en werd door de rechter, die verbaasd was over zulk een wonder, vrijgelaten. Toen hij echter opnieuw met vurige opgewektheid Christus predikte liet deze rechter hem gevangen nemen en onthoofden.

In de stad Tóra, bij het meer Velino, eveneens het lijd van de Anatólia en Aádax, onder keizer Décius. Anatólia, een Maagd van Christus, had zeer vele in geheel de provincie Picéno genezen, die aan verschillende ziekten leden, en hen in Christus doen geloven. Daarom werd zij, op bevel van de rechter Eustiniánus, door velerlei folteringen gepijnigd. En toen zij van een slang, die tegen haar was losgelaten, bevrijd werd en daardoor Atidaz tot het geloof bekeerde, is zij ten laatste, terwijl zij met uitgestrekte handen bad, met een zwaard doorboord. Ook Aádax, die gevangen was gezet, werd zonder uitstel door onthoofding gekroond.

Te Alexandrië de Martelaren Patermáthius, Cópres en Alexánder, die onder Juliánus de Afvallige vermoord zijn.

Te Mártula, in Umbrië, de Bisschop Briccius, die onder de rechter Marciánus, voor de belijdenis des Heeren, veel geleden heeft. Toen hij ten slotte een grote menigte volks tot Christus bekeerd had, is hij als Belijder in vrede gestorven.

10 juli

Te Rome het lijd van zeven Gebroeders-Martelaren, zonen van de Martelares Felicitas, n.l. Januárius, Felix, Philippus, Silvánus, Alexander, Vitalis en Martialis, ten tijde van keizer Antoninus, onder de stads prefect Publius. Januárius werd met roeden geselsd, in de kerker uitgehongerd en dan gedood door van lood voorziene zwepen.

Felix en Philippus werden met stokken doodgeslagen. Silvánus werd van een hoogte te pletter geworpen. Alexánder, Vitális en Martiális zijn onthoofd.

Ook te Rome de Maagden en Martelaressen Rufina en Seciinda, gezusters. Zij werden in de vervolging van Valeriánus en Galliénus gefolterd en zijn ten laatste ten hemel opgegaan, doordat men de een met het zwaard het hoofd kliefde en de ander onthoofdde. Haar lichamen worden in de basiliek van Sint Jan van Lateránen, nabij de doopkapel, met passende eer bewaard.

In Afrika de Martelaren Januárius, Marinus, Nábor en Félix, die onthoofd zijn.

Te Nieópolis, in Arménië, de Martelaren Leóntius, Mauritius, Dániël en hun Gezellen, die, onder keizer Licinius en de landvoogd Lysias, op verschillende wijzen gemarteld zijn. Ten laatste in het vuur geworpen, hebben zij hun martelaarschap voleindigd.

In Pisfdië de Martelaren Biánor en Silvánus. Na voor de naam van Christus allerwreedvaardigst te hebben geleden, zijn zij ten laatste, door onthoofding, gekroond.

Te Icónië, in Lyeaónië, de Martelaar Apollónius, die door de kruisdood zijn roemvol martelaarschap voltooide.

11 Juli

Te Rome de Martelaar Bisschop (van Rome) Pius I, die in de vervolging van Marcus Aurelius Antoninus de kroon van het martelaarschap verwierf.

Te Bérghamo de Bisschop Joáannes, die om het verdedigen van het katholiek geloof, door de Ariánen gedood is.

Te Sida, in Pamphylië, de Priester Cindéus. Onder keizer Diocletiánus en de landvoogd Stratonicus werd hij, na vele folteringen, in het vuur geworpen, maar kwam er ongedeerd uit. Ten laatste gaf hij biddende de geest.

Te Córdoba, in Spanje, de Priester Abándius, die in de vervolging der Arabieren de kroon van het martelaarschap verwierf, omdat hij de secte van Máhomed bestreed.

Te Nicópolis, in Arménië, de geboorte van de Martelaren Januárius en Pelágia. Vier dagen lang werden zij gefolterd op de pijnbank, met haken verscheurd en over potscherven gerold en zo voleindigden zij hun martelingen.

In de omstreken van Sens de Martelaar Sidrónius.

Te Icónië, in Lyeaónië, de Martelaar Marciánus, die onder de landvoogd Perénnius, door vele martelingen de palm behaalde.

Te Bréscia de Martelaren Savinus en Cypriánus. In de streek van Poitiers de Belijder Sabinus.

12 Juli

Te Lódi, in Ligárië, de Martelaren Nábor en Felix, die, in de vervolging van Maximiánus, na verschillende folteringen, door onthoofding hun martelaarschap voleindigden. Hun lichamen zijn door Savina naar Milaan gebracht en daar eervol begraven.

Op Cyprus Jáson, die een van de oude leerlingen van Christus was.

Te Dicea, in Toskáne, Paulinus, die door Apostel Petrus tot eerste Bisschop van deze stad was gewijd. Onder Nero heeft hij, aan de voet van de „Monte Pisáno", na veel strijd, met nog andere gezellen, zijn martelaarschap voltooid.

Te Aquiléja de geboortedag van de Hermágoras, leerling van de Evangelist Marcus en eerste Bisschop van deze stad. Terwijl hij wonderbare genezingen verrichtte, ijverig predikte en het volk bekeerde, moest hij velerlei straffen ondergaan. Ten laatste mocht hij, tegelijk met zijn Diaken Fortunátus, door de doodstraf de eeuwige heerlijkheid verwerven.

Op dezelfde dag het lijden der Próclos en Hiláron, die, onder keizer Trajánus en de

landvoogd Máximus, door zeer smartelijke foltering en tot de palm van het martelaarschap kwamen.

Te Tolédo, in Spanje, de Maagd Marciána, Martelares, die voor het geloof van Christus, aan de wilde dieren voorgeworpen en door een stier verscheurd, met het martelaarschap werd gekroond.

Te Lentini, op Sicilië, de Epiphana. Onder keizer Diocletíanus en de landvoogd Tertyllus, sneed men haar de borsten af, waarna zij de geest gaf.

13 juli

In Macedónië de zalige Silas. Daar hij een van de eerste Broeders was en door de Apostelen, tegelijk met Paulus en Bárnabas voor de Kerken der Heidenen werd bestemd, heeft hij, vol van Gods genade, het predikambt ijverig waargenomen, terwijl hij Christus in zijn lijden verheerlijkte.

Eveneens de Martelaar Serápion, die, onder keizer Sevérus en de landvoogd Aquila, door het vuur de kroon van het martelaarschap bereikte.

Op het eiland Chios de Martelares Myrópes, die onder keizer Décius en de landvoogd Numeriánus, met stokken doodgeslagen, naar de Heere is opgegaan.

In Afrika de Belijders Eugénus, Bisschop van Carthágo, zeer gezien om zijn geloof en zijn deugden, en de gehele geestelijkheid van deze stad, die ongeveer *viijfhonderd* of nog meer in getal, tijdens de vervolging der Wandalen, onder de Ariaanse koning Hánneric, door geselslagen en honger uitgeput werden; onder hen waren zeer vele jeugdige knapen, die het ambt van Lector vervulden. Vol vreugde in de Heere werden zij in een wrede ballingschap ver weggejaagd. Onder hen stonden ook in zeer hoog aanzien de Aartsdiaken, Salutáris genaamd en Muritta, de tweede onder de kerkelijke bedienaren. Zij hebben tot driemaal toe belijdenis afgelegd en beiden worden, met de titel van volharding, roemvol in Christus verheerlijkt.

14 Juli

Eveneens te Rome de Krijgsman Justus. Onder de tribuun Cláudius verscheen hem op wonderbare wijze een kruis en geloofde hij in Christus. Spoedig daarna gedoopt, deelde hij al zijn goederen onder de armen uit. Vervolgens werd hij door de prefect Magnésius gevangen genomen en op diens bevel met pezen gegeseld. Men liet hem een gloeiende helm opzetten en op de brandstapel werpen; maar zelfs geen haar werd hem gekrenkt. In de belijdenis des Heren gaf hij de geest.

Te Synópe, in Pontus, de Martelaar Phócas, Bisschop van deze stad. Nadat hij onder keizer Trajánus, voor Christus kerkerstraf, boeien, het zwaard en het vuur doorstaan had, vloog hij naar de hemel. Zijn relikwieën werden naar Vienne, in Frankrijk, overgebracht en in de basiliek van de Apostelen begraven.

15 Juli

Te Pavia de Bisschop Felix, Martelaar.

Te Pórto de geboorte van de Martelaren Eutrópius en de gezusters Zósima en Bonósa.

Te Carthago de Diaken Catulinus, wiens lof de Augustinus in een preek tot het volk verkondigde; alsook van de Januárius, Floréntius, Julia en Jásta, Martelaren. Zij zijn bijgezet in de basiliek van Fáustus.

Te Alexandrië de Martelaren Philippus, Zéno, Narséus en tien kinderen.

Op het eiland Ténedos de Martelaar Abudémus, die onder Diocletíanus geleden heeft.

Te Sebáste in Arménië de Antióchus, geneesheer, die onder de landvoogd Hadriánus onthoofd werd. Toen uit zijn lichaam melk in plaats van bloed vloeide, bekeerde de beul Cyrfacus zich tot Christus en onderging zelf ook de marteldood.

Te Nisibin, in Mesopotámië, de geboorte van de Jacóbus, Bisschop van deze stad, een zeer heilig man. Beroemd om zijn wonderen en geleerdheid, was hij een van de belijders uit de vervolging van Galérius Maximiánus, die op de kerkvergadering van Nicéa de goddeloze leer van Arius hebben veroordeeld, door er het woord „medezelfstandig" tegenover te stellen. Op zijn gebed en dat van Bisschop Alexánder ontving Arius te Constantinópel het verdiende loon voor zijn boosheid, doordat zijn ingewanden zich uitstortten.

Te Napels, in Campánië, de Athanásius, Bisschop van deze stad, die veel moest verduren van zijn ontaarde neef Sérgius, door wien hij van zijn zetel verdreven werd. Uitgeput door wederwaardigheden is hij, ten tijde van Karel de Kale, te Vérolí, in de Romeinse Campágna, naar de hemel opgegaan.

16 Juli

Te Sebáste in Arménië, de Martelaren Bisschop Athenógenes en tien van zijn leerlingen, onder keizer Diocletiánus.

Te Trier de Bisschop Valentínus, Martelaar.

Te Córdova, in Spanje, de Leviet Sisenándus, Martelaar, die, voor het geloof van Christus door de Saracenen vermoord is.

Op dezelfde dag de geboorte van de Martelaar Faustus, die, onder keizer Décius, aan het kruis gehecht, vijf dagen daaraan levend bleef hangen en ten laatste, met pijlen doorboord, naar de hemel is opgegaan.

Te Saintes, in Brabant de Martelaressen Rainéldis, Maagd, en haar Gezellinnen, die voor het geloof van Christus door barbaren vermoord zijn.

Te Bérghamo de Martelaar Dómnio.

Te Antiochië de geboorte van de Bisschop Eustáchius, Belijder, beroemd door geleerdheid en heiligheid. Onder de Ariaanse keizer Constántius, om de verdediging van het katholiek geloof naar Trajanópolis in Thrácië verbannen, is hij aldaar in de Heere ontslapen.

Bij Ostia aan de Tiber de overbrenging van het lichaam van de Monnik Hilarínus. In de vervolging van (keizer) Julianus de Afvallige was hij, tegelijk met de Donatus, gevangen genomen en daar hij niet wilde offeren, werden hem stokslagen toegediend en onderging hij eindelijk, de zevende Augustus, te Arézzo in Toskáne, de marteldood.

17 Juli

Te Carthágo de geboorte van de Scillitaansche Martelaren nl.: Sperátus, Narzáles, Cythínus, Vefirius, Felix, Acyllínus, Letántius, Januária, Generósa, Vestína, Donáta en Secunda. Zodra zij Christus beleden, werden zij, op bevel van de prefect Saturnínus, in de kerker geworpen en aan palen gehecht. Vervolgens zijn zij met het zwaard onthoofd. De overblijfselen van Sperátus zijn, tegelijk met het gebeente van de Cypriánus en het hoofd van de Martelaar Pantáleon, uit Afrika naar Frankrijk overgebracht en te Lyon, in de basiliek van de Joáannes de Doper, godvruchtig bijgezet.

Te Amástris, in Paphlagónië, de Martelaar Hyacínthus, die, onder de landvoogd Castrítius, veel te lijden had en in de gevangenis stierf.

Te Tívoli de Martelaar Genereisus.

18 Juli

Te Tivoli de Symphorósa, echtgenote van de Martelaar Getalius, met haar zeven zonen n.l. Crécsens, Julianus, Nemésius, Primitivus, Justinus, Stactelis en Eugénus.

Hun moeder werd, onder keizer Hadrianus, om haar onwrikbare standvastigheid, eerst langdurig met de handen geslagen, vervolgens aan de haren opgehangen, ten laatste aan een steen gebonden, in de rivier geworpen. Haar zonen echter, door katrollen aan palen opgetrokken, volbrachten hun martelaarschap door een verschillende dood. Hun lichamen werden later naar Rome vervoerd en zijn onder Bisschop (van Rome) Pius IV in de Diaconie van Sant Angelo in Pescaria gevonden.

Te Utrecht de Bisschop Fredericus, Martelaar.

Te Doróstorum, in Beneden-Mysië, de Martelaar Emiliánus, die, ten tijde van Julianus de Afvallige, onder de landvoogd Capitolinus, in een oven geworpen, de palm van het martelaarschap ontving.

Te Carthago de Maagd Gundénis, die, om haar belijdenis van Christus, op bevel van de proconsul Rufinus, viermaal op verschillende tijden op de pijnbank werd uitgerekt en met haken gruwzaam verminkt. Lange tijd werd zij in de kerker uitgemergeld en is ten slotte met het zwaard omgebracht.

In Gallicië, in Spanje, de Maagd Marina, Martelares.

Te Milaan de Bisschop Matérnus, die, onder keizer Maximianus, voor het geloof van Christus en voor de kerk, die hem was toevertrouwd, in de kerker werd geworpen en dikwijls gezeseld; ten laatste, beroemd om zijn veelvuldige belijdenis, is hij in de Heere ontslapen.

19 Juli

Te Colósse, in Phrygië, de geboorte van de Epaphras, door de Apostel Paulus *zijn medegevangene* genoemd. Hij werd door deze Apostel tot Bisschop van Colosse gewijd en heeft, beroemd door zijn deugden, in een manmoedige strijd voor de hem toevertrouwde kudde, de palm van het martelaarschap verworven. Zijn lichaam is te Rome, in de basiliek van de Maria de Meerdere, bijgezet.

Te Trier de Bisschop Martinus, Martelaar.

Te Sevilla, in Spanje, het lijden van de Maagden Jasta en Rufina. Zij werden door de landvoogd Diogeniánus gevangen genomen, eerst op de pijnbank uitgerekt en met haken verminkt. Daarna werden zij met kerkerstraf, uithongering en allerlei kwellingen gepijnigd. Eindelijk heeft Jásta in de kerker de geest gegeven; Rufina echter heeft men, om haar belijdenis des Heeren, de hals gebroken.

Te Córdova, in Spanje, de Maagd Aurea, zuster van de Martelaren Adálphus en Joáannes. Eerst was zij door de Mahomedaanse rechter tot afval gebracht; maar weldra had zij berouw over haar daad en bij een nieuwe strijd heeft zij, door het vergieten van haar bloed, de vijand overwonnen.

20 Juli

Te Antiochie het lijden van de Maagd Margarita, Martelares.

In Judéa de geboorte van de Joseph, bijgenaamd de Rechtvaardige, die de Apostelen met Matthias voorstelden, om als Apostel de plaats van de verrader Judas aan te vullen. Maar toen het lot op Matthias gevallen was, bleef hij toch de taak van prediking en heiliging vervullen. Hij had, om het Christengeloof, veel vervolging van de kant der Joden te verduren en stierf in Judéa een roemvolle dood. Men verhaalt nog van hem, dat hij eens vergif had gedronken, maar om het geloof, dat hij in de Heere stelde, niets onaangenaams daarvan had ondervonden.

Te Córdova, in Spanje, de Diaken Paulus, Martelaar. Toen hij de ongelovige vorsten van Mahomedaanse goddeloosheid en wreedheid beschuldigde en vol standvastigheid Christus predikte, werd hij op hun bevel gedood en ging hij ter beloning naar de hemel op.

Te Damáscus de Martelaren Sabinus, Juliánus, Máximus, Macróbius, Cássia, Paula en tien andere.

In Pórtugal de Maagd Wilgefórtis, Martelares. (Ca. 130-140 na Chr.)

Nog op deze dag de geboorte van de Flaviánus II, Bisschop van Antiochië, en van Elias, Bisschop van Jeruzalem. Voor de synode van Chalcedon werden beiden door keizer Anastásius in ballingschap gezonden en gingen als overwinnaars op naar de Heere.

21 Juli

Te Rome de Maagd Praxédes. Wel onderricht in alles wat de zuiverheid en de wet Gods betreft, bracht zij voortdurend de tijd door in nachtwaken, vasten en bidden en ontsliep in Christus. Zij is begraven, aan de Via Salária, naast haar zuster Pudentiána.

Te Comána, in Arménië, de Bisschop Zóticus, Martelaar, die onder Sevérus gekroond is.

Te Marseille, in Frankrijk, de geboorte van de Victor. Daar hij krijgsman was en noch de wapens wilde dragen, noch aan de afgoden offeren, werd hij eerst in de kerker geworpen, alwaar hij door een engel bezocht werd. Vervolgens werd hij met verschillende folteringën gepijnigd en eindelijk in een bakkersmolen vermorzeld, waardoor hij zijn martelaarschap voltooide. Nog drie soldaten hebben tegelijk met hem geleden n.l. Alexánder, Feliciánus en Longinus.

Te Troyes, in Frankrijk, het lijden van de Cláudius, Justus, Jucundinus en vijf Gezellen, onder keizer Aureliánus.

Aldaar ook de Maagd Julia, Martelares.

Op Cyprus de Praetor Theóphilus. Hij was door de Arabieren gevangen genomen en daar hij noch door geschenken, noch door bedreigingen zich liet bewegen, om Christus te verloochenen, werd hij met het zwaard gedood.

22 Juli

Te Philippi, in Macedénië, de Syntyche, van wie de Apostel Paulus melding maakt.

Te Ancyra, in Galatië, de geboorte van de Martelaar Pláto, die, onder de stadhouder Agrippinus, met roeden gegeseld, met ijzeren haken verscheurd en met nog andere gruwzame folteringën gepijnigd werd. Ten laatste sloeg men hem het hoofd af en gaf hij zijn onoverwinnelijke ziel aan God. De handelingen van de tweede Kerkvergadering van Nicéa getuigen van zijn wonderen, in het ter hulp komen van gevangenen.

23 Juli

Te Ravénna de geboorte van de Bisschop Apollináris, die door de Apostel Petrus te Rome gewijd, naar Ravénna werd gezonden en daar voor het geloof van Christus verschillende en velerlei straffen moest verduren. Later predikte hij het Evangelie in Emilië en riep zeer vele van de afgoderij terug. Eindelijk kwam hij wederom naar Ravénna en onderging, onder keizer Vespasiánus, een roemvolle marteldood.

Te Rome de Martelaar Rásyphus.

Eveneens te Rome het lijden van de Maagd Primitiva, Martelares.

Ook de Martelaren Apollónius en Eugénius.

Op dezelfde dag de geboorte van de Martelaren Tróphimus en Theóphilus, die onder keizer Diodetiánus, met stenen geslagen en in brand gestoken, ten laatste met het zwaard zijn omgebracht, waardoor zij met het martelaarschap gekroond werden.

In Bulgarije zeer vele Martelaren, welke de goddeloze keizer Nicéphorus, die Gods kerken verwoestte, op verschillende wijzen n.l. met het zwaard, met de strop, met

pijlen, door langdurige kerkerstraf en door uithongering liet ombrengen.
Te Rome de Rómula, Redémpta en Herándo, over wie de Bisschop (van Rome) Gregórius schrijft,

24 Juli

De Vigilie¹⁴ van de Apostel Jacóbus.

Te Tiro, bij het meer van Bolséna, in Toskáne, de Maagd

Christina, Martelares. Toen deze Maagd, die in Christus geloofde, de gouden en zilveren afgodsbeelden van haar vader had vernield en de stukken aan de armen had uitgedeeld, werd zij op bevel van haar vader door geselslagen verscheurd en door nog andere pijnigingen zeer wreed gefolterd. Met het zwaar gewicht van een steen werd zij in een meer geworpen, doch door een engel daaruit gered. Daarna verdroeg zij onder een andere rechter, die haar vader was opgevolgd, standvastig nog wrede folteringen. Eindelijk, onder de landvoogd Juliánus, in een gloeiende oven geworpen, waarin zij vijf dagen lang ongedeerd verbleef en na met slangen te hebben gestreden, waarvan zij met Gods hulp bevrijd werd, heeft men haar de tong afgesneden en met pijlen doorboord, waardoor zij haar martelaarschap voltooide.

Te Rome, aan de Via Tiburtina, de Martelaar Vincéntius.

Te Amitérno, in de Abruzzes, het lijden van **drie en tachtig** Krijgslieden.

Te Mérida, in Spanje, de Krijgsman Victor, die met zijn beide broeders Stercátius en Antinógenes, tijdens de vervolging van Diodetiánus, door verschillende folteringen de marteldood stierf.

Eveneens de Martelaren Menéus en Cápiton.

In Lycië de Martelaressen Nicéta en Aquilfna, die door de prediking van de zalige Martelaar Christóphorus tot Christus bekeerd, door onthoofding de palm van het martelaarschap verwierven.

25 Juli

De Apostel Jacobus, die een broeder was van de Evangelist Joáannes. Kort voor het Paasfeest, op bevel van Heródes Agrippa, onthoofd, was hij de eerste Apostel, die de martelaarskroon verwierf. Zijn heilig gebeente werd op deze dag (25 juli) van Jeruzalem naar Spanje vervoerd en in deszelfs grensgebied in Galicië bijgezet. Daar wordt het godvruchtig vereerd door de alom bekende godsvrucht van de bevolking en door de drukke toeloop van Christenen, die uit godsvrucht of krachtens een gelofte daarheen gaan.

In Lycië de Martelaar Christóphorus. Onder Décius werd hij met ijzeren roeden mishandeld en door de bovennatuurlijke kracht van Christus uit een verschroeiend vuur bevrijd. Eindelijk met pijlen doorboord en onthoofd, voltooide hij zijn martelingen.

Te Barcelóna, in Spanje, de geboorte van de Martelaar Cápuphas, die, in de vervolging van Diocletiánus, onder de landvoogd Daciánus, zeer vele folteringen doorstond en ten laatste, met het zwaard gedood, als overwinnaar ten hemel opging.

In Palestina de Martelaar Paulus, die, in de vervolging van Maximianus Galérius, onder de landvoogd Firmiliánus ter dood veroordeeld werd. Hij verkreeg nog een korte tijd om te bidden en richtte toen een hartelijk gebed tot God, eerst voor zijn medeburgers, daarna voor de Joden en de heidenen, opdat zij het ware geloof zouden erkennen; vervolgens voor de omringende menigte, eindelijk voor de rechter, die hem ter dood veroordeeld had en voor de beul, die hem moest richten. Daarna werd hem de

¹⁴ Een **vigilie** is van oorsprong een nachtwake, in het bijzonder voorafgaand aan een kerkelijk hoogfeest.

hals afgeslagen en ontving hij de kroon van het martelaarschap.

Te Forconio, in Neder-Abruzzen, het feest van de Martelaren Floréntius en Felix uit Sipéntum.

Te Córdoba, in Spanje, de Monnik Theodemirus, Martelaar.

In Palestina de Maagd Valentina. Toen zij voor het altaar gebracht werd om daar te offeren, en dit omvêrschopte, werd zij eerst gruwzaam gefolterd; daarna tegelijk met nog een andere Maagd in het vuur geworpen, snelde zij naar haar Bruidegom.

Te Philippi in Macedonië, de geboorte van Érastus, die aldaar door de Apostel Paulus als Bisschop was achtergelaten en er door het martelaarschap gekroond is.

Te Rome, aan de Via Latina, de Martelaren Symphrónius, Olympius, Theodálus en Exsupéria. Zoals men leest in de handelingen van de Bisschop (van Rome) Stéphanus, werden zij verbrand en verkregen aldus de palm van het martelaarschap.

Te Pórto de Martelaar Hyacinthus, die eerst in het vuur en vervolgens in de stroom geworpen, daar ongedeerd uitkwam. Later, onder keizer Trajánus, op bevel van de oud-cónsul Leóntius, met het zwaard doorstoken, beëindigde hij zijn leven. Julia, een adellijke dame, heeft zijn lichaam op haar landgoed dicht bij Rome begraven.

27 Juli

Te Nicomedië het lijden van de Pantáleon, een geneesheer. Op bevel van keizer Maximiánus werd hij voor het geloof van Christus gevangen genomen, door de straf van de pijnbank en door brandende fakkels gefolterd, maar daarbij door een verschijning des Heren verkwikt. Ten laatste heeft hij door het zwaard zijn martelaarschap beëindigd.

Te Biscéglië, in Apálië, de Martelaren Maurus, Bisschop, Pantaleëmon en Sérgius, die onder Trajánus geleden hebben.

Te Nicomedië de Priester Hermoláus, door wiens onderrichting Pantáleon tot het geloof bekeerd is, alsook de Gebroeders Hermippus en Hermócrates, die na vele hun aangedane pijnigingen, om hun belijdenis van Christus, door keizer Maximiánus, met de doodstraf zijn gestraft.

Te Córdoba, in Spanje, de Martelaren Geórgius, Diaken, Aurélius en zijn vrouw Natália, Felix en zijn vrouw Liliósa, in de vervolging van de Arabieren.

Te Nóla, in Campánië, de Martelaren Félix, Julia en Jucóna.

In het gebied van de Homerieten, in Arábië, de gedachtenis van de Martelaren, die onder de tyran Dúnaän, om het geloof van Christus, in het vuur werden geworpen.

Te Ephese de geboorte van de zeven Slapers n.l.: Maximiánus, Málchus, Martiniánus, Dionysius, Joáannes, Serápion en Constantinus.

28 Juli

Te Milaan de geboorte van de Martelaren Nazárius en de knaap Celsus. Tijdens de woedende vervolging, welke door Néro was verwekt, heeft Anolinus hen lange tijd in de kerker laten uithongeren en kwellen en daarna met het zwaard doen doden.

Te Rome het lijden van de Bisschop (van Rome) Victor I, Martelaar.

In Opper-Egypte de gedachtenis van zeer vele Martelaren, die geleden hebben tijdens de vervolging van Décius en Valeriánus, toen de sluwe vijand voor de Christenen, die voor de naam van Christus door het zwaard begeerden te sterven, straffen uitdacht, welke slechts langzaam de dood veroorzaakten, en aldus trachtte de zielen en niet de lichamen te doden. Onder hen was er een, die na de folteringen van pijnbank, gloeiende platen en braadpannen met moed doorstaan te hebben, met honing bestreken werd en, met de handen op de rug gebonden, in de gloeiende zon aan de steken van hommels en vliegen werd blootgesteld.

Een jongen werd zacht geboeid tussen bloemen gelegd en toen een vuile deern tot hem kwam, om hem tot ontucht te verleiden, spuwde hij zijn stuk gebeten tong in het gelaat van de liefkozende.¹⁵

Te Ancyra, in Galátië, de Martelaar Eustáchius. Met allerlei folteringen gepijnigd en in een rivier geworpen, werd hij door een engel daaruit gered. Terwijl, ten laatste, een duif¹⁶ van de hemel hem tegemoet kwam vliegen, is hij tot de eeuwige beloning opgeroepen.

Te Miléte, in Cárië, de Martelaar Acátius, die onder keizer Lucinius, na verschillende folteringen, in een oven werd geworpen. Maar door Gods bijstand ongedeerd gebleven, heeft hij zijn martelaarschap door onthoofding voltooid.

29 Juli

Te Rome, aan de via Aurélia, Felix, Martelaar. Door de Ariaanse keizer Constántius werd hij, om het verdedigen van het katholiek geloof verdreven en stierf een roemvolle dood te Cervéteri, in Toskane, waar hij heimelijk met het zwaard was omgebracht. Zijn lichaam hebben geestelijken van daar meegenomen en aan genoemde weg begraven. Later echter werd het naar de kerk van de Cósma en Damiánus vervoerd, alwaar het, onder Bisschop (van Rome) Gregórius XIII, tegelijk met de relikwieën van de Martelaren Marcus, Marcelliánus en Tranquillinus onder het altaar teruggevonden en op de een en dertigste Juli te samen daarmee op dezelfde plaats wederom werd bijgezet. Onder hetzelfde altaar zijn ook ontdekt de lichamen van de Martelaren Abándius, Priester, en Abundántius, Diaken, die kort daarna, daags voor hun geboortedag, plechtig zijn overgebracht naar de kerk van *de Sociëteit van Jezus*.

Nog te Rome, aan de weg naar Porto, de Martelaren Simplicius, Faustinus en Beatrix, ten tijde van keizer Diocletiánus. De twee eerste liet men, na velerlei folteringen, ter dood brengen; maar hun zuster Beátrix werd, voor de belijdenis van Christus, in de kerker geworgd.

Te Rome bovendien de Martelaren Lucilla en Flora, Maagden, Eugénius, Antoninus, Theodórus met achttien Gezellen, die onder keizer Galliénus de marteldood stierven. Eveneens te Rome de Maagd Serápia. Toen zij, onder keizer Hadriánus, aan twee losbandige jongelingen werd overgeleverd, en niet in 't minst kon onteerd worden, doch daarna door brandende fakkels kon worden verbrand, werden haar, op bevel van de rechter Derillus, stokslagen toegediend, daarna is zij onthoofd. Haar lichaam werd door Sabina in haar eigen graf begraven naast het terrein van Vindicianus.

Te Gángra, in Paphlagónië, de Martelaar Callinicus, die met ijzeren roeden geselsd en met nog andere folteringen gepijnigd werd. Ten laatste in een oven geworpen, gaf hij de geest.

In Noorwegen de Koning Olaf, Martelaar.

30 Juli

Te Rome de Martelaren Abdon en Sennen uit Perzië.

Onder keizer Décius werden zij, met ketenen geboeid, naar Rome gebracht en zijn daar om hun geloof in Christus eerst met van lood voorziene zwepen geslagen en vervolgens met het zwaard gedood.

Te Assisië, in Umbrië, de Martelaar Rufinus.

Te Tubárbo Lucernária, in Afrika, de Maagden Máxima, Donatilla en Secunda,

¹⁵ Wordt verteld door Hiëronimus, aangehaald door W. Cave: Het eerste Christendom.

¹⁶ In de eerste Christenkerk werden engelen meerdere malen waargenomen onder de gedaante van een duif.

Martelaressen. De twee eerste van haar werden, onder de vervolging van Valeriánus en Galliénus, met azijn en gal gelaafd en vervolgens zeer hevig geslagen, op de pijnbank ontwricht, daarenboven op een rooster verschroeid en met kalk ingewreven. Daarna zijn zij, tegelijk met Secánda, *een twaalfjarige Maagd*, aan de wilde beesten voorgeworpen; maar daar zij van deze geen letsel ontvingen, werden zij met het zwaard omgebracht.

Te Cesaréë, in Cappadócië, de Martelares Julitta. Toen zij haar goederen, welke een invloedrijk persoon zich had toegeëigend, voor het gerecht teruggeïst en deze daartegen inbracht, dat zij als Christin niet moest gehoord worden, werd haar aanstonds door de rechter bevolen om wierook te offeren aan de afgoden, opdat zij zou kunnen gehoord worden. Toen zij dit standvastig weigerde, werd zij in het vuur geworpen en gaf zij aan God haar geest; haar lichaam werd echter door de vlammen ongedeerd gelaten. Basillus de Grote heeft in een voortreffelijke redevoering haar hoge lof verkondigd.

31 Juli

Te Milaan de Bisschop Calimérius, Martelaar. Hij werd in de vervolging van Antoninus gevangen genomen en, nadat men hem met wonden overdekt had en zijn hals met het zwaard doorstoken, wierp men hem voorover in een put, waardoor hij zijn martelaarschap voltooide.

Te Cesaréë, in Mauretánië, het lijden van Martelaar Fábius. Daar hij weigerde de banier van de landvoogd te dragen, werd hij eerst in de kerker geworpen, waar hij enkele dagen gevangen bleef. Toen hij vervolgens, in de belijdenis van Christus herhaalde malen ondervraagd, onbewegelijk bleef volharden, werd hij door de rechter ter dood veroordeeld.

Te Synnada, in Pacatienne, de Martelaren Demecritus, Secándus en Dionysius.

In Syrië *driehonderd vijftig* Monniken-Martelaren, die, om de verdediging van de kerkvergadering van Chalcedon, door de ketters zijn gedood.

AUGUSTUS

1 Augustus

Te Antiochië het lijden van de zeven Machabese Broeders, Martelaren, die met hun moeder geleden hebben onder koning Antiochus Epiphanes. Hun relikwieën zijn naar Rome overgebracht en bijgezet in genoemde kerk van Sint-Petrus' Banden op de heuvel Esquilino.

Te Vercélli de geboorte van de Bisschop Eusébius, Martelaar, die, om de belijdenis van het katholiek geloof, door keizer Constántius naar Scythópolis in Palestina en vandaar naar Cappadócië werd verbannen. Later naar zijn kerk teruggekeerd onderging hij door de Arianen, die hem vervolgden, de marteldood.

Te Rome, aan de Via Latina, de Martelaren Bónus, Priester, Faustus en Maurus met negen andere, over wie in de handelingen van de Bisschop (van Rome) Stéphanus geschreven wordt.

Ook te Rome het lijden der Maagden Fides, Spes en Cáritas, dochters van de Sophia, die, onder keizer Hadriánus, de kroon van het martelaarschap verwierven.

Te Philadélphia, in Arabië, de Martelaren Cyrillus, Aquila, Petrus, Domitiánus, Rufus en Menánder, die op dezelfde dag gekroond zijn.

Te Péрге, in Pamphilië, de Martelaren Leóntius, Attius, Alexánder en zes andere landbouwers, die, in de vervolging van Diodetiánus, onder de landvoogd Flaviánus zijn onthoofd.

Te Geróna, in Spanje, de geboorte van de Martelaar Felix, die, na allerlei soort folteringen, op bevel van Daciánus, zolang verminkt werd, totdat hij zijn onoverwinnelijke ziel aan Christus wedergaf.

In de omstreken van Parijs de Martelaar Justinus.

2 Augustus

Te Rome, in de begraafplaats van Callíxtus, de geboorte van de Bisschop (van Rome) Stéphanus I, Martelaar. Toen onder de vervolging van Valeriánus, soldaten hem overvielen, terwijl hij het Sacrament opdroeg, voltooide hij onverschrokken en onverstoord de cerborgenheden, en werd op zijn zetel onthoofd.

Te Nicéa, in Bithynië, het lijden van de Theódata met haar drie kinderen. Eerst liet Nicétius, de bestuurder van Bithynië, de oudste van hen, Evódius genaamd, met stokken slaan, toen hij vastberaden Christus beleed; daarna liet hij de moeder met al haar kinderen verbranden.

In Afrika de Martelaar Rutilius. Nadat hij meermalen van plaats tot plaats vluchtend, de vervolging ontkomen was en zich somtijds voor geld uit het gevaar had vrijgekocht, werd hij op zekere keer onverwachts gegrepen, voor de landvoogd gebracht en door verschillende folteringen gepijnigd. Eindelijk in het vuur geworpen werd hij door een roemrijk martelaarschap gekroond.

3 Augustus

Te Jeruzalem de vinding van het lichaam van de zeer zalige Stéphanus, eerste Martelaar, en van de Gamáliël, Nicodémus en Abibon, zoals, ten tijde van keizer Honórins, van Godswege aan de Priester Luciánus is geopenbaard.

Te Napels, in Campánië, de Bisschop Asprénus, die door de Apostel Petrus van een ziekte genezen, vervolgens gedoopt en tot Bisschop van deze stad is gewijd.

Te Constantinópel de geboorte van de Martelaar Herméllus.

In Indië dicht bij Perzië, het lijden van de Monniken en van andere gelovigen, die koning Abénner, een vervolger van Gods kerk, door verschillende straffen liet folteren en ter dood brengen.

4 Augustus

Te Thessalonica de geboorte van de Aristárchus, die leerling en persoonlijke gezelschap van de Apostel Paulus is geweest. Paulus zelf schrijft over hem aan de inwoners van Colósse: „Aristárchus, mijn medegevangene groet u." Hij werd door deze Apostel tot Bisschop van Thessalonica gewijd en stierf tenslotte na langdurig strijden, onder Néro, door Christus gekroond.

Te Rome Perpétua, die, door de Apostel Petrus gedoopt, haar zoon Nazárius en haar man Africánus tot het geloof van Christus bracht en vele lichamen van Martelaren heeft begraven.

Eveneens te Rome, aan de Via Latina, het lijden van de Priester Tertullinus, Martelaar. Onder keizer Valeriánus heeft men hem eerst met roeden wreed geslagen, zijn zijden met vuur geblakerd, zijn gelaat stuk geslagen, hem op de pijnbank ontworpen en met pezen gegeseld; daarna sprak men zijn vonnis uit en heeft hij door onthoofding zijn martelaarschap volbracht.

Te Constantinópel de Martelaar Eleuthérius, een man van de rang der Senatoren, die, in de vervolging van Maximiánus, voor Christus, met het zwaard gedood is.

In Perzië de Martelaressen Ia en hare Gezellinnen, die met *negen duizend* gevangen Christenen, onder koning Sápor, door verschillende straffen gepijnigd, de marteldood ondergingen.

Te Keulen de gedachtenis van de Martelaar Protásius, die te Milaan, tegelijk met zijn broeder Gervásius, op de negentiende Juni geleden heeft.

5 Augustus

Te Chalons-sur-Marne, in Frankrijk, de Mémnius, Romeins burger, die door de Petrus tot Bisschop van deze stad gewijd het hem toevertrouwde volk, tot de waarheid van het Evangelie heeft gebracht.

Te Rome het lijden van drie en twintig Martelaren, die, in de vervolging van Diocletiánus, aan de oude Via Salária, onthoofd zijn en aldaar bij de hoogte „del Cucárnero" begraven.

Te Ascoli, in Picéno, de Bisschop Emygdius, Martelaar. Door de Z. Bisschop (van Rome) Marcéllus tot Bisschop gewijd en derwaarts gezonden, om het Evangelie te verkondigen, heeft hij aldaar, onder keizer Diocletiánus, in de belijdenis van Christus, de kroon van het martelaarschap ontvangen.

Te Antiochië de Krijgsman Eusignius. Toen hij, op een leeftijd van honderd en tien jaar, Juliánus de Afvallige verwijtend wees op het geloof van Constantinus de Grote, onder wie hij gediend had, en hem als een verzaker van het voorvaderlijk geloof terecht wees, is hij op diens bevel onthoofd.

Ook de Egyptische Martelaren Cantidius, Cantidiánus en Sobel.

Te Augsburg de geboorte van de Martelares Afra. Toen zij heidin was, werd zij door de leer van de Bisschop Narcissus tot Christus bekeerd en met alle leden van haar huis door deze Bisschop gedoopt. Later echter om haar belijdenis van Christus in het vuur geworpen, heeft zij haar martelaarschap gelukkig voltooid, zeven dagen voordat haar Moeder Hilária en drie dienstmaagden, door eenzelfde soort van martelingen, de kroon hadden verworven.

6 Augustus

Te Rome, aan de Via Appia, in de begraafplaats van Callistus, de geboorte van de Bisschop (van Rome) Xystus II, Martelaar, die in de vervolging van Valerianus, met het zwaard omgebracht, de kroon van het martelaarschap ontving.

Eveneens te Rome de Martelaren Felicissimus en Agapitus, Diakens van voornoemde Xystus; alsook de Subdiakens Januáriu, Mágnus, Vincéntius en Stéphanus. Zij allen werden, tegelijk met deze Bisschop, onthoofd en in de begraafplaats van Pretextátus begraven.

Met hen heeft ook — zoals de Cypriánus schrijft — Quartus zijn lijden ondergaan.

In het klooster San Pedro de Cardégna van de orde der Benedictijnen, bij Burgos, in Spanje, het lijden van *tweehonderd* Monniken met hun Abt Stéphanus, die voor het geloof in Jezus Christus door de Saracénen vermoord en aldaar in het klooster door de Christenen begraven zijn.

Te Alcalá, in Spanje, de Gebroeders Justus en Pastor, Martelaren. Toen zij nog kinderen waren en naar school gingen, wierpen zij hun schrijftafels weg en snelden spontaan het martelaarschap tegemoet. Spoedig werd door de landvoogd Daciánus bevel gegeven hen gevangen te nemen en stokslagen toe te dienen; en daar zij vol standvastigheid elkaar aanmoedigden en versterkten, werden zij buiten de stad gebracht en door de beul vermoord.

7 Augustus

Te Arézzo, in Toskáne, de geboorte van de Bisschop Donátus, Martelaar, die (zoals de Bisschop (van Rome) Gregóriu schrijft) onder andere werken van deugd, een gewijde kelk, die door de heidenen gebroken was, door zijn gebed herstelde. In de vervolging van Juliánus de Afvallige werd hij door Quadratiánus, een afgodspriester, gegrepen en daar hij weigerde aan de afgoden te offeren, voltooide hij, met het zwaard doorstoken, zijn martelaarschap. Tegelijk met hem heeft ook geleden de Monnik Hilarinus, wiens gedachtenis gevierd wordt op de zestiende Juli, op welke dag zijn heilig lichaam naar Ostië is overgebracht.

Te Rome de Martelaren Petrus en Juliánus met nog achttien andere.

Te Milaan de Krijgsman Faustus, die, onder Aurélius Commodus, na veel strijd, de palm van het martelaarschap heeft verkregen.

Te Cómó het lijden van de Martelaren Carpóphorus, Exánthus, Cássius, Severinus, Secundus en Licinius, die in de belijdenis van Christus onthoofd zijn.

Te Nissibin, in Mesopotámië, de Dométius, een Perzische Monnik, die met twee leerlingen, onder Juliánus de Afvallige, gestenigd is.

Te Rouaan de Bisschop Victricius. Toen hij nog soldaat was, wierp hij, onder genoemde Juliánus, om Christus' wil, zijn krijgsgordel weg en werd daarom door een krijgsoverste hevig gefolterd en ter dood veroordeeld. Doch daar de beul, die gezonden was om hem te doden, met blindheid geslagen werd, kon hij vrij ontkomen, nadat zijn boeien geslaakt waren. Later Bisschop geworden, bracht hij de woeste stammen der Moriners en Nerviërs, door prediking van Gods woord, tot het geloof van Christus en stierf tenslotte als Belijder in vrede.

8 Augustus

De Martelaren Cyriacus, een Diaken, en Largus en Smarágdu, die met nog twintig anderen de zestiende Maart hun lijden ondergingen. Hun lichamen, die door de Priester Joánnes aan de Via Salária begraven waren, liet de Bisschop (van Rome) Marcéllus op deze dag overbrengen naar het landgoed van Lucina, aan de weg naar

Ostië. Later, naar Rome gebracht, werden zij in de Diakonie van Santa Maria in Via Lata bijgezet.

Te Anazárbe, in Cilicië, de Grijsaard Marinus. Onder keizer Diocletíanus en de landvoogd Lysias werd hij met zwepen geseseld, aan een paal gehangen en verminkt. Eindelijk aan de wilde dieren voorgeworpen, kwam hij om.

Eveneens de Martelaren Eleuthérius en Leónides, die door het vuur hun martelaarschap voltooiden.

In Perzië de Martelaar Hormisdas, onder koning Sápór.

9 Augustus

Te Rome de Martelaar Románus, een krijgsman, die door de belijdenis van Lauréntius tot nadenken kwam en vroeg door hem gedoopt te worden. Weldra vóórgeleid en met roeden geslagen, is hij tenslotte onthoofd.

In Toskáne de geboorte van de Martelaren Secundiánus, Marcelliánus en Veriánus. Ten tijde van Décius, werden zij, op bevel van de oud-consul Promótus, eerst geseseld, vervolgens op de pijnbank uitgerekt, met haken verscheurd, met vuur, dat men in hun zijden aanlegde, geroosterd en verdienden eindelijk, door onthoofding, de zegepalm van het martelaarschap.

Te Veróna de Martelaren Firmus en Wisticus. Toen zij, ten tijde van keizer Maximiánus, onder de rechter Anolinus, weigerden aan de afgoden te offeren en standvastig in het geloof van Christus volhardden, werd bevel gegeven, om beiden, nadat zij andere folteringen overwonnen hadden, met roeden te slaan en te onthoofden.

In Afrika de gedachtenis van zeer vele Martelaren, die in de vervolging van Valeriánus, terwijl de Numidicus hen tot standvastigheid aanspoorde, in het vuur geworpen, de palm van het martelaarschap verwierven. Ofschoon Numidicus zelf, tegelijk met de andere, op de brandstapel was geworpen en met stenen overdekt, werd hij toch door zijn dochter er onder uitgehaald, en, hoewel half dood, verzorgd. Later verdiende hij, om zijn deugd, door Cypriánus als Priester in de Kerk van Carthágo opgenomen te worden.

10 Augustus

Te Rome, aan de Via Tiburtina, de geboorte van de Aartsdiaken Lauréntius. In de vervolging van Valeriánus werd hij, na zeer vele martelingen, zoals: kerkerstraf, herhaalde toediening van slagen met stokken en met van lood voorziene zwepen, en na foltering met gloeiende platen, ten laatste op een ijzeren rooster gebraden, waardoor hij zijn marteling voltooide. Zijn lichaam werd door de Hippólytus en de Priester Justinus begraven in de begraafplaats van Cyriaca op de Campo Veráno.

Te Rome, onder keizer Aureliánus, het lijden van *honderd vijf en zestig* Krijgslieden, Martelaren.

Te Alexandrië de gedachtenis van de Martelaren, die, in de vervolging van Valeriánus, onder de landvoogd Emiliánus, met allerlei uitgezochte folteringen lange tijd gemarteld zijn en door een verschillende soort van dood de kroon van het martelaarschap verkregen hebben.

Te Bérgamo de Maagd Astéria, Martelares, in de vervolging van de keizers Diocletíanus en Maximiánus.

Te Carthágo de Maagden Bássa, Paula en Agathonica, Martelaressen.

11 Augustus

Te Rome, tussen *de Twee Laurieren*, de geboorte van de Martelaar Tibúrtius. Toen

hij, in de vervolging van Diocletíanus, onder de rechter Fabiánus, blootvoets over gloeiende kolen was gegaan en met nog groter standvastigheid Christus beleed, liet men hem drie mijlen buiten de stad brengen en daar met het zwaard doden.

Eveneens te Rome de Maagd Susanna. Zij was uit een adellijk geslacht gesproten en een nicht van de Bisschop (van Rome) Cájus. Ten tijde van Diocletíanus verwierf zij door onthoofding de kroon van het martelaarschap.

Te Comána, in Pontus, de Bisschop Alexánder, bijgenaamd „de Kolenbrander". Van zeer geleerd wijsgeer heeft hij het gebracht tot de voortreffelijke kennis van de christelijke nederigheid en door de Gregórius de ‘Wonderdoener’ op de zetel van die kerk geplaatst was hij vermaard, niet alleen door zijn prediking, maar ook doordat hij, door het vuur, zijn martelaarschap voltooide.

Op dezelfde dag het lijden van de Rufinus, Bisschop der Marsen, en zijn Gezellen, onder keizer Maximinus.

12 Augustus

Op deze dag de Martelaren Porcárius, een Abt van het klooster van Lérins, en zijn Gezellen, *vijfhonderd* Monniken, die voor het katholiek geloof, door de barbaren vermoord, door het martelaarschap gekroond zijn.

Te Catánië, op Sicilië, de geboorte van de Diaken Eáplius, onder de keizers Diocletíanus en Maximiánus. Nadat hij voor de belijdenis des Heeren zeer lang gefolterd was, heeft hij, door de dood met het zwaard, de martelaarspalm verworven.

Te Augsburg de Hilaria, moeder van de Martelares Afra. Toen zij bij het graf van deze waakte, werd zij aldaar voor het geloof van Christus, door de vervolgers in het vuur geworpen, tegelijk met haar dienstmaagden Digna, Euprèpia en Eunómia. Op deze zelfde dag hebben, in voornoemde stad, ook geleden Quiriacus, Lárgius, Crescentiánus, Nimmia en Juliána met nog twintig andere.

In Syrië de Martelaren Macárius en Juliánus.

Te Nicomedië de Martelaren Graaf Anictus en diens broeder Photinus, met nog meer andere onder keizer Diocletíanus.

Te Faléria, in Toskáne, het lijden van Graciliánus en Felicissima, een Maagd. Eerst werd, voor de belijdenis van het geloof, hun gelaat met stenen stuk geslagen, waarna beide, met het zwaard omgebracht, de begeerde martelaarspalm verkregen.

13 Augustus

Te Rome de Martelaar Hippólytus. Onder keizer Valeriánus werd hij, voor de glorie van zijn belijdenis, na andere martelingen, met de voeten aan de nek van ongetemde paarden gebonden en wreedaardig door distels en doornen gesleept. Toen geheel zijn lichaam verminkt was, gaf hij de geest. Op deze zelfde dag hebben ook geleden de zalige Concórdia, zijn voedster, die na met van lood voorziene zweepen gezeseld te zijn, nog vóór hem naar de Heere opging. Verder nog negentien andere van zijn huis, die buiten de Tiburtijnse poort onthoofd zijn en met hem begraven op de Campo Veráno.

Bij Imola de geboorte van de Martelaar Cassiánus. Daar hij de afgoden niet wilde aanbidden, werden door de vervolger de knapen ontboden, bij wie hij door zijn onderwijs gehaat was en hun werd oorlof gegeven, om hem te doden. Hoe zwakker hun handen waren, des te heviger maakten zij de pijn van zijn martelingen, wijl de dood vertraagd werd.

Te Tódi, in Umbrië, de Bisschop Cassiánus, Martelaar, onder keizer Diocletíanus.

Te Burgos in Spanje de Martelaressen Centólla en Hélena.

Te Constantinópel de Abt Máximus, vermaard door wetenschap en zijn ijver voor de

katholieke waarheid. Daar hij de Monotheliten krachtig bestreed, werden hem, op bevel van de ketterse keizer Constáns, handen en tong afgesneden en werd hij naar de Chersonésus verbannen, waar hij, beroemd door de glorie van zijn belijdenis, zijn geest aan God weder gaf. Toen hebben ook de twee Anastasii, die zijn leerlingen waren, en nog meerdere verschillende folteringen en harde ballingschap ondergaan.

14 Augustus

Door de Ariaanse keizer Constántius, werd hij, om het verdedigen van het katholiek geloof, in een vertrek van zijn huis opgesloten, waar hij zeven maanden standvastig in het gebed volhardde en toen ontslapen is, De Priesters Gregórius en Orósius hebben zijn lichaam opgenomen en in de begraafplaats van Callistus, aan de Via Appia, begraven.

Te Apaméa, in Syrië, de Bisschop Marcéllus, Martelaar, die, om het verwoesten van een tempel van Jupiter, door de woedende heidenen is gedood.

Te Tódi, in Umbrië, de Bisschop Callistus, Martelaar.

In Illyrië de Martelaar Ursicius, die, onder keizer Maximiánus, en de landvoogd Aristides, na verlei folteringen, voor de naam van Christus, met het zwaard is omgebracht.

In Afrika de Martelaar Demétrius.

15 Augustus

Te Rome, aan de Via Appia, de Acolyth Tharsieius. Toen de heidenen hem aantroffen, terwijl hij het Sacrament van het Lichaam van Christus droeg, begonnen zij te onderzoeken, wat hij bij zich had. Doch daar hij het onwaardig vond, om parelen aan de zwijnen over te geven, werd hij door hen zolang met stokken en stenen afgemarteld, totdat hij de geest gaf. En toen de heiligschenners zijn lichaam om en om wentelden en onderzochten, vonden zij niets van het Sacrament van Christus in de handen of klederen van de vermoorde. De Christenen echter namen het lichaam van de Martelaar op en begroeven het vol eerbied in de begraafplaats van Callistus.

Te Tagáste in Afrika de Bisschop Alipius. Eerst was hij een leerling van de Augustinus, later zijn deelgenoot in de bekering, zijn ambtgenoot in de herderlijke bediening, zijn onversaagde strijdmakker bij de strijd tegen de ketteren en eindelijk zijn lotgenoot in de hemelse heerlijkheid.

16 Augustus

Te Nicéa, in Bithynië, de Geneesheer Diomédes, die in de vervolging van keizer Diocletiánus, voor het geloof van Christus, met het zwaard omgebracht, zijn martelaarschap voltooide.

In Palestina drie en dertig Martelaren.

Te Ferentino, bij de Herniciërs, de Honderdman Ambrósius. In de vervolging van Diocletiánus werd hij op verschillende wijzen gemarteld en eindelijk, na ongedeerd door het vuur te zijn gegaan, in het water gedompeld, is hij de plaats van verkwikking binnengeleid.

Te Milaan het overlijden van de Bisschop Simplicíanus, beroemd door de getuigenis van de Ambrósius en Augustinus.

Te Nicomedië de Belijder Arsácius. Onder de vervolger Licinius, verliet hij de krijgsdienst, leidde een kluisenaarsleven en scheen door zulke grote deugden uit, dat hij, zoals men van hem leest, duivels uitdreef en door zijn gebed een grote slang doodde. Eindelijk voorzegde hij de toekomstige verwoesting van de stad en gaf al biddende zijn geest aan God.

17 Augustus

Te Carthágo de Martelaren Liberátus, Abt, Bonifácus, Diaken, Servus en Rásticus, Subdiakens, Rogátus en Séptimus, Monniken, en Máximus, een knaap. Voor de belijdenis van het katholiek geloof en voor de verdediging van één doopsel, werden zij, in de vervolging der Wandalen, onder koning Hunnericus, met allerlei ongehoorde folteringen gepijnigd en ten laatste op stukken hout genageld, waarmede zij zouden verbrand worden. Doch toen het vuur, meermalen ontstoken, telkens door Gods beschikking uitdoofde, werden zij op bevel van de koning, met roeispanen geslagen, en doordat hun schedel werd verbrijzeld, kwamen zij om en volbrachten de kostbare loop van hun strijd, welke de Heere bekroonde.

In Achája de Priester Myron, Martelaar, die, onder keizer Décius en de landvoogd Antipater, na vele folteringen, te Cyzicus onthoofd is.

Te Cesarée, in Cappadócië, de geboorte van de Martelaar Mámas. Hij was een zoon van de Martelaren Theódotus en Rufina en leidde vanaf zijn kindsheid tot aan zijn ouderdom een langdurig martelaarschap, dat hij eindelijk, tijdens de regering van Aureliánus onder de landvoogd Alexánder, gelukkig voltooide. De Vaders Basilius en Gregórius van Naziánze hebben hem zeer hoog geprezen.

Te Nicomedië de Martelaren Stráton, Philippus en Eutychiánus, die tot de wilde dieren veroordeeld, doch door hen ongedeerd gelaten, door het vuur hun martelaarschap voltooiden.

Te Ptolemáís, in Palestina, het lijden van de Martelaren Paulus en zijn zuster Juliana, een Maagd. Daar zij beiden onbewegelijk bleven in de belijdenis van Christus, werd, onder keizer Aurelius, bevolen, om hen met allerlei gruwzame folteringen te pijnigen en ten laatste hen te onthoofden.

18 Augustus

Te Palestrina de geboorte van de Martelaar Agapitus. Reeds op vijftienjarige leeftijd brandend van liefde tot Christus, werd hij, op bevel van keizer Aureliánus, gevangen genomen en eerst met ruwe pezen zeer lang geseseld. Daarna moest hij, onder de prefect Antiochus, nog wredere folteringen verduren. Toen hij vervolgens, op 's keizers bevel, aan de leeuwen werd voorgeworpen, doch in het minste niet gedeerd werd, is hij met het zwaard van de beulen omgebracht, om aan de bekroning deelachtig te worden.

Te Rome de Priesters Joáannes en Crispus. In de vervolging van Diocletiánus begroeven zij met de grootste offervaardigheid vele lichamen van heiligen, aan wier verdiensten zij later zelf deelachtig werden en de vreugde van het eeuwig leven verwierven.

Eveneens te Rome de Martelaren Hérmas, Serápion en Polyénus. Zij werden langs nauwe, ongelijke en steenachtige plaatsen voortgesleurd en gaven daarbij hun geest aan God.

In Illyrië de Martelaren Flórus en Laurus, steenhouwers. Nadat hun meesters Próculus en Máximus de marteldood gestorven waren, zijn zij, onder de landvoogd Licio na vele martelingen, in een diepe put verdrongen.

19 Augustus

Te Rome de Senator Julius, Martelaar. Overgeleverd aan de rechter Vitéllius en door hem in de gevangenis geworpen, is hij, op bevel van keizer Cómmodus, zo lang met roeden geslagen, totdat hij de geest gaf. Zijn lichaam werd in de begraafplaats van Calepódius, aan de Via Aurelia, begraven.

Te Anágni de Bisschop Magnus, Martelaar, die, in de vervolging van Décius, vermoord is.

In Cilicië de geboorte van de Krijgsoverste Andréas en diens Krijgsmakkers. Nadat zij door Gods bijstand de overwinning op de Perzen behaald hadden en zich tot het Christendom hadden bekeerd, zijn zij op deze titel beschuldigd en, onder keizer Maximiánus, in de bergengten van de Taurus door het leger van de landvoogd Seleucus gedood.

In Palestina de Martelaar Timótheus, die, in de vervolging van Diocletiánus, onder de landvoogd Urbanus, na vele folteringen moedig doorstaan te hebben, in een smeulend vuur verbrand is.

Ook Thécla en Agápius hebben aldaar hun lijden ondergaan, van wie Thécla, aan de wilde dieren voorgeworpen, door hun tanden verscheurd, naar haar Bruidegom opging. Agápius echter moest zeer vele folteringen verduren en later nog zwaardere strijd doorstaan.

20 Augustus

In Judéa de Profeet Samuël. Zoals de Hierónymus schrijft, liet keizer Arcádius zijn heilig gebeente naar Constantinópel overbrengen en bij de zevende mijlpaal begraven. Op Cyprus de Senator Lácius. Toen hij zag, hoe Theodórus, Bisschop van Cyréne, standvastig bleef onder de folteringen, bekeerde hij zich tot het geloof van Christus en wist ook de landvoogd Digniánus daartoe te bewegen. Met deze vertrok hij naar Cyprus en toen hij ook daar Christenen, om de belijdenis des Heeren, de kroon zag verwerven, ging hij uit eigen beweging zich aangeven en mocht, door onthoofding, diezelfde martelaarskroon verwerven.

In Thrácië zeven en dertig Martelaren, die, voor het geloof van Christus, onder de landvoogd Apellianus, handen en voeten werden afgekapt en daarna in een gloeiende oven geworpen.

Eveneens aldaar de Martelaren Sevérus en de Honderdman Mémmon, die, door eenzelfde soort dood, als overwinnaars ten hemel zijn gegaan.

Te Córdoba, in Spanje, de Martelaren Leovigildus en Christóphorus, Monniken. In de vervolging van de Arabieren werden zij, om hun verdediging van het Christelijk geloof, in de gevangenis geworpen en, spoedig daarna onthoofd, in het vuur geworpen, waardoor zij de palm der martelaren verwierven.

Te Rome de zalige Man Gods Porphyrius, die de Martelaar Agapitus in het geloof en de leer van Christus heeft onderwezen.

21 Augustus

Te Rome, op de Campo Veráno, de Weduwe Cyriaca, Martelares. Toen zij zichzelf en al het hare ten dienste der Heiligen had opgeofferd, heeft zij ten slotte, in de vervolging van Valeriánus, door het martelaarschap te ondergaan, ook bereidwillig haar leven ten offer gebracht.

In de streek Gévaudan de Bisschop Privátus, Martelaar, die in de vervolging van Valeriánus en Galliéus zijn lijden onderging.

Te Salóna, in Dalmátië, de Anastásius, een hoofdofficier. Toen hij Agapitus standvastig de folteringen zag verduren, bekeerde hij zich tot het geloof, en voor de belijdenis van Christus' Naam, op bevel van keizer Aureliánus, omgebracht, ging hij als martelaar naar de Heere.

Op Sardinië de geboorte der Martelaren Luxórius, Ciséllus en Camerinus, die, in de vervolging van Diodetiánus, onder de landvoogd Délphius, met het zwaard gedood zijn.

Op dezelfde dag de Martelaren Bonósus en Maximiánus.

Te Fondi, in de Campagna Romana, de Martelaar Patérnus. Van Alexandrië kwam hij naar de graven der Apostelen te Rome en van daar begaf hij zich naar het gebied van Fondi. Terwijl hij aldaar de lichamen van de Martelaren begroef, werd hij door een tribuun gevangen genomen en gaf in de boeien zijn geest.

Te Edéssa, in Syrië, de Martelaren Bassa en haar drie zonen Theogónius, Agápius en Fidélis. In de vervolging van Maximiánus vuurde de Godvruchtige moeder hen aan en zond ze, met het martelaarschap gekroond, voor zich uit ter zegepraal, waarna zij hen, door onthoofding, vol vreugde als overwinnares is gevolgd.

22 Augustus

Te Rome, aan de weg naar Ostia, de geboorte van de Martelaar Timótheus. Door de stads prefect Tarquinius gevangen genomen, werd hij door langdurige kerkerstraf uitgemergeld en daar hij niet aan de afgoden wilde offeren, is hij tot driemaal toe geseseld, door de hevigste folteringen gepijnigd en ten laatste onthoofd.

Te Porto de Bisschop Hippólytus, zeer vermaard door geleerdheid, die, wegens zijn voortreffelijke belijdenis van het geloof, onder keizer Alexánder, aan handen en voeten gebonden, in een diepe put vol water geworpen, de martelaarspalm ontving. Zijn lichaam werd door de Christenen bij dezelfde plaats begraven.

Te Autun de Martelaar Symphoriánus. Toen hij, ten tijde van keizer Aurelianus, niet aan de afgoden wilde offeren, werd hij eerst geseseld en vervolgens in de gevangenis gezet. Ten laatste voltooide hij door onthoofding zijn martelaarschap.

Te Rome de Martelaar Antoninus. Daar hij vrijmoedig beleed Christen te zijn, werd hij door de rechter Vitéllius veroordeeld, om onthoofd te worden en is aan de Via Aurélia door de Priester Rufinus begraven.

Te Tarsus, in Cilicië, de gedachtenis van de Martelaren Bisschop Athanásius, Anthása, een adellijke vrouw, die hij gedoopt had, en Charisius en Neóphythus, twee van haar slaven, die onder keizer Valeriánus geleden hebben.

Te Porto de Martelaren Martiális, Saturninus, Epictétus, Maprilis en Félix met hun Gezellen.

Te Nicomedië het lijden van de Agathónicus, Zóticus en hun Gezellen, Martelaren, onder keizer Maximiánus en de landvoogd Eutólmus.

Te Reims, in Frankrijk, de Martelaren Maurus en Gezellen.

In Spanje de Martelaren Fabriciánus en Philibértus. Te Pavia de Martelaar Gunifórtus.

23 Augustus

Bij Ostia de Martelaren Bisschop Quiriacus, de Priester Máximus, de Diaken Archelais en hun Gezellen, die onder de prefect Ulpiánus, ten tijde van Alexánder, hun lijden ondergingen.

Te Antiochië de geboorte van de Martelaren Restitátus, Donátus, Valeriánus en Fructuósa, met nog twaalf anderen, die met de erekroon van een schitterende belijdenis gesierd werden.

Te Egéa, in Cilicië, de Martelaren Claudius, Astérius en Néon, gebroeders. Door hun stiefmoeder als Christen aangeklaagd, zijn zij, onder keizer Diocletiánus en de landvoogd Lysias, na wrede folteringen aan het kruis gehecht, waaraan zij als overwinnaars met Christus hebben gezegepraald. Na hen hebben Donvina en Theonilla geleden.

Te Reims, in Frankrijk, de geboorte van de Timótheus en Apollináris, die aldaar, door het ondergaan van het martelaarschap, het hemelrijk verwierven.

Te Lyon, in Frankrijk, de Martelaren Minérvus en Eleázarus met acht kinderen.

Eveneens de Martelaar Lappus, die, ofschoon slaaf, met de vrijheid van Christus was begiftigd en ook de kroon van het martelaarschap is waardig geworden.

Te Jeruzalem de Bisschop Zachéus, die de vierde, na de Apostel Jacóbus, de kerk van Jeruzalem bestuurde.

24 Augustus

De Apostel Bartholoméus, die in Indië het Evangelie van Christus heeft verkondigd. Vandaar naar Groot-Arménië vertrokken, is hij daar, na zeer vele tot het geloof bekeerd te hebben, levend door de barbaren gevild, en op bevel van koning Astyages, onthoofd, heeft hij zijn martelaarschap voltooid. Zijn heilig lichaam werd eerst naar het eiland Lipari, vervolgens naar Benevénto, later naar Rome op het Tibereiland overgebracht, waar het door de gelovigen godvruchtig wordt vereerd.

Te Népi de Bisschop Ptoleméus, die een leerling was van de Apostel Petrus. Door hem naar Toskáne gezonden, om het Evangelie te prediken is hij in die stad als glorievol Martelaar van Christus gestorven.

Ook op deze dag de Euty chius, die een leerling was van de Evangelist Joá nnes. Na, om de verkondiging van het Evangelie in vele streken gevangenschap, geseling en de vuurstraf doorstaan te hebben, is hij eindelijk in vrede ontslapen.

Te Népi de Romá nus, Bisschop van deze stad, die, als leerling van de Ptoloméus ook diens deelgenoot werd in het lijden.

Te Carhá go *driehonderd* Martelaren, ten tijde van Valeriá nus en Gallié nus. Toen de landvoogd, bij zijn andere martelingen, ook een kalkoven had laten aansteken en, in zijn tegenwoordigheid, gloeiende kolen met wierook had laten neerzetten en hun dan zeide: „Kiest nu é én van beide: offert op deze kolen wierook aan Jupiter, of laat u in de kalk dompelen”, hebben deze grootmoedige Martelaren, gewapend met het geloof en onder de belijdenis, dat Christus de Zoon van God is, zich met een snelle sprong in het vuur geworpen en vergingen tussen de kalkdampen tot stof. Vandaar kreeg dit glanzend heir van Zaligen de naam van „De Witte Massa”.

In Isaurië de Martelaar Tá tion, die in de vervolging van Diocletiá nus, onder de landvoogd Urbá nus, met het zwaard gedood, de martelaarskroon heeft ontvangen.

Evenzo de Monnik Geó rgius Limnió ta. Toen hij de goddeloze keizer Leo had verweten, dat hij de heilige beelden liet verbrijzelen en de relikwieën van heiligen liet verbranden, werden op diens bevel zijn handen afgekapt en zijn hoofd verbrand, waardoor hij als Martelaar naar de Heere opging.

Te Ostia de Maagd Á urea, Martelares, die met een steen aan de hals in zee verdronken is. Haar lichaam, dat op het strand was aangespoeld, heeft Nonnus begraven.

25 Augustus

Te Rome de Martelaren Eusébius, Pontiá nus, Vincéntius en Peregrinus, die, onder keizer Cómmodus, eerst op de pijnbank werden gelegd en met pezen uitgerekt, vervolgens met roeden geslagen, terwijl men vuur aan hun zijden aanbracht en toen zij Christus met de grootste trouw bleven loven, zijn zij met van lood voorziene zwepen mishandeld, totdat zij de geest gaven.

Te Rome bovendien de geboorte van Diaken Nemésius en zijn dochter, de Maagd Lucilla. Daar zij zich geenszins van het Christengeloof afvallig lieten maken, werden zij, op bevel van keizer Valeriá nus, onthoofd. Hun lichamen, door de Bisschop (van Rome) Stéphanus begraven en vervolgens door de Xystus II, op de een en dertigste October, aan de Via Appia met nog meer eer bijgezet, heeft Gregórius V naar de Diaconie „Santa Maria Nóva” overgebracht, tegelijk met de Symphrónius, de Tribuun Olympius, diens echtgenote Exsupéria en zijn zoon Theodulus. Deze allen waren door

toedoen van Symphrónius bekeerd, door genoemde Stéphanus gedoopt en aan de martelaarskroon deelachtig geworden. De lichamen van deze heiligen werden, onder het pontificaat van Gregórius XIII, aldaar gevonden en de achtste December onder het altaar van deze kerk eervol bijgezet.

Ook te Rome de Martelaar Genésius. Als heiden was hij eerst toneelspeler en toen hij eens in het theater, in het bijzijn van keizer Diocletíanus, de spot dreef met de geheimen der Christenen, werd hij plotseling inwendig door God geraakt, bekeerde zich tot het geloof en liet zich dopen. Weldra werd hij, op bevel van de keizer zeer wreed met roeden geslagen, vervolgens op de pijnbank gespannen, lange tijd met haken verscheurd en met fakkels geblakerd. Daar hij echter in het geloof bleef volharden en zeide: „Er is geen koning dan Christus; en moest ik mij ook duizendmaal voor hem laten doden, gij zult Hem, noch uit mijn mond, noch uit mijn hart, kunnen wegnemen", verdiende hij door onthoofding de palm van het martelaarschap.

Te Arles, in Frankrijk, eveneens een Genésius. Hij was schrijver bij het gerecht, en daar hij de goddeloze plakaten, waarin bevel gegeven werd, om de Christenen te straffen, niet wilde schrijven, de lijsten in het openbaar wegwierp en verklaarde, dat hij Christen was, werd hij gevangen genomen en onthoofd. Aldus ontving hij de glorie van het martelaarschap, gedoopt door zijn eigen bloed.

In Syrië de Martelaar Juliánus.

Te T'arragóna, in Spanje, de Martelaar Maginus.

Te Itálica, in Spanje, de Bisschop Geruntius, die ten tijde van de Apostelen het Evangelie in dat gewest heeft verkondigd en, na veel arbeid, in de gevangenis is ontslapen.

26 Augustus

De Bisschop (van Rome) Zephyrinus, Martelaar, wiens geboortedag de twintigste December vermeld wordt.

Te Rome de Martelaren Irenéus en Abúndius. Omdat zij, in de vervolging van Valeriánus, het lichaam van de zalige Concórdia uit een riool haalden, waarin het was geworpen, werden zij in hetzelfde riool verdrinken. Hun lichamen werden door de Priester Justinus daaruit getrokken en in de krypte, naast Lauréntius, begraven.

Te Ventimiglia, een stad in Ligurië, de Martelaar Secúndus, een aanzienlijk man en een van de aanvoerders van het Thebaanse legioen.

Te Bérghamo de Martelaar Alexánder, die ook tot het zelfde legioen behoorde. Daar hij de naam van de Heere Jezus Christus allerstandvastigst beleed, beëindigde hij door onthoofding zijn martelaarschap.

Bij de Marsiërs de Simplicius en zijn zonen Constántius en Victoriánus, die, onder keizer Antoninus, eerst op verschillende wijzen gepijnigd werden en ten laatste, met de bijl omgebracht, de kroon van het martelaarschap verwierven.

Te Nicomedië het lijden van de Hadriánus, een nakomeling van keizer Próbus. Hij verweet aan Licinius de verwekte vervolging tegen de Christenen en werd daarom op diens bevel gedood. Zijn oom Domitius, Bisschop van Byzántium, heeft zijn lichaam laten begraven in een buitenwijk van deze stad, Argyrópolis genaamd.

In Spanje de Martelaar Victor, die voor het geloof van Christus door de Moren gedood, met de kroon van het martelaarschap is begiftigd.

27 Augustus

Te Poténza, in Lucanië, het lijden der Aróntius, Honorátus, Fortunátus en Sabiniánus. Zij waren zonen van de Bonifátius en Thécla en werden op bevel van de rechter Valeriánus, onder keizer Maximiánus, onthoofd.

Te Cápua de geboorte van de Bisschop Mus, Martelaar. Hij behoorde tot de stand van de Patriciërs en werd door Apollináris, leerling van de Petrus, met geheel zijn gezin gedoopt.

Aldaar ook de Martelaren Réfus en Carpóphorus, die onder Diocletíanus en Maximiánus geleden hebben.

Te Tómi, in Pontus, de Martelaren Marcellinus, een tribuun, zijn echtgenote Mannéa en hun zonen Joáannes, Serápion en Petrus.

Te Lentini, op Sicilië, de Maagd Euthalia, die, omdat zij Christin was, door haar broeder Sermiliánus met het zwaard omgebracht, naar haar hemelse Bruidegom is opgegaan.

Op dezelfde dag het lijden van de Anthása de Jongere, die, om het geloof in Christus, in een put verdronken, het martelaarschap heeft aanvaard.

28 Augustus

Te Rome de geboorte van de Hérmes, een doorluchtig man, die (zoals men in de handelingen van de Bisschop (van Rome) Aléxander kan lezen) eerst in de kerker werd gezet en vervolgens, met zeer vele andere, door het zwaard gedood, het martelaarschap voltooide, onder de rechter Aureliánus.

Te Venósa, in Apulië, het lijden van de Septiminus, Januárius en Felix. Zij waren zonen van de Bonifátius en Thécla en werden, onder keizer Maximiánus, op bevel van de rechter Valeriánus, onthoofd.

Te Brioude, in Auvergne, het lijden van de Martelaar Juliánus. Hij was een gezelschap van Tribuun Ferréolus en diende, onder zijn militair kleed in het geheim Christus. In de vervolging van Diocletíanus, door de soldaten gevangen genomen, sneed men hem de keel af en stierf hij een verschrikkelijke dood.

Te Constance, in Zwitserland, de Martelaar Pelágius, die onder keizer Numeriánus en de rechter Evilásius, onthoofd werd en de martelaarskroon ontving.

Te Salérno de Martelaren Fortunátus, Cájus en Anthes, die, onder keizer Diocletíanus en de stadhouder Leóntius, onthoofd werden.

Ook Moyses een Ethiópiër, die van een berucht rover een vermaard kruizenaar is geworden, vele rovers bekeerde en met zich naar het klooster leidde.

29 Augustus

De onthoofding van de Joáannes de Doper, die Heródes omtrent het Paasfeest beval te onthoofden. Zijn gedachtenis wordt echter plechtig op deze dag gevierd, waarop zijn eerbiedwaardig hoofd voor de tweede maal is gevonden. Later is dit naar Rome gebracht, waar het in de kerk van Sint Silvester, op de Campo Marzio, onder de grootste verering van het volk bewaard wordt.

Te Rome, op de Aventijn, de geboortedag van de Martelares Sabina, die, onder keizer Hadriánus, met het zwaard doorstoken, de palm der martelaren heeft verworven.

Te Veligniáno, in de grensstreken van Apálië, het lijden van de Vitális, Sátor en Repósius. Zij waren zonen van de Bonifátius en Thécla en zijn, onder keizer Maximiánus, door de rechter Valeriánus, ter dood veroordeeld. Hun gedachtenis en die van de overige van twaalf broeders, wordt op de eerste September gevierd.

Te Rome de Maagd en Martelares Cándida, wier lichaam de Bisschop (van Rome) Paschális I naar de kerk van de Praxédes liet overbrengen.

Te Antiochië de geboorte der Martelaren Nicéas en Paulus.

Te Perágia, Euthymius, een Romein, die met zijn vrouw en zijn zoon Crescéntius naar deze stad uitweek, om de vervolging van Diocletíanus te ontvluchten en aldaar later in de Heere ontsliep.

30 Augustus

Te Rome, aan de weg naar Ostia, het lijden van de Priester Félix, onder de keizers Diocletianus en Maximianus. Toen hij, na op de pijnbank gefolterd en ter dood veroordeeld te zijn, werd weggevoerd, om onthoofd te worden, kwam hij een Christen tegen, die spontaan beledigd Christen te zijn en aanstonds tegelijk met hem onthoofd werd. Daar de Christenen zijn naam niet kenden, hebben zij hem *Adauctus* genoemd omdat hij bij de Félix gevoegd is, om de kroon te ontvangen.

Te Rome ook nog de Maagd Gaudéntia, Martelares, met drie andere.

Te Sbeitla, in Afrika, *zestig* Martelaren, die door de woede der heidenen vermoord zijn.

Te Adrumète in Afrika, Bonifátius en Thécla, die de ouders waren van twaalf zonen, allen zalige Martelaren.

31 augustus

Te Trier de geboorte van de Bisschop Paulinus, die, ten tijde van de Ariaanse woelingen, door de Ariaanse keizer Constantius om het katholiek geloof werd verbannen. Hij moest tot aan zijn dood buiten de Christenwereld verblijven en is, afgemat door het zwerven van plaats tot plaats, eindelijk nabij Phrygië overleden, waardoor hij de kroon voor zijn zalig lijden van de Heer ontvangen heeft.

Te Trasácco, bij het meer van Celána, bij de Marsiërs, de geboorte van de Martelaren Cesidius, een Priester, en zijn Gezellen, die in de vervolging van Maximinus met het martelaarschap zijn gekroond.

Eveneens de Martelaren Robustianus en Marcus.

Te Cesarée, in Cappadocië, de Theódotus, Rufina en Ammia. De beide eerste waren de ouders van de Martelaar Mamas, die Rufina in de kerker ter wereld bracht en Ammia heeft opgevoed.

Te Athéne Aristides, zeer beroemd door zijn geloof en wijsheid. Hij bood aan keizer Hadrianus een voortreffelijk geschrift aan over de christelijke godsdienst, dat rekenschap geeft van onze leer, en, in tegenwoordigheid van de keizer, heeft hij zeer duidelijk uiteengezet, dat Jezus Christus de enige God is.

SEPTEMBER

1 September

Te Sentino, in het gebied van Apálië, het lijden van de Donátus en van een andere Felix. Zij waren zonen van de Bonifátius en Thécla en werden, onder keizer Maximiánus, op bevel van de rechter Valeriánus, na verschillende foltering, onthoofd en wel op deze dag, waarop ook de viering is vastgesteld van het feest der overige van *de twaalf gebroeders*, wier geboorte op de daarvoor gestelde dagen wordt herdacht. De lichamen van deze twaalf gebroeders zijn later naar Benevénto overgebracht, waar zij eervol bewaard worden.

Te Cápua, aan de Via Aquária, Martelaar Priscus, die een van de oude leerlingen van Christus is geweest.

Te Tódi, in Umbrië, de Bisschop Terentiánus, Martelaar, die, onder keizer Hadriánus, op bevel van de stadhouder Letiánus, op de pijnbank en met scorpioenen werd gefolterd. Eindelijk sneed men hem de tong af en werd hij veroordeeld, om onthoofd te worden, waardoor hij zijn marteling beëindigde.

Te Heracléa, in Thrácië, de Diaken Ammon en veertig Maagden, die hij in het geloof onderricht had en, onder de tiran Licinius, met zich opvoerde tot een roemvol martelaarschap.

In Spanje de Martelaren Vincéntius en Létus.

Te Piombino, in Toskáne, de Martelaar Régulus, die uit Afrika derwaarts gekomen was en aldaar onder Tótila zijn martelaarschap voltooide.

Te Cápua de Bisschop Priscus. Hij was een van de Priesters, die, in de vervolging der Wandalen, om het katholiek geloof op verschillende wijzen gefolterd werden en op een oud schip geplaatst vanuit Afrika de kust van Campánië bereikten. Zij verspreidden zich in die streken, kwamen aan het hoofd te staan van verscheidene kerken en hebben het Christelijk geloof op wonderbare wijze uitgebreid. Zijn medegezellen waren: Castrénsis, wiens geboorte de negende Februari herdacht wordt, Támmarus, Rósius, Heraclius, Secundinus, Adjátor, Marcus, Augóstus, Elpidius, Cánion en Vindónius.

2 September

Te Rome de Martelares Máxima, die tegelijk met Ansánus belijdenis aflegde van Christus en in de vervolging van Diocletiánus de geest gaf, terwijl zij met roeden geslagen werd.

Te Pamiers, in Frankrijk, Martelaar Antoninus, wiens relikwieën in de kerk van Paléncia, in Spanje, met grote eerbied bewaard worden.

Eveneens de Martelaren Diomédes, Juliánus, Philippus, Euthychiánus, Hesychius, Leónides, Philadélphus, Menalippus en Pantágapa, van wie sommige door het vuur, andere in het water, wederom andere door het zwaard en op het kruis hun martelaarschap voleindigden.

Te Nicomedië de Martelaren Zéno en zijn zonen Concórdius en Theodórus.

Op dezelfde dag de gedachtenis van de Gebroeders Evódus, Hermógenes en hun zuster Callista, Martelaren, die in de stad Syracúse op Sicilië gemarteld zijn en van wie op de vijf en twintigste April melding gemaakt wordt.

3 September

Te Cápua de Martelaren Aristéus, Bisschop, en Antoninus, een knaap.

Op deze dag ook de geboorte van de Martelaren Aigálfus, Abt van Lérins, en zijn Gezellen, monniken, die nadat men hun de tong had afgesneden en de ogen uitgestoken, met het zwaard onthoofd zijn.

Eveneens de Martelaren Zéno en Cháriton, van wie de één in een ketel met kokend lood, de ander in een vuuroven geworpen is.

Te Córdova, in Spanje, de Martelaar Sándalus.

Te Aquiléja, de Maagden en Martelaressen Euphémia, Doróthea, Thécla en Erásma. Onder keizer Néro en de landvoogd Sebástus, werden zij, na vele martelingen, met het zwaard omgebracht en door de Hermágoras begraven.

Te Nicomedië het lijden van de Maagd Basilissa, Martelaars. Op negenjarige leeftijd heeft zij, door de kracht van God, in de vervolging van Diocletíanus, onder de landvoogd Alexander, geselslagen, vuur en wilde dieren overwonnen, de landvoogd zelf tot het geloof van Christus bekeerd en tenslotte buiten de stad in het gebed haar geest aan God weergegeven.

4 September

Te Napels, in Carnpánië, de geboorte van de Candida. Zij was de eerste, die de Petrus, toen hij naar deze stad kwam, ontmoette, en, door hem gedoopt, stierf zij later een zalige dood.

Te Trier de Bisschop Marcéllus, Martelaar.

Te Ancyra, in Galátië, de geboorte van drie Knapen, Martelaars, namelijk: Rufinus, Silvánus en Vitálicus.

Op dezelfde dag de Martelaren Magnus, Castus en Máximus.

Te Chálons-sur-Salijne, in Frankrijk, de Marcéllus, Martelaar. Toen hij, onder keizer Antonius, door de landvoogd Priscus, op een heidense maaltijd genodigd was en, vol afkeer voor zulk een brasserie, de aanwezigen vrijmoedig berispte over hun afgodendienst, werd hij door genoemde landvoogd met ongehoorde wreedheid tot aan zijn gordel in de grond gegraven. Zo bleef hij drie dagen lang God verheerlijken en gaf toen vlekkeloos de geest.

Nog op deze dag Thamel, voorheen afgodspriester, en zijn Gezellen, Martelaren ten tijde van keizer Hadriánus.

Eveneens de Martelaren Theodórus, Océanus, Ammiánus en Julianus, die, onder keizer Maximiánus, nadat men hun de voeten had afgehakt, in het vuur geworpen, hun martelaarschap voltooiden.

5. September

Te Rome, in de Bórgo, de Bisschop Victorinus, Martelaar, die, vermaard om zijn heiligheid en wonderen, door de keuze van het gehele volk, het bisschopsambt van de stad Amitérno heeft verkregen. Later, onder Nerva Trajánus, werd hij met nog andere dienaren Gods naar de omstreken van Contigliáno verbannen, waar verpestend, solferachtig water opborrelt, en op bevel van de rechter Aureliánus met het hoofd omlaag opgehangen. Toen hij dit drie dagen lang voor de naam van Christus verduurd had, is hij, roemvol gekroond, als overwinnaar naar de Heere opgegaan. De Christenen hebben zijn lichaam weggenomen en te Amitérno, in de Abruzzes, eervol begraven.

Te Constantinópel de Martelaren Urbánus, Theodórus, Menedémus en nog zeven en zeventig Gezellen, allen uit de geestelijke stand. Zij werden op bevel van keizer Válens, wegens het katholiek geloof, op een schip geplaatst en op zee verbrand.

Te Pórto bij Rome het lijden van de Krijgsman Herculánus, die, onder keizer Gallus,

om het Christengeloof gezeseld en onthoofd is.

Te Cápua de Martelaren Quinctius, Arcéntius en Donátus.

Op dezelfde dag de Rémulus. Daar hij bevelhebber aan het hof van Trajánus was en de wreedheid van de keizers tegen de Christenen verfoeide, werd hij met roeden gezeseld en daarna onthoofd.

Te Melitina, in Arménië, het lijden van de Krijgslieden Eudóxius, Zéno, Macárius en hun *elfhonderd en vier* Gezellen, die, in de vervolging van Diocletiánus, na hun krijgsgordel te hebben weggegooid, voor de belijdenis van Christus gedood zijn.

6 September

Aan de Hellespont de Onesiphorus, leerling van de Apostelen, van wie de Paulus melding maakt in zijn brief aan Timétheus. Deze Onesiphorus werd aldaar, tegelijk met de Porphyrius, op bevel van de stadhouder Hadriánus, hevig gezeseld en door ongetemde paarden voortgesleept, gaf hij zijn geest aan God.

In Afrika de Bisschoppen Donatiánus, Presidius, Mansuétus, Germánus en Fásculus. In de vervolging van de Wandalen werden zij, op bevel van de Ariaanse koning Hánneric, om het verdedigen van de katholieke waarheid, zeer wreed met roeden geslagen en in ballingschap gezonden. Onder hen was ook een Bisschop, Létus genaamd, een onverschrokken en zeer geleerd man, die, na langdurige gevangenis-ellende, verbrand is.

Te Alexandrië het lijden van de Martelaren Faustus, Priester, Macárius en tien Gezellen, die, onder keizer Décius, en de landvoogd Valérius, voor de naam van Christus, door onthoofding hun martelaarschap voltooiden.

In Cappadócië de Martelaren Cóttidus, Diaken, Eugenius en Gezellen.

7 September

Te Troyes, in Frankrijk, de Diaken Nemórius en Gezellen, martelaren, die Attila, koning van de Hunnen, gedood heeft.

Te Nicomedië de geboorte van de Martelaar Joáannes. Toen hij op de markt de wrede plakaten tegen de Christenen zag hangen, werd hij door geloofsijver ontstoken, rukte ze af en verscheurde ze. Daar dit aan de keizers Diodetiánus en Maximiánus, die in de stad verbleven werd gemeld, lieten zij allerlei straffen op hem toepassen, welke de zeer edele man met zulk een opgewektheid van gelaat en geest verdroeg, dat men zelfs niet kon zien, dat hij er bedroefd om was.

Te Cesaréë, in Cappadócië, de Martelaar Eupsychius, die, onder keizer Hadriánus, werd aangeklaagd dat hij christen was en in de gevangenis geworpen. Toen hij een weinig daarna was vrijgelaten, verkocht hij terstond zijn vaderlijk erfgoed en verdeelde de opbrengst deels onder de armen, deels onder zijn aanklagers, als zijn weldoeners. Maar andermaal werd hij gevangen genomen en daar hij aan de afgoden niet wilde offeren, met grote wreedheid verminkt en met het zwaard doorstoken, voltooid hij, onder de rechter Sapritius, zijn martelaarschap.

Te Pompejópolis, in Cilicië, de Martelaar Sózon, die, onder keizer Maximiánus, in het vuur geworpen, de geest gaf. Te Aquiléja de Martelaar Anastásius.

Bij Sainte Reine d'Alise, in de omstreken van Autun, de Maagd Regina, Martelares, die, onder de stadhouder Olybrius, de kwellingen van kerker, pijnbank en fakkels moest verduren en ten laatste, door onthoofding opging tot haar Bruidegom.

8 September

Te Alexandrië de Martelaren Ammon, Theóphilus, Neotérius en twee en twintig andere.

Te Antiochië de Martelaren Timótheus en Faustus.

Te Gaza, in Palestina, de Martelaren Eusébius, Néstabus en Zeno, Gebroeders, die in de vervolging van Juliánus de Afvallige door een menigte heidenen, die hen overviel, verscheurd en gedood zijn.

Aldaar ook de Martelaar Nestor, die onder dezelfde Juliánus, door voormelde woedende heidenen, zeer wreed gepijnigd werd en de geest gaf.

9 September

Te Nicomedië het lijden van de Martelaren Dorótheus en Gorgónius, die hoge ereposten bekleedden bij keizer

Diocletiánus. Toen zij, in zijn tegenwoordigheid de vervolging, welke hij de Christenen aandeed, verafschuwden, gaf hij bevel hen eerst op te hangen en met zweepen over het gehele lichaam te verminken. Vervolgen liet hij hun ingewanden blootleggen, door hun de huid af te stropen, hen met azijn en zout inwrijven, aldus op een rooster braden en eindelijk met de strop doden. Na verloop van tijd werd het lichaam van Gorgónius naar Rome gebracht, aan de Via Latina begraven en vandaar naar de Basiliek van Sint Pieter overgebracht.

In het Sabijnse bergland, dertig mijlpalen van Rome, de Martelaren Hyacinthus, Alexánders en TibUrtius.

Te Sebáste, in Arménië, de Severiánus. Daar hij een krijgsman van keizer Licinius was, en de veertig Martelaren, die in de kerker waren opgesloten, dikwijls bezocht, werd hij, op bevel van de landvoogd Lysias, met een steen aan de voeten opgehangen, gegeseld en met zweepen verscheurd. Onder de folteringen gaf hij de geest.

Op dezelfde dag het lijden van de Straton, die, om wille van Christus, tussen twee bomen vast gebonden en vaneen gescheurd, zijn martelaarschap voltooide.

Eveneens de Martelaren Rufinus en Rufiniánus, Gebroeders.

10 September

In Afrika de geboorte van de Bisschoppen Nemesiánus, Felix, Lucius, nog een andere Felix, Littéus, Polyánus, Victor, Jader, Dativus en andere, die, onder Valeriánus en Galliéus, bij het uitbreken van de woede der vervolging bij hun eerste standvastige belijdenis van Christus, hevig met roeden zijn geslagen. Vervolgens deed men hun de voetkluisters aan en veroordeelde hen om mijngangen te graven, waarmee zij de strijd van hun glorieus belijdenis beëindigden.

Te Luik, in België, de Bisschop Theodárdus, Martelaar. Hij gaf zijn leven voor zijn schapen.

Te Chalcédon de Martelaren Sósthene en Victor. In de vervolging van Diocletiánus, onder Priscus, stadhouder van Azië, werden zij na boeien en wilde dieren doorstaan te hebben, veroordeeld om verbrand te worden. Maar zij groetten elkaar in heilige omhelzing en gaven al biddende de geest.

Eveneens de Martelaren Apéllius, Lucas en Clemens.

In Bithynië de Maagden Menodóra, Metrodóra en Nymphodóra, Gezusters, die, onder keizer Maximiánus en de landvoogd Fronto, om haar onverschrokken standvastigheid in het Christengeloof, met het martelaarschap gekroond, de heerlijkheid bereikten.

11 September

Te Rome, aan de oude Via Salária, op de begraafplaats van Basilla de geboorte van de Martelaren Protus en Hyacinthus. Zij waren gebroeders en kamerdiens van de zalige Eugénia. Toen men, onder keizer Galliéus, ontdekte, dat zij Christenen waren, werden zij gedwongen om te offeren. Doch omdat zij niet toestemden, werden zij

eerst zeer wreedaardig geseseld en eindelijk tegelijk onthoofd.

Te Leon, in Spanje, de Abt Vincéntius, Martelaar.

Te Laodicéa, in Syrië, het lijden van de Diodórus, Diomédes en Didymus.

In Egypte de Bisschop Paphrditius. Hij was een van die Belijders, van wie men, onder keizer Galérius Maximiánus, het rechteroog uitrukte en de linkerknieschijf afsneed, waarna zij tot mijnarbeid veroordeeld werden. Later heeft hij, onder keizer Constantinus de Grote, voor het katholiek geloof krachtig tegen de Arianen gestreden en is tenslotte, versierd met vele kronen, in vrede ontslapen.

12 September

In Bithynië de Bisschop Autónomus, Martelaar, die, om de vervolging van Diocletiánus te ontgaan, uit Italië daarheen was vertrokken. Toen hij aldaar zeer vele tot het geloof had bekeerd, werd hij, onder het opdragen van de Sacramenten, door de woedende heidenen aan het altaar vermoord en is hij een offerande van Christus geworden.

Te Ieónië, in Lycaónië, de Bisschop Curónotus, die, onder de landvoogd Perénnius, onthoofd werd en de martelaarspalm verwierf.

Te Alexandrië de geboorte van de Martelaren Hierónides, Leóntius, Serápion, Selésius, Valeriánus en Stráton, die, om de belijdenis van de Naam van Christus, onder keizer Maximinus, in zee verdronken zijn.

Te Méron, in Phrygië, het lijden van de Martelaren Macedónius, Theodálus en Tatiánus, die, onder Juliánus de Afvallige, door de landvoogd Almáchius, na nog andere foltering, op gloeiende ijzeren roosters werden gelegd en vol blijdschap hun martelaarschap voltooiden.

13 September

Te Alexandrië de geboorte van Philippus, vader van de Maagd Eugénia. Hij legde zijn waardigheid van prefect van Egypte neer en ontving de genade van het Doopsel. Zijn opvolger, de prefect Teréntius, liet hem, terwijl hij in gebed was, met het zwaard ombrengen.

Eveneens de Martelaren Macróbius en Juliánus, die, onder Licinius, geleden hebben.

Op dezelfde dag de Martelaar Ligórius, die in de woestijn woonde, en door de heidenen om het geloof van Christus, gedood is.

14 September

Te Rome, aan de Via Appia, de Bisschop (van Rome) Cornélius, Martelaar, die men, in de vervolging van Décius, nadat hij eerst verbannen was geweest, liet geselen met van lood voorziene zwepen en zo met een en twintig andere, van beiderlei geslacht, onthoofden.

Ook de krijgsman Cereális met zijn echtgenote Sallústia, die genoemde Cornélius in het geloof onderricht had, zijn op deze dag onthoofd.

In Afrika het lijden van de Cypriánus, Bisschop van Carthágo, zeer vermaard door heiligheid en wetenschap. Onder de keizers Valeriánus en Galliéus, heeft hij, na een harde ballingschap, op zes mijlen afstand van Carthágo, bij de zee, door onthoofding zijn martelaarschap voltooid.

Bij Comána, in Pontus, de geboorte van de Joánnes, Bisschop van Constantinópel, Belijder en Kerkleraar, die om de gouden vloed van zijn welsprekendheid de bijnaam heeft van Chrysóstomus. Hij was door het drijven van zijn vijanden in ballingschap gezonden en toen hij, door een besluit van Bisschop (van Rome) Innocéntius I, van daar werd teruggeroepen, gaf hij onderweg zijn geest aan God nadat hij van de

soldaten, die hem bewaakten, veel kwaad had moeten verduren.

Te Trier de Bisschop Matérnus, die een leerling was van de Apostel Petrus. Hij heeft de volkeren van Tongeren, Keulen en Trier en andere naburige stammen tot het geloof van Christus gebracht.

Te Rome de Crescéntius, een knaap, die een zoon was van de Euthymius. In de vervolging van Diocletíanus werd hij, onder de rechter Turpilius, aan de Via Salária, met het zwaard omgebracht.

In Afrika het lijden van de Martelaren Crescentiánus, Victor, Rósula en Generális.

15 September

Te Rome, aan de Via Nomentána, de geboorte van de Priester Nicodémes, Martelaar. Toen hij tot hen, die hem wilden dwingen, om te offeren, zei: „Ik offer alleen aan de almachtige God, die in de hemelen heerst", werd hij zeer lang gegeseld met van lood voorziene zwepen en onder deze marteling ging hij op tot de Heere.

Te Córdoba, in Spanje, de Emila, Diaken, en Jeremias, Martelaren, die, in de vervolging van de Arabieren, na lange uithongering in de kerker, om wille van Christus onthoofd werden en hun martelaarschap voltooiden.

In de streek van Chalons-sur-Saône de Martelaar Valeriánus. De landvoogd Priscus had hem laten ophangen en wreed met haken verscheuren; maar toen hij zag, dat hij onwrikbaar Christus bleef belijden en blijmoedig Diens lof verkondigen, liet hij hem met het zwaard ombrengen.

Te Adrianópel, in Thrácië, de Martelaren Máximus, Theodórus en Asclepiódotus, die gekroond werden onder keizer Maximiánus.

Eveneens de Porphyrius, een toneelspeler. Terwijl hij, in tegenwoordigheid van Juliánus de Afvallige, spottenderwijze het Doopsel ontving, werd hij door Goddelijke inwerking eensklaps inwendig veranderd en beleed hij Christen te zijn. Aanstonds op bevel van de keizer met de bijl gedood, werd hij als martelaar gekroond.

Op dezelfde dag de Nicéas, een Gooth, die op bevel van koning Athanaricus, om het katholieke geloof, verbrand werd.

Te Marcianópel, in Thrácië, de Martelares Melitina. Onder keizer Antoninus en de landvoogd Antiochus werd zij meermalen naar de tempels van de heidenen gebracht; maar daar de afgoden telkens neerstortten, is zij opgehangen, verscheurd en ten laatste onthoofd.

Te Toul, in Frankrijk, de Bisschop Aprus.

16 September

Te Chalcédon de geboorte van de Maagd en Martelares Euphémia, die, onder keizer Diocletíanus en de proconsul Priscus, pijnigingen, kerkerstraf, geseling, de marteling met het folterrad, met vuur, met zware stenen en wilde dieren, ook geseling met roeden, foltering met scherpe zagen en gloeiende pannen voor Christus overwon. Maar, toen zij wederom naar de wilde dieren in het theater werd gebracht en tot God bad, dat Hij toch haar ziel tot zich wilde nemen, heeft een van de dieren haar heilig lichaam een beet toegebracht, terwijl de andere haar de voeten likten en zo gaf zij haar onbevleete geest aan God weder.

Te Rome de Martelaren Lácia, een adellijke vrouw, en Geminiánus. Keizer Diocletíanus liet hen beiden hevige pijnen lijden, lange tijd martelen en eindelijk, na de roemvolle overwinning van het martelaarschap, met het zwaard ombrengen.

De geboorte van de Bisschop (van Rome) Martinus I, Martelaar. Daar hij in een synode, te Rome bijeengeroepen, de ketter Sérius, Paulus en Pyrrhus veroordeeld had, werd hij door de ketterse keizer Constántius, door list gevangen genomen naar

Constantinópel gebracht en naar de Chersonésus verbannen. Daar heeft hij, uitgeput door kwellingen om het katholiek geloof doorstaan, zijn leven beëindigd en uitgeschenen door vele wonderen. Zijn lichaam, later naar Rome vervoerd, is in de kerk van de Silvéster en Martinus bijgezet. Zijn feest viert men echter de twaalfde November.

Ook te Rome de geboorte van de Maagd en Martelares Cecilia. Zij bracht haar bruidegom Valeriánus en diens broeder Tibórtius tot het geloof in Christus en spoorde hen aan tot het martelaarschap. Toen deze gemarteld waren, liet de stadsprefect Almáchius haar aanhouden en haar, nadat zij de foltering met vuur doorstaan had, in een roemvol martelaarschap met het zwaard ombrengen, ten tijde van keizer Marcus Aurélius Sevérus Alexánder. Haar feest viert men echter de twee en twintigste November.

Te Heracléa in Thracië de Martelares Sebastiána, die door de Apostel Paulus tot het geloof van Christus was bekeerd. Zij werd, onder keizer Domitiánus en de landvoogd Sérgius, op verschillende manieren gefolterd en is eindelijk met het zwaard gedood.

Te Rome, aan de Via Flaminia, de Martelaren Abándius, Priester, en Abundántius, Diaken. Keizer Diocletiánus liet hen, tegelijk met Marciánus, een aanzienlijk man, en diens zoon Joáannes, die zij van de dood hadden opgewekt, met het zwaard doden, bij de tiende mijlpaal vanaf Rome.

Te Córdoba, in Spanje, de Martelaren Rogéllus en Servidéus, die, nadat hun handen en voeten waren afgehakt, ten laatste onthoofd zijn.

17 September

Te Rome, aan de Via Tiburtina, de geboorte van de Priester Justinus, Martelaar, die, in de vervolging van Valeriánus en Galliénus, vermaard was wegens zijn roemvolle belijdenis. Hij heeft de lichamen van de Bisschop (van Rome) Xystus II, van Lauréntius, Hippélytus en van zeer vele andere heiligen begraven en heeft eindelijk, onder Claudius, zijn martelaarschap voltooid.

Ook nog te Rome de Martelaren Narcissus en Crescéntion.

Bij Luik, in België, de Z. Lambertus, Bisschop van Maastricht. Toen hij uit godsdienstige ijver het koninklijk hof berispt had, werd hij in zijn onschuld door de schuldigen vermoord en mocht aldus het hemels hof binnentreden om er eeuwig te leven.

Te Saragóssa, in Spanje, de Petrus de Arbuës, de eerste inquisiteur van het rijk Arragón. Daar hij, om het katholiek geloof, dat hij krachtens zijn ambt moedig in bescherming nam, door hervallen Joden onmenselijk was vermoord, heeft Bisschop (van Rome) Pius IX hem op de lijst der heilige Martelaren geschreven.

In Engeland de Martelaren Sócrates en Stéphanus.

Te Nyon, in Frankrijk, de Martelaren Valeriánus, Macrinus en Gordiánus.

Te Autun de Knaap Flocéllus, die, onder keizer Antoninus en de landvoogd Valeriánus, veel te lijden had; doch eindelijk, door wilde dieren verscheurd, verwierf hij de kroon van het martelaarschap.

Te Córdoba, in Spanje, de Maagd Colámba, Martelares. In Phrygië de Martelares Ariadne, onder keizer Hadriánus.

Ook op deze dag het feest van Agathoclia. Als dienstmaagd van een ongelovige vrouw werd zij lange tijd door haar meesteres met slagen en andere mishandelingen gekweld, opdat zij Christus zou verloochenen. Eindelijk werd zij aan de rechter uitgeleverd en met nog meer wreedheid verminkt; maar omdat zij niettemin volhardde in de belijdenis van haar geloof, sneed men haar de tong af en wierp haar daarna in het vuur.

Te Rome de Theodóra, een voorname vrouw, die, in de vervolging van Diocletíanus, vol toewijding de Martelaren van dienst was.

18 September

Te Chalcis, in Griekenland, de geboorte van de Methódus, die achtereenvolgens Bisschop was van Olympus in Lycië en daarna van Tyrus in Phenecië, zeer beroemd om zijn keurige welsprekendheid en geleerdheid. Tegen het einde van de laatste vervolging (zo schrijft de Hierónymus) verwierf hij de martelaarskroon.

In de omstreken van Vienne de Martelaar Ferréolus. Ofschoon hij met het gezag van tribuun bekleed was, werd hij op bevel van de zeer goddeloze landvoogd Crispinus aangehouden, eerst op de wreedste wijze geselsd en vervolgens met zware ketenen beladen in een zeer vuile kerker geworpen. Nadat aldaar, door een beschikking van God, zijn boeien geslaakt en de kerkerdeuren geopend waren, ging hij heen; maar door de achtervolgers werd hij wederom gevangen genomen en verwierf door onthoofding de palmtak der martelaren.

Ook nog de Martelaressen Sophia en Iréne.

19 September

Te Pozzuóli, in Campánië, de Martelaren Januárius, Bisschop van de stad Benevénto, met zijn Diaken Festus en de Lector Desidérius; Sosius, Diaken van de kerk van Miséno; Próculus, Diaken van Pozzuéli; Eutychius en Acútius. Zij allen werden, na boeien en kerker verduurd te hebben, onthoofd, onder keizer Diocletíanus. Het lichaam van de Januárius werd naar Napels overgebracht en in de kerk eervol begraven.

In Palestina de Martelaren Péleus, Nilus en Elias, Bisschoppen van Egypte, die, tijdens de vervolging van Diocletíanus, met zeer vele geestelijken, voor Christus door het vuur verteerd zijn.

Te Nocéra de geboorte van de Martelaren Félix en Constántia, die onder Nero geleden hebben.

Op dezelfde dag de Martelaren Tróphimus, Sabbátius en Dorymedon, onder keizer Próbus. Sabbátius is te Antiochië, op bevel van de landvoogd Atticus, zólang geselsd, totdat hij de geest gaf. Tróphimus echter werd naar Synnada in Phrygië gezonden, naar de landvoogd Perénnius, en heeft daar, na vele folteringën, met de senator Dorymedon, door onthoofding zijn martelaarschap voltooid,

Te Beth-Dsjibrin, in Palestina, de Maagd Susánna, Martelares. Gesproken uit de afgodspriester Arthémus en de Joodse Vrouw Martha, bekeerde zij zich, na de dood van haar ouders, tot het Christelijk geloof. Door de prefect Alexander werd zij, om dit geloof op verschillende wijzen gefolterd en in de gevangenis geworpen, waar zij biddende naar haar Bruidegom is opgegaan.

Te Córdoba, in Spanje, de Maagd en Martelares Pompósa, die in de vervolging van de Arabieren, om haar onverschrokken belijdenis van Christus, met het zwaard onthoofd, de martelaarspalm heeft verworven.

20 September

Te Rome het lijden van de Martelaren Eustáchius en zijn echtgenote Theopistis met hun beide zonen Agapitus en Theopistus. Onder keizer Hadriánus werden zij veroordeeld om aan de wilde dieren te worden voorgeworpen; doch daar zij, door Gods beschikking, in het geheel niet door deze gedeerd werden, zijn zij in een gloeiende koperen os gesloten en stierven aldus als martelaar.

Te Cyzicus, aan de Zee van Mármora, de geboorte van de Martelaren Fausta, een

Maagd, en Evilásius, onder keizer Maximiánus. Fausta werd door deze Evilásius, toen hij nog afgodspriester was, van het hoofdhaar beroofd en kaalgeschoren om tot schande te zijn; vervolgens in de pijnbank opgehangen en gepijnigd. Toen hij haar daarna door midden wilde laten zagen en de beulen haar geen letsel konden toebrengen, was Evilásius verbaasd en geloofde in Christus. Terwijl hij nu ook zelf, op 's keizers bevel, hevig gepijnigd werd, heeft men Fausta het hoofd doorboord en door geheel haar lichaam nagels geslagen. Daarna werd zij op een gloeiende braadpan gelegd en tegelijk met genoemde Evilásius is zij, op uitnodiging van een hemelse stem, eindelijk naar de Heere opgegaan.

In Phrygië de Martelaren Dionysius en Privátus.

Eveneens de Martelaar Priscus, die met dolksteken doorboord, onthoofd is.

Te Pérge, in Pamphylie, de Martelaren Theodórus en zijn moeder Philippa, alsmede hun Gezellen, onder keizer Antoninus.

Te Carthágo de Maagd Cándida, Martelares, die, onder keizer Maximiánus, over geheel haar lichaam door slagen gewond, met het martelaarschap gekroond werd.

21 September

In Ethiopië de geboorte van de Apostel Matthéüs, Evangelist, die in dat land predikte en daar de marteldood onderging. Zijn Evangelie, in het Hebreeuws geschreven, is ten tijde van keizer Zéno, door een openbaring van Matthéüs zelf, terug gevonden, tegelijk met het lichaam van de Apostel Bárnabas.

In Ethiopië de Maagd Iphigénia, die door de Apostel Matthéüs gedoopt en aan God toegewijd, een zalige dood gestorven is.

Te Rome de Martelaar Pámphilus.

Op dezelfde dag, aan de Via Claudia, bij de twintigste mijlpaal van de stad, het lijden van de Bisschop Alexánder. Hij heeft, onder keizer Antoninus, om het Christengeloof, boeien, stokslagen, de folteringen van pijnbank, brandende fakkels, vanéénscheuring met haken, wilde dieren en het vuur van een oven, met moed doorstaan, en eindelijk, met het zwaard gedood, heeft hij het leven der heerlijkheid verworven. Later is door de Bisschop (van Rome) Dámasus zijn lichaam op de zes en twintigste November naar Rome overgebracht.

Op Cyprus de Bisschop Isácius, Martelaar.

In Phenicië de Martelaar Eusébius. Hij ging uit eigen beweging naar de prefect, maakte zich bekend als Christen en werd op diens bevel hevig gemarteld en onthoofd.

22 September

Te Sion (Sitten), in Zwitserland, in het plaatsje Sankt Moritz, de geboorte van de Thebaanse Martelaren Mauritius, Exsupérius, Cándidus, Victor, Innocéntius en Vitális met hun gezellen van hetzelfde legioen, die, onder Maximiánus, ter wille van Christus zijn gedood en door hun roemvol lijden de wereld hebben verheerlijkt.

Te Rome het lijden van de Maagden Digna en Emérita, Martelaressen, onder Valeriánus en Galliénu, wier relikwieën in de kerk van de Marcéllus bewaard worden.

Te Regensburg, in Beieren, de Bisschop Emmerámus, Martelaar, die, om andere te bevrijden, ter wille van Christus een zeer wrede dood met geduld heeft ondergaan.

Bij Chatre (Arpajon) de Priester-Martelaar Jónas. Met de Dionysius naar Gallië vertrokken, werd hij daar, op bevel van de prefect Juliánus, geselsd en voltooid door het zwaard zijn martelaarschap.

Te Antinoë, in Egypte, de Iráís, een Maagd uit Alexandrië, en haar Gezellen in het martelaarschap. Deze Maagd, uitgegaan om water te putten uit een naburige bron, zag

een schip, vol met Belijders van Christus. Zij liet toen haar waterkruik in de steek en voegde zich aanstonds bij hen. Nu werd zij, tegelijk met hen, naar de stad gebracht en het eerst van allen, na vele martelingen, onthoofd. Vervolgens zijn ook de Priesters, Diakens en Maagden en alle andere dezelfde dood gestorven.

Bij de stad Meaux de Bisschop Sanctinus,, die een leerling was van de Dionysius de Areopagiet. Door hem tot bisschop van deze stad gewijd, heeft hij daar het eerst het Evangelie gepredikt.

23 September

Te Rome de Bisschop (van Rome) Linus, Martelaar. Hij was de eerste, die na de Apostel Petrus de kerk van Rome bestuurde en, als martelaar gekroond, is hij op de Vaticaanse heuvel, nabij genoemde Apostel, begraven.

Te Icónië, in Lycannië, de Maagd Théccla, Martelares. Zij werd door de Apostel Paulus tot het geloof gebracht, heeft, onder keizer Néro, in de belijdenis van Christus, vuur en wilde dieren overwonnen en, na ter onderrichting van velen zeer veel strijd verduurd te hebben, kwam zij naar Seléucië, waar zij in vrede gestorven is. De Vaders hebben haar ten zeerste geprezen.

In Spanje de Vrouwen Xantippa en Polyxéna, leerlingen van de Apostelen.

In Afrika de Martelaren Andréas, Joáannes, Petrus en Antónius.

In Campánië de gedachtenis van de Sósius, Diaken van Miséno. Toen de Bisschop Januárius in de kerk het Evangelie las en hij van uit zijn hoofd een vlam omhoog zag stijgen, duidde hij hem aan als toekomstig martelaar. Weinige dagen later is Sósius, op dertigjarige leeftijd met genoemde Bisschop door onthoofding als martelaar gestorven.

24 September

Te Bréscia het overlijden van de Bisschop Anáthalon, die een leerling was van de Apostel Bárnabas en hem in zijn plaats opvolgde als Bisschop van Milaan.

In Pannonië de Martelaar Gerárdus, Bisschop van de zetel van Marosvar, die de *Apostel van de Hongaren* wordt genoemd en Venetiaans patriciër was. Toen hij vanuit de stad Chonad zich naar Stuhlweissenburg begaf, werd hij bij de rivier de Donau door ongelovigen aangevallen, gestenigd en bezweek hij, met een lans doorstoken. Zo heeft hij het eerst het vaderland door een edel martelaarschap verheerlijkt.

Te Autun de geboorte van de Martelaren Andóchius, Priester, Thyrsus, Diaken, en Felix. Zij waren door Polycárus, Bisschop van Smyrna, uit het Oosten gezonden om Gallië te onderrichten. Daar werden zij met zweepen zeer wreed geseld, een gehele dag opgehangen aan hun handen, die men eerst had omgewrongen, en dan in het vuur geworpen; maar zij verbrandden niet. Eindelijk sloeg men hen met stokken in de nek en zo werden zij, als martelaren, op de glorierijkste wijze gekroond.

In Egypte het lijden van de Martelaren Paphnútius en Gezellen. Hij leefde in de eenzaamheid, toen hij hoorde, dat vele Christenen in boeien werden gesloten. Spontaan, aangevuurd door de Geest Gods, meldde hij zich bij de prefect en beledigde vrijmoedig de Christelijke godsdienst. Door deze eerst in ijzeren boeien geslagen en zeer lang op de pijnbank gefolterd, werd hij met zeer vele andere naar Diocletíanus gezonden, op wiens bevel hij zelf aan een palmboom werd genageld en de andere met het zwaard werden gedood.

Te Chalcédon *negen en veertig* Martelaren, die na de marteldood van de Euphémia, onder keizer Diocletíanus, veroordeeld werden om aan de wilde dieren te worden voorgeworpen. Maar toen zij door Gods hulp ongedeerd ontkwamen, werden zij eindelijk met het zwaard gedood en gingen zo naar de hemel.

25 September

Bij het plaatsje Emmaus de geboorte van Cléophas, die een leerling van Christus was. Men verhaalt, dat hij in hetzelfde huis waarin hij voor de Heere de tafel bereid had, door de Joden gedood werd, omdat hij voor Hem getuigde, en dat hij, ofschoon begraven, in roemvolle nagedachtenis voortleeft.

Te Amiens, in Frankrijk, Bisschop Firminus, die in de vervolging van Diocletíanus, onder de landvoogd Rictiovárus, na verschillende folteringen, door onthoofding de marteldood gestorven is.

Op dezelfde dag, aan de Via Claudia, de Krijgsman Herculánus, Martelaar. Onder keizer Antoninus is hij door de wonderen, welke bij het lijden van de Bisschop Mexánder plaats grepen, tot Christus bekeerd en, wegens belijdenis van zijn geloof, na vele folteringen, met het zwaard omgebracht.

Te Damáscus de Martelaren Paulus, zijn echtgenote Tatta en hun zonen Sabiniánus, Máximus, Rúfus en Eugénius. Zij werden als Christenen aangeklaagd, geseseld en met andere pijnigingen gefolterd en gaven in de martelingen hun geest aan God.

In Azië het lijden van de Bardomiánus, Eucárus en *zes en twintig* andere Martelaren.

26 September

Te Nicomedië de geboorte van de Martelaren Cypriánus en de Maagd Justine. Nadat zij, onder keizer Diocletíanus de landvoogd Eutólmus, veel voor Christus verduurd had, heeft zij ook Cypriánus zelf, die tovenaars was en haar door zijn toverkunsten trachtte te misleiden, tot het Christengeloof bekeerd. Later onderging zij tegelijk met hem de marteldood. Hun lichamen aan de wilde dieren voorgeworpen, werden 's nachts door enige christelijke schippers weggehaald en naar Rome vervoerd. Daarna zijn zij overgebracht naar de basiliek van Constantijn en dicht bij de doopvont begraven.

Te Rome de Martelaar Callistratus en ook *negen en veertig* Krijgslieden. Toen Callistratus, tijdens de vervolging van Diocletíanus, in een leren zak genaaid en zo in zee geworpen werd, maar er met Gods hulp ongedeerd uitkwam, bekeerden deze krijgslieden zich tot het Christendom en ondergingen tegelijk met hem de marteldood.

27 September

Te Egéa de geboorte van de Martelaren Cósma en Damiánus, gebroeders. In de vervolging van Diocletíanus moesten zij vele folteringen verduren. Zij werden geboeid en in de kerker opgesloten, in de zee en in het vuur geworpen, aan een kruis gehecht, gestenigd en met pijlen beschoten. Maar nadat zij dat alles, met Gods hulp, te boven gekomen waren, zijn zij onthoofd. Men verhaalt, dat tegelijk met hen drie van hun broeders geleden hebben, n.l. Anthimus, Leóntius en Euprépius.

Te Milaan de Bisschop Cájus, die een leerling was van de Apostel Bárnabas en na in de vervolging van Néro veel geleden te hebben, in vrede ontslapen is.

Te Rome de Epicharis, een vrouw uit de Senatórenstand, die in dezelfde vervolging van Diocletíanus met van lood voorziene zweepen geseseld is en met het zwaard doorstoken.

Te Tódi, in Umbrië, de Martelaren Fidentius en Teréntius, onder dezelfde Diocletíanus.

Te Córdova, in Spanje, de Martelaren Adálfus en Joánes, gebroeders, die in de vervolging van de Arabieren voor Christus gekroond zijn. Door hun voorbeeld opgewekt, kwam hun zuster, de Maagd Aúrea, tot het geloof terug en heeft later moedig zelf óók het martelaarschap ondergaan op de negentiende Juli.

Te Sion, in Gallië, de Martelaar Floréntinus. Nadat men zijn tong had afgesneden, gaf men bevel hem met het zwaard te doden, tegelijk met Hilárius.

28 September

Te Rome de Martelaar Privátus. Hij zat vol zweren, maar werd door de Bisschop (van Rome) Callistus genezen. Later, onder keizer Alexánder, werd hij om het Christengeloof met van lood voorziene zweepen, ten dode toe gegeseld.

Eveneens te Rome de Martelaar Stácteus.

In Afrika de Martelaren Martiális, Lauréntius en *twintig* andere.

Te Antiochië, in Pisidië, de Martelaar Marcus, een schaapherder; alsmede de gedachtenis van de Gebroeders Alphfus, Alexánder en Zósimus, van Nicon, Neon, Heliodórus en van *dertig* krijgslieden, die, toen zij bij de wonderen van Marcus in Christus geloofden, op verschillende plaatsen en op verschillende wijzen als Martelaar gekroond zijn.

Op dezelfde dag het lijden van de Máximus, onder keizer Décius.

29 September

Te Auxerre Bisschop Fratérnus, Martelaar.

In Thrácië de geboorte van de Martelaren Eutychius, Plautus en Heracléa.

In Perzië de Martelaren Dádas, een bloedverwant van koning Sápor, zijn echtgenote Cásdoa en zijn zoon Gabdélas. Zij verloren hun eretitels, werden door allerlei folteringens verscheurd en zijn, na langdurige kerkerstraf, ten laatste met het zwaard omgebracht.

In Arménië de Maagden Ripsimis en haar Gezellinnen-Martelaressen, onder koning Tiridátes.

In Perzië de Martelares Gudélia. Daar zij zeer vele tot Christus bekeerd had en weigerde de zon en het vuur te aanbidden, heeft men haar onder koning Sápor, na vele folteringens, het vel van het hoofd getrokken en, aan het kruis gehecht, verdiende zij de zege te behalen.

30 September

Te Bethlehem, in Juda, het overlijden van de Priester Hierónymus, Belijder en Kerkleraar. Bekend met elke tak van wetenschap, was hij een navolger van beproefde monniken en heeft vele monsterachtige ketterijen door het zwaard van zijn geleerdheid neergeveld. Toen hij eindelijk een hoge ouderdom bereikt had, stierf hij in vrede en werd bij de kribbe des Heeren begraven. Zijn lichaam werd later naar Rome vervoerd en in de basiliek Santa Maria Maggiére bijgezet.

Te Rome de Martelaar Leopárdus, die tot het personeel van Julianus de Afvallige behoorde. Men heeft hem het hoofd afgeslagen en zijn lichaam naderhand overgebracht naar Aken.

Te Solothurn, in Zwitserland, het lijden van de Martelaren Victor en Ursus, uit het roemrijke Thebaanse legioen. Eerst moesten zij, onder keizer Maximíanus, gruwzame martelingen ondergaan; maar door een hemels licht, dat boven hen schitterde en waardoor de beulen ter aarde vielen, werden zij daarvan bevrijd. Vervolgens in het vuur geworpen, doch niet in het minst gedeerd, zijn zij ten laatste met het zwaard omgebracht.

Te Piacénza de Martelaar-Antoninus, uit datzelfde legioen.

Te Rome de Weduwe Sophia, de moeder van de Maagden en Martelaressen Fides, Spes en Cháritas.

OKTOBER

1 October

Te Rome de Z. Martelaar Arétas en nog vijfhonderd en vier andere.

Te Doornik, in België, de Priester Piáton, Martelaar. Met Quinctinus en zijn Gezellen vanuit Rome ter prediking uitgetogen naar Gallië, onderging hij later, in de vervolging van Maximiánus, de marteldood en ging aldus naar de Heere.

Te Tomi, in Pontus, de Martelaren Priscus, Crescens en Evágrius.

Te Lissabon, in Portugal, de Martelaren Verissimus en zijn zusters Maxima en Julia, die in de vervolging van keizer Diocletiánus geleden hebben.

Te Thessalonica de Martelaar Domninus, onder keizer Maximiánus.

2 October

Te Rome het lijden van de Modéstus van Sardinië, Leviet en Martelaar, die onder keizer Diocletiánus, op de pijnbank gefolterd en door het vuur verbrand werd. Zijn lichaam echter is later naar Benevéntum overgevoerd en bijgezet in de kerk, die naar hem genoemd is.

In de omstreken van Atrecht evenzo het lijden van Leodegárius, Bisschop van Autun. Ebroinus, de hofmeier van het koninklijk huis van Theodorieus, heeft hem allerlei mishandelingen en verschillende folteringen voor de waarheid doen verduren en daarna laten doden.

Te Nicomedië de Krijgsmán Eleuthérius, Martelaar, met *ontelbare andere*. Toen het paleis van Diocletiánus was afgebrand, werden zij valselyk hiervan beschuldigd en op bevel van deze zeer wrede keizer in massa gedood. Sommige van hen werden met het zwaard afgemaakt; andere verbrand; wederom andere in zee geworpen. Maar onder hen heeft Eleuthérius, die lange tijd gefolterd, doch bij iedere marteling sterker werd, door het vuur als goud beproefd, het eerst zijn zegevierend martelaarschap voleindigd.

Te Antiochië de Martelaren Primus, Cyrillus en Secundárius.

Op dezelfde dag de Martelaar Gerinus. Hij was een broeder van de Leodegárius, Bisschop van Autun, en werd gestenigd, óók op bevel van genoemde Ebroinus.

3 October

Te Rome bij den „Orso Pileáto" de Martelaar Cándidus.

In het Oude Saksen de beide Ewalden, Martelaren. Zij waren Priester en toen zij aldaar begonnen waren het Christendom te verkondigen, werden zij door de heidenen gevangen genomen en gedood. Lange tijd scheen bij hunne lichamen des nachts veel licht en toonde aan, waar zij zich bevonden en hoe groot hun verdiensten waren.

Ook op deze dag de Martelaren Dionysius, Faustus, Cajus, Petrus en Paulus met vier andere, die eerst, onder Décius, veel geleden hebben en eindelijk, onder Valeriánus, door de landvoogd Emiliánus lange tijd gefolterd, de martelaarspalm verdienden.

In Afrika het feest van de Maximiánus, Bisschop van Baga. Herhaalde malen had hij van de Donatisten zeer wrede dingen te verduren, eindelijk stortte men hem van een hoge toren naar beneden en liet hem voor dood liggen. Maar later door voorbijgangers opgenomen en door liefdevolle verzorging hersteld, hield hij niet op het katholiek geloof te verdedigen, totdat hij, beroemd door de glorie van zijn belijdenis, in de Heere ontsliep.

4 October

Te Damáscus de Bisschop Petrus, Martelaar. Omdat hij bij de vorst der Agarénen was aangeklaagd dat hij het geloof van Christus onderwees, werden hem tong, handen en voeten afgesneden en aan het kruis gehecht, voltooide hij zijn martelaarschap.

Te Alexandrië de Priesters en Diakens Cajus, Faustus, Eusébius, Cherémon, Lucius en Gezellen. Sommige van hen zijn, in de vervolging van Valeriánus, martelaar geworden; andere hebben het loon van de martelaren ontvangen, omdat zij de martelaren dienden.

In Egypte de Martelaren Marcus en Marciánus, gebroeders, en van **bijna ontelbare andere** van beider geslacht en van iedere leeftijd. Sommige van hen werden, na eerst te zijn gegeseld, andere, na allerlei verschrikkelijke folteringen verduurd te hebben, in het vuur geworpen; weer andere zijn in zee verdrinken; enige werden onthoofd; zeer vele stierven de hongerdood. Ook zijn er van hen opgehangen, sommige zelfs met het hoofd omlaag en de voeten omhoog; en zo hebben zij de heerlijke martelaarskroon verworven.

5 October

Te Messina, op Sicilië, de geboorte van de Martelaren Plácidus, Monnik en leerling van de Abt Benedictus; van zijn broeders Etychius en Victorinus en hun zuster, de Maagd Flávia; eveneens van Donátus, de Diaken Firmátus, Faustus en van dertig andere Monniken, die door de zeeschuimer Manácha om het Christengeloof vermoord zijn.

Bij Smyrna evenzo de geboorte van Thraséas, Bisschop van Euménia, die de marteldood gestorven is.

Te Trier de Martelaren Palmátius en Gezellen, die, in de vervolging van Diocletiánus, onder de landvoogd Rictiovárus, de marteldood ondergingen.

Oók op deze dag het lijden van de Maagd Charitina, die, onder keizer Diocletiánus en de oud-consul Domitius, door het vuur gefolterd en in de zee geworpen werd. Toen zij daar ongedeerd uitkwam, heeft men haar eindelijk handen en voeten afgehouden en de tanden uitgerukt, waarna zij al biddend de geest gaf.

6 October

Te Laodicéa, in Phrygië, de Bisschop Sagar, Martelaar, die een van de oude leerlingen van de Apostel Paulus is geweest.

Te Auxerre de Bisschop Románus, Martelaar.

Te Cápuá de geboorte van de Martelaren Marcéllus, Castus, Emilius en Saturninus.

Te Trier de gedachtenis van **bijna ontelbare** Martelaren, die, in de vervolging van Diocletiánus onder de landvoogd Rictiovárus, om het Christengeloof op verschillende wijze zijn omgebracht.

Te Agen, in Frankrijk, de geboorte van de Maagd Fides, Martelares. Door haar voorbeeld tot het martelaarschap aangemoedigd, heeft Caprásius zijn strijd de dertigste October gelukkig voltooid.

Eveneens de Martelares Erótis, die, ontstoken in liefde tot Christus, de dood door verbranding moedig doorstond.

7 October

In de Provincie welke Euphratesië genoemd wordt, de Martelaren Sérgius en Bacchus, adellijke Romeinen, onder keizer Maximíanus. Bacchus werd zo lang met ruwe pezen gegeseld, totdat hij, over zijn gehele lichaam verscheurd, in de belijdenis van Christus de geest gaf. Sérgius echter trok men laarzen aan de voeten, waar spijkers doorheen staken en toen hij onwankelbaar bleef in zijn geloof, werd bevel gegeven om hem te

onthoofden. Naar de naam van Sérgius werd de plaats, waar hij rust, Sergiópolis genoemd en, om de schitterende wonderen, wordt zij door een drukke toeloop van Christenen vereerd.

Te Rome de Martelaren Marcéllus en Apuléjus, die zich eerst bij Simon de Tovenaar hadden aangesloten. Maar toen zij de wonderen zagen, welke de Heere door de Apostel Petrus uitwerkte, verlieten beiden Simon en volgden de leer van de Apostelen. Na het lijden van de Apostelen hebben zij, onder de oud-consul Aureliánus, de martelaarskroon verworven en zijn niet ver van de stad begraven.

Ook bij Euphratesië de Maagd Julia, die, onder de landvoogd Marciánus, de marteldood heeft ondergaan.

Te Pádua de Maagd Justina, Martelares. Zij werd door de Prosdócimus, een leerling van de Petrus, gedoopt en omdat zij standvastig in het geloof van Christus volhardde, werd zij, op bevel van de landvoogd Máximus, met het zwaard doorstoken en ging zij op tot de Heere.

8 October

Te Laodicéa, in Phrygië, de Priester Artémon, die onder Diocletiánus door het vuur de martelaarskroon ontving.

Te Thessalonica de Demétrius, een landvoogd. Daar hij verscheidenen tot het geloof van Christus bracht, werd hij, op bevel van keizer Maximiánus, met lansen doorstoken en voltooide hij zijn martelaarschap.

Aldaar ook de Martelaar Nestor.

Te Sevilla, in Spanje, de Martelaar Petrus.

Te Cesaréë, in Palestina, het lijden van de Maagd Reparáta, Martelares. Daar zij aan de afgoden niet wilde offeren, werd zij, onder keizer Décius, door allerlei soort folteringen gemarteld en ten laatste met een zwaard doorstoken. Haar ziel zag men, in de gedaante van een duif, het lichaam verlaten en ten hemel opstijgen.

In de omstreken van Laon de geboorte van de Maagd Benedicta, Martelares.

Te Ancóna de Palátias en Lauréntia, die, in de vervolging van Diocletiánus, onder de landvoogd Dion, verbannen werden en door lijden en wederwaardigheden omkwamen.

9 October

Te Parijs de geboorte van de Martelaren Dionysius de Areopagiet, Bisschop, Rásticus, Priester en Eleuthérius, Diaken. Dionysius werd door de Apostel Paulus gedoopt en tot eerste Bisschop van Athéne gewijd. Daarna kwam hij naar Rome en vandaar, door de Z. Bisschop (van Rome) Clemens naar Gállíë gezonden, om er te prediken, kwam hij bij genoemde stad. Toen hij daar enige jaren de hem toevertrouwde taak getrouw had volbracht, werd hij ten laatste, door de prefect Fescenninus, na zeer wrede folteringen, tegelijk met zijn Gezellen, door het zwaard omgebracht en stierf hij als martelaar.

Te Monte-Cassino de Abt Deásdedit, die door de dwingeland Sicárdus in de gevangenis geworpen, daar uitgeput van honger en ellende, de geest gaf

Te Bórgo-San-Domnino, in de omstreken van Parma, aan de Via Claudia, de Martelaar Dominus. Toen hij de woedende vervolging, onder keizer Maximiánus, wilde ontwijken, werd hij door zijn achtervolgen gegrepen, met het zwaard doorstoken en stierf hij glorieus.

Te Jeruzalem de Andronicus en zijn echtgenote Athanásia.

Te Antiochië de Abdis Paha. Toen zij, terwijl Juliánus de Afvallige voorbijging, met haar maagden dit vers van David zong: „Hun goden zijn maar zilver en goud"; en:

„Aan hen worden gelijk, die ze maken", werd zij op bevel van de keizer in het aangezicht geslagen en streng berispt.

10 October

Te Ceuta, in Marókkó, het lijden van zeven Martelaren uit de orde van de Minderbroeders n.l. : Dániël, Sámuël, Angelus, Leo, Nicolaas, Hugolinus en Dómnus, die allen, op Dómnus na, Priester waren. Om het prediken van het Evangelie en het weerleggen van de Mohammedaanse sekte, moesten zij van de Saracenen beledigingen, kerkerstraf en geseling verduren en hebben ten laatste door onthoofding de palm van het martelaarschap verworven.

Te Keulen de Martelaar Gereón, met *driehonderd achttien* andere, die, in de vervolging van Maximiańus, voor het ware geloof lijdzaam hun hals bogen onder het zwaard.

In de omstreken van deze zelfde stad de Martelaren Victor en Gezellen.

Te Bonn, in Duitsland, de Martelaren Cássius en Floréntius, met zeer vele andere.

Te Nicomedië de Martelaren Eulámpius en zijn zuster de Maagd Eulámpia. Toen zij hoorde, dat haar broeder om wille van Christus gemarteld werd, wierp zij zich midden onder de menigte, omhelsde haar broeder en sloot zich als gezellin bij hem aan. Beiden werden in een ketel kokende olie geworpen, maar bekwamen in geen enkel opzicht enig letsel, waarna zij, tegelijk met *tweehonderd* andere, die, door dat wonder in Christus geloofden, door onthoofding hun martelaarschap voltooiden.

11 October

In de streek Le Vexin, in Frankrijk, het lijden van de Martelaren Nicásius, die Bisschop was van Rouaan; van de Priester Quininus, de Diaken Scubiculus en de Maagd Piéntia, onder de landvoogd Fescenninus.

Te Bésangon, in Frankrijk, de Bisschop Germáńus, Martelaar.

Eveneens het lijden van Anastásius, Priester, van Pláeidus, Genésius en Gezellen.

Te Tarsus, in Cilicië, de geboorte van de Martelaren Tháracus, Probus en Andronicus, die, in de vervolging van Diocletińus, lange tijd in een vunzige kerker werden opgesloten en tot driemaal toe door verschillende martelingen en straffen zijn beproefd. Ten slotte verwierven zij door onthoofding, in de belijdenis van Christus de triomf der glorie.

In Thebaïs de Sarmátas, die een leerling was van de abt Antónius en door de Saracenen voor Christus vermoord is.

12 October

Te Rome de Martelaren Evágrius, Priseińus en Gezellen.

In Afrika **vierduizend negenhonderd zes en zestig** Belijders en Martelaren, in de vervolging van de Wandalen, onder de Ariaanse koning Hńnnerik. Daar zij gedeeltelijk Bisschoppen van Gods kerken, gedeeltelijk Priesters en Diakens waren, zijn zij met groepen van de gelovige bevolking, die zich bij hen aansloot, om het verdedigen van de katholieke waarheid naar een schrikwekkende wildernis in ballingschap gedreven. Zeer velen werden door de Moren wreedaardig voortgejaagd, terwijl men hen met lanssteken dwong om voort te gaan, en hen met stenen verwondde; anderen werden, als waren het lijken, met bijeengebonden voeten langs harde, ruwe plaatsen gesleept en aan al hun ledematen verscheurd. Ten slotte vierden zij, op verschillende wijze gepijnigd, hun martelaarschap. De voornaamste Priesters des Heeren onder hen waren de Bisschoppen Felix en Cyprińus.

Te Ravénna, aan de weg naar Loréto, de geboorte van de Martelaar Edistius.

In Lycië de Martelares Domnina, onder keizer Diocletíanus.

13 October

Te Córdoba, in Spanje, de geboorte van de Martelaren Faustus, Januárius en Martiális. Eerst werden zij op de pijnbank gefolterd; vervolgens werden hun de wenkbrauwen afgeschoren, de tanden uitgestoten, en daarenboven oren en neus afgesneden, waarna zij door het lijden van het vuur hun martelaarschap voltooiden.

Te Thessalonica de Martelaar Floréntius, die na allerlei folteringen, door het vuur verbrand is.

Bij Stockerau, in Oostenrijk, de Martelaar Colmánus.

Te Antiochië de Bisschop Theóphilus, die, als zesde na de Apostel Petrus, het bisschopsambt van die kerk bekleedde.

14 October

Te Rome, aan de Via Aurélia, de geboorte van de Bisschop (van Rome) Callistus I, Martelaar. Op bevel van keizer Alexánder werd hij lange tijd in een kerker uitgehongerd, dagelijks met roeden geslagen, eindelijk vanuit een venster van het huis, waar hij gevangen zat, naar beneden geworpen, en in een put verdrongen, waardoor hij de triomf der overwinning verdiende.

Te Rimini de Bisschop Gaudéntius, Martelaar.

Te Cesaréë, in Palestina, de Carpónius, Evaristus en Prisciánus, broeders van Fortunáta, die, met het zwaard omgebracht, tezamen de martelaarskroon verwierven.

Eveneens de Saturninus en Lápus.

Te Cesaréë, in Palestina, de Maagd Fortunáta, Martelares, zuster van voornoemde Martelaren Carpónius, Evaristus en Priscánus. Tijdens de vervolging van Diocletíanus doorstond zij met moed pijnbank, wilde dieren en nog andere martelingen en gaf daarna haar geest aan God. Later is haar lichaam naar Napels, in Campánië, overgebracht.

15 October

Te Rome, aan de Via Aurélia, de Martelaar Fortunátus.

In Pruisen de Bruno, Bisschop van de Ruthénen en Martelaar. Terwijl hij in die streek het Evangelie verkondigde, werd hij door booswichten gevangen genomen en nadat zijn handen en voeten waren afgehakt, werd hij onthoofd.

Bij Keulen de geboorte van *driehonderd* Martelaren, die, in de vervolging van Maximíanus, de loop van hun doodstrijd voleindigden.

Te Carthago de Martelaar Agiléus, op wiens geboortedag de Augustinus een lofrede over hem tot het volk heeft gehouden.

16 October

Te Moutier-en-Der, in Frankrijk, de Abt Berchárius, Martelaar.

In Afrika *tweehonderd zeventig* Martelaren, die tegelijk gekroond zijn.

Aldaar ook de Martiniánus en Satoriánus, met hun beide broers. Ten tijde der Wandaalse vervolging, onder de Ariaanse koning Génserik, waren zij slaven van een zekere Wandaal en werden door hun medeslavin de Maagd Máxima tot het geloof van Christus bekeerd. Allen werden om hun standvastigheid in het katholiek geloof, door hun ketterse meester eerst met knoestige stokken geslagen en tot op de beenderen toe verscheurd. Maar toen zij dat lange tijd hadden ondergaan en niettemin de volgende dag telkens ongedeerd bleken, werden zij eindelijk verbannen. Nadat zij aldaar vele onbeschaafde mensen tot het Christengeloof bekeerd hadden en van de Bisschop van

Rome een Priester en andere bedienaren hadden gekregen om hen te dopen, werd ten laatste bevel gegeven, om hen, met de voeten achter hollende vierspanssen gebonden, tussen doornige plaatsen in de bossen tegelijk te laten omkomen. Maxima echter werd, na veel strijd met moed doorstaan te hebben, door goddelijke tussenkomst bevrijd en stierf in een klooster, als Moeder van vele Maagden, een zalige dood.

Eveneens de Saturninus, Nereus en **driehonderd vijf en zestig** andere Martelaren.

Te Keulen de Martelaar Eliphius, onder Julianus de Afvallige.

17 October

Te Antiochië de geboorte van de Héron, die een leerling was van Ignátius en zijn opvolger als Bisschop. In trouwe navolging bewandelde hij de weg van zijn meester en stierf als minnaar van Christus voor de kudde, die hem was toevertrouwd.

Op dezelfde dag het lijden van de Victor, Alexander en Mariánus.

In Perzië de Martelares Mamélta. Daar zij zich op aansporing van een engel van de afgodendienst tot het geloof had bekeerd, werd zij door de heidenen gestenigd en in een diepe put verdronken.

18 October

In Bithynië de geboorte van de Evangelist Lucas, die, na voor de naam van Christus veel te hebben geleden, vervuld van de Geest is gestorven. Zijn gebeente is later naar Constantinópel vervoerd en vandaar naar Padua overgebracht.

Te Antiochië de Bisschop Asclepiades. Hij was een van die beroemde Martelaren, die onder Macrinus roemvol hun lijden ondergingen.

Te Neocesaréa, in Pontus, de Bisschop Athenodórus, die een broeder was van de Gregórius de 'Wonderdoener'. Beroemd door wetenschap, heeft hij, in de vervolging van Aureliánus, zijn martelaarschap voltooid.

Te Louvres, in de streek van Beauvais, de Martelaar Justus, die nog maar een knaap, in de vervolging van keizer Diocletiánus, onder de landvoogd Rictiovárus, onthoofd is.

Te Rome Tryphónia, die eens de echtgenote van keizer Décius was en de moeder van de Maagd en Martelares Cyrille. Haar lichaam is in de crypte, naast Hippólytus, begraven.

19 October

Te Rome de geboorte van de Martelaren Ptoleméus en Lácius, onder Marcus Antoninus. Toen de eerste van hen (zoals de Martelaar Justinus schrijft) een onkuise vrouw tot het geloof van Christus bekeerd had en haar geleerd had de kuisheid te beoefenen, werd hij door een ontuchtige man bij de prefect Urbicius aangeklaagd, lange tijd in een vunzige kerker uitgemergeld en ten laatste, toen hij in het openbaar getuigenis aflegde van Christus' leraarsambt, liet men hem ter dood brengen.

Ook Lácius kreeg een gelijk vonnis toegewezen, omdat hij de uitspraak van Urbicius afkeurde en vrijmoedig verklaarde, dat hij Christen was.

Nog een derde is bij hen gevoegd, die ook tot dezelfde straf veroordeeld werd.

Te Antiochië de Martelaren Beronicus, de Maagd Pelágia en nog **negen en veertig** andere.

In Egypte de Krijgsman Várus. Toen hij, onder keizer Maximinus, zeven Monniken, die in de gevangenis zaten, bezocht en opbeurde, wilde hij, nadat een van deze gestorven was, diens plaats innemen. Aldus, na zeer wreed geleden te hebben, heeft hij tegelijk met hen de martelaarspalm verworven.

20 October

In het plaatsje Avio, bij Aquila, in de Abruzzes, de geboorte van de Leviet Máximus, Martelaar, die, uit verlangen naar het martelaarschap, zich openlijk vertoonde aan hen, die hem opspoorden. Na zich met kloekmoedigheid te hebben verantwoord, werd hij op de pijnbank uitgerekt en gefolterd en vervolgens met roeden geselsd. Eindelijk van een hoogte neergeworpen, bezweek hij.

Te Agen, in Frankrijk, de Martelaar Caprásius. Om aan de vervolging, die toen woedde, te ontkomen, hield hij zich in een spelonk verborgen. Toen hij eindelijk vernam, hoe de Maagd Fides voor Christus te strijden had, werd hij daardoor aangemoedigd om het lijden te ondergaan. Hij bad tot God, dat, zo Hij hem de eer van het martelaarschap waardig keurde, uit de steen van de spelonk helder water mocht vloeien. Toen God dit had ingewilligd, is hij vol vertrouwen naar het strijdperk gesnel en heeft hij door zijn moedige strijd, onder keizer Maximíanus, de martelaarspalm verdiend.

Te Antiochië de Artémus, een keizerlijk veldheer, die onder Constantinus de Grote hoge ambten had bekleed in het leger. Door Juliánus de Afvallige, aan wie hij zijn wreedheid jegens de Christenen had verweten, werd bevel gegeven hem stokslagen toe te dienen, met nog andere folteringen te martelen en eindelijk hem te onthoofden.

Te Constantinópel de Andréas, een Monnik van Creta. Wegens het vereren van heilige beelden werd hij, onder Constantinus Coprónimus, meermalen geselsd en eindelijk heeft hij, nadat men nog een van zijn voeten had afgekapt, de geest gegeven.

Te Keulen de marteldood van de Maagden Martha en Saula, met meerdere andere.

Bij Thomar, in Portugal, de Maagd Irene, Martelares. Haar lichaam werd plechtig bijgezet in de stad Santarem, die later de naam van deze heilige bleef dragen.

Te Minden, in Duitsland, het overbrengen van de Martelaar Feliciánus, Bisschop van Foligno. Een deel van zijn heilige overblijfselen zijn daar bijgezet, welke naar Duitsland waren vervoerd uit de stad Foligno in Umbrië, waar hij eertijds, de vier en twintigste Januari, zijn lijden had ondergaan.

Te Parijs evenzo het overbrengen van de Martelaren Geórgius, een Diaken en Aurélius uit de stad Córdoba in Spanje, waar zij vroeger, met drie Gezellen, de marteldood gestorven waren op de zeven en twintigste Juli.

21 October

Bij Keulen evenzo de geboorte van de Ursula en haar Gezellinnen, die, om het Christengeloof en haar standvastigheid in de maagdelijkheid, door de Hunnen gedood, haar leven door het martelaarschap beëindigden. Verscheidene van hun lichamen werden te Keulen begraven.

Bij Ostia de Priester Astérius, Martelaar, die, zoals men kan lezen in het lijdensverhaal van de Bisschop (van Rome) Callistus, onder keizer Alexánder geleden heeft.

Te Nicomedië de geboorte van de Krijgslieden Dásius, Zóticus, Cajus en twaalf andere, die, na allerlei folteringen, in de zee verdronken werden.

22 October

Te Jeruzalem Bisschop Marcus, een zeer aanzienlijk en geleerd man. Hij was de eerste uit de heidenen, die op zich nam, om de kerk van Jeruzalem te besturen en die, niet lang daarna, onder keizer Antoninus, de martelaarspalm verwierf.

Te Adrianópel, in Thrácië, de geboorte van de Martelaren Philippus, een Bisschop, Sevérus, een Priester, Eusébius en Hermes, die, onder Juliánus de Afvallige, na gevangenisstraf en geseling verduurd te hebben, verbrand zijn.

Eveneens de Martelaren Alexánder, een Bisschop, Heraclius, een Krijgsman en hun gezellen.

Bij Ferno, in Piceno, de geboorte van de Bisschop Philippus, Martelaar.

Bij Keulen de Córdula. Zij was een der Gezellinnen van Sint Ursula en had zich, hevig geschrokken door de folteringen en de dood van de anderen, verborgen. Maar zij had er spijt van, vertoonde zich de volgende dag uit eigen beweging aan de Hunnen en ontving, het laatst van allen, de martelaarskroon.

Te Huesca, in Spanje, de Maagden Nunilo en Alódia, gezusters. Om het belijden van haar geloof door de Saracénen ter dood veroordeeld, voltooiden zij haar martelaarschap.

23 October

Te Antiochië de geboorte van de Priester Theodórus. In de vervolging van de goddeloze Julianus werd hij gevangen genomen en toen hij, na de straf van de pijnbank, na vele zeer gruwzame folteringen, en zelfs na met fakkels, die men hem tegen de zijden hield, verbrand te zijn, nog voortging Christus te belijden, voltooid hij eindelijk door de dood met het zwaard zijn martelaarschap.

Op het Ursoniaanse veld, dicht bij Cadix, in Spanje, de Martelaren Servándus en Germánus. In de vervolging van Diocletíanus, onder de stadhouder Viátor, hebben zij, na geseling, opsluiting in een vunzige kerker, honger en dorst en na de vermoedenissen van een zeer lange reis, welke zij, met ijzeren boeien beladen, moesten ondernemen, eindelijk door onthoofding de loop van hun marteling voltooid. Germánus is te Mérida, Servándus te Sevilla begraven.

Te Constantinópel de Bisschop Ignátius. Daar hij keizer Bardas om het verstoten van zijn echtgenote had terecht gewezen, moest hij van hem veel onrechtvaardigheden verduren en werd hij verbannen. Maar door de Bisschop (van Rome) Nicolaas op zijn zetel hersteld, is hij eindelijk in vrede gestorven.

24 October

Te Venósa, in Apálië, de geboorte der Martelaren Félix, een Bisschop uit Afrika; Audáctus en Januárus, Priesters; Fortunátus en Séptimus, Lectoren. Ten tijde van keizer Diocletíanus werden zij allen, op bevel van de landvoogd Magdelliánus in Afrika en op Sicilië lange tijd geboeid en in de kerker uitgehongerd, en daar Felix geenszins de Boeken wilde uitleveren, zoals de keizer dat bevolen had, werden zij eindelijk met het zwaard omgebracht.

Te Tongeren, in België, de Martelaar Evergislus, Bisschop van Keulen. Hij was daarheen gegaan, om aldaar de herderlijke bediening uit te oefenen, doch toen hij 's nachts alleen uittoog naar het klooster van de hoogheilige Moeder Gods Maria, om te bidden, bezweek hij, door rovers met een pijl doorboord.

In de stad Nedsjran, bij de Homeriten, in Arabië, het lijden van de Arétas en zijn driehonderd en veertig Gezellen, ten tijde van keizer Justinus, onder de Joodse tiran Dúnaän. Na hen is een Christenvrouw verbrand, wier vijfjarig zoontje, dat al stamelende Christus beleed en noch door liefkozingsen, noch door bedreigingen kon weerhouden worden, zich in het vuur wierp, waarin zijn moeder brandde.

25 October

Te Rome de Martelaren Chrysánthus en zijn echtgenote Daria. Nadat zij onder de prefect Celerinus vele martelingen

ter wille van Christus hadden doorstaan, werd door keizer Numeriánus bevel gegeven, om hen aan de Via Salária in de zandgroeve neer te laten en hen daar levend onder zand en stenen te begraven.

Aldaar ook de geboorte van de Bisschop (van Rome) Marcellinus, Martelaar. Om het

Christengeloof werd hij onder Maximiańus, tegelijk met Claudius, Cyrinus en Antoninus onthoofd.

Zo hevig was toen ter tijde de vervolging, dat binnen één maand *zeventien duizend* Christenen als Martelaars gekroond werden.

Te Périgueux, in Frankrijk, de Frónto. Door de Apostel Petrus tot Bisschop gewijd heeft hij met de Priester Geórgius een grote menigte van dat volk tot Christus bekeerd en is, beroemd door wonderen, in vrede ontslapen.

Te Rome de geboorte van *zes en veertig* Krijgslieden. Zij waren door de Bisschop (van Rome) Dionysius tegelijk gedoopt, werden spoedig daarna op bevel van keizer Claudius onthoofd en aan de Via Salária begraven. Nog *honderd een en twintig* andere Martelaren zijn daar ter aarde besteld, onder wie vier soldaten van Christus waren, n.l. Theodósius, Lácius, Marcus en Petrus.

Te Torre, op Sardinië, de Martelaren Prótus, een Priester, en Januárius, een Diaken. Door de Bisschop (van Rome) Cajus naar dit eiland gezonden, zijn zij aldaar ten tijde van Diocletiáńus, onder de landvoogd Bárbarus, omgebracht.

Te Constantinópel het lijden van de Martyrius, Subdiaken, en Marciáńus, een zanger, die, onder keizer Constántius, door de ketters gedood zijn.

Te Soissons, in Frankrijk, de Martelaren Crispinus en Crispiniáńus, adellijke Romeinen, die in de vervolging van Diocletiáńus, onder de landvoogd Rictiovárus, na gruwzame folteringën met het zwaard omgebracht, de martelaarskroon hebben verworven. Hun lichamen zijn later naar Rome overgebracht en in de kerk van San Lorenzo in Panispérna eervol begraven.

Te Florence het lijden van de Z. Krijgsman Minias, die, onder keizer Décius, uitscheen in de strijd voor het Christengeloof en als Martelaar eervol gekroond werd.

26 October

Te Rome de Bisschop (van Rome) Evaristus, Martelaar, die onder keizer Hadriáńus, de Kerk Gods met het purper van zijn bloed heeft gekleurd.

In Afrika de Martelaren Rogátiáńus, Priester, en Felicissimus, die in de vervolging van Valeriáńus en Galliéńus met een eervol martelaarschap zijn gekroond. Cypriáńus schrijft ook over hen in zijn brief aan de Belijders.

Te Nicomedië de Martelaren Luciáńus, Flórius en hun Gezellen.

27 October

Te Avila, in Spanje, het lijden van de Vincéńtius, Sabina en Christéta. Eerst werden zij op de pijnbank zo hevig uitéengerukt, dat al hun ledematen ontwricht waren. Daarna legde men hen met het hoofd op stenen en sloeg er dan op met dikke knuppels, totdat de hersenen er uitpuilden en aldus hebben zij hun martelaarschap voltooid onder de landvoogd Floréńtius.

Te Tricháteau, in Frankrijk, de Martelaar Floréńtius.

In Cappadócië de Martelaressen Capitalina en haar dienstbode Erótheïs, die haar lijden voltrokken onder Diocletiáńus.

In Abessinië de Bisschop Fruméńtius. Eerst was hij daar als gevangene; later werd hij door de Athanásius tot bisschop gewijd en heeft hij in dat gewest het Evangelie verbreid.

In Ethiopië de Koning Elésbaan. Hij versloeg de vijanden van Christus, zond ten tijde van keizer Justinus zijn koningskroon naar Jeruzalem en leefde dan, zoals hij beloofd had, als kloosterling, totdat hij opging naar de Heere.

28 October

In Perzië de geboorte van de Apostelen Simon uit Kánaan en Thaddéus, die ook Judas genoemd wordt. Simon heeft in Egypte, Thaddéus in Mesopotámië het Evangelie verkondigd. Daarna zij tegelijk in Perzië doorgedrongen en toen zij daar een grote menigte van dat volk voor Christus gewonnen hadden, zijn zij als Martelaren gestorven.

Te Rome de Maagd Anastásia de Oudere en de Cyrillus, Martelaren. Deze Maagd werd, in de vervolging van Valeriánus, onder de prefect Probus, geboeid, in het aangezicht geslagen, met vuur en geseling gemarteld en daar zij onwrikbaar bleef in de belijdenis van Christus, sneed men haar de borsten af, trok haar de nagels uit, sloeg haar tanden stuk, hakte haar handen en voeten af en, na onthoofd te zijn, ging zij, door de aaneenschakeling van al die folteringen als met een keten versierd, naar haar Bruidegom. Cyrillus echter, die haar op haar verzoek water te drinken gegeven had, verwierf ter beloning het martelaarschap.

Eveneens te Rome de Maagd Cyrilla, die een dochter was van de Tryphónia en onder keizer Claudius, voor Christus, vermoord is.

Bij Como de. Martelaar Fidélis, onder keizer Maximiánus.

Te Mainz de Martelaar Ferrátius.

29 October

De Bisschoppen Maximilianus, Martelaar, en Valentinus, Belijder.

Te Sidon, in Phenicië, de Priester Zenóbius. Terwijl hij in het hevigste der laatste vervolging andere tot de marteldood aanmoedigde, mocht hij ook zelf als martelaar sterven.

In Lucania de Martelaren Hyacinthus, Quinctus, Felicianus en Lacijs.

Te Bérghamo de Maagd Eusébia, Martelares.

Te Jeruzalem de geboorte van de Bisschop Narcissus, lofwaardig om zijn heiligheid, geduld en geloof, die als grijsaard van *honderd en zestien* jaren, gelukkig naar de Heere is opgegaan.

Te Autun de Bisschop Joáannes, Belijder.

30 October

Op Sardinië de geboorte van de Bisschop (van Rome) Pontiánus, Martelaar. Tegelijk met de Priester Hippélytus werd hij, onder keizer Alexander, naar dat eiland verbannen, alwaar hij, met knuppels doodgeslagen, zijn martelaarschap beëindigde.

Zijn lichaam is door de Bisschop (van Rome) Fabiánus naar Rome overgebracht en in de catacombe van Callistus begraven.

Te Egéa, in Cilicië, het lijden van de Bisschop Zenóbius, en zijn zuster Zenóbia, onder keizer Diocletiánus en de landvoogd Lysias.

Te Altino, in het Venetiaanse, de Bisschop Theonéstus, Martelaar, die door de Arianen gedood werd.

In Afrika de geboorte van *tweehonderd en twintig* Martelaren.

Te Tanger, in Marokko, het lijden van de Honderdman Marcéllus. Hij was de vader van de Martelaren Clandius, Lupércus en Victórius en stierf als Martelaar door onthoofding, onder Agricolaüs, die toen het ambt van prefect der Pretorianen waarnam.

Te Alexandrië, dertien Martelaren, die, onder keizer Décius, geleden hebben, tegelijk met de Julianus, Eunus en Machárius.

Te Cagliari, op Sardinië, de Martelaar Saturninus, die, in de vervolging van Diocletiánus, onder de landvoogd Bárbarus, onthoofd is.

Te Apaméa, in Phrygië, de Martelaar Máximus, onder dezelfde Diocletiánus.

Te Leon, in Spanje, de Martelaren Claudius, Lupércus en Victórius, zonen van de

Honderdman Marcéllus. In de vervolging van Diocletiánus en Maximiánus, onder de landvoogd Diogeniánus, liet men hen onthoofden.

Te Parijs de Martelaar Lucánus.

Te Alexandrië de Martelares Eutrópia, die gevangen genomen werd, terwijl zij de martelaren bezocht en, tegelijk met hen zeer wreed gefolterd, de geest gaf.

31 October

Te Rome de Ampliátus, Urbánus en Narcissus, van wie de Paulus in zijn brief aan de Romeinen melding maakt. Zij werden, om het Evangelie van Christus, door Joden en heidenen vermoord.

Te Constantinópel de Bisschop Stáchis, die door de Apostel Andréas tot eerste Bisschop van die stad is gewijd.

Te Saint-Quentin, in Frankrijk, de Quinctinus, een Romeins burger uit de stand der Senatoren, die onder keizer Maximianus het martelaarschap onderging. Zijn lichaam werd vijf en vijftig jaar later, door openbaring van een engel, onbedorven teruggevonden.

Te Rome het overbrengen van de zalige Diaken Nemésius en van zijn dochter, de Maagd Lucilla, die de vijf en twintigste Augustus onthoofd zijn.

NOVEMBER

1 November

In Perzië de Martelaren Joánnes, een Bisschop, en Jacóbus, een Priester, onder koning Sápor.

Te Terracína, in Campánië, de geboorte van de Diaken Cesárius, die vele dagen in een kerker uitgehongerd werd, en daarna tegelijk met de Priester Juliánus in een zak gestopt, in de zee verdronken is.

Te Dijon de Priester Benignus, die door Polycárus naar Gallië gezonden werd, om het Evangelie te verkondigen. Nadat hij, onder keizer Marcus Aurélius, van de rechter Teréntius herhaaldelijk zeer hevige folteringen had moeten verduren, werd eindelijk bevel gegeven, om hem met een ijzeren staaf de nek in te slaan en, om met een lans zijn lichaam te doorboren.

Te Damascus het lijden van de Cesárius, Dácius en nog vijf anderen.

Op dezelfde dag de Dienstmaagd Maria. Daar zij als Christin was aangeklaagd, werd zij, onder keizer Hadriánus, gruwzaam geslagen, op de pijnbank uitgerekt en, na met haken te zijn vanéén gereten, voltooide zij haar marteling.

Te Tarsus, in Cilicië, de Martelaressen Cyrénia en Juliána, onder keizer Maximiánus.

Te Clermont, in Frankrijk, de Austremónius, die de eerste Bisschop van deze stad is geweest.

In Perzië de Martelaren Acindynus, Pegásius, Aphthónius, Elpidiphorus en Anempodistus met verscheidene Gezellen.

In Afrika de geboorte van de Martelaren Fallus, Victor, Hermes en Pápias.

Te Tarsus, in Cilicië, de Maagd en Martelares Eustóchium, die, onder Juliánus de Afvallige, na wrede folteringen, al biddende de geest gaf.

2 November

Te Pettau, in Stiermarken, de geboorte van Victorinus, Bisschop van die stad, die, na vele geschriften te hebben uitgegeven, (zoals de Hierónymus getuigt), in de vervolging van Diocletiánus door het martelaarschap is gekroond.

Te Triëst het lijden van Justus, die in dezelfde vervolging, onder de landvoogd Manátius, de marteldood stierf.

Te Sebáste, in Arménië, de Cartérius, Styrfacus, Tobias, Eudóxius, Agápius en hun Gezellen, Martelaren, onder keizer Licinius.

3 November

Te Vitérbo de Martelaren Valentinus, Priester, en Hilárius, Diaken, die in de vervolging van Maximiánus, om het Christengeloof, met een zware steen in de Tiber zijn geworpen. En toen zij volgens Gods beschikking door een engel daaruit waren gehaald, hebben zij eindelijk door onthoofding de martelaarskroon ontvangen.

Te Cesaréë, in Cappadócië, de Martelaren Germánus, Theóphilus, Cesárius en Vitális, die in de vervolging van Décius roemvol hun martelaarschap ondergingen.

Te Saragóssa, in Spanje, *ontelbare* Martelaren, die onder Daciánus, landvoogd van Spanje, op bewonderenswaardige wijze voor Christus zijn gestorven.

In Engeland de Maagd Wenefrida, Martelares.

4 November

Te Bolóгна de Martelaren Vitális en Agricola. De eerste was tevoren slaaf van de laatste, daarna zijn zij deelgenoot en gezelschap van het martelaarschap geworden. De vervolgers hebben op Vitális allerlei folteringen toegepast, zodat geen plek op zijn lichaam ongewond bleef; maar hij verdroeg het standvastig en gaf biddend zijn geest aan God weer. Agricola echter heeft men met verschillende nagels aan het kruis geklonken en zo gedood.

Ambrósius, die bij hun overbrenging tegenwoordig was, verhaalt, dat hij de nagelen van de martelaar, zijn zegepralend bloed en het kruishout heeft bijeengebracht en onder de Altaren bijgezet.

Te Autun de Bisschop Próculus, Martelaar.

Te Myra, in Lycië, de Martelaren Nicánder, Bisschop en Hermas, Priester, onder de landvoogd Libánius.

In Le Vexin, in Frankrijk, de Priester Clarus, Martelaar.

Te Ephese de Martelaar Porphyrius onder keizer Aureliánus,

5 November

Te Terracina, in Campánië, de geboorte van de Martelaren Felix, een Priester, en Eusébius, een Monnik. Omdat Eusébius de Martelaren Juliánus en Cesárius had begraven en vele tot het geloof van Christus bekeerde, die de Priester Felix dan doopte, werd hij tegelijk met Felix aangehouden. Voor de rechtbank gebracht, doch niet overwonnen, werden beiden daarom in de gevangenis opgesloten en nog diezelfde nacht, daar zij niet wilden offeren, onthoofd.

Te Emésa, in Phenicië, de Martelaren Galátion en zijn echtgenote Epistémes. In de vervolging van Décius geselschap, aan handen en voeten en ook nog aan de tong verminkt, hebben zij, door onthoofding, hun martelaarschap voltooid.

Eveneens de Martelaren Domminus, Theotimus, Philótheüs, Silvánus en hun Gezellen, onder keizer Maximinus.

6 November

Te Barcelóna, in Spanje, de Bisschop Sevérus, Martelaar. Om het katholiek geloof, sloeg men hem een nagel door het hoofd en zo verwierf hij de martelaarskroon.

Te Thinissa, in Afrika, de geboorte van de Martelaar Felix. Hij had belijdenis afgelegd; maar zijn martelingen werden uitgesteld en daags daarna vond men hem dood in de kerker, zoals de Augustinus verhaalt in een Psalmverklaring, welke hij op zijn feestdag voor het volk hield.

Te Theópolis, hetgeen Antiochië is, tien Martelaren, van wie men leest, dat zij door de Saracenen gedood zijn.

In Phrygië de Martelaar Atticus.

7 November

Te Perágia de Bisschop Herculánus, Martelaar.

Bij de stad Schwelm, in Duitsland, het lijden van de Engelbértus, Bisschop van Keulen. Hij begaf zich vanuit het stadje Soest daarheen, om een kerk in te wijden, doch door sluipmoordenaars onderweg overvallen en met vele wonden overdekt, onderging hij, voor de verdediging van de kerkelijke vrijheid en voor de gehoorzaamheid aan de Roomse Kerk, een roemrijk martelaarschap.

Op dezelfde dag de Martelaar Amaránthus. Na zijn strijd voor het geloof volstreden te hebben, is hij bij de stad Albi, in Frankrijk, begraven, alwaar hij leeft in heerlijkheid.

Te Melitina, in Arménië, het lijden van de Hiëron, Nicánder, Hesychius en dertig andere, die in de vervolging van Diocletiánus, onder de landvoogd Lysias, gekroond

zijn.

Te Amphipolis, in Macedónië, de Martelaren Auctus, Táurion en Thessalonica.

Te Ancyra, in Galátië, het lijden van de Melasippus, Antónius en Clarina, onder Juliánus de Afvallige.

8 November

Te Rome, aan de Via Lavicána, bij de derde mijlpaal van de stad, het lijden van de Martelaren Cláudius, Nicóstratus, Symphoriánus, Castórius en Simplicius. Zij werden eerst in de gevangenis gezet; vervolgens met schorpioenen zeer hevig gezeseld en eindelijk, toen zij uit het geloof van Christus niet losgemaakt konden worden, op bevel van Diocletiánus in de rivier verdronken.

Aldaar ook, aan de Via Lavicána, de geboorte van de Vier Gekroonde Broeders, n.l. Sevérus, Severiánus, Carpóphorus en Victorinus, die onder dezelfde keizer met van lood voorziene zweepen, ten dode toe gezeseld zijn. Daar men echter hun namen, die later, na verloop van jaren, door openbaring des Heeren zijn bekend gemaakt, toentertijd niet kon achterhalen, heeft men bepaald, dat de dag van hun jaarlijkse gedachtenis, tegelijk met die van de vijf vorige Martelaren, als die van de Vier Gekroonden zou gevierd worden, welk gebruik in de Kerk bleef voortduren, ook nadat hun namen geopenbaard waren.

9 November

Te Amasia, in Pontus, de geboorte van de Krijgsman Theodórus. Ten tijde van keizer Maximiánus werd hij voor de belijdenis van het Christelijk geloof hevig gezeseld en in de kerker geworpen. Toen daarop de Heere hem verscheen en hem aanspoorde, om zich standvastig en manmoedig te gedragen, was hij opgebeurd. Ten laatste, na op de pijnbank te zijn uitgerekt en door haken zodanig verscheurd dat zijn ingewanden bloot lagen, werd hij in het vuur geworpen, om verbrand te worden. Gregórius van Nyssa heeft in een voortreffelijke lofrede zijn roem verkondigd.

Te Tyána, in Cappadócië, het lijden van de Oréstes, onder keizer Diocletiánus.

Te Thessalonica de Martelaar Alexánder, onder keizer Maximiánus.

10 November

Te Napels, in Campánië, de geboorte van de Martelaren Tryphon en Respicius en van de Maagd Nympha.

Te Antiochië de Martelaren Demétrius, Bisschop, Aniánus, Diaken, Eustósius en twintig andere.

In de streek van Agde, in Frankrijk, de Martelaren Tibérius, Modéstus en Floréntia, die, ten tijde van Diocletiánus met allerlei martelingen gepijnigd, hun martelaarschap voltooiden.

11 November

Te Cotyéum, in Phrygië, het roemrijke lijden van de Ménnas, een Krijgsman uit Egypte. Nadat hij, in de vervolging van Diocletiánus, zijn krijgsgordel had afgelegd, mocht hij in de woestijn bij de Koning des Hemels in innerlijke omgang dienst nemen. Toen hij dan weer in het openbaar verscheen, en vrijmoedig verklaarde, dat hij Christen was, werd hij eerst door gruwzame folteringen beproefd. Ten laatste is hij, terwijl hij knielend bad en de Heere Jezus dank bracht, met het zwaard omgebracht.

Te Ravénna de Martelaren Valentinus, Feliciánus en Victorinus, die in de vervolging van Diocletiánus gekroond zijn.

In Mesopotámië de Martelaar Athenodórus, die onder dezelfde Diocletiánus en de

landvoogd Eléusius, na met vuur gepijnigd en met nog andere folteringen gemarteld te zijn, ten laatste veroordeeld werd, om onthoofd te worden. Maar toen de beul ter aarde zonk en niemand anders hem met het zwaard durfde treffen, is hij biddend in de Heere ontslapen.

12 November

De Bisschop (van Rome) Martinus I, Martelaar, wiens geboortedag de zestiende September vermeld wordt.

In Klein-Azië het lijden van de Bisschoppen Aurélius en Páblus.

Te Essche, in België, de Bisschop Livinus, Martelaar. Nadat hij zeer vele tot het geloof van Christus bekeerd had, werd hij door de heidenen vermoord. Zijn lichaam echter werd later naar Gent overgebracht.

Te Kazimierz, in Polen, de Martelaren Benedictus; Joannes, Matthéus, Isáac en Christiánus, Kluizenaars. Terwijl zij met de goddelijke dienst bezig waren, werden zij door rovers wreed gefolterd en met het zwaard omgebracht.

Bij het plaatsje Sergines, in de streek van Sens, de Monnik Patérnus, Martelaar. Toen hij de rovers, die hem in het bos bij die stad tegenkwamen, aanspoorde, om hun leven te verbeteren, werd hij door hen vermoord.

13 November

Te Ravénna de geboorte van de Martelaren Valentinus, Solátor en Victor, die onder keizer Diocletíanus geleden hebben.

Te Aix, in Provence, de zalige Mitrius, een zeer beroemd Martelaar.

Te Cesaréë, in Palestina, het lijden van de Antoninus, Zébina, Germánus en de Maagd Ennatha. Deze werd, onder keizer Galérius Maximiánus, met roeden geslagen en verbrand; de andere echter werden onthoofd, toen zij onverschrokken en vrijuit de landvoogd Firmiliánus van goddeloosheid beschuldigden, omdat hij offerde aan afgoden.

In Afrika de Martelaren Arcádius, Paschásius, Probus en Eutychiánus, Spanjaarden. Daar zij in de vervolging der Wandalen geenszins wilden overgaan tot de Ariaanse goddeloosheid, werden zij door de Ariaanse koning Génserik eerst vogelvrij verklaard, vervolgens verbannen en met de wreedste folteringen gepijnigd, waarna zij eindelijk op verschillende wijzen zijn omgebracht.

Toen scheen ook de standvastigheid uit van de kleine Paulillus, een broertje van de Paschásius en Eutychiánus. Omdat hij geenszins van het katholiek geloof kon losgerukt worden, werd hij lange tijd met roeden geslagen en tot de laagste slavernij veroordeeld.

14 November

Te Gangra, in Paphlagónië, de Bisschop Hypátius. Toen hij terugkeerde van de grote Kerkvergadering van Nicéa, werd hij door de ketterse Novatianen onderweg gestenigd en stierf hij als Martelaar.

Te Heracléa, in Thrácië, de geboorte der Martelaren Clementinus, Theódotus en Philómenus.

Te Alexandrië de Martelaar Serápion, die door de vervolgers, onder keizer Décius, de wreedste folteringen werd aangedaan. Eerst rukten zij al de gewrichten van zijn ledematen uiteen en wierpen hem dan boven vanuit zijn huis naar beneden en zo werd hij een roemrijke Martelaar van Christus.

Te Troyes, in Frankrijk, de Martelaar Venerandus onder keizer Aurelianus.

In Frankrijk de Maagd Veneránda, die, onder keizer Antoninus en de landvoogd Asclepiades, de martelaarskroon verwierf.

Te Emésa, in Phenácië, het lijden van *zeer vele* Vrouwen, die, onder de zeer wrede Mandi, een leider van de Arabieren, om haar geloof in Christus allergruwzaamst zijn gemarteld en gedood.

15 November

Te Keulen op dezelfde dag de geboorte van de Martelaar Eugénius, Bisschop van Tolédo. Hij was een leerling van Dionysius de Areopagiet en, na in de omstreken van Parijs de loop van zijn martelaarschap voltooid te hebben, verwierf hij van de Heere de kroon voor zijn zalig lijden. Zijn lichaam werd later naar Tolédo, in Spanje, overgebracht.

Te Nóla, in Campánië, de Bisschop Felix, Martelaar, die vanaf zijn vijftiende jaar door wonderen uitscheen en, onder de landvoogd Marciánus, tegelijk met dertig andere Gezellen, de strijd van het martelaarschap volstreed.

Te Edéssa, in Mesopotámië, het lijden van de Diaken Abibus, die, onder keizer Licinius en de landvoogd Lysánias, met haken verscheurd, in het vuur geworpen werd.

Aldaar ook de Martelaren Gárias en Samónas, onder keizer Diocletiánus en de landvoogd Antoninus.

In Afrika de Martelaren Secándus, Fidentiánus en Váricus.

Te Veróna de Bisschop Lupérius, Belijder.

16 November

In Afrika de Martelaren Rufinus, Marcus, Valérius en hun Gezellen.

Op dezelfde dag de Martelaren Elpidius, Marcéllus, Eustóchius en Gezellen. Daar Elpidius, die van de rang der Senatoren was, in tegenwoordigheid van Juliánus de Afvallige met de grootste standvastigheid het Christelijk geloof beled, werd hij eerst, tegelijk met zijn gezellen, aan ongetemde paarden vastgebonden en zo voortgesleept; daarna in het vuur geworpen, voltooide hij zijn roemrijk martelaarschap.

17 November

In Palestina de Martelaren Alphéus en Zachéus, die in het eerste jaar van de vervolging van Diocletiánus, na vele foltering, de doodstraf hebben ondergaan.

Te Córdova, in Spanje, de Martelaren Acisclus en zijn zuster Victória, die in dezelfde vervolging, op bevel van de landvoogd Dion, zeer wreed zijn gemarteld en door hun roemvol lijden de kroon van de Heere verwierven.

Te Alexandrië de Bisschop Dionysius, een zeer geleerd man. Hij is beroemd door zijn herhaalde belijdenis en verdient om zijn verscheidene foltering en martelingen grote achting. Hoog bejaard is hij, ten tijde van de keizers Valeriánus en Galliéus, als Belijder gestorven.

18 November

Te Antiochië de geboorte van de Martelaar Románus. Toen, ten tijde van keizer Galérius, de prefect Asclepiades de kerk binnenviel en trachtte haar grondig te vernielen, spoorde hij de andere Christenen aan, om tegen hem te protesteren. Daarom werd hij, na wrede foltering en nadat men hem de tong had afgesneden (zonder welke hij echter Gods lof bleef verkondigen), in de kerker met de strop gewurgd en aldus als martelaar roemvol gekroond. Vóór hem had ook een knaapje, Bárula genaamd, moeten lijden. Toen het, door genoemde prefect ondervraagd, of het beter

was één God te eren of meerdere goden, geantwoord had, *dat men moest geloven in de éne God die de Christenen vereren*, werd het gezeseld en gaf men bevel het te onthoofden.

Nóg te Antiochië de Martelaar Hesychius. Daar hij soldaat was en het bevel gehoord had, dat al wie niet aan de afgoden wilde offeren, zijn krijgsgordel zou afleggen, maakte hij die gordel aanstonds los. Daarom liet men hem, met een grote steen aan de rechterhand gebonden, in de rivier werpen.

Op dezelfde dag de Oriculus en Gezellen, die, in de vervolging van de Wandalen, om het katholiek geloof geleden hebben.

19 November

De Bisschop (van Rome) Pontiánus, Martelaar, wiens geboortedag op de dertigste October vermeld wordt.

Te Samarië, in Palestina, de Profeet Abdias.

Te Rome, aan de Via Appia, de geboorte van de Priester Máximus, Martelaar, die in de vervolging van Valeriánus geleden heeft en in de kerk van de Xystus werd bijgezet. In de stad Ecija, in Spanje, de Bisschop Crispinus, die door onthoofding de glorie van het martelaarschap verkregen heeft.

Op dezelfde dag de Faustus, een Diaken van Alexandrië. Eerst werd hij, in de vervolging van Valeriánus, tegelijk met de Dionysius verbannen; daarna in de vervolging van Diocletiánus, op reeds hoge leeftijd voor het gerecht gebracht, heeft hij door het zwaard zijn martelaarschap voltooid.

Te Cesaréë, in Cappadócië, de Martelaar Bárlaám. Ofschoon een niet ontwikkeld landman, heeft hij toch, begaafd met de wijsheid van Christus, de tiran overwonnen en is door de onoverwinnelijke standvastigheid van zijn geloof zelfs het vuur te boven gekomen. Op zijn geboortedag heeft de Basilius de Grote een vermaarde lofrede gehouden.

Te Vienne, in Frankrijk, de Martelaren Severinus, Exsupérius en Feliciánus. Hun lichamen, welke na verloop van vele jaren, door hun eigen openbaring gevonden werden, zijn door de Bisschop, de geestelijkheid en het volk van deze stad eerbiedig opgenomen en met passende eer begraven.

In Isáurië het lijden van de Krijgslieden Aza en zijn *honderd en vijftig* Gezellen, onder keizer Diocletiánus en de tribuun Aquilinus.

20 November

In Perzië het lijden van de Bisschop Nérsas en zijn Gezellen.

Te Messina, op Sicilië, de Martelaren Ampelus en Cájus.

Te Turijn de Martelaren Octávius, Solátor en Advéntor, krijgslieden uit het Thebaanse legioen, die, onder keizer Maximiánus, op voortreffelijke wijze hun strijd volstreden en als martelaar zijn gekroond.

Te Cesaréë, in Palestina, de Martelaar Agápius. Onder keizer Galérius Maximiánus werd hij veroordeeld, om door de wilde dieren verscheurd te worden; doch daar hij door hen niet in het minst gedeerd werd, heeft men hem, met stenen aan de voeten, in de zee verdrongen.

Te Silistrië, in Neder-Moesië, de Bisschop Dásius. Daar hij op het feest van Saturnus niet wilde instemmen met deszelfs onreinheden, is hij onder de landvoogd Bassus vermoord.

Te Nicéa, in Bithynië, de Martelaren Eustáchius, Thespésius en Anatólius in de vervolging van Maximianus.

Te Heracléa, in Thrácië, de Martelaren Bassus, Dionysius en veertig andere.

In Engeland de Koning Eadmándus, Martelaar.

21 November

Te Rome het lijden van de Celsus en Clemens.

Te Reims, in Frankrijk, de Albértus, Bisschop van Luik en Martelaar, die om het verdedigen van de vrijheid der Kerk vermoord is.

Bij Ostia de geboorte van de Martelaren Demétrius en Honórius.

In Spanje de Martelaren Honórius, Eutychius en Stéphanus.

In Pamphilië de Martelaar Heliodórus, in de vervolging van Aureliánus, onder de landvoogd Aëtius. Na hem zijn ook zijn beulen, die zich tot het geloof bekeerd hadden, in de zee verdronken.

22 November

De Maagd en Martelares Cecilia. Getooid met het purper van haar eigen bloed, is zij de zestiende September naar haar hemelse Bruidegom opgegaan.

Te Colósse, in Phrygië, de Philémon en Apphias, leerlingen van de Paulus. Toen de heidenen, onder keizer Nero, op het feest van Diána, de kerk binnendrongen, werden beide, terwijl de andere wegluchtten, gevangen genomen, op bevel van de landvoogd Artocles gegeseld en tot aan de lendenen in een kuil gegraven onder stenen verpletterd.

Te Rome de Martelaar Maurus, die, toen hij uit Afrika kwam, om de graven van de Apostelen te bezoeken, onder keizer Numeriánus en de stadsprefect Celerínus, zijn strijd volstreden heeft.

Te Antiochië in Pisfidië het lijden van de Marcus en Stéphanus, onder keizer Diocletiánus.

23 November

De geboorte van de Martelaar Bisschop (van Rome) Clemens I, die, als derde, na de Apostel Petrus, het Pontificaat waarnam en, in de vervolging van Trajánus, naar de Chersonésus werd verbannen. Daar is hij, met een anker aan de hals gebonden, in de zee geworpen en aldus als Martelaar gekroond. Zijn lichaam werd, onder Bisschop (van Rome) Adriánus II, door de Gebroeders Cyrillus en Methódus naar Rome overgebracht en in de kerk, die reeds vroeger ter zijner eer gebouwd was, plechtig bijgezet.

Te Rome de Martelares Felicitas, moeder van zeven zonen, martelaars. Na hen werd zij, op bevel van keizer Marcus Antoninus, voor Christus onthoofd.

Te Cyzicus, aan de Hellespont, de Martelaar Sisinius, die, in de vervolging van keizer Diocletiánus, na vele folteringen, met het zwaard is omgebracht.

Te Mérida, in Spanje, de Maagd Lucrétia, Martelares, die in dezelfde vervolging, onder de landvoogd Daciánus, haar martelaarschap voltooide.

24 November

Op dezelfde dag de geboorte van de Martelaar Chrysógonus. Na lange tijd boeien en gevangenis voor de allerstandvastigste belijdenis van Christus te hebben ondergaan, werd hij, op bevel van Diocletiánus, naar Aquiléja gebracht, onthoofd en in de zee verdronken, waarmede hij zijn martelaarschap voltooide.

Te Rome de Martelaar Crescentiánus, die vermeld wordt in het lijden van de Bisschop (van Rome) Marcéllus.

Bij Coránthe de Martelaar Alexander, die, onder Julianus de Afvallige en de landvoogd Sallástius, voor het Christengeloof ten dode toe gestreden heeft.

Te Peragia de Martelaar Felicissimus.

Te Amélia, in Umbrië, de Maagd Firmina, Martelares. In de vervolging van Diocletianus werd zij op verschillende wijzen gefolterd en toen men haar dan eindelijk op de pijnbank uitrekte en met brandende fakkels verschroeide, gaf zij haar reine geest aan God.

Te Córdoba, in Spanje, de Maagden Flora en Maria, Martelaressen. Nadat zij in de vervolging van de Arabieren, lange tijd gevangenisstraf hadden ondergaan, werden zij met het zwaard gedood.

25 November

Te Alexandrië de Maagd en Martelares Catharina. Om de belijdenis van het Christelijk geloof werd zij, onder keizer Maximinus, in de kerker geworpen en daarna zeer lang met schorpioenen gezeseld; tenslotte voltooide zij, door onthoofding, haar martelaarschap. Haar lichaam, op wonderbare wijze door engelen naar de berg Sinai overgebracht, wordt aldaar onder drukke toeloop van Christenen godvruchtig vereerd.

Te Rome de Priester Móyses, Martelaar. Terwijl hij, met nog andere, in de kerker gevangen werd gehouden, heeft de Cyprianus hem dikwijls door brieven getroost. Nadat deze Móyses niet alleen tegen de heidenen, maar ook tegen schismatieke en ketterse Novatianen met onwrikbare moed had gestreden, heeft hij zich ten laatste, (zoals de Bisschop (van Rome) Cornélius getuigt), in de vervolging van Décius, door een voortreffelijk en bewonderenswaardig martelaarschap eer verworven.

Te Antiochië de Martelaar Erasmus.

Te Cesaréë, in Cappadocië, het lijden van de Krijgsman Mereárius, die, door de bescherming van zijn engelbewaarder, zowel de barbaren overwon, als de wreedheid van Décius met moed doorstond. Met de zegetekenen van zijn vele folteringens versierd, ging hij, gekroond door het martelaarschap, ten hemel op.

26 November

Te Alexandrië de geboorte van de Martelaar Petrus, Bisschop van deze stad, die, versierd met alle deugden, aldaar op bevel van Galérius Maximianus onthoofd is.

Ook hebben te Alexandrië in dezelfde vervolging nog geleden de Martelaren Faustus, Priester, Didius en Ammónius; alsmede vier Egyptische Bisschoppen nl; Philéas, Hesyehius, Pachórnius en Theodórus, met *zeshonderd zestig* andere, die het zwaard van de vervolging ten hemel deed opgaan.

Bij het gehucht, Fratta genaamd, in het gebied van Rodi, de Martelaar Bellinus, Bisschop van Pádua. Daar hij een uitstekend verdediger was van de rechten der Kerk, werd hij door sluipmoordenaars wreedaardig overvallen en door talrijke verwondingen gedood.

Te Nicomedië de Priester Marcéllus, die, ten tijde van Constantius, door de Arianen van een rots geworpen, als Martelaar stierf.

27 November

Te Antiochië de Martelaren Basiléus, Bisschop, Auxillus en Saturninus.

Te Sebáste in Arménië de Martelaren Hirenárchus, de Priester Acácius en zeven vrouwen. Door haar standvastigheid getroffen, had Hirenárchus zich tot Christus bekeerd en werd, onder keizer Diocletianus en de landvoogd Máximus, tegelijk met Acácius door het zwaard gedood.

In Galicië, bij de rivier de Cía, de Factindus en Primitivus, die onder de landvoogd Atticus geleden hebben.

In Perzië de beroemde Martelaar Jacobus, „de Gekerfde" bijgenaamd. Toen hij, ten

tijde van Theodósius de Jongere, ter wille van koning Isdegérdes, Christus had verloochend en zijn moeder en zijn vrouw zich daarom van zijn omgang hadden teruggetrokken, kwam hij tot inkeer. Onverschrokken beleed hij bij Vararánes, de zoon en opvolger van Isdegérdes, dat hij Christen was. Daarom door de vertoornde vorst ter dood veroordeeld, werd hij, op diens bevel, lid voor lid in stukken gesneden en onthoofd.

Terzelfder tijd hebben aldaar nog *ontelbare andere* Martelaren hun lijden ondergaan.

28 November

Bij Corinthe de geboorte van de Sósthene, een leerling van de Apostel Paulus, die van hem melding maakt in zijn brief aan de Corinthiërs. Van overste van de synagoge bekeerde deze Sósthene zich tot Christus en door een goed begin, n.l. een hevige geseling, onder de ogen van de stadhouder Gállio, heeft hij zijn pas ontloken geloofsleven geheiligd.

Te Rome de zalige Rúfus, die door Diodetiánus, met geheel zijn gezin, tot martelaar van Christus is gemaakt.

In Afrika de Martelaren Papiniánus en Mansuétus, Bisschoppen. Ten tijde van de Wandaalse vervolging, onder de Ariaanse koning Génserik, werden zij om de verdediging van het katholiek geloof met gloeiende ijzeren platen over hun gehele lichaam verbrand en volstreden aldus hun roemvolle strijd.

Toentertijd zijn ook negen andere Bisschoppen Valeriánus, Urbánus, Créscens, Eustáchijs, Crescónius, Crescentiánus, Félix, Hortulánus en Florentiánus tot ballingschap veroordeeld en hebben alzo hun levensloop voltooid.

Te Constantinópel de Martelaren Stephánus de Jongere, Basilius, Petrus, Andréas met hun Gezellen.

29 November

Te Rome, aan de Via Salária, de geboorte van de Martelaren Saturninus, een grijsaard, en Sisinius, een Diaken, onder keizer Maximiánus. Nadat zij lange tijd in de kerker waren uitgemergeld, gaf de stads prefect bevel hen in de pijnbank op te hangen, hen met pezen strak uit te rekken en met roeden en schorpioenen te geselen. Daarna liet hij vlamdend vuur naast hen plaatsen, hen van de pijnbank afhalen en onthoofden.

Te Toulouse de Bisschop Saturninus. Ten tijde van Décius werd hij in de vesting van deze stad door de heidenen gevangen gehouden en is dan van af het hoogste gewelf van de vestingburcht langs alle trappen naar beneden geworpen, zodat zijn hoofd verpletterd, zijn hersenen uitgestort werden en hij over zijn gehele lichaam verminkt, zijn waardige ziel aan Christus wedergaf.

Ook nog het lijden van de Parámon en *driehonderd vijf en zeventig* Gezellen, onder keizer Décius en de landvoogd Aquilinus.

Te Ancyra, in Galátië, de Martelaar Philómenus, die, in de vervolging van keizer Aureliánus, onder de landvoogd Felix, door het vuur beproefd, nadat zijn handen, voeten en eindelijk ook zijn hoofd met nagels doorboord waren, zijn martelaarschap voltooide.

30 November

Bij Patras, in Achaia, de geboorte van de Apostel Andréas, die in Thrácië en Scythië liet Evangelie van Christus verkondigd heeft. Hij werd door de stadhouder Egéas gevangen genomen, eerst in de gevangenis opgesloten, vervolgens zeer hevig gezeseld en ten laatste aan een kruis gehecht. Twee dagen lang bleef hij daaraan nog leven, terwijl hij het volk onderrichtte en nadat hij de Heere had gevraagd, dat Hij hem niet

van het kruis zou laten afnemen, werd hij vanuit de hemel met grote glans omstraald
en toen dat licht verdween, gaf hij de geest.
Te Rome het lijden van de Cástulus en Eáprepes.
Te Constantinópel de Maagd en Martelares Maura.
Eveneens de Maagd Justitia, Martelares.

DECEMBER

1 December

Te Rome de Martelaren Diodórus, Priester en Mariánus, Diaken, met verscheiden andere. Toen zij, onder keizer Numeriánus, in een zandgroeve de gedenktag van de Martelaren vierden, werd aldaar door de vervolgers de toegang tot de crypte versperd en van boven een massa zand ingestort, waardoor zij de glorie van het martelaarschap verwierven.

Ook nog te Rome het lijden van de Lácius, Rogátus, Cassiánus en Cándida.

Te Náрни de Bisschop Próculus, Martelaar, die na vele voortreffelijke werken, op bevel van Tótila, de koning der Gothen, onthoofd is.

Te Casale Monferrato de Bisschop Evásius, Martelaar.

Op dezelfde dag de Martelaar Ansánus, die, onder keizer Diocletiánus, te Rome belijdenis aflegde van Christus en in de gevangenis werd geworpen, Vervolgens naar Siéna, in Toskáne, gevoerd, heeft hij daar door onthoofding zijn martelaarschap voltooid.

Te Amélia, in Umbrië, de Olympiades, een oud-consul, die door de zalige Firmina tot het geloof is bekeerd en, onder Diocletiánus, op de pijnbank gefolterd, zijn martelaarschap beëindigde.

Te Arbéle, in Perzië, de Martelaar Ananias.

Op dezelfde dag de Natália, echtgenote van de Martelaar Adrianus. Onder keizer Diocletiánus was zij de Martelaren, die te Nicomedië in de gevangenis zaten, lange tijd van dienst, en toen deze hun strijd volstreden hadden, vertrok zij naar Constantinópel, alwaar zij in vrede ontslapen is.

2 December

Te Rome het lijden van de Maagd en Martelares Bibiána, die, onder de heiligschenner keizer Julianus, ter wille van Christus, zólang met van lood voorziene zwepen geslagen is, totdat zij de geest gaf.

Te Rome de Martelaren Eusébius, Priester, Marcéllus, Diaken, Hippólytus, Máximus, Adria, Paulina, Néon, Maria, Martána en Aurélia, die allen, in de vervolging van Valeriánus, onder de landvoogd Secundiánus, hun martelaarschap voleindigden.

Eveneens te Rome de Martelaar Pontiánus met vier andere.

In Afrika de geboorte van de Martelaren Sevérus, Secirus, Januárius en Victorinus, die aldaar met het martelaarschap gekroond zijn.

3 December

Te Rome de Martelaren Claudius, tribuun, zijn echtgenote Hilária en hun zonen Jason en Maurus, met nog zeventig krijgslieden. Keizer Numeriánus liet Claudius, vastgebonden aan een grote steen, in de rivier werpen; de krijgslieden echter en de zonen van Claudius liet hij onthoofden. Toen nu Hilária haar zonen begraven had, werd zij kort daarna, terwijl zij bad bij hun graf, door de heidenen gevangen genomen en, in de kerker geworpen, ging zij op naar de Heer.

Te Tanger, in Mauretanië, het lijden van de Martelaar Cassiánus. Daar hij lange tijd klerk was bij het gerecht, bewonderde hij tenslotte de onverschrokken antwoorden van de Honderdman Marcéllus en diens onbewegelijke standvastigheid in het geloof van Christus. Daarbij, door de genade verlicht, oordeelde hij, dat het verfoeilijk was, om mede te werken aan de dood van de Christenen. Daarom zegde hij zijn ambt vaarwel, werd als Christen onthoofd en had het geluk tot een zegevierend martelaarschap te geraken.

Ook nog in Afrika de Martelaren Claudius, Crispinus, Magina, Joannes en Stéphanus.
 In Pannonië de Martelaar Agricola.
 Te Nicomedië het lijden van de Ambicus, Victor en Julius.

4 december

Te Nicomedië het lijden van Bárbara, die, in de vervolging van Maximinus, nadat men haar in de gevangenis wreed had gekweld, met fakkels verbrand, de borsten afgesneden en op andere wijzen gefolterd had, door het zwaard haar martelaarschap voltooide.

Te Constantinópel de Theóphanes en Gezellen.

5 December

Te Nizza aan de rivier de Var de Bisschop Bassus, die, in de vervolging van Décius en Valeriánus, door de landvoogd Perénnius, om het geloof van Christus op de pijnbank uitgerekt, met gloeiende platen gebrand, met roeden en schorpioenen gezeseld en in het vuur geworpen werd. Maar toen hij daar ongedeerd uitkwam, heeft hij met twee spijkers vastgehecht, zijn roemvol martelaarschap voltooid.

Te Pavia de Bisschop Dalmátius, Martelaar, die in de vervolging van Maximiánus geleden heeft.

Te Corfinio bij de Peligniërs, de Pelinus, Bisschop van Brindisi. Omdat op zijn gebed, onder Juliánus de Afvallige, de tempel van Mars ineens stortte, werd hij door de tempelpriesters allergruwzaamst mishandeld en verdiende hij, met vijf en tachtig wonden doorboord, de kroon van het martelaarschap.

Eveneens de Martelaar Anastásius, die uit vurig verlangen naar het martelaarschap, zich uit eigen beweging aan de vervolgers aanbod.

Te Thagára, in Afrika, de Martelaren Julius, Potámia, Crispinus, Felix, Gratus en zeven andere.

Te Tebessa, in Numidië, de Crispina, een vrouw van hoge adel. Ten tijde van Diocletiánus en Maximiánus op bevel van de stadhouder Anolinus, onthoofd, omdat zij niet wilde offeren. De Augustinus verkondigt dikwijls haar lof.

6 December

Ook op deze dag de Priester Polychrónius, die ten tijde van keizer Constántius, terwijl hij aan het altaar de Mis opdroeg, door de Arianen werd overvallen en vermoord.

In Afrika, Majóricus zoon van de Dionysia. Ofschoon hij, nog maar een knaap, bang was voor de folteringen, werd hij door de blik en de woorden van zijn moeder zó bemoedigd, dat hij de andere in sterkte overtrof en onder de folteringen de geest gaf. Zijn moeder nam hem op, begroef hem bij zich in huis en was gewoon geregeld op zijn graf te bidden.

Aldaar ook de Vrouwen Dionysia, die de moeder was van de Martelaar Majóricus, Dativa en Leóntia; alsook de godvruchtige mannen, genaamd Tertius, Emiliánus, geneesheer, Bonifátius met drie andere. Zij allen werden in de vervolging der Wandalen, onder de Ariaanse Koning Hánnerik, om het verdedigen van het katholiek geloof, met ontelbare en zeer wrede folteringen gepijnigd en verdienden bij het getal van Christus' Belijders gevoegd te worden.

7 December

Te Rome de Bisschop (van Rome) Euthychiánus, die op verschillende plaatsen driehonderd twee en veertig Martelaren persoonlijk heeft begraven. Later werd hij hun deelgenoot, want onder keizer Nurneriánus ontving hij de kroon van de Martelaren en

werd hij op het kerkhof van Callixtus begraven.

Te Alexandrië de geboorte van de Krijgsmann Agathon. Toen hij, in de vervolging van Décius, enkele personen wilde beletten de spot te drijven met de lichamen van de Martelaren, brak er plotseling een geschreeuw van geheel het volk tegen hem los. Men bracht hem naar de rechter, waar hij volhardde in de belijdenis van Christus en voor zijn toewijding ter dood veroordeeld werd.

Te Antiochië de Martelaren Polycárpus en Theodórus.

Te Tubárbum in Afrika de Martelaar Sérvus. In de vervolging van de Wandalen, onder de Ariaanse koning Winnerik, heeft men hem zeer lang met roeden geslagen, herhaaldelijk met katrollen omhoog gehesen, om hem dan weer inééns met zijn volle lichaamszwaarte op de stenen te laten neervallen. Daarna, over zeer scherpe stenen gesleurd, verwierf hij de palm van het martelaarschap.

8 December

Te Alexandrië de Martelaar Macárius. Toen hij, ten tijde van Décius, door de rechter met vele woorden werd aangemaand om Christus te verloochenen en hij met des te meer standvastigheid zijn geloof beled, werd ten slotte bevolen hem levend te verbranden.

Te Rome de vinding van de Martelaren Nemésius, Diaken, en van zijn dochter, de Maagd Lucilla; van Symphrónius en de tribuun Olympius met zijn vrouw Exsupéria en zijn zoon Theodálus, wier gedachtenis de vijf en twintigste Augustus vermeld wordt.

9 December

Te Carthágo de Bisschop Restitfitus, Martelaar, op wiens feestdag de Augustinus een lofredde op hem tot het volk heeft gehouden.

Ook in Afrika de Martelaren Petrus, Succéssus, Bassiánus, Primitivus en twintig andere.

Te Tolédo, in Spanje, de geboorte van de Maagd Leocádia, Martelares. In de vervolging van keizer Diodetiánus werd zij door Daciánus, prefect van Spanje, in de kerker opgesloten en wreed gepijnigd. Toen zij daar hoorde van de zeer zware folteringen van de zalige Eulália en van de overige Martelaren, knielde zij biddend neer en gaf haar onbesmeurde ziel aan Christus weer.

Te Limoges, in Aquitanië, de Maagd Valéria, Martelares.

Te Veróna de Bisschop Próculus, die in de vervolging van Diocletiánus met vuist- en stokslagen de stad uitgedreven werd, maar later in zijn kerk hersteld, in vrede gestorven is.

10 December

De Bisschop (van Rome) Melchiades, Martelaar, wiens geboortedag de elfde Januari vermeld wordt.

Te Rome, op dezelfde dag de Martelaren Carpóphorus, Priester en Abándius, Diaken. In de vervolging van Diodetiánus werden zij eerst zeer wreed met roeden geselsd; vervolgens zonder eten of drinken in de gevangenis opgesloten; dan weer gefolterd op de pijnbank en, daarna lange tijd in de kerker uitgemergeld, eindelijk met het zwaard gedood.

Te Alexandrië de Martelaren Ménnas, Hermógenes en Eugraphus, die onder Galérius Maximiánus geleden hebben.

Bij Lentini, op Sicilië, de Martelaren Mercárius en zijn Krijgsmakkers, die, onder de landvoogd Tertyllus, ten tijde van keizer Lieánius, met het zwaard gedood zijn.

Te Ancyra, in Galátië, de Martelaar Geméllus, die, na hevige folteringen, onder Juliánus de Afvallige, door de kruisdood zijn martelaarschap voltooide.

Te Mérida, in Spanje, het lijden van de Maagd Eulália, die, onder keizer Maximiánus, nog maar twaalf jaar oud, op bevel van de landvoogd Daciánus, aldaar voor de belijdenis van Christus zeer vele folteringen verduurd heeft. Ten laatste hing men haar op in de pijnbank, trok haar de nagels uit, plaatste aan beide zijden brandende fakkels en toen die waren uitgebrand, gaf zij de geest.

Aldaar eveneens de Maagd en Martelares Julia, die een gezellin was van de zalige Eulália en niet van haar te scheiden, toen zij opging naar de marteldood.

11 December

Ook te Rome het lijden van de Tráson. Daar hij de Christenen, die in de warme baden werkten en in andere openbare werken zich afmatten en die in de gevangenis waren gezet, uit eigen middelen voedsel verschaft, werd hij, op bevel van Maximiánus, aangehouden en met nog twee andere, namelijk Pontánus en Pretextátus, met het martelaarschap gekroond.

Te Amiëns, in Frankrijk, de Martelaren Victóricus en Fuscíanus, onder diezelfde keizer. De landvoogd Rictiovárus liet spelden in hun neus en oren steken en hun slapen met gloeiende spijkers doorboren. Vervolgens liet hij hun de ogen uitrukken en daarna hun lichamen als doel voor werpspiesen gebruiken. Aldus zijn zij tegelijk met hun gastheer, de Gentiánus, onthoofd en opgegaan naar de Heere.

In Perzië de Martelaar Bársabas.

In Spanje de Martelaar Euty chius.

12 December

Te Alexandrië de Martelaren Epimachus en Alexander. Nadat zij, onder keizer Décius, lange tijd in de boeien waren geweest en verschillende folteringen hadden ondergaan, maar daarbij in hun geloof volhardden, werden zij eindelijk verbrand. De Epimachus nu wordt, tegelijk met de Martelaar Gordiánus, de tiende Mei feestelijk herdacht.

Te Rome de Martelaar Synésius, die, ten tijde van de Bisschop (van Rome) Xystus II, tot Lector gewijd werd. Daar hij vele tot Christus bekeerde, werd hij bij keizer Aureliánus aangeklaagd en, met het zwaard gedood, verwierf hij de kroon van het martelaarschap.

Op dezelfde dag de Martelaren Hermógenes, Donátus en twee en twintig andere.

Te Trier de Martelaren Maxéntius, Constántius, Crescéntius, Justinus en hun Gezellen, die in de vervolging van Diocletiánus, onder de landvoogd Rictiovárus, geleden hebben.

Te Alexandrië de Ammonária, Maagd, van Merctiria, Dionysia en nog een tweede Ammonária. De eerste kwam, in de vervolging van Décius, na ongehoorde folteringen doorstaan te hebben, door het moordend staal tot een zalig levenseinde. Omdat de rechter zich schaamde door vrouwen overwonnen te worden en twijfelde, of hij het wellicht ook tegen de mannelijke standvastigheid van de drie overige zou moeten afleggen, indien hij op haar dezelfde folteringen toepaste, gaf hij aanstonds bevel haar te onthoofden.

13 December

Te Syradise, op Sicilië, de geboorte van de Maagd Lácia, Martelares, in de vervolging van Diocletiánus. Toen koppelaars, aan wie deze edele maagd, op bevel van de oud-consul Paschásius, was overgeleverd, om haar zuiverheid door het volk te laten

schenden, haar wilden meevoeren, konden zij haar op geen enkele wijze van haar plaats bewegen, noch met touwen noch met meerdere paren ossen. Dan echter moest zij folteringen met pek, hars en kokende olie doorstaan, maar bleef ongedeerd. Eindelijk stak men haar met het zwaard door de keel, waardoor zij haar martelaarschap voltooide.

In Arménië het lijden van de Martelaren Eustrátius, Auxéntius, Eugénus, Mardáriu en Oréstes, in de vervolging van Diocletíanus. Van hen werd Eustrátius, eerst onder de landvoogd Lysias, daarna te Sebáste onder de landvoogd Agricoláus, tegelijk met Oréstes, met uitgezochte folteringen gepijnigd en vervolgens in een oven geworpen, gaf hij de geest.

Oréstes echter werd op een gloeiend ijzeren bed gelegd en ging aldus op naar de Heere.

De overige, onder de landvoogd Lysias, bij Arabrachië, met de gruwzaamste folteringen gekweld, voltooiden op verschillende wijze hun martelaarschap. Hun lichamen, later naar Rome overgebracht, werden in de kerk van de Apollináris eervol bijgezet.

14 December

Te Reims, in Frankrijk, het lijden van de Martelaren Nicásius, Bisschop, zijn zuster, de Maagd Eutrópia, en van hun Gezellen, die door woeste vijanden van de Kerk vermoord zijn.

Te Alexandrië de Martelaren Héron, Arsénus, Isidórus en de knaap Dióscorus. De drie eerste liet de rechter, tijdens de vervolging van Décius, door allerlei folteringen verminken en toen hij zag, dat zij nog even standvastig bleven, gaf hij bevel hen in het vuur te werpen. Dióscorus echter werd herhaaldelijk geseseld en dan door Gods beschikking tot troost van de gelovigen vrijgelaten.

Te Antiochië de geboorte van de Martelaren Drásus, Zósimus en Theodórus.

Op dezelfde dag het lijden van de Justus en Abándius, die, onder keizer Numeriánus en de landvoogd Olybrius, in het vuur zijn geworpen en, toen zij er ongedeerd uitkwamen, met het zwaard werden gedood.

Op Cyprus de geboorte van de Bisschop Spiridion, die een van die belijders was, die Galérius Maximiánus het rechteroog liet uitsteken en de linker knieschijf afsnijden en dan tot de mijnen veroordelen. Hij was vermaard door de gave van profetie en door de glorie van wonderen. Ook bracht hij op de kerkvergadering van Nicéa een heidense wijsgeer, die met de Christelijke godsdienst spotte, tot zwijgen en bekeerde hem tot het geloof.

15 December

Te Rome de Martelaren Irenéus, Antónius, Theo. dórus, Saturninus, Victor en zeventien andere, die in de vervolging van Valeriánus voor Christus geleden hebben.

In Afrika het lijden van de Faustinus, Lácius, Cándidus, Celiánus, Marcus, Januárius en Fortunátus.

Aldaar ook de Bisschop Valeriánus, Toen hij op meer dan tachtigjarige leeftijd in de Wandaalse vervolging, onder de Ariaanse koning Génserik, door deze werd aangezocht, om de heilige vaten van de kerk uit te leveren en hij dit standvastig weigerde, werd bevel gegeven hem geheel alleen buiten de stad te jagen. En daar men had bevolen, dat niemand hem zou toestaan, om in zijn huis of op zijn akker te verblijven, lag hij lange tijd op de openbare weg onder de blote hemel en zo heeft hij in de belijdenis en verdediging van de katholieke waarheid zijn zalige levensloop voltooid.

Te Vercélli de wijding van de Bisschop Eusébius, Martelaar.

16 December

Te Ravénna de Martelaren Valentinus, een krijgsoverste, zijn zoon Concórdius, alsmede Navális en Agricola, die, in de vervolging van Maximiaánus, voor Christus geleden hebben.

Te Mola di Gaëta, in Campánië, de Maagd Albina, Martelares, onder keizer Décius.

In Afrika het lijden van *zeer vele Maagden*, die, in de vervolging van de Wandalen, onder de Ariaanse koning Hánnerik, na met zware gewichten in de pijnbank te zijn uitgerekt en de foltering met gloeiende platen te hebben doorstaan, de martelstrijd gelukkig voltooiden.

17 December

Te Bet-Dsjibrin, in Palestina, de Martelaren Ploriánus, Calanicus en *acht en vijftig* Gezellen, die, ten tijde van keizer Heraclius, om het Christengeloof door de Saracénen gedood zijn.

Op dezelfde dag het overbrengen van de Bisschop Ignátius, Martelaar, die, de derde na de Apostel Petrus, de kerk van Antiochië bestuurd. Zijn lichaam werd van Rome, waar hij, onder Trajánus, op de twintigste December een roemrijk martelaarschap had ondergaan, naar Antiochië gebracht en aldaar, buiten de Dáphnische Poort, op het kerkhof begraven, bij welke plechtigheid de Joánnis Chrysóstomus tot het volk een predicatie heeft gehouden. Later echter werden zijn relikwieën wederom naar Rome gevoerd en in de kerk van de Clemens, tegelijk met het lichaam van deze Bisschop (van Rome) en Martelaar, met de grootste eerbied bijgezet.

18 December

Te Philippi, in Macedónië, de geboorte van de Martelaren Ráfus en Zésimus. Zij behoorden tot het getal van die leerlingen door wie de eerste Kerk onder Joden en heidenen is gesticht. De Polycárpus schrijft in zijn brief aan de inwoners van Philippi ook over hun gelukkige strijd.

Te Laodicéa, in Syrië, het lijden van de Theotimus en Basiliánus.

In Afrika de Martelaren Quintus, Simplicius en andere, die tijdens de vervolging van Décius en Valeriánus geleden hebben.

Eveneens in Afrika de Martelaren Victárus, Victor, Victorinus, Adjátor, Quartus en *dertig* andere.

19 December

In Mauretánië de Diaken Timótheus, die om het Christengeloof, na wrede kerkerstraf, in het vuur werd geworpen en als martelaar stierf.

Te Alexandrië de Martelaar Nemésius. Eerst werd hij lasterlijk bij de rechter als rover aangebracht en toen hij daarvan was vrijgesproken, is hij weldra, in de vervolging van Décius, als Christen aangeklaagd bij de rechter Emiliánus. Deze liet hem tweemaal folteren en gaf bevel hem met rovers te verbranden. Zo mocht hij gelijkvormig worden aan de Zaligmaker, die met rovers de kruisdood onderging.

Te Nicéa, in Bithynië, de Martelaren Darius, Zésimus, Paulus en Segindus.

Te Nicomedië de Martelaren Cyriácus, Pautillus, Sectindus, Anastásius, Syndimius en hun Gezellen.

Te Gaza, in Palestina, het lijden van de Meuris en Théa.

20 December

Te Rome de geboorte van de Bisschop (van Rome) en Martelaar Zephyrinus. Zijn feest echter wordt de zes en twintigste Augustus gevierd.

Aldaar ook het lijden van de Bisschop Ignátius, Martelaar, die als derde na de Apostel Petrus de kerk van Antiochië bestuurde. In de vervolging van Trajánus veroordeeld, om aan de wilde dieren te worden voorgeworpen is hij geboeid naar Rome gezonden. Daar werd hij, terwijl de Senaat in 't rond gezeten was, eerst met de onmenselijkste folteringen gemarteld. Vervolgens is hij aan de leeuwen voorgeworpen, door wier tanden hij gemalen en tot een koren van Christus werd gemaakt. Zijn feest evenwel viert men de eerste Februari.

Eveneens te Rome de Martelaren Liberátus en Bájulus.

In Arábië de Martelaren Eugénius en Macárius, Priesters. Daar zij Juliánus de Afvallige om zijn goddeloosheid hadden berispt, werden zij door hem zeer wreed geselsd, naar een zeer uitgestrekte wildernis verbannen en daarna met het zwaard gedood.

Te Alexandrië de Martelaren Ammon, Zéno, Ptoleméus, Ingen en Theóphilus, Krijgsliden. Zij deden dienst bij het gerecht en toen een Christen, te midden van de folteringen begon te wankelen en reeds op het punt stond om af te vallen, trachtten zij hem met hun gelaat, hun ogen en door wenken wederom op te beuren. Daar hierom een geschreeuw bij het gehele volk tegen hen losbrak, drongen zij naar voren en getuigden Christenen te zijn. Door hun overwinning heeft Christus, die zulk een onverschrokkenheid aan de zijnen had geschonken, roemrijk gezegevierd.

Te Gelb, in Duitsland, de Martelaar Julius.

21 December

Te Salamis de geboorte van de Apostel Thomas, die aan Parthen, Meden, Perzen en Hyrcanen het Evangelie verkondigd heeft en eindelijk tot in Indië is doorgedrongen. Toen hij aldaar die volkeren in de Christelijke godsdienst onderricht had, stierf hij, op bevel van de koning met lansen doorstoken. Zijn heilige relikwieën werden eerst naar de stad Edéssa, in Mesopotámië, daarna naar Ortóna bij Frentani overgebracht.

Te Antiochië de Bisschop Anastásius, Martelaar, die, ten tijde van keizer Phócas, door de Joden allergruwzaamst werd vermoord bij een oproer, door hen tegen de Christenen verwekt.

Te Nicomedië de Priester Glycérius, die, in de vervolging van Diocletiánus, door vele folteringen gekweld, ten laatste in het vuur geworpen, zijn martelaarschap voltooide.

In Toskane de Martelaren Joannes en Festus.

In Lycië de Martelaar Themistodes, die, onder keizer Décius, zich opofferde voor de Dióscorus, die men zocht te doden. Hij werd op de pijnbank gefolterd, voortgesleurd en met roeden geselsd, waardoor hij de martelaarskroon verwierf.

22 December

Te Rome, aan de Via Lavicána, tussen de Twee Laurieren, de geboorte van dertig Martelaren, die alle in de vervolging van Diocletiánus, op dezelfde dag met het martelaarschap gekroond zijn.

Eveneens te Rome de Flaviánus, een oud-prefect, de echtgenoot van de Dafrósa en de vader van de Maagden- Martelaressen Bibiána en Demétria. Onder Juliánus de Afvallige werd hij, omdat hij Christen was, veroordeeld, om gebrandmerkt te worden en naar Acqua-Pendente, in Etrurië, in ballingschap gezonden. Daar gaf hij in gebed zijn ziel aan God weder.

In Egypte de Cherémon, Bisschop van Nilópolis, en verscheidene andere Martelaren, van wie sommige, tijdens het woeden van de vervolging van Décius, door de vlucht

verspreid, door de eenzaamheid dwaalden en door dieren gedood zijn, andere vergingen van honger, koude en uitputting; wederom andere zijn vermoord door barbaren en rovers. Zo werden alle, door een verschillende dood, met dezelfde glorie van het martelaarschap gekroond.

Bij Ostia de Martelaren Demétrius, Honorátus en Flórus.

Te Alexandrië de Martelaar Ischyron. Toen men hem door smaadwoorden en mishandelingen wilde dwingen, om te offeren en hij daar niets van wilde weten, heeft men hem een zeer scherpe staak midden door de ingewanden gestoken en zo laten sterven.

Te Nicomedië de Krijgsman Zéno. Omdat hij gelachen had met Diocletíanus, toen deze een offer bracht aan Céres, heeft men hem de kaken verbrijzeld, de tanden uitgestoten en het hoofd afgeslagen.

23 December

Te Rome de Maagd en Martelares Victória. In de vervolging van keizer Decius was zij verloofd met de heiden

Eugénius, doch wilde noch huwen, noch offeren. Daarom werd zij, na vele wonderen verricht te hebben, waardoor zij verscheidene Maagden voor God verenigd had, op verzoek van haar bruidegom, door de beul met een zwaard in het hart gestoken.

Te Nicomedië het lijden van de Migdénus en Mardónius. De een is, in de vervolging van Diocletíanus, verbrand; de ander werd in een kuil geworpen, waar hij stierf. Toen heeft ook een Diaken van de Anthimus, Bisschop van Nicomedië, geleden. Terwijl hij een brief overbracht aan de Martelaren, werd hij door de heidenen gegrepen en, onder stenen begraven, ging hij op tot de Heere.

Aldaar ook de geboorte van *twintig* Martelaren, welke dezelfde vervolging van Diocletíanus, door de hevigste folteringen gekweld, tot Martelaren van Christus heeft gemaakt.

Op Creta de Martelaren Theodúlus, Saturninus, Eáporus, Gelásius, Eunicíanus, Zéticus, Leómenes, Agáthopus, Basilides en Evaristus, die in de vervolging van Décius, na wrede folteringen geleden te hebben, onthoofd zijn.

24 December

Bij Spoléo de Priester Gregórius, Martelaar. Ten tijde van de keizers Diocletíanus en Maximiánus, werd hij eerst met knoestige stokken geslagen en vervolgens, na gloeiende rooster en gevangenis verduurd te hebben, met ijzeren kaarden in de knieën gestoken, bovendien met brandende fakkels in de zijden gebrand, is hij ten slotte onthoofd.

Te Tripolis, in Phenicië, de Martelaren Luciánus, Metróbuis, Paulus, Zenóbius, Theotimus en Drúsus.

Te Nicomedië de Martelaar Euthymius, die, in de vervolging van Diocletíanus, na vele tot het martelaarschap vooruitgezonden te hebben, zelf ook, met het zwaard doorboord, hen naar de bekroning is gevolgd.

Te Antiochië de geboorte van *veertig* Maagden, die, in de vervolging van Décius, door verschillende folteringen, haar martelaarschap voltooiden.

25 December

In het jaar vijf duizend honderd negen en negentig na de schepping van de wereld, toen God in den beginne hemel en aarde schiep; het jaar twee duizend negen honderd zeven en vijftig na de zondvloed; twee duizend en vijftien jaren na de geboorte van Abraham; het jaar vijftien honderd en tien na Mozes en de Uittocht van het volk Israël

uit Egypte; het duizend en twee en dertigste jaar na David's zalving tot koning; in de vijf en zestigste week van Daniël's voorspelling; de honderd vier en negentigste Olympiade; het zeven honderd twee en vijftigste jaar na de stichting van de stad Rome; het twee en veertigste jaar van de regering van Octaviánus Augástus, terwijl geheel de wereld in vrede was; in het zesde tijdvak van de wereld, is Jezus Christus, de eeuwige God en de Zoon van de eeuwige Vader, die de wereld door Zijn allergeodertierenste komst wilde heiligen, ontvangen van de Geest en nadat negen maanden na zijn ontvanging verlopen zijn,

(hier met verheffing van stem :

wordt Hij geboren te Bethlehem van Juda, Mens geworden uit de Maagd Maria.

(Hier weer met gewone stem, maar plechtig:)

De Geboorte van onze Heer Jezus Christus naar het vlees.

(Hetgeen volgt, leest men op de gewone leestoon.)

Op deze zelfde dag de geboorte van de Anastásia, die, ten tijde van Diocletíanus, eerst een wrede en hardvochtige bewaking van haar man Públius verduurd heeft, waarin zij echter van Chrysógonus, een Belijder van Christus, veel troost en bemoediging ontving. Vervolgens werd zij door Florus, de prefect van Illyrië, door langdurige kerkerstraf uitgehongerd en ten laatste is zij, met uitgestrekte armen en benen, aan palen gebonden, terwijl men rondom haar vuur ontstak. Zij stierf daarbij de marteldood op het eiland Palmaréla, waarheen zij verbannen was, tegelijk met ***tweehonderd mannen en zeventig vrouwen***, die door een verschillende dood als martelaar stierven.

Te Rome, op de begraafplaats van Aproniánus, de Maagd Eugénia, dochter van de Martelaar Philippus. Ten tijde van keizer Galliénus heeft zij, na vele blijken van deugd te hebben gegeven en scharen van heilige maagden voor Christus gewonnen te hebben, onder de stadsprefect Nicétius, langdurig geleden en is tenslotte met het zwaard omgebracht.

Te Nicomedië het lijden van ***vele duizenden*** Martelaren. Toen zij op Christus' geboortefeest waren bijeen gekomen ter viering van de Sacramenten, gaf keizer Diodetiánus bevel, om de kerkdeuren te sluiten, in de nabijheid vuur klaar te maken en een drievoet met wierook voor de ingang te zetten. Dan liet hij een heraut met luider stemme roepen, dat al wie de brand wilde ontkomen, naar buiten moest gaan en wierook offeren aan Jupiter. Toen allen eenparig antwoordden, *dat zij liever voor Christus wilden sterven*, werd het vuur ontstoken, waardoor zij verteerd werden. Zo verdienden zij voor de hemel geboren te worden op dezelfde dag, waarop eertijds Christus Zich verwaardigd had voor het heil van de wereld op aarde geboren te worden.

26 December

Te Rome de Marinus, een man uit de rang van de Senatoren. Onder keizer Numeriánus en de prefect Marciánus werd hij ter oorzaak van de Christelijke godsdienst, gevangen genomen, als een slaaf op de pijnbank en met ijzeren haken gefolterd en vervolgens in een braadpan geworpen, doch daar het vuur in dauw veranderde, bleef hij bevrijd. Nadat hij ook nog aan de wilde dieren was voorgeworpen en door deze ongedeerd werd gelaten, voerde men hem wederom naar het altaar Maar toen op zijn gebed de afgodsbeelden nederstortten, doodde men hem met het zwaard, waardoor hij de triomf van het martelaarschap heeft verworven.

27 December

Bij Ephese de geboorte van de Apostel en Evangelist Joannes. Na zijn Evangelie geschreven te hebben, na verbannen te zijn geweest en de goddelijke „Openbaring” te hebben ontvangen, bleef hij tot de dagen van keizer Trajánus in leven, terwijl hij overal in West-Klein-Azië kerken stichtte en bestuurde. Uitgeput van ouderdom, stierf hij eindelijk in het acht en zestigste jaar na 's Heeren lijden en werd dicht bij genoemde stad begraven. (98 na Chr.)

28 December

Te Bethlehem van Juda de geboorte van de Onnozele Kinderen, Martelaren, die door koning Herodes, om wille van Christus, gedood zijn.

Te Ancyra, in Galátië, de Martelaren Euthychius, Priester en Domitiánus, Diaken.

In Afrika de geboorte van de Martelaren Cástor, Victor en Rogatiánus.

Te Nicomedië de Martelaren Indes, een kamerling, de Maagden Dómna, Agapes en Theóphila en Gezellen. In de vervolging van Diodetiánus hebben zij, na langdurige strijd, door een verschillende dood de kroon van de Martelaren verworven.

Te Neocesaráa, in Pontus, de Martelaar Troádius, in de vervolging van Décius. In zijn strijd stond de Gregórius de ‘Wonderdoener’ hem in de geest bij en versterkte hem tot het ondergaan van de marteldood.

Te Arabissus, in Klein-Arménië, de Martelaar Cesárius, die onder Galérius Maximiánus geleden heeft.

29 December

Te Kantelberg, in Engeland, de geboorte van de Bisschop Thomas, Martelaar. Om de verdediging van de rechtvaardigheid en de onschendbaarheid van de Kerk, door een bende goddelozen in zijn basiliek met het zwaard gedood, ging hij als martelaar op tot Christus.

Te Arles, in Frankrijk, de geboorte van de Tróphimus, van wie de Paulus in zijn brief aan Timótheus melding maakt. Deze Tróphimus, door deze Apostel tot Bisschop gewijd, was de eerste, die naar voornoemde stad gezonden is om het Evangelie van Christus te verkondigen. Uit de bron van zijn prediking (zoals de Bisschop -van Rome- Zósimus schrijft) heeft geheel Gallië stromen van geloof ontvangen.

Te Rome de Martelaren Callistus, Felix en Bonifátius.

In Afrika het lijden van de Martelaren Dominicus, Victor, Primiánus, Lybósus, Saturninus, Crescéntius, Secándus en Honorátus.

Te Vienne, in Frankrijk, de gedachtenis van de Bisschop-Martelaar Créscens, die een leerling was van de Apostel Paulus en de eerste bisschop van deze stad. Zijn geboortedag wordt de zeven en twintigste Juni gevierd.

30 December

Te Rome de geboorte van de Bisschop (van Rome) Felix I, Martelaar, die onder keizer Aureliánus de Kerk bestuurde. Zijn feest wordt echter de dertigste Mei gevierd.

Te Spoléto evenzo de geboorte van de Martelaren Sabinus, Bisschop van Assisië, alsmede van de Diakens Exsuperántius en Marcéllus en van de landvoogd Venustiánus met zijn vrouw en kinderen, onder keizer Maximiánus. Marcéllus en Exsuperántius werden eerst in de pijnbank uitgerekt; vervolgens hevig met roeden geslagen; daarna met haken verscheurd en gebraden door het verbranden van hun zijden, waardoor zij hun martelaarschap voltooiden.

Venustiánus echter, werd, niet lang daarna, tegelijk met zijn vrouw en kinderen door het zwaard omgebracht. De Sabinus daarentegen werden de handen afgekapt; daarna lange tijd in de kerker uitgemergeld, werd hij tot de dood toe gezeseld. Ofschoon hun

martelingen op verschillende tijden plaatsgrepen, worden zij toch op een en dezelfde dag herdacht.

Te Alexandrië de Martelaren Mansuétus, Sevérus, Appiánus, Donátus, Honórius en Gezellen.

Te Thessalouica de Martelares Anysia.

Nóg aldaar de Anysius, Bisschop van die stad.

31 December

Te Rome, aan de Via Salária, op de begraafplaats van Priscilla, de Martelaressen Donáta, Paulina, Rástica, Nominánda, Serótina, Hilária en Gezellinnen.

Te Sens de Sabiniánus, Bisschop, en Potentiánus, die, door de Bisschop (van Rome) van Rome derwaarts gezonden, om te prediken, genoemde stad beroemd gemaakt hebben door het martelaarschap van hun belijdenis.

Te Catánia, op Sicilië, het lijdén van Stephánus, Pontiánus, Attalus, Fabiánus, Cornélius, Sextus, Flos, Quinctiánus, Minervinus en Simplicianus.

Te Sens de Maagd Colúmba, Martelares, die, na het vuur doorstaan te hebben, in de vervolging van Aureliánus, met het zwaard is omgebracht.

En elders de gedachtenis van nog zeer vele andere Martelaren, Belijders en Maagden.

Antwoord: *God zij dank.*

ALFABETISCHE NAMENLIJST VAN DE MARTELAREN

EN ANDERE HEILIGEN (deze worden in de digitale versie niet weergegeven)

NOTA: Het tussen haakjes geplaatste cijfer duidt aan, hoeveel malen een naam vermeld wordt.

Ja. = Januari, enz.

A

Aaron (2) 1 Jl.
 Abachum 19 Ja,
 Abdechallas 21 Ap.
 Abdias 19 N.
 Abdiesus 22 Ap.
 Abdon 30 31,
 Abercius 22 0.
 Abibon 3 Au.
 Abibus 15 N.
 Abilius 22 F.
 Abraham (3) 16 Ma., 15 Ju., 9 0.
 Absalon 2 Ma.
 Abudemius 15 Jl.
 Abundantius (3) 1 Ma. 16 S., 29 Jl.
 Abundius (9) 27 F., 2, 14 Ap., 11, 29 11. 26 Au., 16 S., 10, 14 D.
 Acasius 27 N.
 Acatlus (3) 9, 28 Ap., 28 Jl.
 Accursius 16 Ja.
 Acepsimas 22 Ap.
 Achillas 7 N.
 Achilles (2) 23 Ap., 12 Me. Acindynus (2) 20 Ap., 2 N.
 Acisclus 17 N.
 Acutius 19 S.
 Acyllinus 17 Jl.
 Adalbertus 23 Ap.
 Adauctus 30 Au.
 Adaucus 7 F.
 Adelbertus 25 Ju,
 Adelphus 29 Au.
 Aderitus 27 S.
 Acijutor (2) 1 S., 18 D.
 Adjutus (2) 16 Ja., 19 D.
 Ado 16 D.
 Adrianus zie Hadrianus Adria
 Adrio
 Adulphus
 Adventor
 Afra (2) 24 Me., 5 Au,
 Africanus 10 Ap.

Agabius	4 Au.	
Agabus	13F. Agapes (4) 25 Ja., 15' Ft., 3 Ap. 28 D.	
Agapitus (8)	16, 24 Ma., 22 Ap., 6, 18 Au., 20 (2) S., 20 N.	
Agapulus (8)	24 Ma., 28, 29 Ap., 19, 21 Au., 10 S., 2, 20 N.	
Agatha	5 F.	
Agathangelus	23 Ja.	
Agathius	8 Me.	
Agatho (4)	10 ja., 14 F., 5 Jl., 7 D. Agatholica	17 S.
Agathodorus (2)	4 Ma., 13 Ap. Agathonica 13 Ap., 10 Au.	
Agathonicus	22	Au,
Agathopus (3)	4, 25 Ap., 23 D.	
Agericus	1	D.
Aggeus (2)	4 Ja., 4 31.	
Agileus	15 0.	
Aglibertus	24 Ju.	
Agnellus	14 D.	
Agnes (3)	21, 28 Ja., 20 Ap, Agoardes	24 Ju.
Agricola (4)	7 Ma., 4 N., 3, 16 D.	
Agrippina	23 Ju.	
Agrippinus	9 N.	
Agritius	13 Ja.	
Aichardus	15 S.	
Aidanus	31 Au.	
Aigulphus	3 S.	
Aithalas	22 Ap.	
Albanus (2)	21, 22 Ju.	
Albertus (3)	7 Au., 15, 21 N.	
Albina	16 D.	
Albinus (2)	1 Ma., 15 S.	
Albuinus	5 F.	
AIdegundis	30 Ja.	
Aldelmus	25 Me.	
Alexander (38)	11, 30 Ja., 9 (2), 18, 26, 27 F., 10, 17, 18, 24, 27, 28 Ma., 24 Ap., 3 (2), 20, 29 Me., 2, 4, 6 (2) Ju., 9, 10, 12 31., 1, 11, 26, 28 Au., 9, 21, 28 S., 11, 17, 22 0., 9, 24 N.. 12 D.	
Alexandra (2)	20 Ma., 18 Me.	
Alexius (3)	12, 17 F., 17 Jl.	
Alfonsus (3)	1, 2 Au.. 31 0.	
Alipius	15 Au.	
Almachius	1 Ja. 2 D. 17 Me. 27 S. 20 N.	
Alodia	22 0.	
Aloisius	21 Ju.	
Alpheus	17 N.	
Alphius (2)	10 Me., 28 S.	
Alpinianus	30 Ju.	
Amandus (2)	6 F., 18 Ju.	
Amantius (7)	10 F., 19 Ma., S Ap., 6, 10 Ju., 26 S., 4 N.	
Amaranthus	7 N.	
Amarinus	25 Ja.	
Amator (3)	30 Ap., 1 Me., 26 N.	

Amatus (3) 31 Au., 13 (2) 5.
 Ambicus 3 D.
 Ambrosius (6) 20 Ma., 4 Ap., 16 Au., 16 O., 2 N., 7 D.
 Amelberga 10 Jl.
 Amideus (2) 12 F., 18 Ap.
 Ammia 31 Au.
 Ammianus 4 S.
 Ammon (3) 1, 8 S., 20 D.
 Ammonarla 12 D.
 Ammonius (6) 18 Ja., 9, 12, 14 F., 26 Ma., 26 N.
 Amos 31 Ma.,
 Ampelius 11 F.
 Ampelus 20 N.
 Amphilocheus (2) 27 Ma., 23 N.
 Amphion 12 Ju.
 Ampliatus 31 O.
 Anacharius 25 S,
 Ananias (4) 25 Ja., 21 Ap., 1, 16 D.
 Anastasia (3) 15 Ap., 28 O., 25 D.
 Anastasius (19) 9, 11, 22 Ja., 21 Ap., 11, 20, 30 Me., 14, 29 Ju., 13 (9(2), 2)7,21 D. 1,
 21 Au., 7 S., 11 O., 5, 1
 Anathalon 24 S.
 Anatolia 9 Jl.
 Anatolius (3) 20 Ma., 3 Jl., 20 N.
 Andeolus 1 Me.
 Andochtus 24 S.
 Andreas (13) 6 Ja., 4, 26 F., 9, 13, 16 Me., 19, 29 Au., 23 S., 20 O., 10, 28, 30 N.
 Andronicus (2) 9, 11 O.
 Anectus (2) 10 Ma., 27 Ju,
 Anempodistus 2 N.
 Anesius 31 Ma.
 Angela (2) 27 Ja., 31 Me,
 Angelus (2) 5 Me., 10 O.
 Anianus (3) 25 Ap., 10, 17 N.
 Anicetus (2) 17 Ap., 12 Au.
 Anna (2) 26 Jl., 1 S.
 Anna de Par. 26 Me.
 Annon 4 D.
 Aasanus 1 D.
 Ansbertus 9 F.
 Anscharius 3 F.
 Anselmus (2) 18 Ma., 21 Ap.
 Ansovinus 13 Ma, Anthelmus 26 Ju.
 Antherus 3 Ja.
 Anthes 28 Au,
 Anthia 18 Ap.
 Anthimus (3) 27 Ap. 11 Me., 27 S.
 Antholianus 6 F.
 Anthusa (3) 27 Jl., 22, 27 Au.
 Antidius 17 ju,

Antigonus 27 P.
 Antinogenes 24 JI.
 Antiochus (4) 21 Me., 15 JI., 15 O., 13 D.
 Antipas 11 Ap.
 Antonia (2) 29 Ap., 4 Me.
 Antonius (3) 1 Ma., 3 Me., 12 Ju.
 Antoninus (13) 14 F., 20 Ap., 2, 10 Me., 6, 29 P., 22 Au., 2, 3, 30 S., 25, 31 O., 13 N.
 Antonius (12) 9, 17 (2) Ja., 12, 14 F., 16 Ma., 13 Ju., 5 JI., 23 S., 7 N., 15, 28 D.
 Antonius M. Gian. 7 Ju.
 Antonius Clar. 24 O.
 Anysia 30 D.
 Anysius 30 D.
 Apelles 22 Ap.
 Apellius 10 S.
 Aphraates 7 Ap.
 Aphrodisius (3) 14 Ma., 28, 30 Ap.
 Aphthonius 2 N.
 Apodemius 16 Ap.
 Apollinaris (6) 5, 8 Ja., 21 Ju., 23 JI., 23 Au., 5 O.
 Apollo 21 Ap.
 Apollonia 9 P.
 Apollonius (9) 14 P., 8, 19 Ma., 10, 18 Ap., 5 Ju., 7, 10, 23 JI.
 Apphianus 2 Ap.
 Apphias 22 N.
 Appianus 30 D.
 Apronianus 2 F.
 Aprus 15 S.
 Apulejus 7 O.
 Aquila (5) 23 Ja., 23 Ma., 20 Me, 8 31., 1 Au.
 Aquilina (2) 13 Ju., 24 J.
 Aquilinus (6) 4, 29 Ja., 4 F., 16, 17 Me., 19 O.
 Arabia 13 Ma.
 Arator 21 Ap.
 Arbogastus 21 JI.
 Arcadius (3) 12 Ja., 4 Ma. 13 N.
 Archelaus (3) 4 Ma., 23 Au., 26 D.
 Archippus 20 Ma.
 Arcontius 5 S.
 Ardaleon 14 Ap.
 Aresius 10 Ju.
 Aretas (2) 1, 24 O.
 Aretius 4 Ju.
 Argeus 2 Ja. AscIepiades
 Asclepiodotus
 Aristion
 Arnulphus (2)
 Arsacius
 Arsenius (2)
 Artemius (2)
 Artemon

Asaphus
 Asclas
 Aselia
 Asperenus
 Asteria
 Asterius (5) 3 Ma., 20 Me., 10 Ju., Ariadna
 Aristeus
 Aristarchus
 Aristobulus
 Ariston
 Aristonicus
 Armentarus
 Arontius (2)
 Argymirus
 Arianus
 Aristides
 Armogastes 18 JL, 15 Au, 6 Ju., 20 O. 27 Au., 1 S. 19 Jl. 14 D. 10 Au. 15 Ma. 29
 Ma. 19 Ap. 31 Au. 16 Au. 23 Ja. 18 O. 3 Au. 8 Ma. 1 Me. 28 Ju. 30 Ja. 4 Au. 22 F. 15
 S. 17 S. 8 O. 6 D. 3 S. 2 31. 23 Au., 21 O.
 Astius 7 Jl.
 Asyncritus 8 Ap.
 Athanasia (2) 14 Au., 9 O.
 Athnasius (5) 3 Ja., 2 Me., 5, 15 Jl. 22 Au. 18 O., 11 N.
 Athenodorus (2) 18 Ja., 16 31.
 Athenogenes (2) 11 Ma.
 Attalas 2 Ju., 31 D.
 Attalus (2) 22 Me.
 Attho 6 N.
 Atticus 5 O.
 Attilanus 1 Au.
 Attius 7 N.
 Auctus 24 O.
 Audactus 16 Me.
 Audas 9 jl.
 Audax 19 Ja.
 Audifax 24 Au.
 Audoënus 9 S.
 Audomarus 7 R.
 Augulus 21 Ja.
 Augurlus 7 S.
 Augustalis 28 R, 24 Ap.. 7, 26,
 Augustinus (6) Au. 28 Me., 28 7 Me., 1 S., 7 O.
 Augustus (3) 19 Jl., 24 Au.. 4 O.
 Aurea (3) 25 S., 15 O., 2 D.
 Aurelia (3) 16 Ju.
 Aurelianus 27 Jl., 20 O., 12 N.
 Aurelius (3) 16 Ju.
 Aureus 8 Jl.
 Auspicius 10 F.
 Austreberta

Austregisilus 20 Me,
 Austremonius 1 N. 30 Ju,
 Austriclinianus 13 D.
 Authbertus 12 S.
 Autonomus 3 S.
 Auxanus 14 F., 13, 18 D.
 Auxentius (3) 19 F.
 Auxibius 27 N.
 Auxilius 4 F.
 Aventinus 27 Ja., 5 F. 17 Ju. Avitus (3) 22 Ap.
 Azadanes 22 Ap.
 Azades 16 D.
 Azarius 19 N.
 Azas

B

Babilas 2 4 Ja.
 Bacchus 7 O.
 Balullus 20 D.
 Balbina 31 Ma.
 Baldomerus 27 F.
 Barachisius 29 Ma.
 Barbara 4 D.
 Barbatianus 31 D.
 Barbatus 19 P.
 Barbea 29 Ja.
 Bardomianus 25 S.
 Barlaan (2) 19, 27 N.
 Barnabas 25 Ma.
 Barontius 11 ju. 11 D.
 Barsabas 11 Ap.
 Barsanuphius 30 Ja.
 Barses
 Barslmeus 30 Ja.
 Bartholomeus (2) 24 Au., 11 N. 26 Jl.
 Bartholomea Cap.
 Barula 18 N.
 Basdeus (4) 2 Ma., 26 Ap., 23 Me., 27 N.
 Basilianus 18 D.
 Basilides (4) 10,,12, 30 Ju., 23 D.
 Basiliscus (2) 3 Ma., 22 Me.
 Basilissa (4) 9 Ja., 22 Ma., 15 Ap., 3 S.
 Basilus (8) 1 Ja., 27 P., 4, 6, 22 Ma., 30 Me., 14 Ju., 28 N.
 BasilIa (3) 17, 20 Me. 29 Au.
 BasoIus 26 N.
 Bassa (3) 6 Ma., 10, 21 Au.
 Basstanus (3) 19 Ja., 14 F., 9 D.
 Bassus (4) 14 F., 11 Me., 20 N., 5 D.
 Bathildis 30 Ja.
 Baudelius 20 Me.

Bavo 1 0.
 Beanus 26 D.
 Beats 18 Ma.
 Beatrix 29 II.
 Beatus 9 Me.
 Beda (2) 25, 27 Me.
 Begga 17 D.
 Bellinus 26 N.
 Benedicta (4) 4 Ja., 6 Me., 29 Ju., 8 0.
 Benedictus (10) 12 Ja., 11, 21, 23 Ma., 4, 16 Ap., 8 Me., 7 Jl., 23 0., 12 N.
 Benignus (5) 13 F., 3 Ap., 28 Ju., 1, 20 N.
 Benildus 15 Ju.
 Benjamin 21 Ma.
 Benno 16 Ju.
 Benvenutus 22 Ma.
 Berardus 16 Ja.
 Bercharius 16 0.
 Bernardinus (2) 20 Me., 2 Jl.
 Bernardus (6) 12 Ma., 28 Me., 20. 21 Au, 14 0., 4 D.
 Bernwardus 20 N.
 Beronicus 19 0.
 Bertinus 5 S.
 Besas 27 F.
 Bessarion 17 Ju,
 Bianor 10 Jl.
 Bibiana 2 D,
 Biblis 2 Ju.
 Sicor 22 Ap.
 Birgitta (3) 23 Jl., 7, 8 0.
 Birillus 21 Ma.
 Birinus 3 D.
 Blanda 10 Me.
 Blandina 2 Ju,
 Blasius (2) 3 F., 29 N.
 Bonajuncta 12 F., 31 Au.
 Bonaventura (2) 14, 15 Jl.
 Bonfiliius (2) 1s Ja., 12 F.
 Bonifatius (10) 8, 14 (2) Me., 5, 19 Ju., 17, 30 Au., 4 S., 6, 29 D.
 Bonitus 15 Ja.
 Bononius
 Bonosa
 Bonosus
 Bonus
 Bova
 Braulius
 Brendanus
 Bretannion
 Brictius
 Brigida
 Britius

Bruno (4) 27 Me.,
 Burchardus
 Burgondofara (2)

C

Cajetanus 7 Au,
 Cajus (15) 4 Ja., 28 F., 4, 10 Ma., 16, 19, 22 Ap., 30 Ju., 28 Au., 27 S., 3, 4 (2), 21
 0., 0 N.
 Calamcus 17 D.
 Calepodius 10 Me.
 Calimerius 31 Jl.
 Callinicius 29 Jl.
 Callinica 22 Ma.
 Callinicius 29 Jl.
 Callinieus 28 Ja.
 Calliopa 8 Ju.
 Calliopius 7 Ap.
 Callista (2) 25 Ap., 2 S.
 Callistratus 26 S.
 Callistus (4) 16 Ap., 14 Au., 14 0. 29 D.
 Calocerus (3) 11 F., 18 Ap., 19 Me.
 Calogerus 18 Ja.
 Camerinus 21 Au.
 Camillus (2) 14, 18 Jl.
 Candida (6) 6 Ju., 29 Au., 4, 10, 20 S., 1 D.
 Candidus (7) 2 F., 9, 10, 11 Ma., 22 S., 3 0., 15 D.
 Canicus 11 0.
 Canion 1 S.
 Cantianilla 31 Me.
 Cantianus 31 Me.
 Cantidianus 5 Au.
 Cantidius 5 Au.
 Cantius 31 Me.
 Canutus (2) 7, 19 Ja.
 Capitolina 27 0.
 Capiton (2) 4 Ma., 24 Jl.
 Caprasius (2) 1 Ju., 20 0.
 Caralippus 28 Ap.
 Caraunus 28 Me.
 Carina 7 N.
 Caritas 1 Au.
 Carolus (3) 16 Ma., 3, 4 N,
 Craponius 14 0.
 Carpophorus (4) 7, 27 Au., 8 N., 10 D.
 Carpus (2) 13 Ap., 13 0.
 Carterius 2 N.
 Casdoa 29 S.
 Casimirus 4 Ma.
 Cassia 20 Jl,
 Cassianus (6) 26 Ma., 5, 13, (2) Au., 1, 3 D.

Cassius (4) 15 Me., 29 Ju., 7 Au., 10 O.
 Castor (3) 28 Ma., 27 Ap., 28 D.
 Castorius (2) 7 Jl., 8 N,
 Castrencis (2) 11 F., 1 S.
 Castritianus 1 D.
 Castulus (4) 12 ja., 15 F., 26 Ma., 30 N.
 Castus (4) 22 Me., 1 Jl., 4 S., 6 O.
 Cataldus 10 Me.
 Catharina (8) 2 F., 9, 24 Ma., 5, 29, 30 Ap., 15 S., 25 N., 31 D.
 Catulinus 15 Jl.
 Catus 19 Ja.
 Ceadda 2 Ma.
 Cecilia (2) 16 S., 22 N.
 Cecilianus 16 Ap.
 Cecilius (2) 15 Me., 3 Ju.
 Celerina 3
 Celerinus 3 P.
 Celestinus (3) 2, 19 Me., 27 Jl.
 Celianus 15 D.
 Celsus (5) 9 Ja., 1 Ap., 10 Me., 28 Jl., 21 N.
 Censurius 10 Ju.
 Centolla 13 Au.
 Cerbonius (2) 10 (2) O.
 Cerealis (3) 28 F., 10 Ju., 14 S.
 Cesareus 20 Ap.
 Cesarius (6) 25 F., 27 Aug., 1 (2), 3 N., 28 D.
 Cesidius 31 Au.
 Cheremon (2) 4 O., 22 D.
 Charisius (2) 16 Ap., 22 Au.
 Charitina 5 O.
 Chariton 3 S.
 Cheledanius 3 Ma.
 Cheledonia 13 O.
 Chilianus 8 Jl.
 Chionia 3 Ap.
 Chisteta 27 O.
 Christiana 15 D.
 Christianus 12 N.
 Christina (2) 13 Ma., 24 Jl.
 Christophorus (2) 25 Jl., 20 Au.
 Chromatius 2 D.
 Chrysanthus 25 O.
 Chrysogonus 24 N.
 Chrysophorus 20 Ap.
 Chrysotelus 22 Ap.
 Cilinia 21 O.
 Cindeus 11 11.
 Cisellus 21 Au.
 Clara (3) 11, 12, 17 Au.
 Clarentius 26 Ap.

Clarus (2) 4, 8 Nov.
 Classicus 18 F.
 Clateus4 Ju.
 Claudia (2) 20 Ma., 18 Me.
 Claudianus (3) 25, 26 F., 6 Ma.
 Claudius (11) 18 F., 3, 6 Ju., 7, 21 Jl., 23D, Au. 25, 30 O., 8 N., 3 (2)
 Clemens (5) 23 Ja., 15 Ma., 10 S., 21, 23 N.
 Clementinus 14 N.
 Cleonicus 3 Ma.
 Cleophas 25 S.
 Clerus 7 Ja.
 Cletus 26 Ap.
 Clicerius 20 S.
 Clinius 30 Ma.
 Clodoaldus
 Clodulphus
 Clotildis
 Codratus (2)
 Cointha
 Coleta
 Colmannus
 Colomannus
 Columba (3) 9
 Columbanus
 Concessa 8 Ap.
 Concessus 9 Ap.
 Concordia 13 Au.
 Concordius (4) 1 Ja., 23 Ju., 2 S., 16 D.
 Conon (3) 26 F., 6 Ma., 29 Me.
 Conradus (2) 21 Ap., 26 N.
 Consortia 22 Ju.
 Constantia 19
 Constantinus (3) 11 Ma., 12 Ap., 27 Jl.
 Constantius (6) 29 Ja., 26 Au., 1, 23 S., 30 N., 12 D.
 Copres 9 Jl.
 Corbinianus 8 S.
 Cordula 22 O.
 Corebus 18 Ap.
 Cornelia 31 Ma.
 Cornelius (4) 2 F., 14, 16 S., 31 D.
 Corona 14 Me.
 Cosmas 27 S.
 Cottidus 6 S.
 Craton 15 F.
 Crementius 16 Ap.
 Crescens (8) 10 Ma., 15 Ap., 28 Me., 27 Ju., 18 Jl., 1 O., 28 N., 29 D.
 Crescentia 15 Ju.
 Crescentiana 5 Me.
 Crescentianus (7) 31 Me., 1 Ju., 2 Jl., 12 Au., 14 S., 24, 28 N.
 Crescention 17 S.

S.

Crescentius (4) 19 Ap., 14 S., 12, 29 D.
 Cresconius 28 N.
 Crispina 5 D.
 Crispinianus 25 O.
 Crispinus (5) 7 Ja., 25 O., 19 N., 3, 5 D.
 Crispulus (2) 30 Me., 10 Ju,
 Crispus (2) 18 Au., 4 O.
 Cronidas 27 Ma.
 Ctesiphon 15 Me.
 Cucuphas 25 Jl.
 Culmatius 19 Ju.
 Cunegundis 3 Ma.
 Cunibertus 12 N.
 Curcodomus 4 Me.
 Curonotus 12 S.
 Cuthbertus 20 Ma.
 Cutias 18 F.
 30 Au. 15 Jl. 21 Au. 1 Au. 24 Ap. 26 Ma. 16 Me. 25 Ja. 9 Jl. 1 P.
 13 N. 18 Jl. 6, 15 O. 14 O. 3 Ap., 7 D. 7 S. 8 Ju. 3 Ju. 10 Ma., 21 Ap. 8
 6 Ma. 13 O. 8 Jl. Ju., 17 S., 31 D. 21 N.
 Cyprianus (8) 10 Ma., 11, 17 Jl., 14, 16, 26 S., 12 O., 9 D.
 Cyra 3 Au.
 Cyrenia 1 N.
 Cyria 5 Ju.
 Cyriaca (3) 20 Ma., 19 Me., 21 Au.
 Cyriacus (14) 31 Ja., 8 F., 16 Ma., 7 Ap., 2, 4 Me., 5, 18, 20, 21, 24 Ju., 15 Jl., 8 Au.,
 9 D.
 Cyrilla (2) 5 Jl., 28 O.
 Cyrillus (13) 28 la., 9, 14 F., 4, 8, 18, 20, 29 Ma., 7, 9, 22 Jl., 1 Au., 2, 28 O.
 Cyrinus (4) 3 Ja., 10 Me., 12 Ju., 25 O.
 Cyrion (3) 14 F., 9, 10 Ma.
 Cyrus (2) 31 Ja., 14 Jl.
 Cythinus 17 Jl.

D

Dacianus 4 Ju.
 Dacius 1 N.
 Dadas 13 Ap., 29 S.
 Dafrosa 4 Ja.
 Dalrnatius 5 D.
 Damasus 11 D.
 Damianus (4) 12 F., 12 Ap., 26 Me., 27 S.
 Daniel (6) 3 Ja., 16 F., 10, 21 Jl. 10 O., 11 D.
 Daria 25 O.
 Darius 19 D.
 Dasius (2) 21 O., 20 N.
 Dathus 3 Jl.
 Datus (2) 14, 27 Ja.
 Dativa 6 D.
 Dativus (3) 27 Ja., 11 P., 10 S.

David (2) 26 Ju., 29 D.
 Davinus 3 Ju.
 Decorosus 15 F.
 Deicola 18 Ja.
 Delphinus 24 D.
 Demetria 21 Ju.
 Demetrius (7) 9 Ap., 14 Au., 8 O., 10, 21, 29 N., 22 D.
 Democritus 31 Jl.
 Deo GRATIAS 22 Ma.
 Derphuta 20 Ma.
 Desiderius (5) 11 F., 25 Ma., 23 (2) Me., 19 S.
 Deusdedit (4) 10 Au., 9 O., 8 N., 10 D.
 Didacus 12, 13 N.
 Didius 26 N.
 Didymus (2) 28 Ap., 11 S.
 Digna (4) 14 ju., 11, 12 Au., 22 S.
 Diocles 24 Me,
 Diocletius 11 Me.
 Diodorus (6) 17 Ja., 26 F., 3 M., 6 Jl., 11 S., 1 D.
 Diogenes 6 Ap.
 Diomedes (3) 16 Au., 2, 11 S.
 Dion 6 Jl.
 Dionysia (3) 15 Me., 6, 12 D.
 Dionysius (19) 8, 14 E., 10, 16, 24 Ma., 8, 19 Ap., 8, 12, 25 Me., 3 Ju., 27, 31 Jl., 20 S., 3, 4, 9 O., 17, 19, 20 N., 26 D.
 Dioscorides 10, 28 Me.
 Dioscorus (4) 25 F., 18 Me., 14, 21 D.
 Doda 24 Ap.
 Dometlus 7 Au.
 Dominator 5 N.
 Dominica 6 Jl.
 Dominicus (9) 22 Ja., 12, 24 Me., 4, 6 Au., 14 O., 20 (2), 29 D.
 Dominica Maz. 14 Me.
 Domitianus (4) 1 11., 1, 9 Au., 28 D.
 Domitius (3) 23 Ma., 5 Jl., 23 O.
 Domna 28 D.
 Domnina (2) 14 Ap., 12 O.
 Dominus (6) 21, 30 Ma., 20 Ap., 1, 9 O., 5 N.
 Domnio (3) 11 Ap., 16 Jl., 28 D.
 Domnolus 16 Me.
 Domnus (2) 10 O., 3 N.
 Donata (2) 17 Jl., 31 D.
 Donatianus (4) 24 Me., 7 Au., 6 S., 14 O.
 Donatilla 30
 Donatus (19) 25 Ja., 4, 9, 17, 25 F., 1 Ma., 7, 30 Ap., 21 Me., 7, 19, 23 Au., 1, 5 S., 5, 22 a9 O., 12, 30 D.
 Donvina 23 Au.
 Dorimedon 19 S.
 Dorothea (2) 6 F., 3 S.
 Dorotheus (3) 28 Ma., 5 Ju., 9 S.

Droctoveus 10 Ma,
 Drogo 16 Ap.
 Drusus (2) 14, 24 D.
 Dula 25 Ma.
 Dulas 15 Ju.
 Dunstanus 19 Me.
 Dympna 15 Me.

E

Eadbertus
 Ebrulphus
 Edesius
 Edilbertus
 Edilburga
 Ediltrudis
 Edistius
 Editha
 Edmundus 16, 20 N.
 Eduardus (3) 5 Ja., 18 Ma., 13 O.
 Egbertus 24 Ap.
 Egdunus 12 Ma.
 Egidius 1 S.
 Eleazarus 23 Au.
 Elesbaan 27 O.
 Eleuchadius 14 F.
 Eleusippus 17 Ja.
 Eleutherius (11) 20 (2) F., 18 Ap., 26, 29 Me., 4, 8, 16 Au., 6 S., 2, 9 O.
 Elias (5) 16 F., 17 Ap., 20 (2) Jl., 19 S.
 Eligius 1 D.
 Eliphius 16 O.
 Elisabeth (5) 17 Ju., 4, 8 Ju., 5, 19 N.
 Eliseus 14 Ju.
 Elphegus 19 Ap.
 Elpidiphorus 12 N.
 Elpidius (5) 4 Ma., 1, 2 (2) S., 16 N.
 Elzearius 27 S.
 Emerentiana 23 Ja.
 Emericus 4 N.
 Emerita 22 S.
 Emila 15 S.
 Emilio, de V. 24 Au.
 Emiliana 5 Ja., 30 Ju.
 Emilianus (8) 8 F., 29 Ap., 18 Jl., 8 Au., 11 S., 11 O., 12 N., 6 D.
 Emilius (3) 2, 28 Me., 6 O.
 Emmanuel 26 Ma.
 Emmelia 30 Me.
 Emmeramus 22 S.
 Emygdus 5 Au.
 Encratis 16 Ap.
 Eneco 1 Ju.

Engelbertus	7 N.
Ennatha	13 N.
Ennodius	17 Jl.
Eobanus	5 Ju.
Epaphras	19 Jl,
Epaphroditus	22 Ma.
Eparchius (2)	23 Ma., 1 Jl.
Ephebus	14 F.
Ephisius	15 Ja.
Ephraem (2)	4 Ma., 18 Ju.
Epicharis	27 S.
Epictetus (2)	9 Ja., 22 Au.
Epigmenius	24 Ma.
Epimachus (2)	10 Me., 12 D.
Epiphana	12 Jl.
Epiphanius (3)	21 Ja., 7 Au., 12 Me.
Epipodius	22 Ap.
Epistemes	5 N.
Epitacius	23 Me.
Epolonius	24 Ja.
Equitius	11 Au,
Erasma	3 S.
Erasmus (2)	2 Ju., 25 N.
Erastus	26 Jl.
Erconvaldus	30 Ap.
Erhardus	8 Ja.
Ericus	18 Me.
Erminus	25 Ap.
Erotheis	27 0.
Erotis	6 0.
Esdras	13 Jl.
Ethbinus	19 0.
Ethelwoldus	1 Au.
Etherius (4)	4 Ma., 14, 18 Ju., 27 Jl.
Eubulus	7 Ma.
Eucarpus	18 Ma.
Eucarpus	25 S.
Eucharius	8 D.
Eucherius (2)	20 Fl., 16 N.
Eudocia	1 Ma.
Eudoxius (2)	5 S., 2 N.
Eugendus	1 Jan.
Eugenia .	25 D.
Eugenianus	8 Ja.
Eugendus (19)	4, 24 a., 4, 20 JMa., 2 Me., 2 Ju., 8, 13, 18, 23, 29 Jl. 6, 25 S., 13, 15, 17 N., 13, 20, 30 D.
Eugraphus	10 D.
Eulalia (2)	12 F., 10 D.
Eulampia	10 0.
Eulampius	10 0.

Eulogius (5) 21 Ja., 11 Ma., 5 Me., 3 Jl., 13 S.
 Eumenius 18 S.
 Eunicianus 23 D.
 Eunomia 12 Au.
 Eunimia
 Eunus (2)
 Ephebius
 Euphemia (3)
 Euphrasia (3)
 Euphrasius (2)
 Euphronius (2)
 Euphrosyna (2)
 Euplius
 Euporus
 Euprepes
 Euprepia
 Eupreplus (2)
 Euppsychius (2)
 Eusebia
 Eusebius (18) 5 Ma., 24. 28 Ap., 21 Ju., 1, 12, 14. 25 Au., 8, 21, 26 (2) S., 4, 22 0., 5
 N., 2, 14, 15 D.
 Eusignius 5 Au.
 Eustachius (5) 16 Jl., 20 S., 12 0., 20, 28 N.
 Eustasius 29 Ma.
 Eustathius 28 Jl.
 Eusterius 19 0.
 Eustochium (2) 28 S., 2 N. 6 Me. 29 D. 8 Ap. 24 P. 7 Jl. 23 Ju. 12 0. 16 S.
 12 Au. 27 P., 30 0. 23 Me. 20 Ma., 3, 16 S. 13, 20 Ma., 18 Me. 14 Ja.,
 15 Me. 3, 4 Au. 1 Ja., 7 Me. 12 Au. 23 D. 30 N. 12 Au. 21 Au., 27 S.
 9 Ap., 7 S.
 Eustochius (2) 19 S., 16 N.
 Eustolia 9 N.
 Eustorgius (3) 11 Ap., 6 Ju., 18 S.
 Eustosius 10 N.
 Eustratius 13 D.
 Euthalia 27 Au.
 Euthymius (5) 20 Ja., 11 Ma., 5 Me., 29 Au., 24 D.
 Eutropia (4) 15 Ju., 15 S., 30 0., 14 D.
 Eutroplus (5) 12 Ja., 3 Ma., 30 Ap., 27 Me., 15 jl.
 Eutyches 15 Ap.
 Euthychianus (5) 2 Jl. 17 Au., 2 S., 13 N., 7 D.
 Euty chius (13) 4 F., 14, 26 Ma., 15 Ap., 21, 23 Me., 24 Au., 19, 29 S., 5 0., 21 N., 11,
 28 D.
 Evagrius (4) 6 Ma., 3 Ap., 1, 12 0.
 Evaristus (3) 14, 26 0., 23 D.
 Evasius (2) 1, 2 D.
 Evellius 11 Me,
 Eventius (2) 16 Ap., 3 Me.
 Evergislus 24 0.
 Evilasius 20 S.

Evodius (5) 25 Ap., 6 Me., 2 Au., 25.,80.
 Evortius 7 S.
 Exanthius 7 Au.
 Expeditus 19 Ap.
 Exsuperantia 26 Ap.
 Exsuperantius (3) 24 Ja., 30 Me., 30 D.
 Exsuperla (3) 26 Jl., 25 Au., 8 D.
 Exsuperius (4) 2 Me., 22, 28 S., 19 N.
 Ewaldus 3 0.
 Ezechiel 10 Ap.

F

Fabians (2)
 Fabius (2)
 Fabricianus
 Facundus
 Fandilla
 Fantinus
 Fara (2)
 Faro
 Fausta (2)
 Faustianus
 Faustinus (8) 15, 5 Ju., 29 (2)
 Faustus (13) 4 F 7 Au., 6, 8 S 19, 26 N.
 Febronia
 Felicianus (9) 24, 21 P., 20, 29
 Felicissima
 Fellcissimus (5) 26 Me., 2 Jl., 6 Au., 26 0., 24 N.
 Felicitas (4) 6, 7, 8, Ma., 23 N.
 Felicula (2) 14 F., 13 Ju.
 Felinus 1 Ju.
 Felix (70) 7, 9, 14 Ja., 3 (2), 11, 21 20, 23 26, P., 1, 3, 8 (2), 16, 18, 23, 26, 31 Ma., 16,
 21, 23 Ap., 2, 10, 16, 18 (2), 24, 28, 30 Me., 11, 14, 17, 23 Ju., 2, 10
 (2) 12, 14, 15, 17, 19, 25, 27 (2), 29 Jl., 1, 22, 26, 28, 30 Au., 1 (2), 10,
 19, 22, 24 S., 12, 24 0., 4, 5, 6 (2), 15, 20, 28 N., 4, 5, 29, 30 D.
 Ferdinandus 30 Me.
 Ferreolus (2) 16, Ju. 18 S.
 Ferrutio 16 Ju.
 Ferrutius 28 0.
 Festus (2) 19 S., 21 D.
 Fiacrius 30 Au.
 Fibitius 5 N.
 Fidelis (4) 23 Ma., 24 Ap., 21 Au., 28 0,
 Fidentianus 15 N.
 Fidentius (2) 27 S., 16 N.
 Fides (2) 1 Au., 6 0.
 Fidolus 16 Me.
 Fintanus 17 F.
 Firmatus (2) 5 (2) 0.
 Firmina 24 N.

Firminus (5) 11 Ma., 24 Ju., 18 Au., 25 S., 110.
 Firmus (6) 2 F., 11 Ma., 1, 24 Ju., 31 Jl., 9 Au.
 Flavia (3) 7, 12 Me., 5 0.
 Flaviana 5 0.
 Flavianus (6) 28 Ja., 18, 24 F., 20 Jl., 23 Aug., 22 D.
 Flavius (2) 7 Me., 22 Ju.
 Flocellus 17 S.
 Flora 29 Jl., 24 N.
 Florentia 10 N.
 Florentianus 28 N.
 Florentina 20 Ju.
 Florentinus (2) 27 S. 16 0.
 Florentius (13) 3 Ja., 23 F., 11, 23 Me., 5 Ju., 15, 25 Jl., 22.5., 10, 13, 17, 27 0., 7N.
 Florians (2) 4 Me., 17 D.
 Florius 26 0.
 Florus (2) 18 Au., 22 D.
 Flos 31 D.
 Flosculus 2 P.
 Fortunata 14 0.
 Fortunatus (20) 9 Ja., 2, 21, 26, 27, F., 3 Ma., 17, 21, 23 Ap., 1, 11, 13 Ju., 12 jl., 27,
 28 Au., 1 S., 14, 15, 24 0., 15 D.
 Francisca (2) 9 Ma., 22 D.
 Franciscus (13) 29 Ja., 2 Ap., 25 Me., 4 Ju., 14 jl., 17, 30 S., 4 0., 2, 3, 28 D.
 Franciscus Xav. Bian. 31 Ja.
 Fraternalis 29 S.
 Fredeswinda 19 0. 18 jl. 18 Ma, 18 N. 3 0. 14, 16 Au., 25 0. 18 F. 23 Au. 21 Ja., 16 p.
 23 Ma., 27 0. 26 Me. 22 Me., 26 0. 1 Ja. 16 Ja. 13 P. 11 a 6 S.

Fredericus
 Frigidianus
 Froilanus
 Fronto
 Fructulus
 Fructuosa
 Fructuosus
 Frumentius
 Fugatius
 Fulcu
 Fulgentius
 Furseus
 Fuscia
 Fuscianus
 Fuculus 29 S. 19 F., 30 Me. 27 F., 16, 24 Ma. 19 Ap. 5 N. 18 Ap. 3 D. 5 0.
 25 Ju. 1 jl. 16 0. 3 Au. 11 Me. 18 D.

G

Gabelas
 Gabinus (2)
 Gabriël (3)
 Galata
 Galation

Galdinus
 Galgans
 Galla
 Gallicanus
 Gallus (2)
 Gamaliel
 Gangulphus
 Gatianus
 Gaudentia 30 Au.
 Gaudentius (5) 22 Ja., 12 F., 19 Ju., 14, 25 0.
 Gaudiosus (3) 7 Ma., 26, 27 0.
 Gaugericus 11 Au.
 Gedeon 1 S.
 Gelasius (3) 4 F., 21 N., 23 D.
 Gemellus 10 D.
 Geminianus (2) 31 Ja., 16 S.
 Geminus (2) 4 Ja., 4 F.
 Gemma 11 Ap.
 Generalis 14 D.
 Generosa 17 Jl.
 Generosus 17 11.
 Genesis (3) 25 (2) Au., 11 0.
 Gennadius 16 Me.
 Genovefa 3 Ja.
 Gentianus 11 D.
 Georgia 15 F.
 Georgius (7) 19, 23 Ap., 27 Jl., 24 Au., 20, 25 0., 2 N.
 Gerardus (5) 23 Ap., 24 S., 3, 16., 30 0.
 Gerasimus 5 Ma.
 Geremarus 24 S.
 Gereon 10 0.
 Gerinus 2 0.
 Germana (2)
 Germanicus 19 Ja., 15 Ju., 19 Ja.
 Germanus (11) 2, 12, 28 Me., 7, 31 Jl., 6 S., 11, 23, 30 0., 3, 13 N.
 Gerontius (2) Ma., 16, 17 N.
 Gertrudis (3) 17 5 Me., 25 Au.
 Geruntius (2) 19 Ju., 4 Au.
 Gervasius (2) 10 Ju.
 Getulius 4 F.
 Gilbertus 8 Ju.
 Gildardus 9 0.
 Gislenu 13 Ja.
 Glaphyra 13 Me.
 Glyceria 21 D.
 Glycerius 6 Jl.
 Goar 8 N.
 Godefridus 4 Me.
 Godehardus 10 Me., 17 S.
 Gordianus (2) 3 Ja.

Gordius 6 Jl.
 Goretti Mar. 9 D.
 Gorgonia 11 Ma., 9 S.
 Gorgonius (2) 12 Au.
 Gracillianus 1 Me.
 Grata 1 Ju.
 Gratianus
 Gratus 5 D.
 Gregorius (19) 4. 10 Ja., 11 F., 9, 12 Ma., 24 Ap., 9, 25 Me., 11 Ju., 25 Au., 3, 30 S.,
 17 (2) 20, 23 • N., 10, 19, 24 D.
 Grimoaldus 29 S.
 Guarinus 6 F.
 Gudelia 29 S.
 Guido 12 S,
 Gulielmus (4) 10 E, 6 Ap., 25 Ju., 29 jl.
 Gulielma de Rod. 19 S.
 Gumesindus 13 Ja.
 Gummarus 11 O.
 Gundenis 18 Jl.
 Gundulphus 17 Ju.
 Gunifortus 22 Au.
 Gunthamnus 28 Ma.
 Gurias 15 N.

H

Habacus 15 a.
 Habentius 7 Ju.
 Hadrianus (6) 1, 4, 5 Ma., 8 D., 26 Aug., 8 S.
 Hedda 7 Jl.
 Hedwigis 15, 16 O.
 Hegesippus 7 Ap.
 Helanus 7 O. 20 Ja., 31 D. 11 Me., 31 Jl. 22 Au. 27 N. 13 Ju. 30 Au. 3 Apr., 7 D.
 28 O. 20 S., 19 D. 16, 17 F., 22 Me., P., 15 D. ., 24 Ju., 16 Jl., 1, 3, 4, 5,
 13 O., 25 Ju. 30 Ja., 2 F., 9 Ju., 0., 11, 19 N. 12 Au.
 Helena (3) 22 Me., 13, 18 Au.
 Heliconis 28 Me.
 Helimenas 22 Ap.
 Heliodoros (4) 6 Me., 3 Jl., 28 S., 21 N.
 Helladius (4) 8 Ja., 18 F., 8, 28 Me.
 Hemiterius 3 Ma. 14 Me. 13, 15 Jl. 14 Ju. 29 S. 1 S. 5 Me. 2, 26 Ma. 15 P.
 4 F., 19 Ma., 18 S. 27 Jl., 25 N. 4 11. 21 Jl. 9 Ja., 14 N. 28 O. 13 a Ap.,
 22 Me., 15, 21, 27 Jl., 1, 7 O., 10 D.
 Henedina
 Henricus
 Heratlas
 Heraclea
 Heraclides 28 Ju.
 Heradius (6) 2, 11 Ma., 26 Me., 8 Ju., 1 S., 22 O.
 Heradius 17 Me.
 Herculanus (5) 1 Ma., 12 Au., 5, 25 S. 7 N.

Herena 25 P.
 Herenia 8 Ma.
 Heribertus 16 Ma.
 Hermagoras 12 Jl.
 Hermas (3) 9 Me., 18 Au., 4 N.
 Hermelandus 25 Ma.
 Hermellus 3 Au.
 Hermengauchus 3 N.
 Hermenegildus 13 Ap.
 Hermes (6) 4 Ja., 1 Ma., 28 Au., 22 O., 2 N., 31 D.
 Herrnias 31 Me.
 Hermippus 27 Jl.
 Hermocrates 27 Jl.
 Hermogenes (6) 17, 19, 25 Ap., 2 S., 10, 12 D.
 Hermolaus 27 Jl.
 Hermylus 13 Ja.
 Herodion 8 Ap.
 Heron (3) 28 Ju., 17 O., 14 D.
 Heros 24 Ju.
 Herundo 23 Jl.
 Hesychius (8) 15 Me., 15 Ju., 7 Jl., 2 S., 3 O., 7, 18, 26 N.
 Hieron 7 N.
 Hieronides 12 S.
 Hieronymus (4) 8 F., 9 Me., 20 Jl., 30 S.
 Hierotheus 4 O.
 Hilaria (3) 12 Au., 3, 31 D.
 Hilarinus (2) 16 Jl., 7 Au.
 Hilarion (2) 12 Jl., 21 O.
 Hilarius (8) 13, 14 Ja., 16 Ma., 9 Ap., Me., 27 S., 25 O., 3 N.
 Hilarus 28 F.
 Hiklegardis 17 S.
 Hildetrudis 27 S.
 Himerius 17 Ju.
 Hippolytus (6) 30 Ja., 3 F., 13, 22 Au., 30 O., 2 D.
 Hirenarchus 27 N.
 Homobonus 13 N.
 Honorata 11 Ja.
 Honoratus (9) 16 (2) Ja., 8 n. 16 Me., 27 Au., 1 S., 28 O., 22, 29 D.
 Honorius (5) 24 Ap., 30 S., 21 (2) N., 30 D.
 Hormisdas (2) 6, 8 Au.
 Horres 13 Ma.
 Hortúlanus 28 N.
 Hospitius 21 Me.
 Hubertus 3 N.
 Hugo (4) 1, 9, 29 Ap., 17 N.
 Hugolinus 10 O.
 Hyacmtha 30 Ja.
 Hyacinthus (9) 10 F., 3, 17, 26 Jl., 15, 17 Au., 9, 11 S., 29 O.
 Hyglus 11 Ja.
 Hypatius (5) 3, 17, 18 Ju., 29 Au., 14 N.

I

Ia	4 Au.
Ignatius (6) I,	3 F., 31 11., 23 0., 17, 20 D., 11 Me.
Ildefonsus	23 Ja.
Illidius	7 Il.
Illuminata	29 N.
Illuminatius	11 Me.
Indaletius	15 Me.
Iades	28 D.
Iagen	20 D.
Ingenuinus	5 F.
Innocentius (6)	12 Ma., 17 Ap., 17, 22 Ju., 4, 28 Jl., 22 S.
Iphigenia	21 S.
Irais	22 S.
Irene (4)	5 Ap., 5 Me., 18 S., 20 0.
Irenaus (9)	10 F., 25, 26 Ma., 1 Ap., 5 Me., 28 Ju., 3 Jl., 26 Au., 15 D.
Irenlon	16 D.
Irmina	24 D.
Isaac (5)	II Ap., 3 Ju., 26 S., 18 0., 12 N.
Isacius (2)	21 Ap., 21 S.
Isaias (2)	16 F., 6 Jl.
Ischyriion (2)	1 Ju., 22 D.
Isaurus	17 Ju.
Isidorus (10) 2	(2) 15 Ja. 4, 5 F., 4, 17 Ap., 10, 15 Me., 14 D.
Ismael.	Ju.
Ivo	19 Me.

J

Jacobus (10)	28 Ja., 30 Ap., 1 Me., 15, 25 Jl., 6 Au., 1, 27, 28 N.
Jader	10 S.
Januaria (2)	2 Ma., 17 Jl.
Januarius (16)	7, 19 Ja., 8 Ap., 10 (2), 11, 15 Jl., 6, 28 Au., 1, 19 S., 13, 24, 25 Q., 2, 15 D.
Jason (2)	i 12 Jl., 3 D.
Jeremias (5)	16 F., 1 Me., 7, 17 Ju., 15 S.
Joachim (3)	20 Ma., 16 Ap., 16 Au.
Joanna (8)	2, 4 V., 24, 30 Me., 21 24, 26 Au., 13 D.
Joannes (78)	10, 12, 15, 17, 23, 27, 28, 31 (2) Ja., 8, 24 (2) F., 5, 8, 19, 27 (2), 28, 30 Ma., 7, 27 Ap., 5, 6 (2), 7, 13, 16, 18, 23, 24, 27 Me., 6, 11, 12, 22, (2), 23, 24, 26, 27 Ju., 11, 12, 21, 27, 31 Jl., 4, 9, 13, 18, 19, 27 (2), 29 Au., 7, 14, 16, 23, 26, 27 (2) S., 9, 18, 20, 23 (2), 29 0., 1, 12, 24 N., 3, 5, 14, 17, 21, 24, 27, 31 D.
Jannicius	4 N.
Joël	
Job	10 Me. 13 Jl.
Jonas (4)	II F., 29 Ma., 21, 22 S.
Josaphat (3)	12, 14, 22 N.
Joseph (8)	15 F., 17, 19 Ma., 22 Ap., 20, 22 Jl., 25, 27 Au.
Josephus (3)	23 Ma., 30 Ap., 23

Juosepha Ros. 3 Oct.
 Josue
 Jovinanus
 Jovinus (2)
 Jovita
 Jozef (3)
 Jucunda (2)
 Jucundianus
 Jucundinus
 Jucundus (2)
 Judas
 Judocus
 Julia (8) 16
 Juliana (8) 7, 16 P., 20 Ma., 19 Ju., 12, 17, 18 Au., 1 N.
 Julianus (35) 7, 8, 9, 17, 27 (3) 28 Ja., 12, 13, 16, 17, 19, 24, 27 F., 8, 16, 23 Ma., 23 Me., 5, 9, Ju., 18, 20 Jl., 7, 9, 12, 25, 28 Au., 2, 4, 13 S., 18, 30 O., 1 N., 9 D.
 Julitta (3) 18 Me., 16 Ju., 30 Jl.
 Julius (9) 19, 31 Ja., 12 Ap., 27 Me., 1 Jl., 19 Au., 3, 5, 20 D.
 Justa (3) 14 Me., 15, 19 Jl.
 Justina (5) 14 Me., 16 Ju., 26 S., 7 O., 30 N.
 Justinus (7) 1 Ja., 13, 14 Ap., 18 Jl., t Au., 17 S., 12 D.
 Justus (13) 25, 28 F., 28 Me., 2, 14, 21 Jl., 6 Au., 2 S., 14, 18 O., 2, 10 N., 14 D.
 Juvenalis (2)
 Juventinus
 Juventius 7 Me. 25 Ja. 8 F., 1 Ju., 12 S

K

Koenraad 21 Ap.

L

Ladislaus 27 Ju.
 Lambertus (3) 14, 16 Ap., 17 S.
 Landelinus 15 Ju.
 Landoaldus 19 Ma.
 Largio 12 Au.
 Largus (3) 16 (2) Ma., 8 Au.
 Latipus 24 Ma.
 Laurentia 8 O.
 Laurentinus (2) 3 P., 3 Ju.
 Laurentius (8) 8 Ja., 2 F., 30 Ap., 22 Jl. 10 Au., 5, 28 S., 14 N.
 Laurianus 4 Jl.
 Laurus 18 Au.
 Lauto 22 S.
 Lazarus (4) 11, 23 P., 27 Ma., 17 D.
 Lea 22 Ma.
 Leander . 27 P.
 Leo (14) 20 F., 1, 14 Ma., 11, 19, 22 Ap., 25 Me., 12, 30 Ju., 3, 17 Jl., 18 Au., 10 O., 10 (2) N.
 Leobardus 18 Ja.

Leobinus	15 S.
Leocadia	9 D.
Leocritia	15 Ma.
Leodegarius	2 0.
Leomenes	23 D.
Leonardus (2)	6, 26 N.
Leonides (4)	28 Ja., 22 Ap., 8 Au., 2 S.
Leonilla	17 Ja.
Legnis	15 Ja.
Leontia	6 D.
Leontius (8)	13 Ja., 19 Ma., 24 Ap., 18 Ju., 10 Jl., 1 Au., 12, 27 S.
Leopardus	30 S.
Leopoldus	15 N.
Leovigildus	20 Au.
Letantius	17 11.
Letus (3)	1, 6 S., 5 N.
Leucius (3)	11 (2), 28 Ja.
Leutfridus	21 Ju.
Liberata	18 Ja.
Liberatus (2)	17 Au., 20 D.
Liberius	30 D.
Liborius	23 Jl.
Licerius	27 Au.
Licinius	7 Au., 1 N.
Ligorius	13 S.
Liliosa	27 Jl.
Linus	23 S.
Lioba	28 S.
Liphardus	3 Ju.
Litteus	10 S.
Livinus	12 N
Longinus (5)	15 Ma., 24 Ap., 2 Me., 24 Ju., 21Jl.
Lorgius	2 Ma.
Lucanus	30 0.
Lucas (4),	22 Ap., 9 Me., 10 S. 18 0,
Lucia (5)	25 Ma., 25 Ju., 6 Jl., 16 S., 13 D.
Lucianus (7)	7, 8 Ja., 28 Me., 13 Ju., 7 Jl., 26 0., 24 D.
Lucidius	26 Ap.
Lucilla (4)	29 Jl., 25 Au., 31 0., 8 D.
Lucillianus	3 Ju.
Lucina	30 Ju.
Luciolus	3 Ma.
Lucius (19)	8. 11, 15, 18, 24 R, 2, 4 Ma., 22 Ap., 6, 23 Me., 20 Au., 10 S., 4, 19, 25, 29 0., 1, 3, 15 D.
Lucretia	23 N.
Ludgerus	26 Ma.
Ludovica (2)	31 Ja., 15 Ma.
Ludovicus (4)	30 Ap., 19, 25 Au. 9 0.
Lullus	16 0.
Lupercus (2)	16 Ap., 30 0

Luperius 15 N.
 Lupicinus (3) 3 F., 21 Ma., 31 Me.
 Luppus 23 Au.
 Lupus (5) 29 11., I, 25 S., 14 0., 2 D.
 Lutgardis 16 Ju.
 Luxorius 21 Au.
 Lybe 15 Ju.
 Lybosus 29 D.
 Lycarion. 7 Ju.
 Lydia (2) 27 Ma., 3 Au.

M

Macaria 8 Ap.
 Macarius (13) 2, 15 Ja., 28 F., 10 Ma., 1, 10 Ap., 20 Ju., 12 Au., 5, 6, S., 30 0., 8, 20
 Dec.
 Macedo 27 Ma.
 Macedonius (2) 13 M., 12 S.
 Machutus 15 N.
 Macra 6 Ja.
 Macrina (2) 14 Ja., 19 Jl.
 Macrinus 17 S.
 Macrobius (2) 20 Jl., 13 S.
 Magdalena 25 Me.
 Magina 3 D.
 Magnus 25 Au.
 Maglorius 24 0.
 Magnericus 25 Jl.
 Magnus (8) 1 Ja., 4, 15 P., 6, 19 Au., 4 S. 6 0., 5 N.
 Majolus 11 Me.
 Maparicus 6 D.
 Malachias (2) 14 Ja., 3 N.
 Malchus (3) 28 Ma., 27 Jl., 21 0.
 Mamus 17 Au.
 Mamelta 17 0.
 Mamertus 11 Me.
 Mamilianus 12 Ma.
 Mamillus 8 Ma.
 Manahen 24 Me,
 Mancius 15 Me.
 Mandal 10 Ju.
 Manettus (2) 12 F., 20 Au.
 Mannea 27 Au.
 Mansuetus (5) 19 F., 3, 6 S., 28 N. 30 D.
 Manuel 17 Ju.
 Mappalicus 17 Ap.
 Maprilis 22 Au.
 Marana 3 Au.
 Marcella (2) 31 Ja., 28 Ju.
 Marcellianus (3) 18 Ju., 29 Jl., 9 Au.
 Marcellina 17 Jl.

Marcellinus (11) 2, 9 Ja., 6, 20, 26 Ap., 2, 5 Ju., 14 Jl., 27 Au., 5, 25 O.
 Martellus (16) 16 ja., 19 F., 9 Ap., 29 Ju., 14 Au., 4 (2) S., 6, 7, 30 O., 1, 16, 26 N., 2,
 29, 30 D.
 Marcia (3) 3 Ma., 5 Ju., 2 Jl.
 Marciana (3) 9 Ja., 24 Me., 12 Jl.
 Marcianus (16) 4, 10 Ja., 6, 26 Ma., 17, 20 Ap., 22 Me., 5, 14 17 Ju., 11 Jl., 9 Au., 16
 S., 4, 25 O., 2 N.
 Marcionilla 9 Ja.
 Marcus (21) 31 Ja., 13, 19, 24 Ma., 25, 28 Ap., 18 Ju., 3, 29 31., 31 Au., I, 27 28 S., 4,
 7, 22, 24, 25 O., 16, 22 N., 15 D.
 Mardarius 13 D.
 Mardonius (2) 24 Ja., 23 D.
 Mareas 22 Ap.
 Margarita (8) 19 ja., 22 R., 10 Ju., 20 Jl., 27 Au., 17 O., 16 N.
 Maria, Jezus' Moeder 2, 11 P., 3, 25 Ma., 13 Me., 2, 16 31., 5, 10 15 Au., 8, 12, 15,
 24 S., 7 (2) O., 21 N., 8, 10 D.
 Maria (andere van die naam) (16) 2, 9, 16, 24 Ap., 25, (2) 29 Me., 29 Ju., 6, 16, 22 Jl.,
 24 Au., 19 S., 6 22 O., 1, 24 N., 2 D.
 Marianus (5) 17 Ja., 30 Ap., 19 Au., 17 O., 1 D.
 Marina (3) 18 Ju., 17, 18 31. Maro MaroIus Marotas Martana
 Marinus (6) 3 Ma., 5, 10 jl., 8 Au., 4 S., 26 D.
 Marius ... 19 Ja. 15 Ap. 23 Ap. 27 Ma. 23 D. 23 F. 22 Ap, 31 D.
 Martha (4) 19 Ja., 23 F., 29 Jl., 20 O.
 Martia 21 Ju.
 Martialis (6) 16 Ap., 30 Ju., 10 Jl. 22 Au., 28 S., 13 O.
 Martina I, 30 Ja.
 Martinlanus (4) 2 Ja., 2, 27 Jl., 160.
 Martinus (8) 21 Ju., 1, 4, 19 Jl., 16 S. 24 O., II, 12 N., 7 D.
 Martyrlus (3) 23 Ja., 29 Me., 25 O.
 Maruthas 4. D.
 Masculas 29 Ma.,
 Maternus (2) 18 Jl., 14 S.
 Mathildis 14 Ma.
 Matrona (3) 15, 20 Ma., 18 Me.
 Matronianus 14 D.
 Mattheus (3) 6 Me., 21 S., 12 N.
 Matthias (2) 30 Ja., 24 F.
 Maturinus 1 N.
 Maturus 2 Ju.
 Maura (3) 13 F., 3 Me., 30 N.
 Mamillus 13 S.
 Maurinus 10 Ju.
 Mauritius (2) 10 31., 22 S.
 Manrus (11) 15, 20, 27, 29 Ja., 27 Jl., 1, 22 Au., 8, 21 22 N., 3 D.
 Mavilus 4 Ja.
 Maxentius (2) 26 ju., 12 D.
 Maxima (7) 26 Ma., 8 Ap., 16 Me., 30 Jl., 2 5., 1, 16 O.
 Maximianus (6) 8 Ja., 22 F., 9 Ju., 27 P., 21 Au., 3 O.
 Maximilianus (2) 12, 29 O.
 Maximinus (3) 29 Me., 8 Ju., 15 D.

Maximus (33) 8, 15, 25 Ja., 18 (2) F., 13, 14, 15, 30 Ap., 5, 11, 15, 39 Me., 10, 25 Ju.,
 20 31., 2, 13, 17, 18, 20, 23 Au., 4, 15, 25, 28 S., 20, 30 O., 18, 19, 27
 2, 27 D.
 Medardus 8 Ju.
 Mederitus 29 Au.
 Meinradus 21 Ja.
 Melania 31 D.
 Melanius (2) 6 Ja., 22 O.
 Melas 16 Ja.
 Melasippus 7 N.
 Melchiades (2) 10 Ja., 10 D.
 Meletius (4) 12 F., 24 Me., 21 S., 4 D.
 Meleusippus 17 Ja.
 Melitina 15 S.
 Mellitus 24 Ap.
 Memmius 5 Au.
 Memmon 20 Au.
 Menalippus 2 S.
 Menander (2) 28 Ap., 1 Au.
 Menedemus 5 S.
 Meneleus 22 Jl.
 Meneus 24 jl.
 Menignus 15 Ma.
 Mennas (4) 25 Au., 11 (2) N., 10 D.
 Menodora ' 10 \$.
 Mercuria 12 D.
 Mercurialis 23 Me.
 Mercurius (2) 25 N., 10 D.
 Merulus 17 Ja.
 Metellus 24 Ja.
 Methodius (4) 6 Ap., 14 Ju., 7 D., 18 S.
 Metranus 31 Ja.
 Metrobius 24 D.
 Metrodora 10 S.
 Metrophanes 4 ju.
 Meuris 19 D.
 Micheas 15 Ja.
 Michaël (4) 10 Ap., 8, 23 Me., 29 S.
 Migdonius
 Milburgis
 Milles
 Minervinus 3 31. 22 Ap., 13 Me. 13 Jl. 24.. Ja. 3 31. 8, 17 Au. 13 Jl.
 Minervus 23 Au.
 Minias 25 O.
 Mirocles 3 D.
 Misaël 16 D.
 Mitrius 13 N.
 Modesta (2) 13 Ma., 14 N.
 Modestus (7) 12 Ja., 12 (2), 24 F., 15 Ju., 2 O., 10 N.
 Modoaldus 12 Me.

Monas 12 0.
 Monegundis 2 Jl.
 Monica (2) 9 Ap., 4 Me.
 Monitor 10 N.
 Montanus (3) 24 F., 26 Ma., 17 Ju.
 Moseus 18 Ja.
 Moyses (6) 7, 14 El., 28 Au., 4 5., 25 N., 18 D.
 Mucianus
 Mucius (2)
 Muritta
 Musonius
 Mustiola
 Myron (2)
 Myropes 30 Ja. 18 Jl. 4, F., 26 N. 8, 21 Ma., 22 N. 27 Ma. 20, 22 Au. 20 S. 12,
 26 Me., 22, 23 Au.,

N

Nabor (3) 12 Ju., 10, 12 Jl.
 Nahum 1 D.
 Namphanlon 4 31.
 Narcissus (5) 2 Ja., 18 Ma., 17 S., 29, 31 0.
 Namus 27 Au.
 Narses 27 Ma.
 Narseus 15 Jl.
 Narzales 17 Jl.
 Natalia (2) 27 Jl., 1 D.
 Natalis 16 Ma.
 Navalis 16 D.
 Nazarius 10 Me., 12 Ju., 28 31.
 Nemesianus 10 S.
 Nemesius (7) 20 F., 18 Jl., I, 25 Au., 31 0., 8, 19 D.
 Nemorius 7 S.
 Neomisias 25 S.
 Neon (4) 24 Ap., 23 Au., 28 S., 2 D.
 Neophytus (2) 20 Ja., 22 Au.
 Neopolus 2 Me.
 Neoterius 8 S.
 Nereus (2) 12 Me., 16 0.
 Nersas 20 N.
 Nestabus 8 S.
 Nestor (4) 26 F., 4 Ma., 8 S., 8 0.
 Niceas 29 Au.
 Nicander (4) 15 Ma., 17 Ju., 4, 7 N.
 Nicanor (2) 10 Ja., 5 Ju.
 Nicarete 27 D.
 Nicasius (2) 11 0., 14 D.
 Necephorus (5) 9 Ja., 25 F., I, 13 Ma., 2 Ju.
 Niceta 24 Jl.
 Nicetas (5) 7 Ja., 20 Ma., 3 Ap., 22 Ju., 15 S.
 Nicétius (2) 2 Ap., 5 D.

Nicetus	5 Me.
Nicodemus	3 Au.
Nicolaas (8)	21 Ma., 9 (2) Me., • 2 Ju., 10 S., 10 O., 13 N., 6 D.
Nicomedes	15 S.
Nicon (3)	23 Ma., 28 S., 26 N.
Nicostratus (3)	21 Me., 7 Jl., 8 N.
Nilammon	6 Ja.
Nilus (4)	20 F., 19, 26 S., 12 N.
Nimmia	12 Au.
Ninianus	16 S.
Nominanda	31 D,
Norma	5 Au.
Nonnosus	2 S.
Nonnus	2 D.
Norbertts	6 Ju.
Nostrianus	14 F.
Novatus	20 Ju.
Numerianus	5 31.
Numidicus	9 Au.
Nunilo .	22 O.
Nympha	10 N.
Nymphodora (2)	13 Ma., 10 S.

O

Obdulia	5 S. Oceanus 4 S.
Octavianus	22 Ma.
Octavius	20 N.
Odilo	1 Ja.
Ode (2)	7 Jl., 18 N.
Olavus	29 31.
Oliva	3 Ju.
Ollegorius	6 Ma.
Olympiades (2)	15 Ap., 1 D.
Olymmas	17 D.
Olympius (4)	12 Ju., 26 Jl., 25 Au., 8 D.
Onesimus	16 F.
Onesiphorus	6 S.
Onuphrius	12 Ju.
Optatianus	14 Jl.
Optatus (3)	16 Ap., 4 Ju., 31 Au.
Orentius (2)	1 Me., 24 Ju.
Orestes (2)	9 N., 13 D.
Oriculus	18 N.
Orientius	1 Me.
Orontius	22 Ja.
Osee	4 Jl.
Osmundus	4 D.
Ostianus	30 Ju.
Oswaldus	5 Au.
Othilia	13 D.

Othmarus 16 N.
 Otho (2) 16 Ja., 2 Jl.

P

Pachomius (2) 9 Me., 26 N.
 Pacianus 9 Ma.
 Pacificus 24 S.
 Palemon 11 Ja.
 Palatlas 8 O.
 Palatinus 30 Me.
 Palladia 24 Me.
 Palmatius (2) 10 Me., 5 O.
 Pammachius 30 Au.
 Pamphilus (4) 28 Ap., 1 Ju., 7, 21 S.
 Pancharius 19 Ma.
 Pancratius (2) 3 Ap., 12 Me.
 Pantenus 7 31.
 Pantagapa 2 S.
 Pantagathus 17 Ap.
 Pantaleemon 27 jl.
 Pantaleon (2) 17, 27 31.
 Papas 16 Ma.
 Paphnutius (3) 19 Ap., 11, 24 S.
 Papias (5) 29 Ja., 22, 25, 26 F., 2 N.
 Papinianus 28 N.
 Papius (2) 28 Ju., 7 Jl.
 Papyrus 13 Ap.
 Paramon 29 N.
 Parasceve 20 Ma.
 Paris 5 Au.
 Parisius 11 Ju.
 Parmenas 23 Ja. 21 F. 9 P.
 Paternianus 12 Jl.
 Paternus (4) 16 Ap., 21 Au., 23 5., 12 N.
 Patiens (2) 8 Ja., 11 5.
 Patientia 1 Me.
 Patricia (2) 13 Ma., 25 Au.
 Patricius (4) 16, 17 Ma., 28 Ap., 24 Au.
 Patrobas 4 N.
 Patroclus 21 Ja.
 Paula (5) 26 Ja., 3, 18 Ju., 20 jl., 10 Au.
 Paulillus (2) 13 N., 19 D.
 Paulina (3) 6 Ju., 2, 31 D.
 Paulinus (8) 29 Ap., 4, 26 Me., 22 Ju., 12 Jl., 31 Au., 10 (2) O.
 Paulus (40) 10, 15, 19, 25 Ja., 1, 8 (2) P., 2, 7 (2), 10, 17, 20, 22 Ma., 17, 28 Ap., 15,
 17, 28 Me., 1 (2), 3, 7, 20, 26, 28 29, 30 Ju., 3, 20, 25 Jl., 17, 29 Au.,
 25 S., 3, 18 O., 18 N., 10, 19, 24 D.
 Pausilippus 15 Ap.
 Pausis 24 Ma.
 Pegasus 2 N.

Pelagia (6) 23 Ma., 4 Me., 9 Ju., 11 Jl., 8, 19 O.
 Pelagius (3) 25 Ma., 26 Ju., 28 Au.
 Peleus (2) 20 P., 19 S.
 Peleusius 7 Ap.
 Pellnus 5 D.
 Peregrinus (8) I, 5, 16 Me., 13, 17 Ju., 7, 28 31., 25 Au.
 Perfectus 18 Ap.
 Pergentinus 3 Ju.
 Perpetua (3) 6, 7 Ma., 4 Au.
 Perpetuus 8 Ap.
 Perseveranda 26 Ju.
 Petronilla 31 Me.
 Petronus (2) 6 S., 4 O.
 Petrus (56) 3, 9, 10, 11, 16, 18, 28 Ja., 8, 21, 22 (2), 23 F., 11, 12, 14, 26, 30 Ma., 6
 17, 26, 27, 29, 30 Ap., 7, 8, 15, 19 Me., 2, 7, 29 Ju., 1, (2), 3, 7, 27, 30
 Au., 8, 10, 17, 23 S., 3, 4, 8, 18, 19, 25 O., 18, 26, 28 N., 2, 4, 6, 9 (2),
 21, 25 D.
 Phaina 18 Me.
 Pharnacius 24 Ju.
 Philadelphus (2) 10 Me., 2 S.
 Philapplanus
 Philastrius
 Phileas (2)
 Philemon (3)
 Philetus
 Philibertus (2)
 Philippa
 Philippus (14) 11 Ap., 1, 6 Ju., 10, 15 Jl., 17, 2, 13 S., 22 (2) O. 25 Ap. 20 D. 4 N. 14,
 295 N. 11 O. 4 F. 19 Me. 5 N. 8 Ap. 5 Ma., 14 Jl. 3 S. 2102 MAua. 20
 Ma. 4, 20 Ma. 19 Ja. 1 O. 11 O. 244MNa. 1311011MOI Dfa 3 N. I, 5
 Me5., 1111 OJl. 11 O. 4, 6 Ap., 22 Jl. 20 Me. 29 S. 28 Ju. 2287
 MAue.. 21 Me. 28 Ap., 28 AAPu.
 Polyanus 10 S.
 Polycarpus (4) 26 Ja., 23 (2) F., 7 D.
 Polychronius (2) 17 F., 6 D.
 Polyeuctus (2) 13 F., 21 Me.
 Polyxena 23 S.
 Pompejus (3) 10 Ap., 7 Jl., 14 D.
 Pompilius 15 Jl.
 Pomponius 30 Ap.
 Pomposa 19 S.
 Pontianus (7) 19 Ja., 25 Au., 30 O., 19 N., 2, 11, 31 D.
 Parmenlus 22 Ap.
 Parthenius 19 Me.
 Paschalis (2) 11 F., 17 Me.
 Paschasius (3) 22 F., 31 Me., 13 N. Pisicrates 25 Me.
 Pastor (4) 29, 30 Ma., 26 Jl. 6 Au. Pataplus
 Paterius
 Patermuthius
 Philo

Philogonius
 Philologus
 Philomena
 Philomenus
 Philonilla
 Philoromus
 Philoterus
 Philoteus
 Phlegon
 Phocas (2)
 Phebe
 Photina
 Photinus
 Photis
 Photius
 Pia
 Piaton
 Pientia
 Pierius
 Pigmenius
 Pinianus
 Pinytus
 Pionius
 Peperion
 Pirminus
 Plus (3)
 Placida
 Placidus (2)
 Plato (3)
 Plautilla
 Plautus
 Plutarchus
 Podius
 Poimen
 Polius
 Pollio
 Polyenus (2)
 Ponticus 2 Ju.
 Pontius (2) 8 Ma., 14 Me.
 Poppo 25 Ja.
 Porcarius 12 Au.
 Porphyrius (7) 16, 26 F., 4 Me., 20 Au., 6, 15, S., 4 N.
 Portianus 24 N.
 Possidius 16 Me.
 Potamia 5 D.
 Potamiëna 28 Ju.
 Potamon 18 Me.
 Potentialus 31 D.
 Pothamlus 20 F.
 Pothinus 2 Ju.

Potitus 13 Ja.
 Pragmatius 22 N.
 Praxedes 21 JI.
 Prejectus 25 Ja,
 Prepedigna 18 F.
 Presidius 6 S,
 Pretextatus (2) 24 F., 11 D.
 Priamus 28 Me.
 Prilidianus 24 Ja.
 Primianus 29 D
 Primitiva (2) 24 F., 23 JI.
 Primitivus (5) 16 Ap., 10 Ju., 18 JI., 27 N., 9 D.
 Primus (4) 3 Ja., 9 R, 9 Ju., 2 O.
 Principius 25 S.
 Prisca 18 Ja.
 Priscianus (2) 12, 14 O.
 Priscilla (2). 16 Ja., 8 JI.
 Priscillianus 4 Ja.
 Priscus (8) 4 Ja., 11 P., 28 Ma., 26 Me., 1 (2) 20 S., 1 O.
 Privatus (3) 21 Au., 20, 28 S.
 Probus (5) 12 Ja., 15 Ma., 11 O., 10, 13 N.
 Processus 2 p.
 Prochorus 9 Ap.
 Proclus (2) 12 JI., 24 O.
 Procopius (2) 27 F., 8 JI.
 Proculus (8) 14 F., 14 Ap., 1 Ju., 18 Au., 19 S., 4 N., 1, 9 D.
 Projectus 24 Ja.
 Prosdocimus 7 N.
 Prosper (2) 25 Ju., 29 JI.
 Protasius (3) 19 Ju., 4 Au., 24 N.
 Protogenes 6 Me,
 Protolicus 14 F.
 Protus (3) 31 Me., 11 S., 25 O.
 Prudentius 28 Ap.
 Ptolemeus (3) 24 Au., 19 O., 20 D.
 Publia 9 O.
 Publius (5) 21 Ja., 19 S., 16 Ap., 2, 12 N.
 Pudens 19 Me.
 Pudentiana 19 Me.
 Puicheria 10 S. P. P. P.
 Pusicius 21 Ap.

Q

Quadragesimus 26 O.
 Quadratus (5) 26 Ma., 7, 26 (2) Me., 21 Au.
 Quartilla 19 Ma.
 Quartus (4) 10 Me., 6 Au., 3 N., 18 D.
 Queranus 9 S.
 Quinctianus (5) 1 Ap., 23 Me., 14 Ju., 13 N., 31 D.
 Quinctilianus (2) 13, 16 Ap.

Quinctills 8 Ma.
 Quinctilla 19 Ma.
 Quinctius 5 S.
 Quinctinus 31 O.
 Quinctus (5) 4 Ja., 19 Ma., 10 Me., 29 O., 18 D.
 Quinidius 15 F.
 Quiriacus (3) 12, 23 Au., 29 S.
 Quiricus 16 Ju.
 Quirinus (5) 25, 30 Ma., 4 (2) Ju., 11 O.
 Quiteria 22 Me.
 Quodvultdeus 19 P.

R

Radegundis 13 Au.
 Raineldis 16 Jl.
 Rainerius (2) 17 Ju., 30 D.
 Ranulphus 27 Me.
 Rafaël 24 O.
 Rasyphus 23 jl.
 Raymundus (4) 6, 23 Ja., 26, 31 Au.
 Reatrus 27 Ja.
 Redempta 23 Jl.
 Redemptus 8 Ap.
 Regina 7 S.
 Regulus (2) 20 Ma., 1 S.
 Rembertus (2) 11 Ju., 4 F.
 Remedius 3 F.
 Remigius (2) 13 Ja., 1 O.
 Renatus 18 O.
 Reparata 8 O.
 Pepositus (2) 29 Au., 1 S.
 Respicius 10 N.
 Restituta (2) 17, 27 Me.
 Restitutus (4) 29 Me., 10 Ju., 23 Au., 9 D.
 Reverianus 1 Ju.
 Revocata 6 F.
 Revocatus (2) 9 Ja., 7 Ma.
 Rhais 28 Ju.
 Rhodopiants 3 Me.
 Richardus (3) 7 P., 3 Ap., 9 Ju,
 Richardus 26 Ap.
 Rigobertus 4 Ja.
 Ripsimis 29 S.
 Rita 22 Me.
 Rixius 6 31.
 Robertus (5) 17, 29 Ap., 13 Me., 7 Ju., 17 S.
 Robustianus (2) 24 Me., 31 Au.
 Rochus 16 Au.
 Rogatianus (3) 24 Me., 26 O., 28 D.
 Rogatus (6) 12 Ja., 8, 28 Ma., 10 Ju., 17 Au., 1 D.

Rogellus 16 S.
 Romana 23 F.
 Romanus (8) 28 P., 22 Me., 9, 24 Au., 6, 23 O., 18, 24 N.
 Romaricus 8 D.
 Romualdus (2) 7 F., 19 Ju.
 Romula 23 Jl.
 Romulus (5) 17 R., 24 (2) Ma., 6 Jl., 5 S.
 Rosa (4) 6 Ma., 24, 30 Au., 4 S.
 Rosalia (2) 15 Jl., 4 S.
 Rosius 1 S.
 Rosula 14 S.
 Rudericus 13 Ma.
 Rufillus 18 Jl.
 Rufina (3) 10, 19 Jl., 31 Au.
 Rufinianus 9 S.
 Rufinus (11) 28 F., 7 Ap., 14, 21 Ju., 30 Jl., 11, 19, 26 Au., 4, 9 S., 16 N.
 Rufus (10) 19 Ap., 1, 27 (2) Au., 25 S., 7, 12, 21, 28 N., 18 D.
 Rumoldus 24 Ju.
 Rupertus 27 Ma.
 Rustica 31 D.
 Rusticus (6) 9, 17 Au., 24 S., 9, 14, 26 O.
 Rutilius 2 Au.
 Ruttilus 4 Ju.
 Rutulus 18 F.

S

Sabas (2) 12, 24 Ap.
 Sabbas 5 D.
 Sabbatius 19 S.
 Sabel 17 Ju.
 Sabina (3) 29 (2) Au., 27 O.
 Sabinlanus (6) 29 Ja., 7 Ju., 27 Au., 1, 25 S., 31 D.
 Sabinus (7) 25 Ja., 9 F., 13 Ma., II, 20 Jl., 11, 30 D.
 Sacerdos (3) 4, 5 Me., 12 S.
 Sadoth 20 F.
 Sagar 6 O.
 Salaberga 22 S.
 Sallustia 14 S.
 Sallustianus 8 Ju.
 Salomon (2) 13 Ma., 28 S. 13 Jl. 18 Ma.
 Sallutaris
 Salvator
 Salvinus 12 O.
 Salvius (4) 11 (2) Ja., 26 Ju., 10 S.
 Samonas 15 N.
 Sampson (2) 27 Ju., 28 Jl.
 Samuel (3) 16 F., 20 Au., 10 O.
 Sanctus 5 Ju.
 Sanctinus 22 S.
 Sanctus 2 Ju.

Sandalus	3 S.
Sarbelius	29 Ja. 11 0.
Sarmata	
Sator (2)	
Saturianus	29 Au., 1 S. 16 0. 4 Ju.
Saturnina	
Saturninus (23)	19, 31 Ja., 6, 11, 15, 21 F., 7, 22 Ma., 7, 16 Ap., 2 Me., 7 31., 2 Au., 6, 14, 16, 30 0., 27, 29 (2) N., 15, 23, 29 D.
Saturus	29 Ma.
Satyrus (2)	12 Ja., 17 S.
Saula	20 0. 30 Ja.
Savina	
Savinus	
Scholastica	10 F.
Scubiculus	11 0.
Sebaldus	
Sebastia	
Sebasttana	19 4A3u1.. 16 S.
Sebastianus (3)	20 Ja., 8 F., 20 Ma,
Sebbus	29 Au.
Secunda (3)	10, 17, 30 jl.
Secundarius	2 0.
Secundianus (2)	17 F., 9 Au.
Secundilla	2 Ma.
Secundina	15 Ja.
Secundinus (6)	18, 21 F., 29 Ap., 21 Me., 1 11., 1 S.
Secundulus	7 Ma.
Secundus (13)	9 Ja., 24, 29 Ma., 15, 21 Me., 1 Ju., 31 jl., 7, 26 Au., 15 N., 19 (2) 29
Securus	2 D.
Sedopha	5 Jl.
SeIesius	12 S.
Seleucus (2)	16 F., 24 Ma.
Senator (2)	28 Me., 26 S.
Sennen	30 jl.
Septiminus (2)	28 Au., 1 S.
Septimus (2)	17 Au., 24 0.
Sequanus	19 S.
Seraphina	29 jl.
Seraphinus	12 0.
Serapia (2)	29 Jl., 3 S.
Serapion (12)	25, 28 F., 21, 26 Ma., 13, 27 Jl., 18, 27 Au., 12 S., 30 0., 14, (2) N. 28
Serena	16 Au.
Serenus	28 Ju.
Sergius (4)	24 F., 27 jl., 8 S., 7 0.
Serotina	31 D.
Servandus	23 0.
Servatius	13 Me.
Servilianus	20 Ap.
Servilius	24 Me.
Servulus (2)	21 F., 23 D.

Servus (2) 17 Au., 7 D.
 Servus-Dei (2) 13 Ja., 16 S.
 Severa 20 Jl.
 Severianus (5) 23 Ja., 21 F., 20 Ap., 9 5., 8 N.
 Severinus (11) 8 (2) Ja., 11 F., 8 J., 6 Jl., 7 Au., 23 0., 1, 19, 27 N., 21 D.
 Severus (13) 11 Ja., 1, 15 E, 29 Ap., 8, 20 Au., 1, 15, 22 0., 6, 8 N., 2, 30 D.
 Sextus 31 D.
 Sidonius 21 Au.
 Sidrontus 11 jl.
 Sigismundus 1 Me.
 Silas 13 Jl.
 Silvanus (14) 6, 10, 18, 20 P., 8 Ma., 4, 5, 24 Me., 10, (2) 31., 4, 22 5., 5 N., 2D.
 Silverius 20 Ju.
 Silvester (3) 20, 26 N., 31, D.
 Silvia 3 N.
 Silvinus (3) 17 F., 12, 28 S.
 Silvius 21 Ap.
 Simeon (9) 5 ja., 18 P., 24 Ma., 21 Ap., 1 Ju., 1, 26 Jl., 3 S., 8 0.
 Similianus 16 Ju.
 Simitrius 26 Me.
 Simon 28 0.
 Simplicianus (2) 16 Au., 31 D.
 Simplicius (9) 10 Ma., 10, 15, Me., 24 Ju., 29 Jl., 26 Au., 8, 20 N., 1 D.
 Sindulphus (2) 20 0., 10 D.
 Sirenus 23 F.
 Siricius (2) 21 F., 26 N.
 Siridion 2 Ja.
 Sisenandus 16 Jl.
 Sisinius (4) 11, 29 Me., 23, 29 N.
 Siviardus 1 Ma.
 Smaragdus (2) 16 Ma., 8 Au.
 Socrates (2) 19 Ap., 17 S.
 Sobel 5 Au.
 Solemnlus 25 S.
 Solochon 17 Me.
 Solutor (2) 13, 20 N.
 Sopatra 9 N.
 Sophia (3) 30 Ap., 18, 30 S.
 Sophonias 3 D.
 Sophronius (2) 11 Ma., 8 D.
 Sosipater 25 Ju. Sosius (2) 19, 23 S.
 Sosteneus (2) 12 F., 3 Me.
 Sosthenes (2) 10 5., 28 N.
 Soter 22 Ap,
 Soteris 10 F.
 Sozon 7 S.
 Speciosus 15 Ma.
 Speratus 17 Jl.
 Spes (2) 28 Ma., 1 Au.
 Speusippus 17 Ja.

Spiridion	14 D,
Stachis	31 O.
Stalleus (2)	18 Jl., 28 5.
Stanislaus (3)	7, 8, Me., 15 Au.
Stephanus (21)	8, 13 (2) F., 1, 17, 25, 27 Ap., 7 Me., 2, 3, 6 (2), 15 Au., 2, 17 S., 21, 22, 28 N., 3, 26, 31 D.
Stercatius	24 Jl.
Straten (3)	17 Au., 9, 12 S.
Stratonicus	13 Ja.
Sturmius	17 D.
Stylianus	26 N.
Styriacus	2 N.
Successus (4)	19 Ja., 28 Ma., 16 Ap., 9 D.
Suitbertus	I Ma.
SuIpicus (3)	17, 29 Ja., 20 Ap.
Superlus	26 Ju.
Suranus	24 Ja.
Susanna (3)	24 Me., 11 Au., 19 S.
Syagrius	27 Au.
Sycus	30 Me.
Symmachus	19 Jl.
Symphorianus (3)	7 Jl., 22 Au., 8 N.
Symphorosa (2)	2, 18 Jl.
Symphronius (4)	3 E, 26 Jl., 25 Au., 8 D.
Synecletica	5 Ja.
Syndimius	19 D.
Synesius (2)	21 Me., 12 D.
Syntyche	22 jl.
Syrus (3)	29 Ju., 12 S., 8 D.
Swithunus	2 Jl.

T

Tammarus	1 S.
Tarbala	22 Ap.
Tatiana	12 Ja.
Tatianus (2)	16 Ma, 12 S.
Tatlon	24 Au.
Tatta	25 S.
Taurinus	11 Au.
Taurion	7 N.
Telesphorus	5 J.
Terentianus	1 S.
Terentius (3)	10 Ap., 21 Ju., 27 S.
Teresia (4)	7 Ma., 30 S., 3. 15 O.
Tertius	6 D.
Tertulla	
Tertullianus	
Tertullinus	
Thaleleus	
Thalus	

Thamel
 Thaddeus 29 Ap. 27 Ap. 20 Me. 11 Ma. 28 O. 4 Au. 4 S. 11 O,
 Tharacus 25 P.
 Tharadius 31 Ja., 15 Au.
 Tharsicius (2) 24 D.
 Tharsilla
 Thea
 Thecla (5) 26 Ma., 19, 30 Au., 3, 23 S., 15 O.
 Thecusa 18 Me.
 Themistocles 21 D.
 Theobaldus 30 Ju.
 Theoctistus 10 N.
 Theodardus 10 S.
 Theodemirus 25 Jl.
 Theodericus 1 31.
 Theodora (6) 13 Ma., 1, 28 Ap., 7 Me., 11, 17 S.
 Theodorus (28) 7 Ja., 7 F., 17, 26 Ma., 15, 20, 22, 27 Ap., 5, 20 Me., 4, 29 11., 2, 4, 5,
 15, 19, 20 S., 23, 29 O., 9, 11, 26 N., 7, 14, 15, 26, 27 D.
 Theodosia (4) 20, 23 Ma., 2 Ap., 29 Me.
 Theodosius (4) 11 Ja., 26 Ma., 17 Jl., 25 O.
 Theodota (2) 17 Jl., 2 Au,
 Theodotus (7) 4 Ja., 6, 18 Me., 5 Jl., 31 Au., 2, 14 N.
 Theodoctus 5 jl.
 Theodulphus 24 Ju.
 Theodulus (12) 17 F., 23, 31 Ma., 4 Ap., 2, 3 Me., 18 Ju., 26 Jl., 25 Au., 12 S., 8, 23
 Theogenes (2) 3, 26 Ja.
 Theogonius 21 Au.
 Theonas (3) 3 Ja., 20 Au., 23 Au.
 Theonestus 30 O.
 Theonilla 23 Au,
 Theopemptus 3 Ja.
 Theophanes (3) 12 Ma., 4, 27 D.
 Theophila 28 D.
 Theophilus (15) 8 Ja., 6 (2), 28 F., 5, 7 Ma., 27 Ap., 19 Me., 22, 23 Jl., 8 S., 2, 13 O., 3
 N., 20 D.
 Theopistes 20 S.
 Theopistus 20 S.
 Theopompus 21 Me.
 Theprepius 27 Ma.
 Theoticus 8 Ma.
 Theotimus (4) 20 Ap., 5 N., 18, 24 D.
 Thespesius (2) 1 Ju., 20 N.
 Thessalonica 7 N.
 Thomais 14 Ap.
 Theusetas 13 Ma.
 Thomas (9) 7 Ma., 3, 6 Jl., 25 Au., 8, 22 S., 18 N., 21, 29 D.
 Thraseas 5 O,
 Thyrsus (4) 24, 28, 31 Ja., 24 S.
 Tiberius 10 N.
 Tiburtius (3) 14 Ap., 11 Au., 9 S.

Tigides 12 Ja.
 Tigrius 24 Ma.
 Timolaus
 Timon 19 Ap.
 Timotheus (13) 24 Ja., 24 Ma., 6 Ap., 3, 9, 21, 22 Me., 10 Ju., 19, 22, 23 Au., 8 S.,
 19D.
 Titianus (2) 16 Ja., 3 Ma.
 Titus (3) 4 Ja., 6 F., 16 Au.
 Tobias 2 N.
 Torpes 29 Ap.
 Torquatus 15 Me.
 Totnanus 8 Jl.
 Tranquillnus 6, 29 31.
 Trason 11 D.
 Triphina 5 31.
 Triphyllius 13 Ju.
 Tripus 10 Ju.
 Troadius 28 D.
 Trojanus 30 N,
 Trophimus (5) 11, 18 Ma., 23 P., 19 S., 29 D.
 Trudo 23 N.
 Triphena 31 Ja.
 Triphenna 10 N.
 Tryphon (3) 4 Ja., 3 Jl., 10 N.
 Tryphonia 18 0.
 Tryphosa 10 N.
 Turiavus 13 Jl.
 Turibius (2) 23 Ma., 16 Ap.
 Tychicus 29 Ap.
 Tycon 16 Ju.
 Tyrannio (4) 6, 20 F., 19 S., 29 0.

U

Ubaldus 16 Me.
 Uguccio (2) 12 E. 3 M.
 Uldaricus 4 31.
 Urbanus (12) 24 Ja., 8 Ma., 2, 16 Ap., 25 Me., 2, 29 Jl., 5 S., 31 0., 28 N., 7, 19 D.
 Urciscenus 21 Ju.
 Ursicinus (3) 19 Ju., 24 Jl., 1 D.
 Ursicius 14 Au.
 Ursinus 9 N.
 Ursmarus 19 Ap.
 Ursula 21 0.
 Ursus (3) 13 Ap., 30 jl., 30 S.
 Usthazanes 21 Ap.

V

Valens (3) 21 Me., 1 Ju., 26 11.
 Valentina 25 31.
 Valentinus (8) 14 (2) F., 16 31., 2 0., 3, 11, 13 N., 16 D.

Valentio 25 Me.
 Valeria (3) 28 Ap., 5 Ju., 9 D.
 Valerianus (8) 14 Ap., 23 Au., 12, 15, 17 S., 27, 28 N., 15 D.
 Valerius (4) 28, 29 Ja., 14 Ju., 16 N.
 Varicus 15 N.
 Varus 19 O.
 Vedastus 6 F.
 Venantius (3) 1 Ap., 18 Me., 1 O.
 Veneranda 14 N.
 Venerandus 14 N.
 Venerius (2) 4 Me., 13 S.
 Venustianus 30 D.
 Venustus (2) 6, 22 Me.
 Veranus (2) 19 O., 11 N.
 Verecundus 22 O.
 Veren 1 S.
 Verianus 9 Au.
 Veridiana 1 F.
 Verissimus 1 O.
 Veronica (2) 13 Ja., 9 JI.
 Verulus 21 F.
 Verus (2) 1 Au., 23 O.
 Vestina 17 JI.
 Veturius 17 JI.
 Venus 2 Ju.
 Viator (3) 2 S., 21 O., 14 D.
 Victor (35) 22, 31 Ja., 25, 26 F., 6, 10, 20, 30 Ma., 1, 2, 12, 20 Ap., 8, 14, 17 Me., 21,
 24, 28 JI., 23, 26 Au., 10 (2), 14, 16, 22, 30 S., 10, 17 O., 2, 13 N., 3,
 15, 18, 28, 29 D.
 Victoria (2) 17 N. 23 D.
 Victorianus (3) 23 Ma., 16 Me., 26 Au.
 Victorieus (2) 24 P., 11 D.
 Victorinus (13) 25 F., 6, 29 Ma., 15 Ap., 15 Me., 8 Ju., 7 JI., 5 S., 5 O., 2, 8, 11 N., 2,
 18 D.
 Victorius (3) 21 Me., 1 S., 30 O.
 Victricius 7 Au.
 Victurus 18 D.
 Vigilus (2) 26 Ju., 26 S.
 Vigor 1 N.
 Vincentius (17) 22 (2), 27 Ja., 5, 19, 20 Ap., 24 (2) Me., 9 Ju., 19, 24 31., 6, 25 Au., 1
 11, 25, 27 S. 27 O.
 Vincentia Ger. 28 Ju.
 Vindemialis 2 Me.
 Vindonius 1 S.
 Virgilius 27 N.
 Vissia 12 Ap.
 Vitalianus (2) 27 Ja., 16 JI.
 Vitalicus 4 S.
 Vitalis (12) 9 (2) Ja., 14 F., 21, 28 Ap., 2, 10 JI., 29 Au., 1, 22, S., 3, 4 N.
 Vitus 15 Ju.

Viventiolus 12 JI.
 Viventius 13 Ja.
 Vivianus 28 Au.
 Volusianus 18 Ja.
 Vulmarus 20 JI.
 VuIpiamus 3 Ap.

W

Wallabonsus 7 Ju.
 Walburga 25 F.
 Waldetrudis 9 Ap.
 Walericus 1 Ap.
 Waifridus 12 O.
 Wandregisilus 22 JI.
 Wenceslaus 28 S.
 Wenefrida 3 N.
 Wigbertus 13 Au.
 WiIgefotis 20 JI.
 Willebaldus 7 JI.
 Willehadus 8 N.
 Wilhelmus (2) 10 Ja., 8 Ju.
 Willibrordus 7 N.
 Winocus 6 N.
 Wiro 8 Me.
 Wistremundus 7 Ju.
 Wivina 17 D.
 Wolfgangus 31 O.
 Wulfrannus 20 Ma.
 WuIstanus 19 Ja.

X

Xantippa 23 S.
 Xystus (4) 3 Ap., 6, 19 Au., 1 S.
 Zacharias (5) 22 Ma., 26 Me., 10 Ju., 6 S., 5 N.
 Zacheus (2) 23 Au., 17 N.
 Zama 24 Ja.
 Zambdas 19 F.
 Zanitas 27 Ma.
 Zebinas 13 N.
 Zenals (2) 5 Ju., 11 O.
 Zenas 23 Ju.
 Zeno (14) 14 F., 5, 12, 20 Ap., 23 Ju., 9, 15 JI., 2, 3, 5, 8 S., 8, 20, 22, 26 D.
 Zenobia 30 O.
 Zenobius (4) 20 F., 25 Me., 29, 30 O., 24 D.
 Zephyrinus (2) 26 Au., 20 D.
 Zeticus 23 D.
 Zita 27 Ap.
 Zoa 5 JI. Zoë. 2 Me.
 Zoëlius 24 Me.
 Zollus 27 Ju.

Zosima 5 Jl.
Zosimus (11) 3 Jan., II, 30 Ma., 4 Ap., 19 Ju., 28 S., 30 N., 14, 18, 19, 26 D.
Zoticus (9) 12 (2), 31 Ja., 10 F., 20 Ap., 21 Jl., 22 Au., 21 O., 31 D.